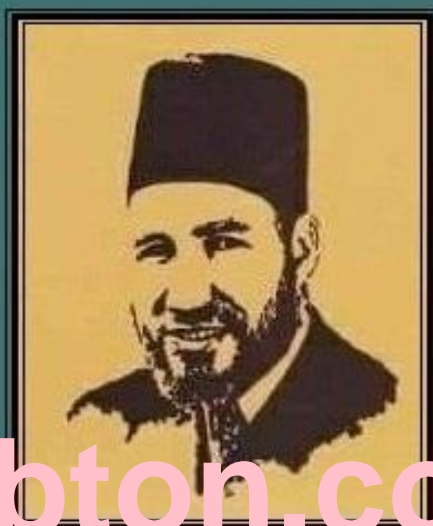

د اخوان المسلمین اسلامي تحریک

ماضي او حال

د شلمې پېړۍ د ستر او عظیم ترین اسلامي تحریک
علمي او تفصیلي جایزه، د ایمان او ثابت قدمۍ، د
قربانۍ او سرښندنې لازوال داستان

Ketabton.com

لیکوال: محمد شوقی ذکی

تقریظ: د اسلامي نړۍ مفکر مولانا ابوالحسن علی ندوی رحمۃ اللہ علیہ

ژباړه: محمد هاشم شاهین

اهداء

د اخوان المسلمین اسلامي تحریک ماضي او حال

د شلمې پیړۍ د ستر او عظیم ترین اسلامي تحریک
علمي او تفصیلي جایزه، د ایمان او ثابت قدمۍ، د
قربانۍ او سربښندنې لازوال داستان

تصنیف: محمد شوقي ذکي

تقریظ: د اسلامي نړۍ ستر مفکر مولانا ابوالحسن علی ندوي رحمه الله

ژباړه: محمد هاشم شاهین

فهرست

سید رضوان علی ندوي	مقدمه
سید رضوان علی ندوي	تعارف
مولانا سید ابوالحسن علی ندوي رحمه الله	تقریظ
ډاکټر محمد کمال خلیفه	مقدمه
د اخوان المسلمین د دعوت یوه عامه جائزه	لومړۍ باب
د دعوت تاریخ	لومړۍ فصل
د اخوان فلسفه او د هغوی اهداف	دوهم فصل
دین اوسیاست	=
اسلام د یو ټولنیز نظام په حیث	=
د اخوان المسلمین ادارتي تنظیم	دریم فصل
مصري ټولنه او د اخوان خدمات	دوهم باب
ټولنیز خدمات	لومړۍ فصل
تقافتي خدمات	دوهم فصل
د مسلمانو ځوښو سرگرمی	دریم فصل
اقتصادي خدمات	څلورم فصل
طبي خدمات	پنځم فصل
تبصره - اعتراضات - وړاندویني	دریم باب

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

ډاکټر سيد رضوان علي ندوي

د کتاب قصه

دا کتاب د نن ورځي نه تقريباً يو څلوېښت کاله مخکي د ۱۹۵۷م کال د اگست په مياشت کي د مکتبه الحسنات "رامپور" انډيا نه چاپ شوی دی، د چاپ نه مخکي چي د کتاب په اړه ما کوم تعارف ليکلی وو دهغه په پای کي ۱۷ نومبر ۱۹۵۵م تاريخ تحرير شوی وو، چي په دي لحاظ د اردو ژباړي اشاعت ما ۲۳ کاله مخکي بشپړ کړی وو، هغه وخت زه ۲۶ کلن وم.

اصلاً د دي کتاب اصلي عربي نسخه ما هغه وخت د ځان سره د مصر نه راوړې وه چي زه د [۱۹۵۳ نه تر ۱۹۵۵] پوري هم هلته پاتي شوی وم، کوم وخت چي د رامپور نه راستون شوم د قدرمن استاد مولانا سيد ابوالحسن علي ندوي صاحب (حضرت مولانا مياں علي مدظله) په مشوره باندي مي د ياد کتاب ژباړه په پنځه، شپږ مياشتو کي بشپړه کړه او د تقريظ د ليکلو لپاره مي مسوده مولانا مدظله ته وروسپارله، او بيا په يو بل ستر علمي سفر سوريي (شام) ته روان شوم، د دمشق پوهنتون د كلية الشريعة (د شرعياتو په فاکولته کي/شريعت فيکلتي) کي د خپل تعليم د پوره کولو او د خپل لومړي عربي تصنيف "العز بن عبدالسلام" د طباعت (۱۹۶۰م) نه وروسته زه د لا لورو زده کړو لپاره انگلستان ته ولاړم، هلته په کېمبرج پوهنتون کي د پي ايچ ډي لپاره داخله راکړل شوه چي په ۱۹۶۳م کي بشپړه شوه.

په همدې دوران کي دا کتاب د مکتبه الحسنات، رامپور نه په ۱۹۵۷م کي چاپ شو، د دي کتاب کومه نسخه چي په دمشق کي زما لاس ته راوړسيده، د مطالعه کولو وروسته مي زړه ته راتېر په دمشق کي پاکستاني سفير ډاکټر وقار همداني ته ورکړه، موصوف د آکسفورډ

پوهنتون نه د اسلامي تاريخ په بخش کي پي ايچ ډي کړې وه او د مشهور "مستشرق مارگوليتنه" شاگرد وو، زما دده سره د دمشق په مشهوره او په قلمي کتابونو مالامال کتابخانه (المكتبة الظاهرية) کي پيژندگلوۍ او تعارف شوی وو، دی په جوناگر کي پروفیسر پاتي شوی وو او په اسلامي او عربي علومو کي ئې ډیره دلچسپي درلوده، چون د علمی ذوق سړی وو، نو حُکمه مي هم دده سره شناخت او راشه درشه زیاته شوي وه، ډیره موده وروسته په ۱۹۷۸م کي چي کله د لومړي ځل لپاره د امریکا په سفر ولاړم، نو ده مي هلته ډیر په زړه پوري بڼه راغلاست او خدمت وکړ، دی هغه وخت د تقاعد وروسته د اسلامي نړۍ درابطې په دفتر کي مسئول او په ملگرو ملتونو کي د رابطې نماینده وو، ده د بي ساري اخلاقو د درلودو له کبله زه تر هوايي میدان پوري راورسولم، ملگري ملتونه ئې راباندي وليدل، او د جمعي لمونځ مي دده سره د ملگرو ملتونو په اپارتمان کي په يوه مخصوص ستر اطاق کي اداء کړ، او بيا مي د هغه ځای په "کيفي ټیریا" کي د هغه سره ډوډۍ وخورله، ده په نیویارک کي هم زما د اوسېدو انتظام د يوه اندونيزیایي ځوان محمد نور په فلات کي وکړ، چي د سعودي په کونسلگري کي ئې دنده درلوده.

د کمبرج نه د دکتورا د اخیستلو وروسته زه د وظیفې په نیت د ریاض (سعودي عرب) "پاچا سعود پوهنتون" ته ورغلم، داغسي مي په شام او انگلستان او بيا په سعودي کي د دوه کلني هستوگني په دوران کي چي د اردو ژبي سره بي ربطه پاتي شوی وم او د انگریزي او عربي ژبي د مسلسل اشتغال په سبب حتی ما خپل لومړی تألیف کړی کتاب هم تقریباً هېر کړی وو.

پوره يوه لسيزه وروسته چي کله ما پاکستاني تابعیت (Nationality) په لندن کي ترلاسه کړی وو، نو د يو پاکستاني په حیث کراچي ته راغلم، او ددې ځایه رامپور ته ولاړم نو د مکتبه الحسنات د مالک مولانا عبدالحی صاحب نه مي د خپل کتاب په اړه وپوښتل، خبر شوم چي په پاتي شويو کتابونو کي خو پیدا نه شو، نو حُکمه ئې هم اوس کومه چاپي نسخه راسره نشته، چي دې ځواب ډیر پریشانه کړم.

په عربي پوهنتونونو کي چي زما تدریسي سلسله په ۱۹۶۳م کي پیل شوې وه، هغه څلرویشتم کلونه يعني تر ۱۹۸۷م پوري جاري پاتي وه، په دې دوران کي مي څوارلس کلونه د لیبیا په بنغازي پوهنتون کي، او لس کلونه (البته په دوه وو مراحلو کي) مي د

سعودي عرب په پوهنتونونو کې خدمات ترسره کړل، په پای کې مي استعفی ورکړه او کراچي ته راوگرځېدل، او د همغه وخته مي د خپل لومړي چاپ شوي اردو کتاب تلابن پیل کړ، په همدې موخه مي د کراچي او لاهور او... کتابخاني پلټلي وي، هندوستان ته هم ولاړم او د دهلي، رامپور، ندوه او لکنو په کتابتونونو کې هم وگرځېدل، کتاب مي ونه مونده، خو اوس شپږ يا اوه میاشتي مخکي زما یوه ځوان، علم دوست او د مطالعې شوقی ملگري د واپدا انجینیر (Wapda چې پاکستانی برقي شرکت دی) راشد شیخ صاحب زما په غوښتنه یاد کتاب په مکتبه مرکز جماعت اسلامي منصوره کې پیدا کړ او د هغه فوتو سټیټ (Copy) ئې راولیږه، چې په دې توگه ما د پوره څلوېښت کاله وروسته خپل کتاب ولیده، بخت مي دلته پر ځای وو چې کله په ۱۹۹۲م کې طوفاني سیلابونه راغلل او د یادي کتابخاني په سلگونه جلده کتابونه ئې خراب کړل، خو د هغو ټولو اوبو باوجود د اخوان المسلمین په اړه زما لیکل شوی نادره کتاب همداسي محفوظ او خوندي پاتې شو.

لوستونکي به شاید دا گمان هم ونکړای شي چې د ځوانی په وخت کې زما د تالیف شوي کتاب د یو ځل بیا په موندلو سره زه څومره خوښي احساسومه، هسي هم زما د تصنیف او تالیف سلسله د ۴۳ کلونو راپه دې خوا مسلسل شروع ده او متعدد کتابونه مي په عربي او انگریزي ژبو کې د مختلفو هیوادونو نه چاپ شوي دي، او د اردو ژبي دوه کتابونه مي تر چاپ لاندې دي، خو ددغي لومړی علمي ذخیرې سره مي د زړه الفت یو بل ډول وو، اوس چې مي ددوهم چاپ لپاره نظر ثاني ورباندې وکړ گورم چې په یاد کتاب کې د منځني ختیځ د عظیم ترین تحریک اخوان المسلمین په اړه انتهایي مهم تفصیلات او معلومات موجود دي، که څه هم دا هر څه اوس نسبتاً زاړه شوي خو د هغوی تاریخي او معلوماتي حیثیت پر خپل ځای همداسي پاتې دی، په شلمه پیړۍ کې د اسلامي تحریکونو د مطالعه کونکو لپاره او بالخصوص د دغه تاریخ جوړونکي تحریک عظیم تاریخ د مطالعه کونکو لپاره دا کتاب نن هم ډېر مهم دی، او په دې کې زموږ د هیواد د اسلامي تحریکونو تنظیمي، اقتصادي، علمي او په تعلیمي میدانونو کې د رهنمایۍ او لارښوونې لپاره ډیر څه پراته دي.

د اخوان المسلمین په اړه که څه هم په عربي او انگریزي ژبو کې ډیر کتابونه لیکل شوي دي، خو ما تر اوسه په دې اړه کوم جامع کتاب ندی لیدلی، چې د یاد کتاب سره یې پرتله

کرای شم، دا یو نایاب کتاب دی نو ځکه می هڅه وکړه چې د دوهم ځل کتلو وروسته د دوهم ځل لپاره چاپ کرای شي.

په یاد چاپ کي د لاندې ټکو اضافه شوي ده:

- د یوې تفصیلي مقدمې په لیکلو سره د ۱۹۵۴م نه را پدېخوا د اخوان المسلمین د تحریک پر مودجزر رڼا اچول شوې ده، او په دې دوران کي چې دوی د کوم دردوونکي وخت او حالاتو نه تېر شوي د هغو کړاوونو ځیني اړخونه لیکل شوي دي.

- ددې اوږدې مقدمې په لیکلو سره یاد کتاب یو ځل بیا تازه (Uptodate) شوی، یعني په ۱۹۷۱م کي چې اخوان ته په مصر کي یو ځل بیا د انور سادات په وخت کي د محدودې مودې لپاره د فعالیت اجازه ورکول شوه، او د هغه وخت نه تر اوسه (۱۹۹۸م) پوري پر همغه تحریکي سرگرمیو رڼا اچول شوې ده.

- د کتاب د عبارتونو په رواني ستونزو کار شوی.

- ډیري نوي حاشیې پکي اضافه شوي.

د اخوان سره زما تعلق:

په نني عصر کي به شايد داسي کوم تحريک وي چي ددومره جبر و قهر، قيد و بند، د دار و زیندی، او د کيني او عداوت له داسي پُرابتلاوو پراوونو نه راتېر شوی وي د کومو نه چي دغه اسلامپال تحريک را تېر شوی او بيا دي هم هغه ژوندی او فعال وي، زه چي څرنکه په مصر کي د اخوان المسلمین د کامرانه او مقبولو ورځو شاهد يم همداسي د هغوی د ځپونکو شپو او د کړاوونو نه د ډکو ورځو عيني شاهد هم يم.

د اخوان سره زما تعلق مصر ته له تگ نه مخکي د مکي مکرمي نه پيل شوی وو، ددغو حوادثو تفصيل دادی چي زه په ۱۹۵۰م کي د "معظم استاد مولانا علی صاحب مدظله" او "مرحوم و مغفور مرشد حضرت شاه عبدالقادر رای پوري" په څنگ کي حج ته ولاړم، هلته مي د علمي زده کړي په موخه درې کاله تېر کړل، په همدې کال د مصر نه يو ځوان مشر استاد سعيد رمضان د اخوان په نماينده کي راغلی وو ما هم د مولانا مدظله د شاگرد او کارکوونکي په حيث د هغه سره تعارف او ليدنه وکړه، چي وروسته مو دا شناخت تر کلونو پوري په سوريي، مصر او جينوا کي همداسي باقي پاتي شو، ما د ياد پُراثره او احسن الکلامه ځوان اخواني مشر(چي دی د اخوان د مؤسس شهيد حسن البناء رحمه الله زوم هم وو) وينا او خطبه چي د وظيفي له مخي وکیل (Lawyer) وو د لومړي ځل لپاره په مکه کي واورېده، ده هغه وخت د مکي په يوازني هوتل(اوتيل بنک مصر) کي يوه جلسه کړې وه، ما د لومړي او آخري ځل لپاره مولانا عبدالعليم صديقي(د مولانا شاه احمد نورانی صاحب والد مرحوم) په انگریزي ژبي د تقرير په حالت کی وليدی، چي په عربي ژباړل کېده او دده سره سره مي د خپل معظم استاد علی ندوی مدظله عربي تقرير هم واورېده.

په مکه مکرمه کي د قيام په وخت کي پر عربي ژبي او ديني زده کړي سربره زما دا کار هم وو چي د حج په وخت کي د عربي نړی د خلکو سره تعلقات وساتم او وپالم، د دوهم حج پر وخت د مصري تحريک اخوان المسلمین يو هيئت د اسکندريه پوهنتون د يو تن استاد ډاکټر عبدالعزيز کامل په مشرۍ راغلی وو، په هغه کي د اسکندريي پوهنتون او قاهري پوهنتون ځيني شاگردان هم شامل ول، د دوی له جملې نه مي د قاهري د پوهنتون د يو تن

محصل(محب الحسنى المحجري) سره ملاقات او ملگرتيا وشوه چي د خط په واسطه ئي لا هم دوام وموند.

وروسته چي کله په اگست ۱۹۵۳م کي مصر ته ولاړم نو د محب المحجري سره مي وليدل، په پيل کي زه د بنار په منځ کي عابدين قصر ته نږدې پر شارع(څرک)عبدالعزيز باندي په يوه فلاټ کي د ځينو نورو پاکستاني محصلينو سره هستوگن شوم، يوازي وم او د اطاق کرايه هم ډېره وه، محب المحجري چي د بنار د يوې ځنډي په يوه نوې آباډه شوې سيمه"الدقي" کي اوسېدی، زه ئي هم جبراً د ځان سره خپل فلاټ ته بوتلم، که څه هم داځای د بنار نه نسبتاً لري وو خو پراخ وو او کرايه ئي هم کمه وه، په همدې فلاټ کي د مصر د نورو بنارونو نه راغلي څلور تنه نور اخواني ځوانان هم مېشت ول، چي ددوی له جملې نه دوه تنه په کوم مکتب کي استادان، يو تن د قاهرې پوهنتون چي نږدې وو محصل او آخري ځوان په يوه شرکت کي کارېگر وو، محب المحجري خپل اطاق ماته پرېښوده ځکه دی د کوم دوستانو کور ته د اوسېدو په نيت ولاړی، ما ددغو اخواني ځوانانو سره د مصر په همدغه فلاټ کي نږدې يو نيم کال تېر کړ، چي زما لپاره ډير مهم وو، د دلبيرس-الجوهر څرک، د الدقي سيمي په ياد فلاټ کي مي د هغه ساده ځوان سره هم ملاقات وشو چي د پيپونو د جوړولو او فټنگ کار يې کاوه يعني نل ساز(Plumber) وو، هفته يا لس ورځي وروسته دا تور ورباندي ولگېده چي گواکي ده پر جمال عبدالناصر د اسکندريې په بنار کي د يوې جلسې په دوران کي ډزي کړيدي، دا څنگه ښکرور بي سر او پينو دروغ وه، په دغسې حقايقو يوازي ماغوندي کسان خبر دي چي د هغه ساده ځوان سره ئي ليدلي ول، يا ده ته نږدې ول، په هر صورت دی ونيول شو او څو مياشتي وروسته د فوځي محکمې له لوري د اعدام په سزا محکوم شوی وو.

ددې وروسته پراخ مصر پر ما تنگ شو، د قاهرې پوهنتون د كلية العلوم(دارالعلوم پوهنځي) کي زما د شموليت او داخلي خبره همداسي پاتي شوه، خو وروسته الله جل جلاله زما دغه شوق چي په عربي پوهنتون کي به درس وایم په دمشق کي را پوره کړ.

په دې ترتیب زه د اخوان المسلمین د الدقي سیمې د یوه پونټ (Cell) یو فرد وشمېرل شوم، اکثراً به د سه شنبې په ورځ هفته وارو اجتماعاتو او غونډو ته د اخوان مرکزی دفتر (Head Quarter) الحلمية الجديدة ته ورتلم، په یادو عمومي غونډو کې به اخواني مشرانو او یا له خارج نه راغلیو مېلمنو تقریرونه کول، همدلته مې یو ځل د ایران د تحریک فدائیان ځوان او زړه وړ مشر نواب صفوي په عربي ژبه د تقریر په حالت کې ولیده، ددې انقلابي مشر تقریر ډیر د فصاحت او بلاغته ډک وو، د الله اکبر زرگونو ملکوتي شعارونو د اخوان مرکز په لړزه راوستی، څو کلونه وروسته ایرانی شاه په اعدام محکوم کړ.

په همغو ورځو او همدې مرکز کې مې د اخوان د تحریک د عام مرشد (عمومي مشر) متقاعد قاضي حسن الهضیبي صاحب سره د ملاقات شرف په برخه شو، د تحریک د مؤسس او لومړي عام مرشد (حسن البناء مرحوم) وروسته چې په ۱۹۴۹م کې د مصر د استخباراتو له لوري په شهادت رسیدلی وو، دی دوهم عام مرشد وټاکل شو، حسن الهضیبي صاحب د مصر د ستري محکمې (Supreme Court) (محکمة النقض والابرام) متقاعد قاضي پاتي شوی وو، وروسته چې کله پر اخوان المسلمین د "جمال عبدالناصر" په واسطه د مصیبتونو غرونه رامات شول او د قید و بند او حکومتي ظلمونو یوه بې پایانه او دردېدونکې لړۍ پیل شوه دغه سپین ږيري او متقاعد قاضي چې ډیر زړه سواند، نرم مزاجه او نرم گفتاره مذهبي مشر وو، ته د اعدام سزا واورول شوه، دا ۱۹۵۴م کال وو، وروسته دا سزا په ۲۵ پنځه ویشتن کلن د جزا او نقصان حبس (Penal Servitude) باندي واوښتله، د ډیرو کلونو د تېریدلو وروسته دی بیرته آزاد شو، او په ۱۹۷۴م کې وفات شو.

اخوان المسلمین او مصري انقلاب :

کوم وخت چې زه مصر ته ولاړم، هغه وخت د شاه فاروق په خلاف د مصري انقلاب یو کال تېر شوی وو، دا وخت په مصر کې د اخوان المسلمین د شهرت او مقبولیت ډیر مهم عصر وو، ځکه کوم مصري شاهي نظام چې په مصر کې د انگرېزانو لپاره یو سمبولیک حیثیت درلود د هغه په خلاف د اخوان ردعمل د پام وړ وو، چې وروسته به د یاد کتاب په ځینو فصلونو کې دا واضحه شي چې اخوان څو ځله مسلسل د انگرېزانو په اشاره د

نځېدونکو سمبولیکو دولتونو سره په ټکر کې واقع شوی وو، د فلسطین د ۱۹۴۸م په ناکامي جگړې کې د ونډې اخیستلو وروسته دوی په فوځ کې د نورو مصري مشرانو تر څنګ په پټه او مخفي توګه د مصري فوځي او سياسي قيادت په خلاف په ياده جگړه کې ددغه ناقصي کارکردګۍ او غدارۍ په خلاف سرګرمه ول، ډېر کم خلک خبر دي چې د جولای ۱۹۵۲م کال نه په مصري فوځي انقلاب کې د جمال عبدالناصر او انور سادات او نورو سره سره اخوان هم په پټه د خپلو سترو فوځي افرادو په ذريعه ډير ستر رول لوبولی وو، زه شخصاً هغوی پیژنم او د هغو افسرانو نومونه مي هم په ياد دي چې تر جمال عبدالناصر په رتبه لوړ او يا دده سره هم منصبه او ملګري ول، جنرال رشاد مهنا، کرنل ابوالمکارم عبدالحی، کرنل عبدالرؤف عبدالمؤمن او نور... کرنل عبدالرؤف عبدالمؤمن وروسته په ۱۹۵۷م کې زموږ سره په دمشق کې يوه غرمه تيره کړه، کوم وخت چې زه په دمشق کې په يوه اپارتمان کې د څو جلاوطنه اخواني ځوانانو سليمان الهضيبي او محمد عرفه سره يو ځای اوسیدلم، هغه وخت کرنل عبدالرؤف د ظالم عبدالناصر او سوشلسټ مصري فوځي مشر د انتقام په نېنه وو، دی په مخفي توګه له مصره وتلی وو او د سوريې له لاري ترکيې ته روان وو.

عرض مي کاوه چې د مصري فوځي انقلاب وروسته او په دې انقلاب کې د اخوان د شرکت په سبب په حکومت کې ددوی د مقبوليت دا يو روښانه عصر وو، جمال عبدالناصر او انقلابي کونسل اخوان ته د ځينو وزارتونو وړاندیز هم کړی وو، خو د اخوان قيادت د خپلو ديني او فکري شرايطو د نه تسليمولو په سبب د محدودو وزارتونو منل او د هغوی ياد وړاندیز رد کړ، په هر صورت په لومړيو دوه کلونو کې د انقلابي حکومت سره ددوی تعلقات او اړيکي ډيري ښي وې، پاچا جنرال نجيب، جمال عبدالناصر او نور انقلابي وزيران څه موده وروسته د شهيد حسن البنا رحمه الله قبر ته د فاتحي لوستلو لپاره تللي ول، نور تفصيلات به لوستونکي په کتاب کې ولولي.

اخوان د انقلابي حکومت سره په اختلاف کې او پر دوی ظلم و ستم:

د جمال عبدالناصر د استبدادي اقداماتو او اشتراکي (Socialist) افکارو په سبب د اخوان او فوحي مشرتابه تر منځ اختلافات پيدا شول، اخوان د جمهوريت په څېر نظام او انتخاباتو حامی و داعي وو، خو عبدالناصر د خپلو سازشونو په وسیله اسلامپال پاچا (جنرال نجیب) له حکومته لري کړ، انتخابات ئې تر نامعلومی نیتې پوري وځنډول، د هیواد نظام ئې د اسلامي کولو پر ځای او حکومتي چاري ئې د اسلامي اصولو مطابق د پرمخ وړلو نه رامنع کړلې، د اختلافاتو دا لړۍ هغه وخت اوج ته ورسېدله چې په مصر کې د مېشتو انگریزي اشغالګرو ځواکونو په اړه د انگریزانو سره مذاکرات ترسره کېدل، اخوان ددغو نړمو شرایطو په خلاف وو، پر کومو شرایطو چې جمال عبدالناصر او دده د مرستندویه انقلابي کونسل غړي تیار ول، د انگریزانو سره پر دې مسئله باندې په مذاکرانو کې په مصر کې د هندوستان سفارتخانی ډیر ستر او مهم رول اداء کړی وو، زما دا انکشاف به حتماً نوی وي، خو زه هسي اوریدلی او بي اساسه خبرې نه لیکم بلکې د شخصي معلوماتو پر اساس داسې وایم، زه هغه وخت هندوستانی وم، یو پخوانی هندوستانی سیاسي کارکوونکی او د مولانا ابوالکلام آزاد او سُبھاش چندر بوس او نورو پخوانی ملګری او کانګریسي مسلمان غړي مولانا عبدالله المصري هغه وخت مصر ته راغلی و¹.

ده راته ویلي وو چې زه باید په قاهره کې هندوستانی سفیر علی یاور جنگ بهادر (Brave Warrior) ته عربي ژبه ورزده کړم، زه دوه ځلي د عربي د تدریس لپاره سفارت خاني (Embassy) ته ورغلم، په همدې وخت کې هغه د ملګرو ملتونو د غونډې په مناسبت نیویارک ته ولاړی، د سفارتخاني عسکري ملحق (ملټري اتاشي) ډګروال مدن په دغه موقع زما نه وغوښتل چې ده ته عربي ووايم، نږدې یوه میاشت وروسته (په هفته کې یوه ورځ) چې ما هغه ته ابتدائي عربي ویلي وه، ده وروسته ځکه د زده کړې نه معذرت وکړ چې د

¹ ده سره مې د لومړي ځل لپاره په مکه مکرمه کې ملاقات شوی وو، موصوف هلته او په نورو عربي هیوادونو کې د هندوستانی جاسوسي ادارې (RAW) لپاره کار کاوه، لکه څرنګه چې زما او د نورو ندوي ملګرو په مکه مکرمه کې د پاکستانی سفارتخاني د افرادو سره رابطه بحاله وه، بلکې خپله د پاکستانی سفیر "بهار کې مسعود صاحب" سره زما ملاقات وو (ماد حجاز والي "وانسرائے" امیر فیصل د لومړي ځل لپاره د پاکستانی ملي ورځې په مناسبت د سفارتخاني په استقبالیه کې لیدلی وو) نو ځکه عبدالله المصري صاحب د مولانا (ډاکټر) عبدالله عباس ندوي دهلوي په وینا زموږ په خلاف هندوستانی حکومت ته راپور ورکړی وو چې ګواکې موږ د پاکستان لپاره جاسوسي کوو.

انگرېزانو سره په مصري مذاکراتو کې دى ډير مصروف دى، په همغه زمانه کې د مصر يا جمال عبدالناصر د هند د جواهر لال نهرو سره ملگرتيا زياته شوه، چې وروسته د روسانو په لور په کړېدلو سره لا محکمه شوه، او د پاکستان سره د مصر تعلقات يا خراب او يا هم ډير ساړه شول، حالانکه د مصري فوځي انقلاب په پيل کې دا تعلقات ډير نږدې، د ورورۍ، دوستانه او مضبوط ول، او اخوان خو بيا د اسلام په نوم او علت د پاکستان سره ډير جوړ وو.

زما په ياد دي چې په جنوري ۱۹۵۴م کې د اخوان موجوده نوي معمر مرشد او د هغه وخت خوان مصطفى مشهور د منيل الروضه په محله کې د اخوان په مسجد کې د همدې انگرېزي فوځونو د انخلاء پر مسئلې د جمعي د خطبې نه مخکې ډير پُر جوش تقرير وکړ چې په هغه تقرير کې ئې پر فوځي حکومت سخت انتقاد وکړ، لمونځ هم د مصطفى مشهور صاحب په امامت کې ترسره شو، خو د جمعي د لمونځ نه فوراً ورورسته چې تر اوسه لا لمونځ کوونکي په مسجد کې موجود ول پوليسو د توپک په واسطه ډزي وکړې، خلک يو لور بل لور ته په منډو شول، زه هم د خپل اخواني ملگري حسين اسکندري سره يو ځای د سيمي نه محفوظ ووتلم، ډير خلک ونيول شول، مصطفى مشهور هم ونيول شو خو وروسته ئې خوشي کړ، خو يوځل بيا په اگست ۱۹۵۴م کې ونيول شو او په لس کلن حبس محکوم شو، چې دا بيا يوه بېله قصه ده.

په هغو ورځو کې به مصري جاسوسي پوليسو زموږ د فلاټ نگراني او څارنه کوله، په جولای ۱۹۵۴م کې د انقلاب د دوهمې کليزي پر مهال جمال عبدالناصر په اسکندريه کې خپل په غونډه کې د يو سازش له مخې چې دده د افرادو له لوري په پوره احتياط سره ډزي وشوې، دومره احتياط چې د ډزو نښه اصلاً د ستيج نه بلکې په بل لور وه، همدا سازش ئې پلمه کړ او پر اخوان ئې ددې ترور د هڅې تهمت پوري کړ، پورته ذکر شوی د پانپونو کارکوونکي(عبدالطيف) په همدې تور ونيول شو او په فوځي محکمه کې ئې دوسيه پيل شوه، خو د يوې يا دو مياشتو په کمه موده کې ئې سمدستي اعدام(شهيد) کړ، پر اخوان ئې کړی ډيره تنگه کړه، د اخوان په خلاف ئې په تلويزيونونو او اخبارونو کې(چې ټول دولتي Nationalised شوي ول) باقاعده پلان شوي منظم کوششونه(پروپاگند) پيل شوه، د حکومتي بدماشانو په ذريعه ددوی مرکز وسوځول شو، د اخوان مکمل قيادت ئې بندي کړ،

چي په رأس کي ئي علماء، مشائخ، د سترو شرکتونو مالکان او د پوهنتونونو پروفیسران شامل ول، دا هر څه ددې لپاره وشول چي د اخوان له لوري د ائتلافي حکومت سره اختلاف د تل لپاره وځپل شي او اخوان بيا ددې وړتيا تر لاسه نکړي چي د بل حکومت په مقابل کي دي د اختلاف سر پورته کړي.

دا خبره مصري فوځي قيادت ته ډيره بڼه معلومه وه چي اخوان يو رضاکارانه نیمه عسکري تنظيم(النظام الخاص) لري، چي د هغه سره د فلسطين د ۱۹۴۸م کال د جگړي پاتي شوي ډيره اسلحه موجود ده، چي د مصر د حکومت په اجازه يي خوندي کړي وه او يو څه سلاح د حکومت له لوري هم ورکول شوي وه، جمال عبدالناصر او د هغه ډيري فوځي ملگري چي د فلسطين په يادي شوي ناکامي جگړي کي موجود ول ددې خبري نه خبر ول. اوس نو په ډير جسارت سره پر دوی دا تور هم پوري شوی وو چي اخوان دغه اسلحه د انقلابي حکومت په مقابل کي د بغاوت لپاره په غير قانوني توگه جمع کړي وه، او ددوی دا دسيسه او پلان وو چي د فوځي قيادت ارکان قتل کړي او حکومت او واک يوه رجعت خوښوونکي (Reactionary) حکومت ته وسپارل شي، په دغه زمانه کي د "رجعيه"(رجعت خوښوونکي) اصطلاح په حکومتي ميډيا کي ډېره پورته کښته کيده، او د همدې پردې تر شا د دینداري او اسلامپالني په خلاف ډير زهر شيندل کيدل.

زه په دې مناسبت د يوه بل راز نه هم پرده پورته کوم چي په پاکستان او هندوستان کي به ډير محدود کسان تري خبر وي، هغه دا چي د اخوان المسلمین د امن خوښوونکي اسلامي تحریک د ځپلو او تباه کولو لپاره ټول پلان او کار د امریکا په مرسته ترسره کېده، په ۱۹۶۷م کي د مصر و اسرائیلو د جگړي پر مهال چي مصر په ډير ذلت سره ماتې وخوړله، وروسته چي د مصر فضائي او هوائي ځواک ناڅاپه د اسرائیلو په هوائي بمباردونو کي مکمل تباه شوی وو، يوه اسرائيلي مخفي جاسوس يو کتاب ليکلی وو چي عربي ژباړه يي د (عند ما تحطمت الاسراب) په نوم شوي، ما ياد کتاب د همدې جگړي نه څو مياشتي وروسته په بنغازی کي لوستی وو، د کتاب انگریزي نوم مي په ياد ندی خو ممکن داسي به وو (When the Squadrons were Crushed). مصنف چي په دغه وخت کي ئي په مصر کي د اسرائیلو لپاره بڼه بريالی جاسوسي کوله ددې خبري نه پرده پورته کړېده چي د مصر د انقلاب وروسته چي کله په شرق اوسط کي د انگرېزانو د نفوذ د

له منځه وړلو لپاره د مصري حکومت له لوري د امریکا سره موافقت شوی وو، جمال عبدالناصر د مصري استخباراتي پولیسو په بدل کې چې د انگریزانو په لاس روزل شوي وو او د پاچا خدمتگار ول د یوې نوي استخباراتي پولیسي شبکې د منظم کولو او جوړولو لپاره د امریکا نه مرسته وغوښتله، په امریکا کې هغه وخت د جرمني د نازیانو نه تښتیدلي ډیر فوځي او پولیسي افسران موجود ول، امریکا هغوی مصر ته ولیرل، ددوی نه ځیني نازیان ظاهراً مسلمان شول، او دوی خپل نومونه د فلسطین د مفتي (محمد امین الحسیني) په نوم محمد امین ته ورته کېښودل، دا خبره باید یاد وساتل شي چې ددوهمې نړیوالې جګړې پر مهال الحاج امین الحسیني د انگریزانو د لاسونو نه په تښتېدو او جرمني ته په رسېدلو بریالی شوی وو، د انگریزي استعمار په خلاف ئې د برلین د راډیو نه پروپاګانډ کول، نو ځکه چې کوم جرمني ووايي چې دده په لاس ئې ایمان راوړی دی په مسلمانانو او بالخصوص اخوان کې ډیر محبوب بلل کېده، د همدې لارې نه دغه دروغجن نازیان د مسلمان شوي جرمن وزیر داخله "زکریا محی الدین" د منصوبې له مخې د اخوان په منځ کې ځای پر ځای کړل شول، او دوی ته دا دنده ور وسپارل شوه چې د اخوان په صفونو کې د جرمني د مسلمانانو په صفت سرایت وکړي، او د اخوان د نیمه عسکري تنظیم تمریني (Training) او تربیتي چارې پر مخ یوسي، دوی به په دې ډول سره وکولای شي چې د اخوان مخفي او پټو اسلحو ته لاس رسئ پیدا کړي، او بیا مصري حکومت ته راپور ورکړي، دا کار په ډیره راز داري او مهارت سره ترسره شو، نازیانو خو هسي هم د داسې کارونو د سرته رسولو لپاره په خپل هیواد کې مهارت تر لاسه کړی وو، له دې لارې د جمال عبدالناصر فوځي حکومت د اخوان المسلمین د نیمه عسکري او استخباراتي تنظیم په اړه تفصیلي معلومات لاس ته راوړل، د اسکندریه په جلسه کې پر جمال عبدالناصر باندي ددوی د سازش له مخې ډزي وشوې، چې وروسته ئې د څیړلو لپاره فوځي محکمه تشکیل شوه او د هغې محکمې مخي ته هر څه کېښودل شول، په دې طریقه ئې اخوان بدنام کړ، د هغه په خلاف ئې دروغجنې دوسیې ترتیب کړې او په څو میاشتو کې ئې څو د گوتو په شمېر خو تر ټولو ستر اخواني مشران لکه د ستري محکمې مشهور وکیل او ممتاز قانون پوه او مصنف "عبدالقادر عوده"، ازهرې عالم "شیخ فرغلي" او نور شپږ کسان اعدام کړل، خو د انقلابي کونسل هغه رکن او د انقلابي محکمې هغه مشر (کرنل جمال سالم) چې دغه پاک نفسه اشخاص ئې په اعدام محکوم کړي ول ډیر ژر لیونی شو او د نیویارک په یوه شفاخانه کې ومړ.

هر څوک چي د اخوان المسلمین د تحریک په ځپلو کي د امریکا او جمال عبدالناصر تر منځ په تعاون او مرسته کي شک لري هغه دي د امریکا د استخباراتي شبکې (CIA) د مؤسس "مائلز کوپلینډ Miles Copland" کتاب (The Game of Nations) "د قومونو لوبه" مطالعه کړي، چي تفصیلاً پکي لیکل شوي چي څرنګه امریکا په سوریه کي په ۱۹۴۹م کي د فوځي انقلابونو سلسله پیل کړه، او دغه ستر امریکایي جاسوس په دغو لوبو کي کوم کردار ولوبوه، او بیا ده څرنګه جمال عبدالناصر او د هغه د ځینو نږدې ملګرو سره تعلقات پیدا کړل او په مصري فوځي انقلاب کي ئي څومره ونډه او رول درلود، دی جمال عبدالناصر ته څومره نږدې وو، دا کتاب د ۶۰ شپيته ايمي لسيزي په پیل کي چاپ شوی وو، مصر، سوريي او عراق ته ددغه کتاب راورل سخت منع وو، په عربي هم دغه کتاب د "لعبه الامم" په نوم وژباړل شو او بیروت چاپ کړ، زه ددغو دواړو هیوادونو نه په خارج کي وم، کېدای شي په پاکستان کي ئي هم اردو ژباړه شوي وي.

د انقلابي مصري حکومت اړیکي او روابط د امریکا سره د ۱۹۵۴م کال په پای کي هغه وخت خرابي شوي چي کله مصري هیئت امریکا ته تللی وو او هلته ددوی سره یوازي دوه میلیونه ډالر مرسته وشوه، دغه دوه میلیونه ډالر مرسته مصري انقلابي فوځي حکومت د ځان لپاره د توهین او سپکاوي مترادف ولله، ددې وروسته جمال عبدالناصر د روسیې نه د فوځي مرستي غوښتنه وکړه، او د روسانو سره ئي اړیکي پراخي کړلې، ددغو روابطو په جوړولو کي د کمونیست ګوند او انقلابي کونسل یو رکن (خالد محی الدین) ستر رول ولوبوی، هندوستانی حکومت یا جواهر لال نهرو د خپل رسوخ او منځګړیتوب نه ګټه پورته کړه او دغه نوي پیل شوي اړیکي ئي لا ژوري او عمیقې کړې، بالاخره مصر د جمال عبدالناصر په وخت کي د روسیې غیږي ته ولويدو، خو لکه څرنګه چي د اسرائیلو سره د اختلافاتو د حلولو او د فلسطین په مسئله کي روسیې کوم مثبت کردار نشو لوبولای نو ځکه هم جمال عبدالناصر د خپل مرګ نه څو میاشتي مخکي د مسکو د سفر نه تر راستنېدلو وروسته خپل نائب ولسمشر انور سادات ته د امریکا سره د اړیکو پراخولو لپاره زرغونه اشاره (Green Signal) ورکړه، او بالاخره د جمال عبدالناصر د مرګ نه وروسته مصر یوځل بیا د امریکا خوا ته ورمنډه کړه، اسرائیلو ته هم تسلیم شو او سفارتي اړیکي ئي ورسره فعاله کړې، کوم وخت چي د امریکا سره د مصر د انقلاب په وخت اړیکي جوړي شوي وي یو ځل بیا په بنکلي یارانې واوښتي، اوس بیا دا دي کلونه وروسته دا اړیکي د

خپل عروج پراو تيروي، او مصري حکومت چي مشري ئي د څه مودې نه د يوه پخواني فوځي افسر په لاس کي ده د امريکا په اشاره کار کوي.

امريکا په ډېره چالاکي او بيداري سره دصليبي عداوت او دبنمنی تر چتر لاندي اخواني تحريک چي د غربي اثراتو منلو ته کله هم چمتو نه وو خپله په همغه مصري انقلابيونو وځپي.

په حقيقت کي جمال عبدالناصر په خپل حکومت کي تل يو داسي فرد وساته چي د امريکا سره ئي پټي او مخفي اړيکي ساتلي، دا کس د مصر داخله وزير(زکريا محي الدين) وو چي ده لکه څرنګه چي پورته يادونه وشوه د امريکا نه هغه نازي پوليس افسران ترلاسه کړي ول، چي د هغوی په واسطه ئي مصري استخباراتي پوليس پر نازي خطوطو او طريقو منظم او ځای پر ځای کړل، هغه نازيان چي د مسلمانانو په نومونو سره د اخوان په تنظيم کي شامل شول او د هغوی جاسوسي ئي وکړه، د اخوان په ځپلو کي ئي د مصري حکومت مرسته وکړه، همدغه زکريا محي الدين وروسته په ۱۹۶۷م کي د مصر او اسرائيلو د فيصله کوونکي جګړي د مخنيوي لپاره د امريکا په وساطت د دغو ترينګلو اړيکو د جوړولو لپاره او د رامنځ ته شويو جګړو د احتمالي خطراتو د لري کولو لپاره دوه ورځي وروسته واشنګټن ته روان وو چي ناڅاپه اسرائيلو د جون د مياشتي په يوه سهار وختي د ډيري شديدې فضائي حملې په ترڅ کي ټولي مصري جنګي الوتکي بمبارد کړي، د مصري هوايي ځواک مشر چي ټوله شپه ئي په يوه غونډه(Parti) کي د شرابو په څينلو تېره کړي وه سهار ټنډ د شرابو په نشه مست پروت وو.

نو ځکه هم د شک او شبهې ځای ندي پاتي شوی چي د مصري فوځي حکومت په لاس د اخوان په ځپلو کي د مګاري امريکا لاس وو، دا ځکه يوازي اخوان د مصر داسي سياسي او عمومي طاقت وو او لا هم دی چي يو طرف ته د بي دينه کمونيزم او سوشلزم با اثره مخالف او بل لوري ته د غربي سيکولرزم او غربي ثقافت او تمدن د اثراتو او نفوذ سرسخت دبنمن وو او دی.

تر کومه ځايه چي د امريکايي جمهوريت پرستی او جمهوريت غوښتنې د دعویو تعلق دی، نو هغه د اسلامي هیوادونو لپاره ندي، دوی په اسلامي هیوادونو کي فوځي انقلابونه راپورته کړل او هغوی ئي تائيد کړل، د پورته ذکر شوي امريکايي جاسوس "مايلز کولپلیند" په کتاب کي پر وړاندي شويو شواهدو سر بېره د الجزائر واقع تازې ده، چي په منصفانه انتخاباتو کي درې کاله مخکي د اسلامي گوند (Front) په بریا باندې ناهيلي امريکا هلته د فوځي کودتا حمايت وکړ او کودتاچي غير قانوني دولت ئي په رسميت ومنی، چي اوس هره ورځ په ساده جامو کي د فوځونو په لاسونو بي گناه الجزائريان وژل کيږي، بيا هم ددغو ټولو ظالمانه کړنو تور د هغه ځای پر اسلامي تنظيم او کارکونکو پوري کيږي، چي په دې وحشت کي فرانسه هم شامله ده، څو مياشتي مخکي چي يو الجزائري فوځي په لندن کي د سياسي پناه اخیستلو وروسته هلته د "آبزرور" اخبار ته په خپله مصاحبه کي ډير حقايق وويل؛ ده د الجزائري فوځ پر هغو مظلومو اعتراف وکړ چي ده شخصاً دداسي ظلمونو د ترسره کولو لپاره خپل په لاسونو د الجزائري فوځي حکومت له لوري په "پاریس" کي يوه تنظيم ته پنځه لکه نقد "فرنک" ورکړي ول، او دوهمه تازې ترینه واقع د ترکيې ده چي هلته فوځ يو منتخب لومړی وزير (نجم الدين اربکان رحمه الله) د څوکۍ نه لري کړ، ددغه لومړي وزير يوازينی گناه دا ده چي گوند ئي اسلامپال دی، او د ايران سره ئي يو ستر اقتصادي تړون لاسليک کړی وو، امريکا ددغه منتخب جمهوري حکومت د پرځولو په اړه نه کومه پېښمانتيا او يا خفگان څرگند کړ بلکي د فوځي کودتاچي حکومت د کودتا او مداخلت حمايت ئي اعلان کړ.

د اخوان المسلمین د ابتلاوو او زحمتونو دوهم پړاو:

په اگست ۱۹۵۴م کي چي د مصنوعي او خودساخته ډرامې او واقعي وروسته د اخوان د کارکونکو د نيولو او ځورولو کومه لړۍ پيل شوه، او په نتیجه کي ئي په زرگونو اخواني ځوانان او په حکومت او کارخانو کي مزدوران او کارکونکي محبسونو او زندانونو ته وليږل شول، د لسو نه نيولي تر شلو کلونو پوري حبس ورته ټاکل کېده، په زرگونو ځوانان د مخفي لارو نه د سوډان او ليبيا په لور تېښتي او جلاوطني ته اړ شول، ددې کال په اړه د

خپل گران ملگري (محب المحجري) يوه واقعه راپه ياد شوه، ده هغه وخت په نوي انقلابي ورځپاڼي الجمهوريه (جمهوريت) كې كار كاوه او هره هفته به زمور ليدو ته راتلې، خو ناڅاپه ورك شو، بيا يوه مياشت وروسته راغې، په داسې حال كې چې د سر ويننتان ئې كوچني ول، د يو ثابت قدمه او مؤمن ځوان په شان ئې راته وويل چې د اخبارو د مدير (انقلابي فوځي آمر) انور سادات په امر بندي شوی وو، كه څه هم پر ده كوم ثبوت او الزام نه وو بيا هم د اعتراف كولو او تحقيق و تفتيش په نيت ئې درې هفتې په زندان كې بندي كړی وو، د سر ويننتان ئې ورځريلي ول، په درو ئې وهلی وو، وروسته ئې خپله ملا را وبنوده چې د زياتو وهلو په واسطه ئې د ملا رنگ شين اوښتی وو، د يو يو ځای نه به يې پوست هم جلا شوی وو، ده چې د مصري پوليسو د تعذيب او بنكنجې (Torture) كوم واقعات راته بيانول په اورېدلو سره ئې زمور زړونه په لرزه راغلل، ددغو تعذيبونو او شكنجو په دوران كې به ئې په ساعتونو ساعتونو د يخې پر كوندو لوڅ تړلي ول، د مقعد د لارې به ئې د بايسكل په پمپونو خيټي ته هوا وركوله، او څو څو ورځې به ئې مسلسل د تيزو گروپانو رڼا ته غورځولي ول، او تر ټولو ستر تكليف به لا داوو چې سهار و ماښام به ئې د مور په بنكنځلو سپكول، د لا تعذيب او وحشت لپاره به ئې د ځينو بنديانو ميندي او خويندي زندان ته راوستلي او ددوی په مخكې به ئې تجاوز ورباندي كاوه.

دا ټولي د تعذيب، آزار و اذيت هغه نوي طريقې وې چې مصر ته راليرل شويو نازي افسرانو مصري فوځيانو ته وربښودلي ول، هر بندي چې به د محبس نه راووتی همدا قصې به ئې پر خوله وې، ددغه دولتي تروريزم هدف دا وو چې د اخوان اسلاميال تحريك د تل لپاره وځپي، خو الله الحمد چې مصري سوشلسټ (اشتراكي) جلااد جمال عبدالناصر په دغه دليل كار كې هم ناکام شو، دده دا منصوبه او پلان هم وو چې كوم اخوانيان چې په محبسونو ننويستل شوي دي د هغوی مېرمني او ماشومان د فقر او غربت نه په تنگ راشي، او خپل خاوندان، وروڼه، زامن او سرپرستان دې ته اړ كړي چې د حكومت په وړاندي تسليم شي، خو كوم اخوانيان چې د مصر نه وتښتيدل د زرگونو په تعداد كې سعودي عرب، كويت، سوډان، شام او نورو سيمو ته ولاړل، دوی د خپلي گټې نه څه حصه پر خپلو ماشومانو سربېره هغو اخواني كورنيو ته هم لېرله چې سرپرستان به ئې بندي ول، په دوی كې استاد سعيد رمضان هم وو چې ما ئې پورته يادونه وكړه، دی هغه گس وو چې هغه وخت به ئې په قاهره كې د "المسلمون" په نوم مياشتنی گڼه خپروله، دی د ۱۹۴۸م نه تر دوه درې كلونو

پوري په پاکستان کي هم اوسيدلی وو، هغه وخت حسن البناء شهيد رحمه الله دی د قيد و بند نه د خوندي ساتلو په موخه پاکستان ته راليرلی وو.

د مصر وروسته په سوريه کي د اخوان المسلمین گوند ډير قوي وو، د دمشق په پوهنتون کي د قانون پوهني په بخش کي د اسلامي قانون پروفيسر او وروسته د کلیة الشريعة (د شريعت فاکولتې) مدير او زما استاد ډاکټر مصطفى السباعي دلته د اخوان المسلمین عمومي مشر وو، په یاد پوهنتون کي دغه تنظيم ډير مضبوط وو، مرحوم سعيد رمضان صاحب (هغه چي وروسته ئي د جرمني نه په اسلامي قانون کي دکتورا اخيستله) هم د خپلي کورنی سره دلته راغلی وو، د همدې خايه ئي د المسلمون میاشتنی گڼه چاپوله او نشروله، کوم وخت چي زه په ۱۹۵۵م کي دمشق ته د تعليم لپاره ولاړم، ډير خلی به دده کورته ورتلم، د مصر غوندي دلته هم اخواني محصلین او استادانو زما سره د سکه ورونو غوندي رویه او سلوک کاوه، خو د مصر د اخواني ملگرو خای بیا جلا وو، د هغوی خو مینه دومره زیاته وه چي د اختر په رخصتو کي ئي زه په ډير اصرار سره لري پروت یو بنار "منصوره" ته نږدې خپل کلي "دکرنس" ته بوتلم هلته ئي څلور پنځه ورځي داسي مهماني راکړه چي کله ئي هم نشم هېرولای، د محب المحجري سره سره د هغو ټولو ځوانانو (چي اوس به سپین ږيري وي) نومونه مي په ذهن کي همداسي محفوظ ساتل شوی وي، د دوی له جملې نه یوه استاد حسین اسکندراني (د یو مکتب استاد) چي کله زه د کښتنی په واسطه د سعيد پورټ نه د کراچي په لور راتلم نو د قاهري نه ډير لري دغه بنار ته زما درخصتولو په نیت راغی.

پر اخوان المسلمین چي په ۱۹۵۴م کي مصري انقلابي حکومت کوم ظلمونه وکړل او دا اسلامپال تحریک ئي منع اعلان کړ د هغه نه یوازي دوه کلونه وروسته په ۱۹۵۶م کي چي کله جمال عبدالناصر د سویز کانال مصري کول (ملي کول) غوښتل او په دې تړاو د برطانیې، فرانسې او اسرائیلو له لوري مصر ته گوتڅنډنه وشوه، او دوی ټول د مصر په خلاف په یو صف کي ودریدل مصر ته ئي د جگړي اخطارونه ورکړل، پدې وخت کي اخوان المسلمین د حکومت ټول وحشتونه هېر کړل او د هغوی د ائتلاف په وړاندي ئي د خپل مصري دولت حمایت او ملاتړ اعلان کړ، رضاکارانه خدمات ئي پیل کړل دا همهغه کال وو چي ما په دمشق پوهنتون کي د ټولو محصلینو سره هلته فوځي تمرینات (زده کړه) وکړل.

ناڅاپه برطانيې، فرانسې او اسرائيلو په گډه پر مصر باندي حمله وکړه، په دغه مختصره حمله کي مصر ماتي وخوړله، اسرائيلو د "سينا پر دښتي" چي مصري سيمه وه قبضه وکړه، برطانيې او فرانسې يو ځل بيا د سويز کانال پر علاقه قبضه وکړه، د امريکا د ولسمشر "آزن هاور" په مداخلې او منځگړيتوب سره دغو هيوادونو خپل فوځونه د مصر نه بيرته وايستل، په دې شرط سره چي مصر به د اسرائيلو کښتۍ په سويز کانال کي نه ايساروي، فرانسې او برطانيې ته به هم د سويز کانال د درآمد(گټې) نه ددوی مالي معاوضه ورکوي، اسرائيلو هم د سينا د دښتي نه خپل فوځونه ټول کړل خو پر پولې ئې د مصر پر ځينو سيمو لا هم خپله قبضه جاري وساتله.

په هر صورت ددغه جگړي او ماتي وروسته مصري فوځي حکومت د اخوان په خلاف په خپلي دښمنۍ کي کمي راوستله، که څه هم ددوی مرکزي دفتر او ضبط شوي املاک د دولت له لوري ورته واپس نشول، خو ددغي جگړي په دوران کي چي کوم بي گناه اخوانيان په زندانونو کي پراته ول آزاد شول، دوی يو ځل بيا د استاد شهيد سيد قطب رحمه الله په مشري او لارښوونه کي د خپل پرامنه اسلامي دعوت په چارو مصروف شول، سيد قطب د مصر مشهور اديب، نقاد او د اسلامي ذهنيت درلودونکی مفکر او مصنف وو، خو دده تحريرونو او د اخوان يو ځل بيا احياء جمال عبدالناصر ته خوند ورنکړ، ده سيد قطب زنداني کړ او ټول هغه ځوانان چي دده همغږي ول محبسونو ته واستول، وروسته يې پر سيد قطب باندي دده د يو کتاب(معالم في الطريق) پر اساس په فوځي محکمه کي دوسيه وڅيړله او دائې په دروغو ثابته کړه چي ياد کتاب د مصري حکومت په خلاف تحريکونکی دی بيا ئې په ۱۹۶۶م کي په اعدام محکوم کړ، نورو سلگونو اخوانيانو ته يې هم د قيد او بند سزاوي ورکړې، پدې ډول سره دا د اخوان المسلمین د ابتلاوو دوهم پړاو وو، په دې امتحاني پړاو کي ددوی تر ټولو ستر مفکر او مصنف چي په محبس کي ئې د څو کلونو د زحمتونو وروسته د شلمې پيړۍ بي نظيره تفسير(في ظلال القرآن) وليکی، شهيد کړل شو، خو الله تبارک و تعالیٰ په خپل کامل قدرت سره يوازي يو کال وروسته د اسلام لپاره د سربښدونکي او په بند و قيد کي د پرتو مصيبت ځپلو مؤمنانو انتقام په ۱۹۶۷م کي د اسرائيل و مصر د جگړي په صورت کي چي مصر شرميدلې ماته وخوړه واخسيت، په زرگونو مصري فوځيان بندي شول، د مصري اردو عياش مشر ځان وژنه وکړه، د مصر او روسيې

ملګريټوب بي فائدي پاتي شو، او په ۱۹۷۰م کي د جمال عبدالناصر کمبله هم ټوله شوه، ده خپل نائب ولسمشر ته وصيت وکړ چي د روسيې پر خای پر امريکا تکیه وکړي.

اخوان المسلمین د جمال عبدالناصر نه وروسته:

په ۱۹۶۷م کي پر پراخي مصري سيمي(سینا) د اسرائیلو قبضه وه، ددې سيمي سره سره ئي د سویز کانال او مکمل شرقي ساحل سيمي تر تسلط او اشغال لاندي نیولي وي، ددوی په اجازه د نورو ټولو هیوادونو کښتۍ د سویز کانال نه تیریدی شوي، انور سادات غوښتل په کومه طریقه اسرائیلي فوځونه د شرقي ساحل نه لري کړي، ددې لپاره ئي خپلي داخلي پالیسي ته تغییر ورکړ، ده په زرگونو بېگناه اخواني بندیان له زندانونو نه آزاد کړل، د پیرو بندیانو دوسیې ئي سمدستي ختمې کړلې، او د جمال عبدالناصر د اشتراکیت پر خای ئي د اسلام شعار پورته کړ او خپل ځان ته ئي د الرئيس المؤمن(مسلمان مشر/زعیم) لقب غوره کړ، که څه هم د اخوان همغه پخوانۍ د ۱۹۵۴م کال حالت نه وو او نه هم د دوی املاک او جائیدادونه ور واپس کړل شوه خو یو ځل بیا د کار او عمل آزادي ورکړل شوه، ددې سره سره چي هغه په لکونو مظلوم مصريان چي د جمال عبدالناصر د سوشلزم(اشتراکیت) د قانون په مت خپل شوي ول او د اسلام د شعار په اوچتولو سره وپریدل، هغوی د آرام ساه واخیسته، د اسرائیلو د دښمنۍ لپاره ټول مصريان یو مټي شول او کله چي انور سادات ددې جوگه شو چي د اسرائیلو اشغال پای ته ورسوي نو په ۶ اکتوبر ۱۹۷۳م کال کي ئي ناڅاپه د شپي په تیاره کي د سویز کانال پر شرقي څنډه حمله وکړه او اسرائیلي فوځ ته ئي ماتي ورکړه، او وروسته ئي د امریکا په مرسته د اسرائیل سره د تړون پر اساس د سینا پراخه علاقه بیرته لاس ته راوړه.

په کال ۱۹۷۱م کي یو پخواني اخواني مشر عمر التلمساني د (۱۷) اولس کلن حبس وروسته آزاد شو، دی په ۱۹۷۴م کي د اخوان عام مرشد(مشر) انتخاب شو، ده په ډیره دور اندیشي او ځیرکتیا سره یو ځل بیا د پاشل شوي اخوان صفونه سره یو خای کړل، ډیری اخوانیان چي په ۱۹۵۴م کي په پنځلس کلن حبس محکوم شوي ول، او د هیواد نه لري په خارج کي اوسیدل هیواد ته راستانه شول، ځيني د زندانونو نه خوشي شول، تر اوسه لا اخوان ته په

هيواد کي د آزاد سياسي فعاليت اجازه نه وه ورکول شوي وه، اخوان د "وفد" او حيني نورو سياسي گوندونو سره په گډه په انتخاباتو کي برخه واخيستله، او په پارلمان کي ئي د اسلامي قدرونو آواز اوچت کړ، د عمر التلمساني په دور کي په مصر کي پخوانی سياسي مجلي "الدعوة" او نوري يو خُل بيا چاپ شولي، دوولس کلونه مسلسل ددريم عام مرشد په صفت د اخوان د قيادت کولو وروسته بالاخره په ۱۹۸۶م کي وفات شو او حامد ابوالنصر څلورم عام مرشد وټاکل شو.

د اخوان دغه څلورم عام مرشد د ۱۹۳۳ نه د اخواني تحريک غړی وو، او په ۱۹۵۴م کي ده ته د ۲۵ کلن بند سزا ورکول شوي وه خو په محبس کي د ۲۰ کلونو تيريدلو وروسته په ۱۹۷۴م کي آزاد شو، د ده په عصر کي اخوان يو خُل بيا په مصري ټولنه کي خپل وجود په اثبات ورساوه، مختلف کاري تنظيمونه (Unions) ئي د پوهنتونونو په زده کړه ايبز چاپير او په ملي ادارو کي د پېل په څير يو خُل بيا داخل شول او دده په عهد کي په اپريل ۱۹۸۷م کي اخوان د دوو نويو مصري سياسي گوندونو ضرب العمل او ضرب الاحرار سره حلف وکړ او د مصر په پارلماني انتخاباتو(مجلس الشعب) کي ئي ونډه واخيستله، د لومړي خُل لپاره د اخوان (۳۶) ارکان د پارلمان غړيتوب ته بريالي شول، چي په نتيجه کي په پارلمان کي د اپوزيسيون قيادت او مشري د دوی لاس ته ورغله.

اخوان پر ايمرجنسي او عاجلو قوانينو د احتجاج په صورت کي، د عادلانه او شفافو انتخاباتو د گارنتي د نشتون په سبب په ۱۹۹۰م کي په عامو انتخاباتو کي د نورو اپوزيسيوني گوندونو سره يو ځای بائيکات(رد) وکړ، په ۱۹۹۲م کي ئي د لوکل باډيز په انتخاباتو کي ونډه واخيستله، او په ۱۹۹۳م کي ئي د حُسنی مبارک د دريم خُل لپاره په صدارتي انتخاباتو کي د شرکت سره مخالفت وکړ چي په نتيجه کي د حکومت د غضب په نښه شول، ددوی پر ۸۲ممتازو کارکوونکو او مشرانو په فوځي محکمه کي د مختلفو دروغجنو دوسيو پر سر مقدمه وچليده او ۵۴نفره يي محبس ته ورځني واستول، په ۱۹۹۵م کي دوی د مجلس الشعب(پارلمان) په انتخاباتو کي ونډه واخيستله.

د عام مرشد ابوالنصر په عهد کي د گوند مکمل ادارتي او تنظيمي جوړښت د شوری پر بنياد څلويښت کلونه وروسته يو خُل بيا قايم شو، د اخوان د اعلى ترينه تنفيذي کميټي(مکتب الارشاد) د غړو او عام مرشد انتخابات کول او غوره کول په عملي بڼه پيل شول، حامد ابو

النصر صاحب هغه لومړنی اخواني مشر وو چي د مرحوم ضياءالحق په وخت کي په ۱۹۸۸م کي د اسلامک کونسل آف يورپ په غونډه کي چي په اسلام آباد کي رابلل شوي وه برخه واخيستله، د افغاني مجاهدينو د قيادت او مشرتابه سره ئي ملاقات وکړ، د دره خيبر نه ئي ليدنه وکړه، په ۲۰ جنوري ۱۹۹۶م کي ئي له دې فاني نړۍ نه سترگي پټي کړلې، دده د تدفين نه فوراً وروسته هغه زرگونو اخوانيانو چي دده په جنازه کي ئي برخه اخيستي وه د مرحوم عام مرشد د لومړي مرستيال استاد مصطفى مشهور سره بيعت علی الاعلان اجتماعي وکړ.

په ۱۹۲۸م کي د اخوان المسلمین د تاسيس نه نيولې تر پنځم عام مرشد پوري څلورو مشرانو ته په لاندي تفصيل سره د اخوان د قيادت او مشرتابه وياړ ورپه برخه شوی.

- شهيد الاستاد حسن البناء مرحوم د ۱۹۲۸م نه تر ۱۹۴۹ پوري
- متقاعد قاضي حسن الهضيبي مرحوم د ۱۹۵۱م نه تر ۱۹۷۳ پوري
- الاستاد عمر التلمساني مرحوم د ۱۹۷۳م نه تر ۱۹۸۶ پوري
- الاستاد حامد ابوالنصر مرحوم د ۱۹۸۶م نه تر جنوري ۱۹۹۶

د اخوان اوسنی قيادت او تازه ترين صورتحال:

موجوده عام مرشد استاد مصطفى مشهور چي ما ئي يادونه په ۱۹۵۴م کي د اخوان په يوه مسجد کي د خطيب په حيث وکړه چي هلته بيا د پوليسو له لوري ډزي وشوي او زه هم هملته موجود وم، دده عمر اوس يعني په ۱۹۹۸م کي ۷۷کاله دی، دی په اولس کلني کي يعني هغه وخت چي د "منيا" په ښار کي ئي په عالي لېسه کي درس وايه د اخوان سره يو ځای شوی وو، بيا ئي په قاهره پوهنتون کي په ۱۹۴۳م کي په علم

الاصادر (Meterology) کي گربجوبشن وکړ، او د هيواد په گمرک کي ئي دنده پيل کړه، درې کاله وروسته ۱۹۴۶م کي ئي په همدې علم کي ماسټري وکړه، نو ځکه هم دنورو اخواني مشرانو غوندي د عالي تحصيلاتو درلودونکی وو، د لومړي عام مرشد پرته نورو ټولو اخواني مشرانو د اخوان تر ساپي لاندي د ديني علومو زده کړي او فهم و فراست تر لاسه کړی وو.

استاد مصطفی مشهور د دين په خاطر څلور ځله د قيد و بند مصيبتونه وگالل، لومړی ځل د شاه فاروق په عهد کي په ۱۹۴۸م کي زندان ته ولاړی، درې کلونه هلته پاتي شو، په ۱۹۵۱م کي د آزاديدلو وروسته يو ځل بيا د جمال عبدالناصر په عهد کي په ۱۹۶۵م کي ونيول شو، او په لس کلن حبس محکوم شو، په ۱۹۷۱م کي د انور سادات په وخت کي آزاد شو، په دې ډول سره ئي د شاه فاروق او جمال عبدالناصر په وخت کي ۱۹ کلونه په سياسي حبس کي تېر کړل.

په ۱۹۸۱م کي چي کله د يو نوي سخت دريځي ډلي او ديني تنظيم "جماعة التكفير و الهجرة" په لاسونو د فوځي نمائش (Prade) په وخت کي انور سادات ووژل شو، که څه هم اخوان ددې کار نه بلکل بي خبره او بي ربطه پاتي وو، خو بيا هم ډير اخواني مشران ونيول شول، ځکه دا ځل بيا اخوان د سادات پر سفر اسرايلو ته مخالفت څرگند کړی وو، دوی دا نه خوښول چي د اسرايلو سره دي اړيکي جوړي شي، بالخصوص تر هغه چي د القدس ښار فلسطينيانو ته نه وي سپارل شوی، په هر صورت د خوشبختی ځای دا وو چي په دې موده کي مصطفی مشهور د هيواده بهر وو، نو ځکه د نيولو نه خوندي پاتي شو، بيا چي کله پنځه کلونه وروسته د مصري حکومت شکوک او شبهات لري شول، او اخوانيان بېگناه وموندل شول، نو په ۱۹۸۶م کي مصطفی مشهور هيواد ته راستون شو، په همدې کال د اخوان معمر مشر شيخ عمر التلمساني رح د نړۍ نه کوچ وکړ، ده هم د ۱۹۵۴م نه نږدې شل کلونه په زندان کي تير کړي ول، د استاد عمر التلمساني رحمه الله د وفات پر وخت حامد ابو النصر د هغه ځای ناستی وټاکل شو او مصطفی مشهور ئي لومړی معاون غوره شو.

دلته د یوې خبرې وضاحت ضروري دی چې د جمال عبدالناصر د مرګ وروسته کوم وخت چې په مصر کې په مدار مدار سره د اشتراکیت (سوشلزم) بت مات شو او په حکومتي ظلم او تشدد کې څه نا څه کمبود راغی، خلک هم هوسا شول، کله چې سیاسي ګوندونو او دیني جماعتونو ته د تشکیل او فعالیت اجازه ورکړای شوه، نو په مصر کې د "جماعة التکفیر والهجرة" او "الجماعة الاسلامیة" په نوم باندې دوه نوي تنظیمونه تأسیس شول، لومړی جماعة چې د انور سادات په وخت کې چې اسرائیلو ته دده د سفر او نویو اړیکو د جوړولو سخت مخالف او دیوه شدید ردعمل په صورت کې رامنځ ته شوی وو، او ددوی افرادو په ډیر ماهرانه پلان او همت و جرأت سره انور سادات وواژه، هغوی خپلو اهدافو ته د ورسېدلو لپاره د شدید عکس العمل حمایت کاوه، همدا "تکفیر الجماعة الاسلامیة" وو یعني په تیرو څو کلونو کې چې کوم بهرني سیاحان په غیر انساني او افسوسناک حالت کې وژل شوي دي په هغو ټولو وژنو کې دغه دوه تنظیمونه ښځول، اخوان ددوی سره هېڅ نوع اړیکه نلري، او نه هم د اخوان په فکري انداز او عملي منهج کې د سخت دريځي او تشدد نښه شته، کوم وخت چې جماعة التکفیر والهجرة په مصر کې غیر قانوني اعلان شو، یو بل سخت دريځی ګوند د "جماعة التنظيم الجهاد" په نوم تأسیس شو.

همدا دلیل وو چې کله استاد مصطفی مشهور د خپل انتخاب نه فوراً وروسته د کویت د مشهورې او کثیر الاشاعت اوونيزي "مجلة المجتمع" سره تفصیلي مصاحبه وکړه په هغه کې ئې په ډیر وضاحت سره دا اعلان کړی وو چې مور د "جماعة الاسلامیة" او "تنظیم الجهاد" سره هېڅ اړیکې نلرو، مور په هېڅ صورت سخت دريځي او تشدد نه خوښوو، په اخوان کې چې د "النظام الخالص" په نوم کومه داخلي شعبه وه او مصطفی مشهور هم یو وخت د هغې ډلې غړی وو، د مصري انقلاب نه ډیر مخکې په فلسطین کې د یهودانو او په مصر کې د انګریزانو په مقابل کې تأسیس شوي وه، دوی هغه وخت د هغوی په خلاف ردعمل او تشدد ته جواز ورکړی وو ځکه هغوی اشغالګران ول، خو اوس حالات بالکل بدل شوي دي، اوس مور د سخت دريځي سره کوم ارتباط نلرو، زموږ د بدناملو په موخه د حکومت له لوري مور ته داسې الفاظ منسوبیږي، خو حکومت کله هم دا ثابته نکړه چې مور په مذکوره بالا سخت دريځیو او یا هغو تنظیمونو سره ارتباط درلود، حال دا چې مور تل د سخت دريځی مخالفت کړی دی، کله چې د ۷۰ لیمې لسيزي په پیل کې مور له زندانونو نه آزاد شوي یو په هیواد کې چې څومره تروریستي واقعي شوي دي په یوه واقعه کې هم یو اخواني ندی شریک شوی، اوسنی صورتحال خو دادی چې په تیرو څو کلونو کې د حکومتونو له لوري دا هڅه کیږي چې د اخوان لپاره حالات څرنگه سخت کړای شي، د هغوی دلیل دادی چې یو خو ئې پورته یادونه وشوه چې اخوان په عامو انتخاباتو کې د حکومت پر لاس وهنو د

اعتراض په صورت کي له انتخاباتو نه بائیکات اعلان کړی وو، او یو ځل ئې بیا د ۱۹۵۵م د انتخاباتو نه وروسته د حُسنې مبارک پر دریم ځل صدارت ته د انتخابیدلو په اعتراض کي په پارلمان کي شدید مخالفت وکړ، نو ځکه هم د پخواني مرشد ابوالنصر په آخري عهد کي د اخوانیانو نیول او ځورول پیل شول، په فوځي محکمو کي دروغجنې دوسیې ورباندې وڅیړل شولې، چي تر اوسه لا حکومت پر دوی د کار او عمل کړی ډیري تنگي ساتلي دي، حقیقت خو دادی چي حکومتونه په مصري ټولنه کي د اخوان د نفوذ او مقبولیت نه په ویره او تشویش کي دي.

استاد مصطفی مشهور د المجتمع د مجلې د نماینده د دغو پوښتنو په ځواب کي چي په راتلونکي کي به د دوی کاري لایحه څه وي؟ وویل: "مور د اسلامي دعوت د غوښتنو او د بندیزونو تر فشار لاندې خپل کارونه په توازن کي ساتل غواړو، او د هغه مطابق به لاري چاري غوره کوو، خو تر ټولو مهمه خبره داده چي اسلام د امن، آزادی او انصاف دین دی، د رحمت دین دی، پر هغه دبنیاد پرستی (Fundamentalism) او سخت دریځی چي کوم توروته لگول کيږي هغه بالکل بي اساسه او بي بنیاده دي، مور دغه ټول الزامات او افواهاټ ردوو، مکرراً ددې خبري اعلان کوو چي اخوان پر خپل اعتدال خوښوونکي کاري اسلوب باندې پابند اوسي، مور یوازي د اصلاحاتو غوښتونکي یو، مور د هیواد په مینه او محبت کي مخلص یو، مور پوهیږو چي اسلام زموږ د ټولني د ټولو مشکلاتو بهترین حل وړاندې کوي، ځکه اسلام د بشر او کایناتو د خالق او پیدا کوونکي له لوري رالیږل شوی دی، حال داچي نور ټول نظامونه د انسانانو په لاسونو او ناقصو ذهنونو جوړ شوي دي.

ده لا زیاته کړه چي: "مور د اسلامي دعوت د غزولو او پراخ کولو لپاره ټول وسایل په کار اچوو، خلکو ته به دا وایو چي آیا اسلامي قوانین د شریعت خلاف دي، او دا چي ددوی گټه او فائده په همدې دین کي ده چي دوی په خپل انفرادي او اجتماعي ژوند کي د اسلام په اصولو برابر ولاړ شي، تر کومه ځایه چي د حکومتې چارواکیو سره د مذاکراتو او د دوی د بدگمانیو د لري کولو خبره ده، مور دوی ته بنه راغلاست وایو، او لکه څرنګه چي د مرشد لومړي مرستیال استاد مأمون الهضیبي(د پخواني متقاعد قاضي او د اخوان د پخواني

عام مرشد حسن الهضيبي مرحوم بچی چي خپله هم يو متقاعد جيوري ممبر^۱ دی) مخکي هم اعلان کړی وو چي زمونږ له لوري په دې اړه کوم ځنډ نشته او موږ هيله کوو چي موږ ته دا موقع راکړل شي، او خپل منځي خبري سره وکړو خو حکومت خپلي دروازي زمونږ پر مخ تړلي دي، دا ډير ضروري دي چي زمونږ او حکومت تر منځ افهام و تفهيم وشي، موږ خپل لرليدونه، تگلاري او نظرونه د يو بل سره شريک کړو، موږ په ډاگه دا خبره کوو چي موږ د اقتدار لپاره د اقتدار وړي او غوښتونکي نه يو، او نه هم موږ په حکومتي لاسته راوړنو کي ددوی سيال (Rival) يو، موږ خو يوازي دا غواړو چي دوی د الله جل جلاله شريعت نافذ کړي، ډيره موده مخکي په پارلمان کي زمونږ نماينده شيخ صلاح ابو اسماعيل مرحوم د حکومت سره په پارلمان کي د خپل منځي بحث و تمحيص وروسته يو پلان چمتو کړی وو، خو افسوس چي حکومت هغه پلان او هغه ټولي وعدې هيري کړلي، په هر صورت زمونږ غوښتنه داده چي موږ غواړو د حکومت سره مخامخ ناستي او مذاکرات ولرو، خپل منځي هم نظره تگلاري جوړي کړو او د امن ماتونکو بنکار او په نښه نشو.

استاد مصطفى مشهور چي د المجتمع د نماينده سره نوري څه خبري په ۱۹۹۶م کي وکړي د هغه مصاحبي خلاصه ده وه چي: دوی د تيري نيمي پيړۍ نه پر اخوان د حکومت په لاس دنازل شويو مصيبتونو څخه ويريدي ندي او نه هم د خپلو نیکو اهدافو د کاميابۍ په اړه کوم شک او شبهه لري، داځکه زمونږ د ژوند د اوامرو فيصله يوازي پر بشري عواملو (Human Factors) متکي نده بلکي په هغو کي تل الهي عوامل (Divine Factors) کاروونکي دي، دوی د الهي قدرت دتائيد او حمايت نه مأيوس ندي او نه هم بايد کوم مسلمان مأيوس شي"، ده په ډير ډير صراحت سره داخبره وکړه چي اخوان بلکي ټول مسلمانان بايد ددې خبري نه مطلقاً وويريږي او نه هم مأيوس شي چي اسلام دښمن طاقتونه چي هر ځای د کامل اسلام په خلاف هڅي کوي، ددوی سره سلواي شته، توپونه او ټانکونه لري، طياري لري حال داچي مسلمان کمزوره او د انتشار او جلاوالي بنکار شوي، "موږ د ژوندانه چارو ته د ماده پرستانو د نقطه نگاه نه نه گورو، الهي عوامل بايد خپل فکري محور وگرځوو، دا ځکه د هر کار اصل د الله ج په لاسونو کي دی، نصرت او مرسته

^۱ جيوري ممبر: مشاور يعني په پخوانيو نظامونو کي به په محکمو کي د قاضي تر فيصلي اورولو د جيوري ممبر په نوم ځينو مشاورينو د ملزم په اړه قاضي ته د مشوري ورکولو په موخه خپله فيصله ور اوروله.

یوازي د هغه له لوري کيږي، مستقبل او آینده یوازي د اسلام ده، دا ځکه اسلام هغه دین دی چې الله جل جلاله د ټول بشریت لپاره د قیامت تر ورځې پوري غوره کړیدی، نو که مخالفین هر څه وکړي دا دین به ختم نکړای شي، مور باید د هیلو او امیدونو شمعي په خپلو زرونو کي بلي وساتو او هر څه چې رامنځ ته شي صبر ورباندي وکړو، ثابت قدم پاتي شو، مور باید پر دې کامل یقین ولرو چې الله سبحانه و تعالی به مور کله هم یوازي پرېږدي.

دا الفاظ د لومړي ځل لپاره د یوه اخواني مشر له خولي نه دي وتلي، بلکي د لومړی ورځي نه د مرشد حسن البناء په عصر کي همدا دده الفاظ او همدا ئي یقین او د فکر انداز و عمل وو، همدا دلیل دی چې په مختلفو عصرونو کي پر دوی د مصیبتونو غرونه رامت شوي دي، ظاهراً تل دا تحریک خپل شوی، خو ددوی د اخلاص، صبر او مېړاني په پایله کي الهی نصرت ددوی سره پاتي شوی او دوی ته ئي نوی ژوند(روح) ورکړی، همدا پر الهی عامل (Divine Factor) باندي ددوی ایمان او په زرونو کي د یقین د شمعي د بلولو په سبب اخوان المسلمین د تیري نیمي پېړۍ نه د انتهایي سختو حالاتو سره مقابلي وکړي او بالاخره د الله عزوجل په حمایت او مرسته په لوړ سر بريالي تري راوتلي دي.

په پای کي د یوې مهمي نقطې وضاحت ضروري دی، هغه دا چې په مصر کي د سیاسي گوندونو لپاره د "حزب" توری استعمالیږي خو د اخوان د گوند سره د "حزب" توری کله هم نه کارول کيږي، د هغه دولتي نوم "جماعة الاخوان المسلمین" دی، نو ځکه هم کله چې د مصري انقلاب فوراً وروسته ټول گوندونه(احزاب) منع اعلان شول، اخوان ددغه قانون سره په ټکر کي نشو واقع خو کله چې د انور سادات په وخت کي یعنی د ۷۰لسيزي په پیل کي پر احزابو پابندی ختمی شولې خو دوی ته بیا هم د مکمل سیاسي فعالیت اجازه ورنکړل شوه، نو ځکه هم په عامو ملکي انتخاباتو کي دوی یوازي په هغه صورت کي برخه اخیستلای شوه چې د نورو سیاسي گوندونو سره ئي حلف(ائیتلاف) کړی وای، او دخپل سیاسي فعالیت د آزادی په موخه ئي د مصر په ستره محکمه کي قانوني عریضه وړاندي کړي او ورباندي منلي وای، یعنی دوی باید دا ثابتہ کړي وای چې په ۱۹۵۴م کي ددوی پر سیاسي فعالیت د (Ban) لغوه کولو امر نه وو اطلاق شوی.

په دې اړه يوه ضروري خبره داده چې د استاد مصطفى مشهور د وينا مطابق د ۱۹۸۴م په عامو انتخاباتو کې د حکومت له لوري ويل شوي ول چې په قانوني (Formal) لحاظ گوندونه جوړ کړل شي، مور چې کله خپل گوند رسمي کول غوښتل، ددوی له لوري راته وويل شول چې د ديني "گوند" جوړولو او د فعاليت اجازه به قطعاً نه درکول کيږي، ځکه په مصري قانون کې ئې جواز نشته، ددوی په وينا دليل ئې دا وو چې د داسې گوندونو د جوړيدلو سره د ډله پيزو او گوندي فسادونو خطر موجود دی، خو د حکومت دا ويره بې اساسه ده، زموږ اړيکي د عيسايانو سره د امام حسن البناء، استاد الهضيبي او خپله عمر التلمساني او استاد حامد ابو النصر رحمهم الله په وختونو کې ډير ښه پالل شوي وي، خپله قبطني (مصري عيسايان) حضرات ددې خبرې ښه شاهدان دي، مور په هيڅ صورت د تنگ نظری او تعصب پلوي نه يو، او نه هم خپل گوند د داسې تعصبونو پر اساس جوړوو، خو مور ته وويل شول چې حکومت کله هم مور ته د سياسي گوند جوړولو اجازه نه راکوي، دغه صورتحال ته په کتو سره ځينو اخواني ځوانانو د "حزب الوسط" د اعتدال گوند په نوم يو سياسي گوند تشکيل کړ، مور هم دوی منع نکړل، او بالفعل دغو اخواني ځوانانو د خپل نوي سياسي گوند منشور او لايحه عمل په وزارت داخله کې د گوندونو د امورو د کميټي (لجنة شئون الاحزاب) مخي ته کيښودل، خو غالباً چې حکومت به ددغه گوند د تاسيس اجازه ورنکړي.

په هر صورت مور اخوانيان برابر ددې هڅه کوو چې د حکومت سره د گُفت و شنيد او مذاکراتو فرصت راته برابر شي، او مور ددوی سره د خپل طريقه کار په اړه يو مفاهمت وکړو، مور د تشدد او سخت دريځي مخالف يو، او د ملکي قوانينو پابندي غواړو، ددغو ټولو باوجود پر مور د کار او فعاليت کړۍ تنگيږي، زموږ سره دوه مخي رويه کيږي، مور نيول کيږو په خلاف مو محکمې پيليري او په انتخاباتو کې د شرکت نه منع کيږو.

د اخوان عام مرشد استاد مصطفى مشهور دا خبرې په جنوري ۱۹۹۶م کې په خپلي مصاحبي کې کړي وي، تازه ترين معلومات دا دي چې په دغه بد صورتحال کې هيڅ بدلون ندی تر سترگو شوی، دوي درې مياشتي مخکي د شهيد امام حسن البناء کشر ورور جمال البناء چې د مزدورانو د ترقي د تنظيم مشر دی، د پاکستان په دوره راغلی وو، د موصوف عمر چې نږدې ۷۸ کاله دی ماته وويل: "اخوان اوس هم د حکومت د ظالمانه چلند په نښه

دی، هغه ټول املاک چې تري ضبط شوي ول د هغوی نه تر نن پوري دوی ته ددوی د سلگونو لکو د اپارتمان او مرکزي دفتر معاوضه نده ورکول شوي، نه هم ددوی د سلگونو کارخانو او کمپنیو مالکانو ته ددوی د املاکو کوم بدل ورکول شوی، دوی ته حتی د سیاسي فعالیت اجازه هم نده ورکول شوي.

زموږ د هیواد زیاتره خلک د اخوان د کارکردګي نه بې خبره دي، هغوی نه یوازي په مصر بلکې په شرق اوسط او اروپا کې د نن نه نیمه پېړۍ مخکې د اسلام بیدارۍ او اسلام سره مینې هغه عظیمې څپې په خروښ راوستلې چې په عربي هیوادونو کې د حاکمو اشتراکي او سوشلسټو نظامونو هم ونکولای شول چې خاموش ئې کړي، په مصر کې په ۱۹۵۴م کې او وروسته په ۱۹۶۶م کې چې کوم ظالمانه او وحشیانه سلوک ددوی سره وشو ددغو یو څر انځور په پورته کربنو کې یاد شو، خو بیا د الهی تائید او جمال عبدالناصر د مرګ نه وروسته هغوی د مرګ او ژوند د کشمکش نه په امان شول، او په مصر کې د هوساکۍ ساه اخلې، حال دا چې په سوريه او عراق کې فوځي اشتراکي نظامونو ددوی د خپلو او له منځه وړلو په موخه ډیر کارونه کړي دي، پر دوی بې ساري ظلمونه وشول، د خپلو هیوادونو نه وشړل شول، پر فعالیتونو ئې شدیدې پابندۍ لګیدلي دي، هغه هر څه تر نن پوري همداسې پاتې دي، داځکه دغه فوځي دیکتاتوري واکمنان له تیرو دېرشو کلونو نه پر سیمه حاکم دي، خو الحمد لله په سوډان او اردن کې د اخوان لپاره د فعالیت میدان خالي دی، اوس ددوی فعالیتونه په اروپا او امریکا کې هم په پوره زور او شور سره جاري دي.

په اوسني عصر کې د اسلامي نړۍ عظیم ترین مفکر او محقق او داسلام ستر داعي مولانا سید ابوالحسن علی ندوی صاحب "حضرت مولانا میاں" په حق شناس او حق بنوونکي قلم باندي چې له نن نه څلوېښت کاله مخکې کومه مقدمه او تقریظ لیکل شوی هغه ګواکې د حق آواز وو، زه د هغه په زمزمه کولو سره دا تفصیلي مقدمه ختموم، "لا یبغضهم الا المنافق و لا یحبهم الا مؤمن. الایة

مفهوم: یوازي به کوم منافق کس ددوی سره عقده ساتي او دښمني به ورسره کوي، خو هر مؤمن به ددوی سره مینه لري.

په پای کی د خپل محترم ملگري جمیل حیدر رضوي نه مننه کول خپل په ذمه دده حق بولم
چي په روان لوستلو کی یې زما سره همکاري وکړه، او په خپلو گټورو مشورو سره ئې و
نازولم، زه د ډاکټر نور احمد تاز نه هم منندوی یم چي د موضوع په اړه ئې زما لپاره د
کويټي مجلې "المجتمع" ځيني شمیرې راته پیدا کړې.

ورور می مولوي فضل ربي ندوي د مجلس نشریات اسلام مالک په خاصه توگه زما او
لوستونکو د منني مستحق دی چي ددغه دوهم ځل چاپ چاري ئې په خپله اوږه واخیستلې،
اللهم اجعلنی من الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه، و صلی الله علی حبیبه النبی الامی
وسلم.

رضوان علي ندوي

کراچي: ۳/ربيع الاول/۱۴۱۹هـ

مطابق: ۲۸/جولای/۱۹۹۸م

تعارف

د "اخوان المسلمین" تحریک اوس د کوم پېژندگلوې محتاج ندی، هر عام انسان چي لیک لوست کولای شي، اخبار مطالعه کوي ددې گوند نه په اجمالي توگه باخبر دی، تیر کال¹ بالکل په همدغه ورځو کي چي اخوان د مرک او حیات د کوم پیر او نه راتیر شو، او په کوم ثبات او میړاني سره چي دوی د حق او باطل په معرکه کي "چو مرگ آید، تبسم بر لب اوست" د کومي نموني او مثالي زغم ښکارندويي وکړه، هغه یوازي د هغه چا لپاره نه چي د اسلام پر پیغام باور او یقین لري بلکي د انسانیت، حریت، انصاف او رواداری په قیمت باندي د باخبره انسانانو او احترام کوونکو کسانو زړونه نرم او ویلي کړل، اخوان ئې ددوی زړونو ته نږدې کړ، د برصغیر "پاک و هند" اسلامي صفحاتو پر دې موقع د دین، انسانیت او آزادی د حقوقو د نصرت او حمایت پوره حق اداء کړ، او په خلکو کي ئې د اخوان المسلمین د اسلامي تحریک سره دلچسپي او همدردی لا زیاته کړه.

په مارچ ۱۹۵۵م کي هندوستان ته د رارسېدلو او د اخوان سره د عامه میني دراته معلومېدلو وروسته مي ارادي لا تقویت وموند چي په مصر کي د اخوان د تحریک سره د نږدې پاتي کیدلو په وخت پیدا شوې وه، هلته دا هیله راته پیدا شوې وه چي باید د اخوان د تحریک تعارف په ښه او حقیقي انداز کي په هندوستان کي وشي، په مصر کي د یو نیم کال اوسېدو په موده کي ما اخوان د هغوی په مختلفو سیاسي حالاتو یعنی آزادي او پابندی او مختلفو صورتونو یعنی انفرادي او اجتماعي، دیني او ټولنیز ژوند کي له نږدو نه ولیدل، دهغوی د مخالفت او عداوت، د حبس و تعذیب، د دار و رسی مراحل زما سترگو ولیدل او غوږونو مي واوریډل، دا ټول اسباب ددې خبري غوښتنه کوي چي د اخوان په اړه یو کتاب وړاندي کړم، عجیب اتفاق وو چي په همدې ورځو کي په مصر کي دا کتاب چاپ شو، چي دا مي نو د خوب تعبیر وو، ددې کتاب پر خصوصیاتو او امتیازاتو باندي مي د فکر کولو وروسته دا فیصله وکړه چي خپله د کوم کتاب د لیکلو پر ځای به مي ددې کتاب ژباړل ډیر گټور وي، لکه څرنگه چي تاسي به وروسته د کتاب په اصلي مقدمه کي وواياست چي دا یوه تحقیقي او علمي مقاله ده، چي د ټولنیزو علومو د ستر تعلیمي سند "دیپلوم" د ترلاسه کولو په موخه د قاهرې پوهنتون ته وړاندي شوې وه، خو د لیکوال هدف ددې کتاب د لیکلو نه یوازي د سند ترلاسه کول نه وو بلکي پوره هڅه ئې کړیده چي داخوان المسلمین د تحریک یو جامع علمي او تحقیقي تعارف وکړي او حقیقت دادی چي دی په خپل دغه هڅه کي تر ډیره حده بریالی شوی.

دا خبره بالخصوص د یادولو وړ ده چې دا کتاب اخوان ته په نږدې ماضي کې ورپېښ شوي د هغه خوني حوادثو او ددوی د عهد د ابتلاوو او مشکلاتو نه مخکې لیکل شوی دی، د تصنیف او لیکني زمانه او اوس حالات هم ډیر مختلف دي، د کتاب د لوستلو په وخت دا خبره په ذهن کې یاد ساتئ چې د "اخواني مرکز" د اسلامي مصر تپیدونکي زړه کوم تصویر چې تاسې په دغه کتاب کې گورئ، ما هغه زړه په خپلو سترگو د سوځېدلو په حالت کې لیدلی دی، دوه منزله یا درې منزله اپارتمانونو چې په هغه کې ستر کتابتونونه، مساجد، چاپ خانې، دواخانې، د عملي او تحقیقي فیتو "کبستانو" ثبت شوي، غرض دا چې د اخوان هر څه موجود ول ټول د جنال عبدالناصر د سوشلسټي حکومت له لوري وسوځول شول.

د کتاب په نوم کې یو څه ترمیم ددې ځای د حالاتو مطابق ما روا بللی، اصلي نوم ئې "اخوان المسلمین او مصري ټولنه" دی، مصنف په ځینو ځایونو کې د تشریح او وضاحت لپاره ځینې انگریزي مترادف الفاظ هم کارولي دي، ما ددغه مختلفو حلقاتو د معنی او ښه پوهاوي په نیت دا دائره لا پراخه کړې ده، یعنی تقریباً ما د ټولو ضروري مختلفو علمي اصطلاحاتو مترادف الفاظ لیکلي دي.

په مصر کې د خپل مختصر مدت قیام یوه عزیزه او گران بیه تحفه ما ډالۍ کړې ده، د تحفې په قیمت او افادیت کې به تاسې هم شک ونکړئ، گواکې وړاندي کونکي ئې حق ندی اداء کړی، هغه هیله کوي چې د نظر خاوندان دي زما د لغزشونو او اشتباهاتو نه صرف نظر وکړي او په خپلو گټمنو مشورو دي مي ونازوي.

رضوان علی ندوی

۵ / نومبر / ۱۹۵۵ سرائے گېټ رام پور

یادونه: ددې کتاب تعارف په ۱۹۵۵م کې لیکل شوی وو. (مترجم)

بسم الله الرحمن الرحيم

تقریظ

د شرق اوسط تر ټولو د ستر اسلامي تحریک (الاخوان المسلمون) او د هغه د جلیل القدره مؤسس او داعي شیخ حسن البناء مرحوم نوم مي تر ټولو مخکي غالباً په ۱۹۴۵م/۱۹۴۶م کي اوریدلی وو، دوهمي نړیوالي جگړي د هندوستان او عربي هیوادونو تر منځ داسي لري والی او واټن پیدا کړی وو چي د هغه سيمي حالات دلته معلومول ډیر گران ول، تر ډیري مودې پوري مصري جرائد، وسائل او مطبوعات (چي زموږ لري پرتو سيمو د مسلمانانو لپاره د خپلو عربي ورونو د حالاتو او خیالاتو نه د خبرېدلو یوازنی ذریعه وه) بند ول، غالباً ځینو ملگرو چي په هغه وخت کي ئې د حج شرف په برخه شوی وو، ددغه تحریک او د هغه د مؤسس مؤثر او زړه راښکونکي جاذب شخصیت یادونه کوله، دوی ته په مکه مکرمه او مدینه الطیبه کي دده د ملاقات او تعارف موقع په لاس ورغلي وه، دوی دده د بي نظیره خطابت، اخلاص او خپل هدف سره د میني او حسنه اخلاقو نه ډیر متاثر شوي ول، په دغه زمانه کي د شیخ معمول دا وو چي کال په کال به د خپلو ملگرو، صوتي نشري آلاتو او نورو ضروري وسایلو سره حج ته راتلی، د حج په وخت کي به ئې ډیر تقاریر کول، په ۱۹۴۷م کي چي کله زه هلته حاضر شوم شیخ پدې کال حج ته نه وو راغلی، او ماته دده د زیارت شرف راپه برخه نشو، ددې نه یو څه موده وروسته دده د شهادت حادثه رامنځ ته شوه، دده د لیدلو او ملاقات ارمان مي همداسي پاتي شو، د ۱۹۴۷م د هغه حج په سفر کي او په حجاز کي د قیام په دوران کي ما ددې شدید احساس وکړ چي عربي تهذیب عربي هیوادونه په بشپړه توگه متاثر بلکي مفلوج کړيدي، نو اقبال گواکي دغو هیوادونو ته په لیدو سره ویلي دي:

"فرنگي شیشه گر کے فن سے پتھر ہو گئے پانی"

تعلیم آفته ځوانان د اسلام د اصحابو د راتلونکي او مستقبل نه مایوس او د اروپا د مادي ترقی او ژوند د فلسفې نه محسور (په سحر کي راگیر) شوي ول. چیري هم ددغه تهذیب و

تمدن او د ژوند د نظام په خلاف د بغاوت او د اسلام د بیا احیاء او حالاتو د اصلاح لپاره د هڅو هیڅ درک نه لگیدی، په دغه سفر کې پر حجاز سربیره بل ځای ته دتلو تصادف ونشو، خو د نورو عربي هیوادونو د حُجاجو سره مې ډیر ملاقاتونه وشول، په دوی کې ډیرو بنو بنو د علم او معرفت خاوندانو او دین دوستو کسانو راسره ولیدل، خو په مدینه منوره کې مې څو ځوانان ولیدل چې د اخوان لاروي ول، په دوی کې مې ژوند، دعوتي جذبات او اعتماد تر سترگو شو داسې چې په نورو خلکو کې نه لیدل کېږي.

په ۱۹۵۰م کې چې کله الله تعالی جل جلاله د دوهم ځل لپاره حجاز ته د تلو سعادت راپه برخه کړ نو په ځوانانو کې مې خاص بدلون ولیده، ددین په اړه چې په دوی کې د کومي مایوسی او د کمتری احساس معلومیده د پخوا په پرتله ئې ډیر تغیر کړی وو، چې کله تحقیق وشو خبر شوم چې دا د اخوان د دعوت نتیجه وه، د حجاز ځینو ځوانانو او ادیبانو پر دې اعتراف وکړ چې د حسن البنا شخصیت او دده د دعوت له امله که دوی د اسلام سره نه وای متعارف شوي نو حتماً به د الحاد بنکار شوي وای، د اسلام په لور د راگرځیدلو سبب شیخ حسن البنا او دده جاذب شخصیت او د هغه زمانې دیني دعوت دی.

په ۱۹۵۱م کې چې کله مصر ته د سفر زمینه برابره شوه، ما په ډیر شدت سره دا هیله کوله چې باید ددې تحریک مطالعه وکړم، ددوی په اړه مخامخ معلومات تر لاسه کړم، د شیخ د پخوانیو ملگرو، دده د معتمدینو او دده په لاس د روزل شویو ځوانانو سره ملاقات وکړم، او ددې عظیم دعوت اصول او د بریا اسباب معلوم کړم، دا زما خوش بختي وه چې د شیخ پخواني ملگري، د کار شریکان او دده شاگردان او دوستان او خواص موجود ول، زما د عربي تصنیف (ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمین؟) چې زما د سفر نه څو میاشتې مخکې نشر شوی وو، د اخوانیانو له لوري په ډیره مینه لوستل شوی او بدرگه شوی وو، اخوان په ډیرې پراخي سینه او د هر نوع تعصب پرته دا کتاب په خپلو خاصو تبلیغاتي لیکچرونو کې شامل کړی وو، دا کتاب زما او ددوی تر منځ د تعارف ذریعه وو، بیا نو د یوې معرفتي ادارې سره تعلق او ارتباط ساتل د اخوان لپاره (چې د عالم اسلامي د وحدت او تعارف و تعاون په سبب تر ټولو ستر داعي دی) ډیر د کشش او ذوق ځای وو، تر کومه ځایه چې د شیخ په اړه د تاریخي او شخصي معلوماتو تعلق دی د هغه لپاره تر ټولو ډیر مستند او قابل اعتماد ذریعه دده د قدرمن والد صاحب محترم شیخ احمد عبدالرحمن البنا ذات دی، چې

هغوی د پلرني شفقت او خپل ويارلي او د نجات ورکونکي بچي په اړه ټول ضروري خبري او جزوي معلومات راغونډ کړل¹، ددې نه علاوه د شيخ د درس او کار ملگري او د اخوان مرابي استاد بهي الخولي (صاحب تذکرة الدعاء) چې دده عاجز د مخصوصو دوستانو او عزيزانو نه وو، ده د يو ملگري په حيث د معاصر او مشاهد ملگري په اړه خپل مشاهدات، معلومات او تأثرات راته واورول، ددغو دواړو مشرانو علاوه د هغو څو ځوانانو سره مي هم ملاقات وشو چې د شيخ خاص معتمد، معاونين او د راسته لاس غوندي ول، مثلاً استاد صالح عشاوي، د الدعوة مجلي مدير، استاد منير دلّه د ستري محکمي قاضي، استاد عبدالحکيم عابدين، استاد سعيد رمضان، ددغو اصحابو نه مي د شيخ د ژوند او د هغه د شخصيت د مختلفو اړخونو په اړه مستند معلومات تر لاسه کړل، ددغو مشرانو سره تر ملاقات کولو وروسته مي داسي احساس کړه لکه د شيخ د زيارت کولو نه چې محروم نه يم پاتي شوی.

د دغو حضراتو نه چې مي څه واوريدل او خپله د شيخ چې مي کوم اثرات وليدل د هغه نه د دې خبري پته راته ولگيده چې دده شخصيت د تاريخ د هغو غير معمولي اشخاصو نه وو چې الله تعالی جل جلاله ئې د کوم تحريک او دعوت د چلولو او په کوم عهد کي د اسلامي انقلاب د را اوچتولو لپاره پيدا کوي، او د قيادت وسيع او پراخ صلاحيتونه ورکوي، پراخ او روښانه ماغزه، گرم، د ميني ډک او نرم زړه، فصیحه او بليغه ژبه، تسخير کونکي اخلاق او زړه راښکونکی شخصيت، دا ټول دده ترکيبي عناصر ول، زه چې کله د اقبال دا شعر وایم نو بي خوده مي د شيخ حسن البنأ مرحوم شخصيت د سترگو مخي ته ودريري، او داسي ښکاري چې شاعر بس ده ته په ليدو سره دا شعر ويلی:

نگه بلند، سخن دل نواز، جان پُر سوز

بھی ہے رختِ سفر میرِ کاروان کے لیے

په پوره يقين سره ويلای شم چې د سيد جمال الدين افغاني رحمه الله وروسته په عالم اسلام کي او بالخصوص په منځني ختيځ کي تر شيخ حسن البنأ ډير طاقتور، او عهد آفرين شخصيت بل ندی پيدا شوی، د ځينو حيثيتونو له امله ده ته پر سيد جمال الدين افغاني رحمه الله باندي

بنکاره فوقیت حاصل وو، د سید جمال الدین علمي اثر په علمي او سیاسي حلقاتو کي محدود پاتي شو، ده اسلامي تحریک نه وو چلولی خو حسن البناء په عربي نړۍ کي په هري طبقې باندي اثر واچوی، او د شلمې پیړۍ تر ټولو ستر او هر اړخیز تحریک ئي تأسیس کړ.

له بده مرغه په کومه زمانه کي چي زه په مصر کي وم، د اخوان تحریک غیر قانوني اعلان شوی وو، ددوی غونډي نه کیدلې خو ددې اعتماد پر اساس چي د هغه د ذمه دارانو سره زما حقیر په ارتباط پیدا شوی وو، ماته د دوی په خصوصي مجالسو کي د شرکت اعزاز راپه برخه شو، ماته د دوی د حالاتو او خیالاتو د اوریدلو او د خپلو وړو اظهاراتو د وړاندي کولو موقع راکول شوه، په یوه خصوصي مجلس کي چي د اخوان د انتظامي مجلس ارکان یا زړه او ماغزه شریک ول، ماته د خپلو اظهاراتو د بیانولو موقع راکړل شوه، زما د وینا دومره پذیرایي وشوه چي اندازه ئي له دې نه لگولی شو چي دوی هغه د یوې جلا رسالې په شکل کي چاپ کړه، او تر کوم وخت پوري چي اخوان د دوهم ځل لپاره ممنوع اعلان شوی نه وو، دا رساله درې ځلي چاپ شوه، ددغي رسالې نوم دی "أريد أن أتحدث إلى الاخوان" (د اخوان سره دوي خبري)، ماته د کوم ديني او سياسي گوند په اړه دومره د پراخي سيني او ستر لرلید تجربه نه وه شوي، هلته د قيام په وخت کي ماته د شيخ محمد الغزالي په مشرۍ کي (چي د اخوان د ادبياتو (لترچر) ستر مصنف دی) د مصر ځينو کلیو او بانډو ته د باربار تگ کولو فرصت برابر شو، په هر ځای کي د اخوان د جوش و خروبن، میلمه پالني او اسلام دوستۍ، محبت او اخلاص او د تعصب د نه شتون او وسیع النصري داسي مناظر مي ولیدل چي ټول عمر به ئي یاد ساتم، او ددغو ټولو نه د شيخ حسن البناء د تربیت او تأثیر او دده د عوام شمول او سیرت سازي اندازه راته ولگیدله، دا راته څرگنده شوه چي دغه وړوکی بخري څومره ایماني حرارت پیدا کړی دی، ددغه تحریک د مطالعي او کومو خلکو چي تعلق ورسره درلود، هغوی د نږدو نه تر لیدلو وروسته چي زه په خاص ډول له کومو اړخو نه ډیر متاثر شوی یم هغه لاندې ډول دي:

(۱) دې تحریک په داسي قوم او ټولنه کي چي د غربي تهذیب و تمدن د نویو خرابیو نه په پوره ډول سره متاثره شوي ول او تر هغه مخکي د ترکی سلطنت او شخصي حکومت د اثراتو نه متاثر شوي، او د "مشرقیانو په طبقه" کي شامل شوي ول، په داسي عملي قوت او د سربیندني په جذباتو، سادگي او جفاکشي پکي پیدا کړه، چي مثل ئي په اوسنی زمانه کي

موندل ډير مشكل دي، خپله د دوی د مشر او قايد(شيخ بهی خولي) د وينا مطابق چي نرم و نازک قوم وو(الشعب الرخو الرقيق) ته دوی نوی ژوند ورکړ، گواکي د اقبال دا فکر او هيله ئي تر سره کړه:

کبوتر کے تن نازک میں شاهين کا جگر پيدا

ددوی ددغه عملي قوت، د فداکاری جذبي او عقابي شان ته په کتلو سره بايد د استاد کامل الشريف د کتاب "الاخوان المسلمین فی حرب فلسطين" مطالعه کړای شي.

(۲) دوهم شی چي زه ئي واقعاً ډير متأثر کړی يم هغه د اخوان مينه، گرم جوشي او د دوی خپل منځي روابط، اړيکي او تعلقات دي، دومره مستحکمي اړيکي، اخلاص، مودت او د ورورۍ احساس او ملگرتيا ما په ډيرو کمو دعوتونو او جماعتونو کي ليدلي دي، د اخوان تحریک يوه داسي نړيواله ورور ولي پيدا کړه چي هر فرد ئي بل کس ته د خپل حقيقي ورور په سترگه گوري، او د هر قسم گوندي، حزبي او يا جمعيتي تعصب او تبعيض پرته د هغه د مرستي لپاره چمتو والی بنيي، يوه مصري اخبار يو ځل په طنزي شکل سره ليکلي ول: زه پوهيرم چي دا د اعتراف انتهاء ده، چي که شيخ حسن البنا په اسکندريه کي "وپرنجي" نو په اسوان سيمه(دمصر جنوبي سرحد) کي به د "يرحمک الله" رغونه پورته شي، نه يوازي د خپل عام مرشد بلکي د جماعه د هر کس لپاره ددوی همدا جذبه ده، دوی عملاً د يو بل سره پدي الفاظو تعارف کوي "اخوک فی الله فلان..." ددوی د طرز عمل او سلوک نه دا روښانه کيږي چي دوی پر اخوة فی الله باندي عقیده لري او پر هممهغه د عمل کولو پوره هڅه کوي.

(۳) دريم شی چي زه ئي ډير متأثر کړی يم دادی چي ددې تحریک د ژوند سره نږدې اړيکي دي، دوی د ژوند نه تېښته نه کوي بلکي دوی تل پر ژوند اثر انداز وي، د هغه د مسائلو او مشکلاتو د حلولو هڅي کوي، د عوامو او عملي ژوند سره ئي اړيکي ټينگي وي، دې تحریک د عوامو په ژوند کي دخل اندازي کړې ده، د هغه د خرابيو اصلاح ئي راوستلي ده، او پر گام گام ئي د هغوی د مرستي هڅه کړېده، زه باور لرم چي ددې تحریک په بريا، مقبوليت او ژور تاثیر کي د دغه عمل دخل ډير زيات دی.

(۴) ددې تحریک څلورم روښانه مظهر دادی چې د دیني او عملي اختلافاتو نه په لري ساحه کې ئې خپل کار وکړ، چې دا ئې پر کمزوري اړخ هم حسابلاى شو، خو که د اسلامي نړۍ موجوده دیني او اخلاقي زوال، د الحاد و زندقه حملات او د مسلمانانو ذهني انتشار مخ ته کېښودل شي نو دا د یو اسلامي دعوت لپاره خوش قسمتي بللای شو چې دوی خپل وخت په خالص اصلاحي او تعميري کارونو او اساسي دعوت کې لگوي.

(۵) د اخوان د تحریک تر ټولو بريالی او روښانه اړخ به داوي چې دوی په مصر(او نورو عربي هیوادونو) کې د الحاد ولادینیت د لا خپرېدلو مخه ونیوله، او د دین په اړه د استخفاف و بې وقعتۍ او ذهني ارتداد و تفاوت چې کوم پرمختګ لا په زیاتېدو وو کنترول کړ، کوم خلک چې د مصر د صحافت او ادب نه خبر دي ښه پوهیږي چې ملحدینو او سیکوالرنو په هیواد کې د دین په خلاف یو ستر محاذ پرانیستی وو، او د فرانسوي انقلاب د علمبردارانو په څېر ئې پوره مصري اسلامي ټولنه د خپل "ترقي خوښوونکي" ادب او خپل "مشکوکو خیالاتو او تحقیقاتو" او د خپل طنز و تمسخر په ذریعه محوه کول، او د "یوچی بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفِ الْقَوْلِ غُرُورًا" مصداق ول، ددې متحد محاذ په خلاف په کوم دیني ګوند، حتی په ازهر کې هم د آواز اوچتولو او د مقابلي کولو جرأت نه وو، د اخوان مخالفین هم په دې اعتراف کوي چې د اخوان تحریک دغه خلک کمزوري او مایوس کړل، د الحاد د برملا دعوت ورکولو او دین نه د وګرځیدلو په خلاف جرأت په سترو سترو ادبي زعموو کې نه وو پاتې شوی، خو اخوان د غیرتي ځوانانو او د صاحب جمعیت مسلمانانو یو داسي لښکر پیدا کړ چې ملحدینو ته د خپلو ملحدانه خیالاتو او تصنیفاتو د چاپ او خپرولو او اخباراتو او رسالو په واسطه د دین او اسلامي تهذیب په خلاف د تمسخر، طنز و استهزاء جسارت پاتې نشو، بیا ئې ددغو ځوانانو تر څنګ د داسي اسلامپالو ادیبانو، ناقدینو او قلم خاوندانو او د فن او هنر د ماهرینو یوه ټولنه چمتو کړه چې په علمي او فني طرز باندې ددغو ملحدینو مقابله وکړي، او اسلامي ادب روښانه کړي، چې د اخوان دغه کارنامه دومره ستره لاسته راوړنه ده چې کوم کس چې په زړه کې ئې د ایمان رڼا وي، ددې خبرې د اعتراف کولو پرته نشي پاتې کیدای، لکه څرنګه چې زما مخي ته د دغو هیوادونو سابقه ژوند او اوسنی دیني او فکري انقلاب موجود دی، او د خپل اوږده قیام پر اساس مي د هغه مشاهده او تجربه کړې ده چې اخوان د نوي نسل زړه او ماغزه په څه ډول متاثر کړي دي، او د دیني شعائرو د اظهار او اعلان ئې څرنګه جرأت پکې پیدا کړی دی، او کومو خلکو چې د دیني مظاهرو او شعائرو، د دیني عقائدو او حقایقو په اظهار کې د شرمندګۍ او حقارت

احساس کا وہ اوس ئی پہ ڇه ڊول اظهار کوي، د دغو ذاتي مشاهداتو او تجربو نتيجہ وه چي زما د ژبي نه په يو تقرير کي د اخوان په اړه په غير اختياري توگه دا الفاظ ووتل چي: "لا يحبهم الا مؤمن ولا يبغضهم الا المنافق"، (د اخوان سره به هغه څوک مينه کوي چي په زړه کي ئی ايمان وي او هغه څوک به نفرت ورسره کوي چي په زړونو کي نفاق وي).

واقعيت دادی چي که اخوان يو څه موده نور هم په عملي سياست کي برخه نه وای اخیستی یا په عملي سياست کي نه وای مصروف شوی، او خپل اصلاحي او دعوتي کار ئی په پوره قوت سره جاري ساتلی وای نو په عربي هیوادونو کي به يو عظيم اسلامي انقلاب راپورته شوی وای، او بالاخره به يو نوی ژوندون پيدا شوی وو.

زه د مستندو او باوري ذرائعو نه خبر شوی يم چي د خپل ژوند په آخري ورځو کي شيخ حسن البناء ته خپله د دغه کار ډيره صدمه رسيدلې وه، چي دوی له وخت نه مخکي سياسي ميدان ته راووتل، او لمن ئی په ازغيو کي بنده شوه، ده ډير ارمان درلود چي دوی ته يو ځل بيا د خالص دعوتي او تربيتي کار موقع په لاس ورشي او دوی په خپل جماعه او ټولو مسلمانانو کي هغه استعداد پيدا کړي چي د هغه وروسته هغوی هر قسم ذمه داري پوره کړای شي او تر هر امتحان و آزمائش ووځي.

د مصر نه د راستنېدلو وروسته مي هيله وه چي د اخوان د تحريک په اړه مفصل او مستند معلومات په هندوستان کی نشر شي او د دوی صحيح تعارف وشي، په هندوستان کي د دې تحريک په اړه ډيري غلط فهمی او ناقص معلومات خپاره شوي، ضرورت وو چي د دغه عظيم تحريک و دعوت، د هغو د ارتقايي مدارجو، د هغوی د کار پر طريقو، او د نتايجو په اړه ئی کوم مستند کتاب چاپ کړل شي، چي په ذريعه ئی د اسلامي دعوت لپاره کارکونکي استفاده ځني وکړي، او لږ تر لږه مخالف او موافق د دغه تحريک سره (چي په اوسني عصر کي د تر ټولو مظلومو تحريکونو نه يو دی) انصاف وکړای شي.

ڊير د خوبنی خای دی چي گران سيد رضوان علی صاحب د اخواني حلقاتو سره ډير نږدې پاتي شوی دی، دی نږدې دوه کلونه په مصر کي پاتي شوی دی او هغه وخت ئي هم ليدلی چي د اخوان تحریک او دعوت آزاد او په میدان کي برملا وو، چي بيا د جمال عبدالناصر په پېرزوینه هغوی په ډير شدت سره وځپل شول، رضوان علی صاحب په عربي او اردو دواړو ژبو کي ماهر دی او د خپلو ذاتي معلوماتو د طباعت، او ادبي ذوق او تحریري سلیقي پر اساس ددې کار لپاره ډير وړ دی، د خدای جل جلاله شکر دی چي د لومړي ځل لپاره په اردو کي داسي مستند کتاب د دې تحریک په اړه چاپیږي، هیله ده چي مطالعه ئي د اسلامي کارکوونکو لپاره په زړه پوري هم وي، گټور او د معلوماتو نه ډک او سترگي خلاصوونکی او لارښود هم.

و ما التوفيق الا من عند الله

۲۶/شوال/۱۳۷۶هـ

جون/۱۹۵۷م

دائره شاه علم الله، راءے بريلي

ابوالحسن علی ندوي رحمه الله

مقدمه

(ډاکټر محمد کمال خلیفه د قاهرې پوهنتون پروفیسر)

اسلامي عقیده په مختلفو مراحلو کې د مختلفو ټولنو سره مخامخ شوې ده، چې په تهذيب و تمدن، په طرز فکر او معاشرت کې د یو بل سره مختلفې وي، کله په داسې ټولنه کې پاتې شوی چې هغوی د خپلو فطري سخت دريځیو، عزیمت خوښوونکو او طبعي تعصب سره اسلام ته بڼه راغلاست ویلی دی، چې په نتیجه کې ئې هغو خلکو د آیات و احادیثو د احکامو په لفظي پابندي کې د شدت نه کار اخیستی دی، او په هغه کې ئې هیڅ ډول تأویل ندی منلی، دا د اسلام لومړنی عصر دی، د دغه وروسته اسلامي عقیده بالکل د مختلفي مرحلې نه تیره شوه، دا د هوساکۍ خوښوونکې، د اسلامي حکومت د عروج، ترقی او وسعت و پراخی زمانه وه، دا هغه وخت وو چې د فکري آزادی د دائرې د وسعت او ټولنیزو سرگرمیو او د پراخ میدان د هموارولو لپاره په دیني احکامو کې د تأویل نه کار اخیستل شوی، د هغه وروسته اسلامي عقیده د داسې خلکو په لاسو کې ولوېده چې د نوي او زاړه فکري تذبذب او متزلزلو باورونو بنسټکار شوي ول، یا داسې خلک چې نه به د مؤمن اتباع پکې ول او نه د مجتهد اجتهاد، بلکې حاکمانه رغبتونو او ظالمانه خواهشاتو دوی رانده کړي ول، یو طرف ته د حاکمانو د جور و ظلم په وړاندي اطاعت او سپر غورځونه وه او بل لوري ته د صحیح عقیدې نه پر کبره لاره تگ.

ددې ټولو چې کوم طبعي نتایج ول هغه را وړاندي شول، یعنی اسلامي حکومت ته د هغه د علمبردارانو د عقیدې او ایمان په طاقت چې تش لاسې وه په زوال منتج شو، اسلامي ټولنه د یوې اوږدې مودې لپاره د امن و اضطراب په کشمکش کې مبتلاء شوه، په دې ډول سره د دغه سقوط نه وروسته وړوکي وړوکي اسلامي سلطنتونه هم د طاقت او کمزوری په مراحلو کې ولرژېدل، تر داسې حده چې بالاخره هغوی ټول د غرب لپاره د غوري گولي په څیر شول، او د اسلامي سلطنت او د شاهنشاهیت داستان څیري شو.

زمانې بدلون وکړ، او وخت راغی چې شرق بیا رابیدار شي، لکه څرنګه چې د یو او بل ځای نه د انقلاب آوازونه را اوچت شول، چې په دوی ټولو کې ستر غږ د سید جمال الدین افغاني رحمه الله وو، چې د اوږدې او ژورې تیاري وروسته د رڼا یو بڅری وو، دې د کار سړي یو ځل بیا اسلام ته په ټولنه کې د پخواني حیثیت ورکولو لپاره بې ساري هڅې وکړې، په اسلامي نړۍ کې چې د دین په نوم کوم سیاسي فساد را اوچت شوی وو د هغه سره ئې ډغري ووهلې، او تر آخري سلګۍ پورې ئې خپلې هڅې جاري وساتلې، د ده د دې اصلاحي جهادي علم احساس یوازي د ځینو مخصوصو معاصرینو سره وو، جمال الدین افغاني رحمه الله د خپل حیات او ژوند پړاو تیر کړ، او د ځان نه وروسته ئې ځیني د کار خلک پرېښودل، په دوی کې یو محمد عبده دی چې په پیل کې ئې د افغاني د مسلک مطابق خپل دعوتي سفر پیل کړ، خو وروسته ئې بل ډول آرام علمي جهاد ته ترجیح ورکړه، چې د ده په نظر د دین او ټولني لپاره ډیر مؤثر وو، ده هم د یوه فکري او علمي انقلاب د راپورته کولو وروسته هغه لار ونيوله چې تر نن پورې اسلامي ذهن د ده د فکري طریقې نه متأثر دی، د متابعینو یوه وړه ډله د ده پر علمي لار روان دي او د اسلامي تصانیفو خزانه مستقیماً زموږ مخي ته راځي.

د محمد عبده وروسته حسن البنا مرحوم راغی چې د دوی دواړو نه ئې اخذ وکړ، او یوه داسې عمومي لار ئې غوره کړه چې ایماني جمعیت ئې برقرار وساته، د تعلیم داسې طریقه ئې انتخاب کړه چې له امله ئې اسلامي صحیح عقیده ترویج ومومي، د اسلام او د هغه د نظام حیات صحیح او پراخ فهم په خلکو کې پیدا شي، د دغه هدف لپاره ده هغه هڅې وکړې چې ټول ګوته په غاښ ورته پاتي شول، تر داسې حده چې بالاخره دی په دې بریالی شو چې اسلام ته په ټولنه کې همغه پخوانی ارزښت ورکړي، ده دا کار په ډیر تدبیر او خوږو ویناو سره په عامه او ساده ژبه وکړ، چې د هر عام و خاص لپاره د غوره کولو او منلو وړ وو، په یو داسې تخلیقي روح سره ئې ترسره کړ چې لرلید ئې پر بنيادي اسلامي اصولو باندي او د هغوی پر قایمولو ولاړ وو، دی د فروعی اختلافاتو نه بالکل لري وو، په دې شکل سره دی د ټولو د اعتماد و باور او مینې مرکز و محور وګرځیدي، ده د قوی الايمان ځوانانو نه یوه داسې ډله چمتو کړه چې د وطن د حقوقو د حصول او اسلامي و عربي وقار د ساتلو لپاره داسې قربانۍ ورکړي او ورکوي ئې چې دوست او دښمن ئې دواړه اعتراف ورباندي کوي.

د ټولني د اصلاح لپاره ده يوه بله عملي لاره غوره كړه يعنې ټولنيزي، اقتصادي، طبي او تربيتي ادارې ئې د اسلام په نوم باندي تاسيس كړې، په دې ډول سره په مدار مدار په خلكو كې خود اعتمادي پيدا شوه، د زړونو په تل كې پټ ايمان ته ژوند ورپه برخه شو، خلك هغه ځاى ته راغلل چې دوى د اخوان په شان او په هغه ډول چې په لومړي اسلامي عهد كې وو، د اسلام صحيح او كامل فهم ئې درك كړ، نو په دې مثل سره دغه باهمته مشر د خپل پيغام د اداء كولو وروسته خپله لار واخيستله، او يو پوره سپيڅلى با ايمانه نسل ئې شاته پرېښود، چې د نبوي انوارو او الهى وحيو په سايه كې په ټوله نړۍ كې خپاره شول، او د ايماني ميرانې او مقدس جهاد مثالونه يې پرېښودل.

پر حسن البناء مرحوم او د ده پر دعوت (اخوان المسلمین) ډيرو خلكو قلمونه را اوچت كړيدي، او شايد په شرق كې كوم داسې ديني تحريك نه وي چې په دومره كثرت سره يو څه ورباندي ليكل شوي وي، لكه څومره چې د اخوان په اړه ليكل شوي دي، خو په دې ټولو ليكنو كې زياتره ئې په احساساتي انداز سره ليكل شوي دي، چې د ايماني جذباتو زېږنده ده، خو د دې برعكس ځيني داسې كتابونه هم ليكل شوي چې په هغو كې د دغه دعوت جائزه په علمي بڼه اخيستل شوې ده، او د حقايقو او واقعاتو په رڼا كې د هغو د لوستلو هڅه شوې ده، ياد كتاب د دغه دوهم صنف د كتابونو له جملې نه يو دى، ددې كتاب دوهم خاصيت دادى چې د اعداد و شمېر په اړه پر هر څه استناد ندى شوى بلكې په ذاتي ډول سره د مربوطو ادارو نه تر لاسه شوي شميرې او احصائې دي.

دا هغه ټول اسباب ول چې پر اساس ئې ما د دغه كتاب په سلسله كې نگراني كولو او مشورې وركولو ته ښه راغلاست ووايه، په دې كې چې كومي هڅې ما كړي دي، دا د ځان لپاره د خوښۍ باعث بولم، په مؤلف كې مې د موضوع په ارتباط دلچسپي، استعداد او علمي فكري انداز احساس كړ او غوښتنه مې ځنې وكړه چې د دغې مقالې په تيارولو كې خپلي هڅې دوه برابره كړي، او دا مقاله يوازي د امتحان د بريا او د اسنادو د ترلاسه كولو ذريعه ونه گرځوي بلكې دداسې كتاب په شكل كې ئې وړاندي كړي چې په هغه كې د مخصوص طرز فكر او عمل تشرېح شوې وي، د كتاب مصنف د حقايقو او واقعاتو د وړاندي كولو لپاره د مبالغې نه بالكل كار ندى اخيستى بلكې د علمي امانت او دقت ئې پوره خيال ساتلى، زه پوهيرم چې د وقت پابندي او شخصي وسائل او د موقع د تنگ لمنې باوجود ده خپل دغه

خدمت(مسؤولیت) په بهترینه او احسنه طریقه سره سر ته رسولی دی، د دغو ټولو وروسته
زه صاحب کتاب ته د هغه د پراخو هڅو او منصفانه روح په اړه په داد ورکولو ځان مجبور
بولم او کتاب لوستونکو ته پرېږدم چې د هغه د نقص او غوره والي فیصله خپله وکړي.

"محمد کمال خلیفه"

د اخوان المسلمین د دعوت عامه جایزه

لومړی فصل

د دعوت تاریخ

ما غوښتل چې خپل په دغه کتاب کې خالص علمي انداز غوره کړم، او د اخوان المسلمین تاریخ په یو داسې انداز کې وړاندې کړم چې اولاً په مصر کې او بیا وروسته په نورو عربي او اسلامي هیوادونو کې د خلکو پر اذهانو څرنګه خپور شوی، نو ځکه مې هم دا هڅه کوله چې د دې دعوت د تاریخ په وړاندې کولو سره د کوم شخص سره بحث ونکړم، که څه هم هغه خپله د دعوت باني وي بیا هم... خو وروسته مې دا احساس کړه چې دا ممکن نده، او بیا دا کار زما د خالص علم خوښوونې سره هم په ټکر کې دی، ځکه د اخوان د دعوت پر تاریخ باندې چې ما کوم څه لوستي دي د هغو نه دا پته راته ولګېده چې دغه دعوت تر ټولو مخکې د مرحوم حسن البنأ رحمه الله د فکر نتیجه وو.

د ده د ځوانېدلو سره دا دعوت هم ورسره را ستر شو، په خپل لومړني دور کې دی د فسق و فجور او بې حیايي په خلاف د بغاوت یو بڅری وو، چې د نوي ځوان حسن البنأ په زړه کې چې اوس لا په ابتدائي مدرسې (مدرسة رشاد دینیة) کې متعلم دی، د محمودیه د والي (رود) په څنډه کې د یوې بادباني کښتۍ پر سر باندې راځورنده د تهنیب خلاف لوڅه مجسمه گوري او په زړه کې ئې د هغه په خلاف د بغاوت اور بل شي، دا سلیم الفطرته ماشوم فوراً پولیسو ته ورځي او د خپلې کرکې د اظهار سره سره هغوی ته اطلاع هم ورکوي، مسلمان پولیس ددې ماشوم د ایماني وجدان نه متاثر کيږي او غوښتني ته ئې لیبیک وايي، سمدستي هملته ځان ور رسوي او د کښتۍ خاوند ته د مجسمې په اړه اخطار ورکوي او مجبوروي ئې چې له کښتۍ نه ئې لرې کړي، په دې ډول سره ماشوم په خپل هدف کې بریالی کيږي.

د ایماني بغاوت دغه اور چې د یوه کوچني ماشوم په زړه کې بل وو همداسې بل پاتې شو، او د ژوند تر پایه د یوې لحظې لپاره هم سوړ نشو، دی دغه مړه ایمان د یوې لحظې لپاره

هم تېر نه ایستی، چي کوم صاحب ایمان دا خبره بي قرار نکړي چي خپله عقیده قولاً او عملاً په خپل ځان کي وگوري او د خلکو په شخصي ژوند او ټولنه کي هغه جاري وويني، د نارینه اوبنځي سره د ایمان دغه مقدسه شعله په ده کي لا په سترېدلو شوه، چي وروسته هغه خپل ژوند بېنونکي ليکنو ته انتقال کړه چي اندازه ئې د ځينو داسي جملاتو نه کولای شو، "زموږ او نورو خلکو په منځ کي بس دومره فرق دی چي د دوی ایمان ویده وي، یا پر يو اړخ بل اړخ کيږي، چي نه ئې دوی خبرو ته چمتو دي او نه د هغه مطابق د عمل کولو لپاره، حالانکه همدا ایمان په اخوانيانو کي ژوندی و بیدار، قوي او څپي وهونکی پُر سوز ایمان دی."

داسي ښکاري چي په حسن البناء مرحوم کي د قيادت صلاحیتونه د ماشومتوب نه هم ځای په ځای شوي وو، ځکه دی په ابتدایي ښوونځي کي د خپل تعلیم په وخت کي تل په خپلو ملگرو کي ممتاز پاتي شوی وو، دی د ماشومانو قيادت ته نوماند شوی وو، کوم وخت چي په مدرسه کي "د اخلاق حسنه انجمن" تشکیل شو، نو دده ملگرو دی ددغه انجمن د صدارت لپاره غوره کړ.

قدرت ده ته حتی په ماشومتوب کي لا د قومي او ديني قيادت د تمرین موقع ورکوله، او په ده کي ئې د ديني لارښووني او هدايت د کار رمزونو ته پرورش ورکاوه، او دا هم شايد د ځس اتفاق يوه کارنامه وه چي دده لپاره د "مدرسه رشاد دينية" انتخاب د ديني درسگاه په حيثيت باندي وشو، تر څو د پيله لا دی د دغه عظيم ترين عمليات په مناسبت غوره روزنه ومومي چي دده په انتظار وو، يعني د مصر د تر ټولو غوره ديني تحريک (اخوان المسلمین) د لارښووني او صدارت نمه داري پر اوږو واخلي او د اخوان "عام مرشد/عمومي مشر" وټاکل شي.

خو ياد مدرسې انجمن دغه نوی طالبعلم او دده پُر جوشه ملگرو ته پير مؤثر په نظر نه ورغی، نو ځکه دوی د مکتب نه بهر يو بل اجمن جوړ کړ چي نوم ئې "انجمن انسداد محرمات" ورباندي کېښوده، چي د عمل میدان ئې د نوم نه هم واضح وو، او د دي لپاره ئې مختلفي طريقې غوره کړيدي، يوه طريقه دا وه چي هر داسي شخص ته د خطونو په واسطه

اطلاع ورکول شي چي د محرماتو مرتکب کيږي، او اسلامي عبادتونه په احسنه طریقه نه اداء کوي.

بیا چي کله دی د "دمنهور"¹ په تربیتي مکتب کي شامل شو، او د "حصافیة"² د سلسلي سره تر تعلق وروسته د خپل شیخ نه متأثر شو، نو دده په افکارو کي یو څه نوره ترقي هم راغله، اوس نو ده د خپل حصافیي³ ورونو سره په گډه "انجمن حصافیة اصلاحیة" تأسیس کړ او خپله ئي د دغه انجمن د معاونیت (سیکرټري) وضايف سرته رسول، د یاد انجمن هڅي په دوو خاصو میدانونو کي محدودې وې:

- د اخلاق حسنه وو د خپراوي دعوت، د منکراتو او خپرېدونکو محرماتو نه منع.
- د مسیحي مشینري (Missionary) مقابله، چي د علاج، د تعلیم، خیاطي ماشینونو او د ماشومانو سره د مرستي تر عنوان لاندې د مسیحیت دعوت کوي.

د "دمنهور" په تمریناتي مکتب کي د تعلیم د ختمولو وروسته چي کله دی قاهرې ته راغی او په "مدرسة دارالعلوم العلیا"¹ کي ئي داخله واخستله نو دلته په "جمیعة مکارم اخلاق اسلامیة" کي شامل شو، دا وخت په قاهره کي دا یوازینی دینی جماعت وو، حسن البناء په پوره پابندي سره د دغه جمعیت په غونډو او لکچرونو کي شرکت کاوه، او په ځینو مساجدو کي به ئي د ممتازو او باعمله علماوو په مواظو کي هم حاضرې ورکوله.

1 د مصر یو ښار

2 د مصر د تصوف او سلوک یوه سلسله ده. (مترجم)

3 د حصافیي طریقي لاروي

خو په قاهره کي چي ده ته کوم فسق و فجور، عامه خرابي او د اسلامي اخلاقو نه بېگانگي په نظر ورغله، ده دا احساس وکړ چي يوازي د مساجدو اسلامي وعضونه تر خلکو رسول کفايت نه کوي، په دې موقع کي د حسن البنأ مرحوم تخليقي عظمت راڅرگند شو، يعني کوم عام خلک چي مساجدو ته نه راځي، تر هغو کسانو چي د مساجدو وعض و نصيحت ته راځي ډير ضرورت مند دي، ځکه دا خلک د دين سره بالکل بې تعلقه او د مواظو د اورېدلو نه بالکل اجنبي او پردي دي، ولي به مور خپل اصلاحي دعوت د دوی خواته نه وروړو، بالاخره همداسي وشول، ده د دارالعلوم د ځينو ملگرو او د ازهر د ځينو دوستانو په مخ کي يو وړانديز وکړ، چي وړو هوټلونو(کيفي)² او شخصي ټولنو ته ورشو او خپل دعوت ورته وړاندي کړو، په پيل کي ئي ملگري دغه عظيم فکر ته حيران شول، خوښ ئي نکړ، خو فيصله پر دې وشوه چي د دې خبري د منلو او نه منلو فيصله به ئي د تجربې د نتيجې پر اساس باندي کوو، دوی تجربه وکړه چي ډيره بريالی شوه، او د هغه نه د راتلونکي کار لپاره هم حوصله افزايي وشوه، د دوی نه يوه حلقه د گرميو په رخصتو کي په بنارونو او کليو کي د دعوت خپرولو لپاره تشکيل شوه، د دې تجربې نه يو خو دوی ته خود اعتمادي ورپه برخه شوه، او بل خوا ته همدا تجربه په ټولنيزو حقايقو کي د دوی د نیک نوم او مقبوليت سبب شوه.

د هغه وروسته په ترکيه کي د کمايي انقلاب، د خلافت د خاتمي او دين و سلطنت په منځ کي د تفريق او جلاوالي په نتيجه کي په مصر کي د لادينيت او آزادی يو نوی سيلاب راغی، د ډيموکراتيک گوند بنياد کېښودل شو، چي عام محظر ته د راوتلو نه مخکي لا تر ځمکي لاندي شو چي پلان ئي د آزادی او جمهوريت پرته بل څه نه وو، دا وخت د جمهوريت او آزادی دعوت د اخلاقي فساد او بې حيايي د عامولو دوهم نوم وو، ورځپاڼي، مجلې، مياشتنی گني او د کتابونو چاپ پيل شو، چي هدف ئي پرته د دې چي د دين اثر په ټولنه کي وځپي او يا ئي له منځه يو سي بل څه نه وو، او د قوم و ملت سيني د ايمان نه بالکل تشي کړای شي تر څو د ډيموکراتيک گوند د منشأ او د هغه د مصنفينو د افکارو مطابق د فکري او عملي آزادی نه برخمن شي.

1 موجوده دارالعلوم، قاهره پوهنتون(ژباړن)

2 دا بايد واضحه شي چي د قاهرې په ژوند کي "مقاهي" يعني د چای ځايونه(Coffee Shopes) د وړوکو وړوکو کليو حثيت لري، او د ژوند يو جزء دی.

د بي دينی ددي سيلاب په مخکي عموماً په اسلامي حلقاتو او خصوصاً د حسن البنأ په زړه کي ډير شديد رد عمل پيدا شو، د خپلو اورېدونکو، ليدونکو او علماوو او مشايخو سره هر خأ چي دی رسيدلأ شو د هغوی سره ئي د خپلو خيالاتو اظهار کاوه او ديني درد به ئي د هغوی مخي ته ايښوده.

په دي ارتباط ده برابر د سيد رشيد رضا مرحوم، شيخ دجوي مرحوم، شيخ محمد الخضر حسين او سيد محب الدين خطيب غوندي د ملت د مشرانو سره وکتل او ياد صورتحال ئي په کوم ايجابي تحريک باندي د مقابلي لپاره هآاوه، تر داسي بريده چي دده دغو هآو رنگ راوړ، او پدي ډول سره د "مجلة الفتح" ظهور وشو او بيا جميعة الشبان المسلمين¹ رامنخ ته شو.

داسي ښکاري چي د تحريک اخوان فکر دده په ماغزو کي هغه وخت خأ نيولی وو او را څرگند شوی وو چي کله دی په دارالعلوم کي طالب علم وو، په يو درسي موضوع کي د مضمون ليکني په وخت چي ده په خه ډول سره د خپلو خيالاتو اظهار کړی وو د هغه نه ښه اندازه لگولی شو، موضوع دا وه؛

"د تعليم نه تر فراغت وروسته په ژوند کي ستاسي هيلي!"

حسن البنأ مرحوم وليکل چي د پوهنتون نه تر فراغت وروسته زما دوه آرمانونه دي:

يو خاص: يعني د امکان تر حده به خپلي کورنئ او دوستانو ته راحت او آرام ور رسوم، چي خه کمي به پکي نه وي.

پادونه:1 د Y.M.C.A په مقابله کي د مصر پراخ ترين تهذيبي، کلتوري او اسلامي انجمن دی، چي ښاخونه ئي د نړئ په مختلفو مشهورو هيوادونو کي خپاره شوي دي، دوی د مصر او نورو سيمو په متوسطه او لوړي طبقې ټولنو او خلکو کي ډير مستشيس دي، هآه کوي چي دا خلک اسلام ته نږدي کړي، چي تر يو حده بريالي هم دي. (ژباړن)

دوهم عام: هغه دا چې مدرس او مصلح جوړ شم، چې ټوله ورځ د ماشومانو په زده کړه کې مصرف کړم نو بيا د شپې له خوا د دوی سرپرستانو ته زده کړه ورکړم، دوی د دوی د ديني هدف نه، د سعادت د چشمې نه، او د ژوند د حقيقت نه باخبر کړم، او د دې کار لپاره کله د تقاریرو او ويناوو نه گټه پورته کړم او کله بيا د تأليف او تصنيف نه او کله به د گړخېدلو او سفرکولو نه.

ډيرو خلکو ته به دا خبره د تعجب وړ وي چې په دومره کم عمري کې يو وړوکی طالب علم داسې وچې هيلې ظاهر وي، حال دا چې پدې عمر کې په جذباتو کې اور بل وي، هيلې او اميدونه ځوان وي، ځواني خپل پر عروج د دغو ټولو لذتونو او د هغوی د سرولو غوښتونکي وي، خو چې تعجب کوونکو ته دا جوتنه شي چې حسن البناء د پخوانی دينداري کورنی يو فرد وو، نو د دوی تعجب او حيرت به تر ډېره حده کم شي، د ده والد احمد عبدالرحمن البناء¹ يو مشهور محقق عالم وو، په احاديثو کې دده تأليفات ډير مستند دي، (الفتح الرباني شرح مسند الامام احمد بن احمد او د مسند شافعي نه څوک ندي خبر!!!) په دې ډول سره د حسن البناء د سيرت په تشکيل او ديني دعوت په لور د ميلان په تربیې کې د ټولني د مخصوصو عواملو سره سره کورني او وراثتي عوامل هم دېدخول دي.

دوهم لور ته يوازې د مصري ټولني د هغه وخت ضروريات هم د يو داسې اصلاحي هڅې غوښتونکي ول چې بنياد ئې پر دين باندې قايم وي، لکه څرنګه چې مور يادونه وکړه دا هغه وخت وو چې اخلاقي ابترې او پستي او ټولنيزه بې لار روي عامه وه، او د دغو ټولو گمراهيو علاج د داسې اخلاقي کدرونو پرته ممکن نه وو چې د عقيدې نه مأخوذ شوی وي، او په زړونو او ماغزو کې خاص او مقدس ځای ولري.

.....
2 دده قدرمن والد ددې ليکنې د ليکلو تر وخته پوري ژوندی دی، ماته په مصر کې د ده سره د ملاقات شرف راپه برخه شو، د احاديثو يو آرام خادم او د سترو اسلافو نمونه، کله چې ما د هغه سره وکتل، دی په يو کوچني اطاق کې چې ممکن د مطالعي اطاق يا دفتر به ئې وو، په خپل علمي کار کې مصروف وو، پر يوې کوچنۍ چولې باندې ئې مصري قهوه راته تياره کړه او راباندې وئې څښله. (مترجم)

د حسن البنأ د تاريخ ليكونكي به دا درك كړي چي هغه د خپل دغه پروگرام نه چي د طالبعلمی په زمانه كې ئې په يوه درسي مضمون كې ليكلې او د خپل ځان لپاره ترتيب كړی وو يو انچ هم لري نشو، دده عامه غوښتنه دا وه چي پر مسلمانانو د دين هدف را څرگند كړي، د سعادت دغي چشمې ته دوی را نږدې كړي، او ددې ستر هدف لپاره د ويناوو او تقاريرو، د تالیفاتو او تحاريرو، د سفر او گرځېدو وسائل ترتيب كړي، زه ويلای شم چي د حسن البنأ په لاشعوري او بي خبری كې دې مضمون برابر ځای ونيولو، او د خپل شخصيت تصوير هغه ته په همدې هينداره كې په نظر ورغی، ددې تر ټولو ستر دليل دادی چي هغه وروسته د ځان لپاره د "أخوان د مشر" د اصطلاح پر ځای د "عام مرشد" لقب غوره كړ، چي د هيلو او اميدونو په لومړي تاريخي مضمون كې دده د قلم نه وتلی وو.

په ۱۹۲۷م كې حسن البنأ د دارالعلوم نه د فراغت اسناد تر لاسه كړه، دا هغه لومړنی ټولگئ وه چي د دغه پوهنتون نه فارغ شوي ده، د پوهنتون نه د وتلو سره سم ئې د اسماعيليې^۱ په ابتدائي دولتي مكتب كې د استاد په صفت كار پيل كړ، د دسمبر پر ۱۹ په ۱۹۲۷م كې دی اسماعيليې ته روان شو، دا وخت دده عمر يوازي ۲۱يوويشت كاله وو، په اسماعيليې كې د قيام په وخت كې دده په زړه كې د برطانوي فوځي او اقتصادي استعمار په هكله ژوره دښمني راپيدا شوه، د سويس كانال برطانوي كمپونه او استعماري شركتونه ددغه ژوري كركي مظاهر ول، بل لور ته دی دې خبري هم ډير ځوراوه چي د ښار مسلمانان په فروعې مسائلو او ديني اختلافاتو او د ډله بيزو تعصبونو پر بناء په وړوكو وړوكو ټولگيو وپشل شوي وو، ددې حالاتو نه د متأثر كېدلو وروسته د مساجدو د حاضرينو پر ځای هوټلونو(رېستورانټونو) ته د تلونكو راتلونكو كسانو په لور متوجه شو، ددې غرض لپاره ئې درې ستر هوټلونه غوره كړل، چي په زرگونو خلكو هلته رفت و آمد درلود، په هوټلونو كې ئې د هفته وارو تقاريرو پروگرامونه ترتيب كړل، او په ډيره پابندي سره ئې عملي كول، د ډير غور و فكر كولو وروسته به ئې داسي موضوعات غوره كول چي ډير په فصاحت سره به ورباندي غږېدلای شو، په دې ټولو موضوعاتو كې د اختلافي مسائلو په اړه كوم تعارض نه وو، خو د بيانونو سره به ئې د آراوو په اختلاف او د علماوو او اسلافو د ژوند مثالونه هم ورباندي كول، دغو مواظبو د اورېدونكو په زړونو ډير تاثير وكړ، دوی په مدار مدار د فكر او احساس په كولو مجبورېدل، په كراړه كراړه ئې د الهي احكامو او خپلي ديني ذمه داری چي كوم د امت په غاړه دي ځان ته د معلومولو، زده كولو او تحقيق كولو هڅي پيل كړې، اوس نو په غوره ډول سره په دوی كې غوښتنه او طلب پيدا شوی وو.

په ذي القعدة ۱۳۴۷هـ کي چي د مارچ ۱۹۲۸م سره مطابق وه حسن البنأ په خپل کور کي د محترم حافظ عبدالمجيد، احمد الحصري، فواد ابراهيم، عبدالرحمن حسب الله، اسماعيل عز او ذکي مغربي سره ملاقات وکړ، دغه شپږ تنه غيرتي مسلمانان چي په عملي جذباتو سرشار ول او د اسلام د سربلندی لپاره د کوم عملي پروگرام غوښتونکي ول، د همدې هدف لپاره ئي حسن البنأ د پوښتنو محور وگرځاوه، د اصلاحي کار لپاره ئي په گډه منظم پلان جوړ کړ او قيادت ئي دده پر ذمه ور وسپاره، حسن البنأ په پوره اخلاص سره دغه ذمه داري قبوله کړه، د دوی په منځ کي عهد و بيعت وشو، چي د اسلام او مسلمانانو لپاره به بي ساري هڅي کوو، پوښتنه راپورته شوه چي مور ځانونه په کوم نوم ونوموو؟ د انجمن، کلب، سلسلي، اتحاديي او يا په بل نوم تر څو قانوني حيثيت غوره کړو، د حسن البنأ مرحوم ځواب دا وو چي: نه هغه او نه دغه!! په نومونو او مظاهرو باندي مور نبايد متمرکز و اوسو، د هر څه نه مخکي بايد د دې اجتماع بنياد پر يو مخصوص فکر او عملي بڼه کي پر معنوي حقايقو ولاړ وي، مور د اسلام په خدمت کي د يو بل وروڼه يو، نو مور اخوان المسلمون يو او همدا راته کافي ده.

په دې توگه چي ناڅاپه ئي کوم فکر په ذهن کي توليد شو همدغه ئي مستقل نوم وگرځېدو، د دغو شپږو افرادو نه د اخوان المسلمین لومړنی تشکيل وشو، چي د يو مخصوص طرز فکر او ژوند طريقه او د اخوان د نوم حامل وو.

په همدې توگه د اخوان المسلمین د تحریک تخم د دغو شپږو مسلمانانو په نفسونو کي ولويد، چي دوی د يقين او باور بنياد ورباندي کېښوده، او د الله ج سره ئي دا عهد وکړ چي د هغه لپاره به خپل ژوند نذرانه کوي، د دوی د اخلاص او ثابت عهد همدا ثمرات ول چي د دعوت او د هغه د مؤسسینو د بريا او قبوليت په صورت کي را څرگند شو، د الله ج قول دی چي:

وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسِيئَتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا. سورة الفتح: (۱۰)

ژباړه: او څوک چي پر هغي ژمني باندي ودريري چي هغه له الله سره کړېده، الله به ډېر ژر هغه ته لوی ثواب ورکړي.

حسن البنأ مرحوم په خپل دعوت کي د کوم اعلان او پروپاگنډ پرته همداسي خاموش مصروف پاتي شو، پدې ډول سره ده په خلکو کي د دعوت لور اعتماد تر لاسه کړ، دده د ژور اخلاص او د تحریک او اهدافو دقیق فهمه دعوت په ډیر سرعت سره په خپرېدو شو، په ډلو ډلو خلک پکي شاملېدل، بریاوو ئې لا نورو کوښښونو ته هڅول، او د یاد تحریک سره ژوره وابستگی او گرمجوشي د کاري دائري د لا پراخولو او مکمل ژوند د هغه لپاره د وقف کولو ته چمتو کاوه، لکه څرنګه چي دوی کوم کلي او بانډه، تحصیل او ښار، کښت و مزرعه پرې نښودل، هر ځای ته ولاړل، هلته ئې قیام و دعوت وکړ، د سیمه بیزو خلکو سره ئې د هغوی په مساجدو او کورونو کي وکتل، هر ځای به مسجد د دوی مرکزی قیام ګاه وو، ځکه مسجد یوازینی داسي ځای وو چي هلته چا پر لمونځ کوونکي یا مدرس او واعظ باندي اعتراض نشو کولای.

د دوی دغه سفرونه به د اونیو او کلنیو رخصتیو په دوران کي ترسره کېدل، یعنی د اونی په رخصتیو کي به نږدې ښارونو ته تلل او په نورو رخصتیو کي لري پرتو سیمو ته، پدې ټوله موده کي ده خپله وظیفه چي په ابتدائي دولتي مکتب کي "استادي" وه په پوره اطمینان او پابندي سره سرته رسوله، کله ئې هم د ناروغی او عذر بهانه نه کوله، په بي تکلفي، تواضع او پوره انکساري سره خپل تدریسي پابندي دی د حاسدینو او کینه کښو کسانو له شره وژغوری، د دوی هدف به ددې پرته بل څه نه وو چي د دوی د آواز تر څنګ نباید د بل چا برغ پورته شي، دوی تل خلکو ته طمع ورکوي.

د حسن البنأ دعوت ته لیبیک ویونکي په پیل کي زیاتره د مزدوري طبقې خلک ول، په دغو حلقاتو کي د دعوت د بریا راز همدا په ملت کي د دوی نفوذ او ساده طبیعت وو، ځکه ده به هري ډلي ته د هغو په مناسبو اسلوبو باندي خطاب کاوه، د ډیرو زیاتو سفرونو او ملاقاتونو، د مختلفو حلقاتو سره د ده د تعلق په سبب خلک د ده سره تر ډیره حده عادي شوي او د ده د مزاج سره آشنا شوي ول، دا غالباً یو عام اصل وو چي ده د ځان لپاره غوره کړی وو، ده به خپلو داعي ملګرو ته ویل: "د چاودلیو لاسونو ملګري ډیر زیات پیدا کړی". یعنی خواري کښه خلک، چي د خپلو لاسونه په واسطه ګټه کوي، د دعوت کار د هر کسب لپاره د داسي خواري کښو محتاج وي، دغه د مضبوطو مړوندونو خاوندان هغه خلک دي چي د سختیو په وخت کي ډیره مرسته ورځني تر لاسه کېدای شي.

حسن البنأ مرحوم په دې ډول سره خپل دعوت تر نږدې او لږو پرتو سيمو پوري تر کومه ځايه چې دی رسېدلای شو ورساوه، دوه کلونه وروسته د دوی د سفرونو په نتيجه کي ابوصوير، پورت سعید او د الملاح په ښارونو کي د اخوان شعبي جوړي شوي، په دريم کال په سويز کي يوه بله شعبه پرانيستل شوه او په څلورم کال تقريباً لس شعبي شولي، او په اسماعيليه کي هم د انجونو اسلامي تربيتي مرکز پرانيستل شو، تر څو د اخوات المسلمات¹ تشکيل وشي.

د دعوت د تاسيس پنځه کلونه وروسته په ۱۹۳۳ کي د حسن البنأ تبادلله قاهرې ته وشوه، د دې تبادلې سره دعوت يوې نوي مرحلې ته داخل شو، خو د مخکي په څير په پوره خاموشي او گمنامي سره په مساجدو کي د قيام و تقاريرو او مؤيدينو د حصول او د شعبو پر تاسيس په پوره احتياط سره کار کېدی، په قاهره کي د قيام نه يو کال وروسته په ۱۹۳۴م کي حسن البنأ په خپله يوه مقاله کي يادونه وکړه چې د اخوان تحريک د مصر تر پنځوسو نه هم په زياتو ښارونو کي خپور شوی دی، او په هر ښار کي ئې گټي رسوونکي شعبي اوگتوري ادارې تاسيس کړي دي، اخوان په اسماعيليه کي د خپل مسجد او تعليم و تربيه د ځای بنياد کېښوده، د هلکانو د تعليم لپاره ئې "مدرسة الحراء" جوړه کړه او د انجونو د تعليم لپاره ئې "مدرسة امهات المؤمنين" او په دې ډول سره ئې د سراخيت په ښار کي يو مسجد او روزنتون جوړ کړ.

يو د هلکانو مکتب او يوه صنعت گاه چې په هغه کي هغه ځوانان چې تعليم ئې بشپړ کړی نه وي، هم خپل تعليم سرته ورسوي او د تعليم سره سره صنعتي زده کړي هم وکړي، او د بحيرة په ښارونو کي ئې هم داسي رفاهي کارونه وکړل او هلته ئې د دارالحفاظ مدرسې تر څنگ د غاليو د اوبدلو او جوړولو يو مرکز تاسيس کړ، په دقيله او نزله کي ئې د حفظ القرآن يوه مدرسه پرانيستله، د دفو(د مصر يو ښار) نه نيولې تر اسکندريې پوري د اخوان د ټولو شعبو په اړه چې د هيواد په گوټ گوټ کي خپرې شوي وي همدا ويلي شو چې د پورته يادو شويو ښارونو په څېر حالات ول.

د حسن البنا مرحوم به دا معمول وو چي سهار وختي به مرکز ته راغی، ځيني هدايتي تحریرونه به ئې ترشا پرېښودل، چي په هغو کي به د روزمره فوري کارونو په اړه هدايات ول، د هغه نه وروسته به مکتب ته تلی، که به د سفر کوم پروگرام وو بيا به د مکتب نه سيده د اډې(سټېشن) په لور تلی، او که به سفر نه وو بيا به سيده دفتر ته راغی او ملاقاتونه به ئې پيل کړل، هدايات به ئې جاري کول، کوم کار چي به پاتي وو هغه به ئې پوره کاوه، او بيا به د شپي له خوا دريم ځل دفتر ته راتلی، په دې وخت کي به ئې هيئتونو او وفدونو سره ملاقاتونه کول او يا به ئې وخت په کمپيو او مجالسو کي تېرېده، دا ټول مصروفيتونه ئې د کلنيو رخصتيو په وخت کي اطرافو ته د دعوتي سفرونو نه نه مانع کيدل.

کومه سيمه چي به اخوان ضروري بلله، هلته به ئې د ريل گاډي پر سټيشن د عام مرشد انتظار کاوه، مرشد به د دوی سره د ښار تر مرکز او بيا د مختلفو سيمه ايزو خلکو د ملاقاتونو لپاره روان شو، د هغه وروسته به د ضرورت مطابق د مابنام ډوډی تيارېدله، هلته به حسن البنا خلکو ته خطاب کاوه، د دوی کار همدلته پای ته نه رسېدی، چي د تقرير وروسته به کورونو ته ځي، نه!! بلکي په مجتمع او غونډه کي چي به ده کوم کس د خاصي توجه په حالت کي وليده هغه به ئې هم د ځان سره ملگری کاوه، د ده دا معمول وو چي د خطاب او دعوت نه تر فراغت وروسته به د هغو کسانو سره چي د مجلس شوقي ول، کښېناسته او جدي بحثونه به ئې کول، په دغو مباحثو کي د ځوانانو د بيدارۍ په اړه او د مصر و اسلام او شرق د اميدونو په اړه اظهارات تبادلې کېدل، د هيواد د جنوبي برخي سفر به ئې په شلو ورځو کي ختم کړ، په داسي حال کي چي ښار په ښار او کلي په کلي به گرځېده، کله کله خو به داسي وشول چي سهار به په "بني سويف" کي او غرمه به په "منها" کي او مابنام به په "واسطي" کي او شپه به ئې په "فيوم" کي تيروله، په دې توگه به دده خوب له يو ساعت نه هم کم وو چي څرنگه به ئې سر بالښت ته ورغی بيا به ویده وو، نورو ملگرو به ده ته نږدې بيا هم خپلو بحثونو ته دوام ورکاوه.

په دې وخت کي اخوان په سياست کي برخه واخيستله، مرشد په اسلامي راډيو او عامو اجتماعاتي او ټولنيزو ادارو کي ديني او اجتماعي تقاریر پيل کړل، د پرلپسې تلونکو لومړيو وزيرانو په نومونو ئې خطونه ولېږل، د محمد محمود له عصره نيولي بيا د دوهمي نړيوالي جگړي تر پيلېدلو پوري دا سلسله جاري وه، د دغو خطونو مرکزي نقطه د اسلامي نظام پر

بنيادونو داخلي اصلاحات ول، خو اخوان دوزيرانو توجه خپل لوري ته راجلب نكړای شوه، د هغوی په سياسي كاركردگي ديني رنگ خپور وو نو ځكه هم دولتي مشرانو دوی ته پاملرنه ونكړه.

په ۱۳۵۵هـ مطابق ۱۹۳۶م کي استاد حسن البنا پخواني مصري شاه فاروق، پخواني لومړي وزير مصطفى النحاس، د عربي سلطنتونو د مشرانو او مختلفو اسلامي هيوادونو د حاکمانو، د متعددو ديني او سياسي مشرانو په نوم يو خط د(نحو النور) په نوم وليږه، چي په دې خط کي د اسلام، د هغه د نظام، د هغه د قانون، د هغه د کلتور و تهذيب په لور دوی دعوت شوي ول، او د عربي ژوند د طريقو، د حيات د مظاهرو او ټولنيزو نظامونو د پرېښودلو غوښتنه تري شوې وه، او د دواړو د ژوندانه نظامونو د خصوصياتو د په گوته کولو وروسته دا واضحه کړل شوې وه، چي د طرقي په لور د گامزن يو قوم چي عسکري، اقتصادي او معاشرتي ضرورتونه ئي بللای شو، اسلام د دغو ټولو چارو په اړه کامل ضمانت ورکوي، ضرورت د دې دی چي تاسي تر هر څه مخکي ددې ناروغي نړی د ساتلو په موخه د قرآني طب نه مأخوذ دارو واخلی او پرمختگ وکړی، ده په دې رساله کي د ژوند په ټولو اړخونو کي د پرمختگ لپاره پر پنځوسو مادو مشتمله طرحه وړاندي کړه، په دې رساله کي چي تر ټولو مهمه غوښتنه وه هغه دا وه چي د گوندونو د جوړولو بنديزونه دي لغوه شي، او د امت د سياسي قوتونو نه دي د يو صف او ډلي په جوړولو کي کار واخيستل شي.

په ۱۹۳۸م کي دعوت خپل عناصر مکمل کړي ول، اوس هغه په يو بشپړ چارچوب او غالب کي د ملت مخي ته راغلی وو، استاد حسن البنا د اخوان د تعارف او پيژندگلوپي په موخه ليکي: "دا يو هر اړخيز تحريک دی، چي د اصلاح ټول اړخونه پکي شته، دا يو سلفي دعوت دی، ځکه د اخوان د دعوت له مخي بايد الهی کتاب او سنت د عمل محور وگرځول شي، دا سني مذهب دی، ځکه د اخوان هڅه ده چي په هر اړخ کي پر پاكو او مطهرو سنتونو عمل وشي، دا يو صوفيانه حقيقت دی، ځکه دوی دا فکر کوي چي د خير و اصلاح بنياد، د نفس پاکي، د زړه صفائي، للهی مينه او پر خير مرسته ده، دا يو سياسي گوند دی ځکه اخوان د حکومت د خارجي او داخلي اصلاح او د باعزته او خود دارانه تربيتي ژوند داعي دی، دا يو ورزشي جماعت دی دا ځکه هغه د خپلو ورزشي گروپونو په واسطه د

جسماني ورزش خاص خيال ساتي، او په هغه کي دا تحريک د کوم ورزشي کلب (سالون) نه کم ندي، دا يو علمي او ثقافتي انجمن دی، د اخوان روزنيز مکاتب په حقيقت کي د تعليم و تهذيب مدرسي او د عقل و روح روزنيز مراکز دي، دا يوه اقتصادي اداره ده، ځکه اسلام پر مالي معاملاتو خاصه توجه ساتي، اخوان د خپل اسلامي طرز د محدودو شرکتونو نه د قومي، اقتصادي حالت په لا مضبوط کولو کي ستر خدمات سرته رسولي دي، دا يو ټولنيز تحريک دی، ځکه اخوان د اسلامي ټولني امراضو ته خاصه توجه ورکوي، پر علاج ئي غور و فکر کوي، او د امت د ټولنيزو امراضو د پاکولو هڅي کوي.

د پنځم کانفرانس کتنه، پاڼه: ۱۶-۱۵-۱۴

د ۱۹۳۹م او ۱۹۴۰م په منځني عرصه کي د سياسي هڅو په نتيجه کي اخوان يوې نوي مرحلې ته داخل شو، په عملي سرگرميو کي ئي نوې روح جاري شوه او کاري دائرې ئي لا وسعت او پراختيا ومونده، د اخوان هڅي اوس دوه برابره شوې، د دوی په تحريک کي د ازهر او قاهرې د پوهنتونونو د ځوانانو ډلې شاملې شولې، مختلف څواري کبنه ځوانان، او د مزدوري اوکاري طبقې خلک هم په پوره شمېر سره د اخوان په تحريک کي شامل شول، د شرکتونو مزوران، تاجران، د صنعت و حرفت کارپگران، انجینران، ډاکټران، مدرسین، وکیلان غرض دا چي اوس د ټولني د هر قشر او طبقې نماينده گان په اخوان کي شامل شوي ول، د دوی اقتصادي سرگرمي هم ټنډي شوي وې، او په ورزشي او عسکري ميدانونو کي هم د دوی توجه زياته شوې وه، په ټول هيواد کي د دوی خپرې شوي ټولي شعبي اوس په پوره توگه منظمي شوي وې، اخوان يو داسي طاقت کرځېدلی وو چي د هر اړخ نه بايد د لحاظ قابل وبلل شي، په دغي منځني وقفه کي د مصر حکومت لاندي لومړي وزيرانو سمبال کړی وو، علی ماهر، حسن صبري، حسين سري، مصطفى النحاس، احمد ماهر، نقراشي، اسماعيل صدقي، نقراشي(يو ځل بيا)، د علی ماهر او حسن بصري د وزارتونو په موده کي دوی دواړو په خپلو خاصو رسائلو او تقاریرو کي برابر د نصيحت او مشورو کار تر سره کوی، لکه څرنگه چي د تیرو شویو وزارتونو سره د دوی سروکار وو، د علی ماهر وزارت د خپل واک په موده کي د دوی د دغه وړانديز مکمل تأيید وکړ چي د جگړي د اور نه ئي د مصر د لري ساتلو لپاره وړاندي کړی وو، په دې وخت کي دوی د ځان لپاره کومه غوښتنه نه وه کړې.

د برطانوي سفارت خانې اوفوخي کمانډر په فشار باندې د حسين بصري د وزارت په موده کې پر اخوان مصيبتونه پيل شول، بالاخره د دوی اوونيزي مجلې "تعارف" او "شجاع" او مياشتنۍ گڼه "المنار" بندي شوي، د دوی د رسالو، او کتابونو چاپول بند شول، چاپ خانې ئې وتړل شوي، حکومت نورو ورځپاڼو ته اخطار ورکړ چې په دې هکله به څه نه چاپوي، غونډې ئې منع شولې، پر دې ئې هم اکتفا ونکړه بلکې د تحريک مشران ئې لري لري بنارونو ته وليږل، استاد حسن البنا ئې د قاهرې نه د "قنا" او د مرشد معاون ئې لري جنوبي بنار "دمياط" ته وليږه، خو وروسته بيا د پارلمان په ډير اصرار او ضد سره يو ځل بيا قاهرې ته راستانه کړل شوه، خو دا ځل تر دې هم سخت کار وشو، يو ځل بيا حسن البنا او عمومي معاون (جنرل سيکرتري) ونيول شوه، اخوان د دوی په نيولو سخت خفه شو، دوی ته د دولت له لوري لويه ضربه ورکول شوې وه تر دې حده چې دوی له ژونده بېزاره شول، حکومت د دوی له ويري سمدستي دواړه مشران خوشي کړل.

په دې تاريخ دور کې د مصري حکومتونو دا حالت وو چې د برطانوي استعمار په لاسونو کې د نانځکو په حيث لوبېدل، د دوی سره د قوم د عزت و آزادي هېڅ قدر نه وو، دا ځکه دوی په دې ډول سره کولای شول چې خپل انگرېزي باداران خوشاله وساتي، دوی د هغوی د توجه د لا جلبولو په موخه حتی دېته هم تيار شول چې آزادي غوښتونکي تحريکونه وځپي، چې د دغو تحريکونو اساسي اهداف د دين او هيواد خدمت وو، مخلص کارکوونکي ئې له هيواده وشړي، اخبارونه او مجلې ئې د څه ويلو جرأت و نکړای شي، که څه هم د دغو ټولو ځورونو نتايج بالکل برعکس ثابت شول، يعني د خاموشه کېدلو او محوه کېدلو پر ځای د عوامو د توجه محور وگرځېدل، او د ايمان خاوندان د دې جماعت سره لا په سرعت کې يو ځای شول.

کله چې د نحاس وزارت راغی، نو استاد حسن البنا د اسماعيليې د حلقې نه په پارلمان کې د انتخابېدلو په موخه په انتخاباتو کې برخه واخيستله، اسماعيليه د اخوان زانگو وه، ددوی هدف دا وو چې د اخوان په نمايندگي باندې دوی بايد په پارلمان کې اثر انداز شي، او پارلمان کړي، خو نحاس (لومړي وزير) ددوی نه هيله او غوښتنه وکړه چې دوی نبايد خپل نوماند وړاندې کړي، حسن البنا مرحوم هم د مصلحت په خاطر دده دا غوښتنه ومنله، اوس نو نحاس ددوی په اړه مصالحنه رويه غوره کړه، د غونډو اجازه ئې ورکړه، چاپخانې او

رسنی ئې ورته پرانیستلي، خو دوهم ځل بیا برطانوي سفارتخانی پر مصري حکومت شدید فشار راوستی چې دا ځل نو اخوان د لا ډیرو مشکلاتو سره مخ شول، نحاس د دوی د مرکزي دفتر پرته نوري ټولي شعبي بندي کړي، په اجتماعاتو، مطبوعاتو، او نورو کارونو ئې یو ځل بیا پابندي ورته ولگوله، اخوان د حکومت دا جبر و ظلم په ډیر صبر و زغم سره برداشت کړ، چې په نتیجه کي ئې نحاس په خپلو سختیو کي کمی راوستله، د دواړو تر منځ دا صورتحال بدلېده را بدلېده، چې کله به حکومت آزادي ورکړه نو دوی به کارونه پیل کړل، او د پابندی په موده کي به ئې انتظار کاوه، خو تر څو چې دده وزارت وو دوی د خپل عادت له مخي د ژبي او تحریري نصیحتونو فرائض سرته رسول، د نحاس د وزارت وروسته د احمد ماهر وزارت راغی، ده بیا له شته کار واخیستی، او د اخوان کومو کسانو چې په ۱۹۴۱م کي د خپل عمومي کانفرانس د غوښتنو مطابق د اسلامي طریق حیات د خدمت په موخه د پارلمان د انتخاباتو لپاره ودریدلي ول، نو دغه وزارت په خپلو هڅو سره دوی ناکام کړل.

اتفاقاً زه هم هغه وخت عمومي ژوند ته داخل شوی وم، چې ماته دا موقع رابرابره شوه چې د اسماعیلي انتخاباتي معرکه له نږدې وگورم، هلته استاد حسن البناء ولاړ وو، زما په یاد دي چې د اسماعیلي خلکو د مصري انتخاباتو په تاریخ کي د لومړي ځل لپاره په خپلو شخصي مصارفو د تشهیر (Publicity) په موخه ۶۰ څیمي رانیولي چې د انتخاباتو تر آخره پوري د ښار په مختلفو سیمو کي لگیدلي وي، د ښار د هر وگړي پر ژبه دا خبري جاري وي چې استاد به ډیر ژر په ممتازه نتیجه سره بریالی کيږي، د عامو خلکو او محصلینو برغونه د استاد په حق کي ول، چې دوی د اسلامي بیداری رهنما او قائد باله خو مصري حکومت او برطانوي فوځي قیادت¹ دده د ناکامه کولو لپاره له هري ممکني وسیلي نه گټه پورته کوله.

ددې هدف نه اولاً د مصري حکومت موخه د انگریزانو خوشاله کول وو، او دوهم د خپل حکومت د شریک گوند یعنی آزاد دستور گوند نوماند بریالی کول.

1 اسماعیلیه د سویز کانال پر غاړه د اشغالګرو برطانوي فوځیانو بېس(چاوني) وو، دوی د اسماعیلیي پر سیاست ډیر اثر انداز ول.(مترجم)

د برطانوي مركزي دفتر مزاحمت د انگريزي سفارتخاني د هداياتو پر بناء وو، دوى د اخوان پر سرگرميو نظر ساتلى وو، او خبر وو چي د اشغالگرو د مقاصدو د برياً لپاره دوى ستر خطر دي، نو ځكه هم انگريزي فوځي گوندونو په بنكاره ډول سره د اخوان د مخالفينو لپاره كار كاوه، چي دوى به د رايي وركوونكي د رايو تر مراكزو پوري رسول او په زرگونو مزدوران ئي د لرو پرتو سيمو نه د رايو وركولو لپاره راوستل، چي دغو كسانو به د دغو انتخاباتي حلقاتو سره هيڅ تړاو نه درلود، خو د فشار، ويري خپرولو، وعدو، اخطارونو او درغليو باوجود حسن البناء پر خپل مخالف بريالى شو، مخالفينو په انتخاباتو كي د درغليو او معمولي فرق بهانه وكړه، چي هدف ئي يو ځل بيا انتخابات او د حسن البناء راپرځول وو، په دې دوهم پړاو انتخاباتو كي د (سيناء) انگريزي فوځي والي (همر سلى پاشا) د حسن البناء نماينده گان د (عريش) او سيناء د انتخاباتي كمېټيو نه وشړل، نتيجه دا شوه چي په ځينو كمېټيو كي د مخالف نوماند د رايو شمېر د دواړو نوماندانو د مجموعي شميري نه هم څو برابره زيات شو، په دې ډول سره استاد حسن البناء او نورو ټولو اخواني نوماندانو په دې دوهم پړاو كي ماتي وخوړه، اخوان دا ټولي هڅي د دې لپاره كړي وې چي پارلمان ته ننوځي، او د حكومت له لاري د ټولني د اصلاح لپاره مؤثر كار وكړاى شي.

بيا چي كله احمد ماهر د جرمني او ايټاليا په خلاف د جگړي اعلان وكړ نو اخوان مخالفت ورسره وكړ، او د خپلو تحاريرو په واسطه ئي دى د دې كار نه منع كاوه، په دغه وخت كي د عيسوي په نوم يوه شخص په همدې سبب ماهر ووژى، اوس نو د نقراشي حكومت راغى، ده د خپل حكومت پيل د اخواني مشر او د هغه د معاون په نيولو وكړ، پر دوى ئي د دغه قتل تهمت پوري كړ، چي دوى په پورته ياد شوي قتل كي شريك دي، د دې نيونو اصل دليل غالباً دا وو چي عيسوي پوليسو ته اعتراف كړى وو چي هغه د جگړي د اعلان په اړه د مشرانو رايه غواړي، او د مشرانو په نوملړ كي ئي د حسن البناء نوم هم ياد كړى وو، خو د تحقيقاتو وروسته حسن البناء پوليسو خوشي كړ، د بندي خاني نه د راوتلو سره سم "مرشد" د احمد ماهر د مرگ د تعزيت په موخه د "نقراشي" سره وليدل، او د ده نه ئي غوښتنه وكړه چي دوى ته د كار آزادي وركړي، خو نقراشي د ده خبرو ته پاملرنه ونكړه، بلكي دوى پر كارونو، جلسانو او پر نظر بند ساتلو ئي لا سختي وكړه، كله كله به ئي د ډير فشار له امله د وړوكو جلساتو د جوړولو اجازه وركوله، خو ژر به ئي بيا شديد سياست پيل كړ.

په ۱۹۴۵م کي چي کله جگړه ختمه شوه، اوس نو د دې تحريک د سختيو وخت پيل شو، دا ځکه دوی د ملي تحريک قيادت کړی وو او د هيواد د کاملو حقوقو د حاصلولو په موخه ئې وطني شعور پيدا کړی وو، انگریزانو د جگړي په وخت کي وعده کړې وه چي د جگړي تر ختمېدلو وروسته چي کله د سولي اعلان وشي، مصريانو ته به د دوی حقوق ورکړل شي، په ۸ دسمبر ۱۹۴۵م کي د اخوان د عمومي شوری غونډه وشوه، چي د جماعت په بنيادي نظام کي ئې ځيني تغييرات راوستل، چي د دې کار سره د تحريک د لا وسيعو او پراخو مقاصدو او وسائلو وضاحت وشو، دوی مختلف شرکتونه پرانيستل، چي د هغو نه ئې پيری مالي گټي تر لاسه کړلې، او په خواري کنبو طبقاتو کي ئې لا نوم لور شو.

يوه ورځپاڼه ئې هم تاسيس کړه چي لومړی گڼه ئې په ۵ مئی ۱۹۴۶م (۳ جمادي الثاني ۱۳۶۵هـ) کي چاپ او توزيع شوه، پدې ډول سره د دوی آواز په مصر او نورو عربي هيوادونو کي په عام ډول سره واورېدل شو، فوځي تربيتي ډلگۍ ئې تشکيل کړې، او د فوځي روزني لپاره ئې مخصوص تمريناتي کمپونه تاسيس کړل، په مصر او نورو عربي هيوادونو کي ئې پاشل شوی قوم سره منظم کړ، د غرو او اعضاوو پر ذمه ئې مختلف کارونه ووبشل، د "شعبي" د امير په واسطه ئې د "عام" مرشد سره د بيعت په تازه کولو سره خپلي وعدي لا پخې کړلې، په اسلامي اصولو ئې برابر قسم وکړ چي په هر بنه او بد حالت کي به د مرشد اطاعت کوي، د شعبي "اعلیٰ ناظم" عام مرشد ته پوره ډاډ او اطمینان ورکړ، او د ژوند تر آخري سلگۍ پوري ئې د "عام مرشد" منصب ورته غوره کړ، يعني نه هغه پرېښودلای شي او نه ئې هم د "تاسيسي کميټي" د فيصلې پرته جلا کولای شي.

يوازي په مصر کي د دغه غرو تعداد پنځه لکه ته ورسېده، د منسوبو غرو، همدردانو او رضاکارانو تعداد له دې نه څو چنده زیات وو، يوازي په مصر کي د دوی د شعبو شمېر تر دوه زره زیات وو، او په سوډان کي پنځوس شعبي، هغه بناخونه جلا ول چي په نورو عربي او اسلامي هيوادونو کي موجود ول، په دې توگه هغه مؤيدین هم جلا ول چي په ټولو اسلامي هيوادونو اروپا او امريکا کي خپاره شوي ول، د تحريک دا د حيرته ډک خپرېدل، مقبوليت او دقيق عصري تنظيمات هغه څه ول چي چي د دوهمي نړيوالي جگړي وروسته د راتلونکو مصري حکومتونو له لوري د هغه سره د مقابلي او پر هغه د سخت دريځي کولو اسباب شول، استاد البناء د دوهم ځل لپاره د نقراشي (لومړي وزير) سره ملاقات وکړ او د

هغه نه ئې هيله وکړه چې د قومي حقوقو د حصول او نيل درې(مصر او سوډان) د آزادۍ او اتحاد لپاره مؤثر اقدامات وکړي، کله بيا دي ملت ته دا هدف وروسپاري او خپله دي د دې هدف لپاره د ملت په مخکي روان شي، نقراشي برطانوي حکومت ته يو يادداشت ولېږه چې تحريري حواب ئې ورته راوليږل شو، د اخوان المسلمین دغه کاغذي لوبه خوښه نشوه، دوی د محصلينو په ملاتړ يوه لويه مظاهره وکړه چې په هغه کې د "عباسي پل" په حادثه کې د پوليسو او مظاهره کوونکو ترمنځ جگړه رامنځ ته شوه، بيا وزارت مستعفی شو، د سولي د اعلان وروسته د اخوان ټوله هڅه دا وه چې څرنگه د ملت شعور لا بيدار کړي، نو ځکه دوی عمومي جلسات، تقريرونه، کتابچې، د کلي او ښارونو سفرونه او نور ټول ممکن وسائل په کار واچول، او د حکومت د مخالفې پلې(اپوزيسيون) حيثيت ئې خپل کړ، دوی اصلاً د برطانوي استعمار او اشغال په خلاف د طاقت د استعمالولو داعيان ول، دا وخت د دوی ټولي هڅې او کوښښونه پر همدغه اړخ منحصر ول، او دا هم يوازي د دې هدف لپاره چې هيواد په بشپړه توگه آزادي تر لاسه کړي، بيا د اسماعيل صدقي حکومت راغی، د دوی مظاهرات لا زيات شول، استاد حسن البنا ټول سياسي تحريکونه او گوندونه د قومي کونسل د تشکيل لپاره وهڅول، تر څو ټول قومي قوتونه يو ځای کړل شي، او ملت په يو متحد صف کې سره راغونډ کړای شي، سياسي گوندونو د ده پر غږ لبيک ونه وايه، اوس نو ده همدا غوره وبلله چې د برطانيې سره د خبرو او مذاکراتو دغه بې نتيجې سلسله ودرول شي، او د علانيه جهاد نه کار واخيستل شي، د اخوان سياسي سرگرمي پر همدې طرز جاري وساتل شوه، پر حکومت ئې شديدې نيوکې وکړې، د دوی له لوري پر حکومت دا اتهام ولگېده چې حکومت د هيواد د مسلمو حقوقو نه د سترگو په پټولو سره د انگریزانو سره د مصالحې او معاملي لار نيولې ده، داسې شرکتونه جوړوي چې په اصل کې د اغيارو دي خو ظاهراً مصري مېر ورباندي لگول شوی وي، د خواري کښو او بې کسبه خلکو د مسائلو نه عاجز دي، د مذاکراتو او خبرو په ختمولو او د جهاد په اعلانولو کې متردد او متزلزل دی، د دوی د اخبارونو نيوکې پر مذاکراتو، پر صدقي حکومت او انگریزانو باندي ډيري ټنډې شوې، اسماعيل صدقي پر دوی بريد پيل کړ، ډيري اخوانيان ئې ونيول، د دوی اخبار ئې وتړل، د جماعت د عام مرشد معاون ئې ونيوی، اخوانيانو هم د دغو بريدونو دوه په دوه حواب ورکړ، د قاهرې او اسکندريې په ښارونو کې بمونه وچاودېدل، حکومت ته

1 د نيل رود د قاهرې په منځ کې بهيري، چې پر دې لوی رود ستر ستر پلان د يو اړخ نه بل اړخ ته د اوښتلو په موخه ايښودل شوي دي، چې د هغو نه د يوه پل نوم "کوبري عباس" دی. (مترجم)

بهانه په لاس ورغله، په همدې تور ئې د دوی کورونه محاصره کړل، يعني په محکمو او وزارتونو کې چې څومره بڼه بڼه ایمانداره اخواني ذمه دار کارکوونکي موجود ول، د هیواد لرو پرتو سیمو ته واستول شول¹.

په همدې دوران کې صدقي استعفا ورکړه، او په ۱۰ دسمبر ۱۹۴۶م کې د نقراشي حکومت جوړ شو، په همغه ورځ شهید حسن البنا مرحوم یو مضمون نشر کړ چې په یاد مضمون کې د حکومت نه غوښتنه شوې وه چې لار لنډه کړي، د قوم آرمانونه مراعات کړي او د مذاکراتو لړۍ ودروي د جهاد لار غوره کړي، د دې وروسته ئې مسلسل په اخبارونو کې مضامین خپرول، د مضامینو عام موضوعات به ئې دا ول چې حکومت هڅه کوي چې اخوان استحصال کړي، د اخوان مکاتب تړي، د دوی پر کړنلاره انتقاد لري، چې د نقراشي او اخوان تر منځ د جگړې بنيادي نقطه همدا وه، د فلسطين مسئلې دا اختلاف لا اوج ته ورسوی چون اخوان په یاد مشکل کې د فلسطينيانو تر څنګ برخه اخیستې وه، یو طرف ته د دوی طاقت څرګند شو او بل لور ته د دوی اثر او نفوذ او په مصري او عربي هیوادونو کې د دوی د عزت او قدرداني سبب شو، د فلسطين په جگړه کې اخوان د عرب لیګ په لارښوونه برخه واخیستله، دې عسکري اشتراک دوی ته د جگړه بیزو مشقونو او تمریناتو فرصت په لاس ورکړ، او ورسره د هغه نه د دوی د عسکري استعداد او وسعت پته ولګېده، د نقراشي حکومت د دوی له دې قدرت نه په ویره کې شو، ده په هیواد کې دننه د ئې ځینو پېښو شویو حوادثو نه ګټه پورته کړه او دا تور ئې پر اخوان پوري کړ چې اخوان په یادو حوادثو کې شریک وو، او غواړي یو انقلاب را اوچت کړي، او په دې بهانه ئې په ۸ دسمبر ۱۹۴۸م کې یو فوځي امر صادر کړ، چې د هغه به مخي ئې د اخوان تنظیم او د هغه ټول بناخونه چې هر ځای ول غیر قانوني اعلان کړل، د هغوی د عملي سرګرمیو ټول مراکز ئې وتړل، او د تحریک ټول کاغذان، عهد نامې، رسالې، مطبوعات، پیسې، املاک خلاصه پر هر څه ئې قبضه ولګوله، د دې امر وروسته ئې نور فوځي احکامات هم صادر کړل چې له مخي ئې د هغوی د تجارتي شرکتونو حسابونه منجمد او کنګل کړل، د تحریک ټوله سرمایه ئې په لاس کې واخیستله، چې نور به دا هر څه د "عامه أمورو وزیر" د خپلو

.....
¹ اخوان المسلمین - عظیم ترین اسلامي تحریک پانہ: ۳۳۰ ډاکټر اسحاق موسی حسینی، د کتاب اصلي بڼه په انگریزي ژبه ده او عربي ته هم ژباړل شوی دی. (ژباړن)

اسنادو مطابق په عامه کارونو کې مصرفوي، حسن البنأ وغوښتل چې دوی ته یوه موقع ورکول شي تر څو دوی د حالاتو د څه نا څه برابرولو هڅه وکړي، خو د نقراشي او د هغه د حکومت له لوري هیڅ توجه ورته ونشو، تر داسي حده چې د نقراشي قتل د دغو هڅو دروازه د تل لپاره وتړله، چې په ۲۸ دسمبر ۱۹۴۸م کي ترسره شو، د ده د قتل اتهام پر اخوان ولگېدی، په دې توگه د دوی او حکومت تر منځ کشمکش لا زیات شو.

حسن البنأ د دغو ټولو مصائبو او ابتلاوو په اړه وړاندوینه کړې وه، ده به کله کله داسي بیانوله لکه دا هر څه چې د ده په مخکي ترسره کيږي، ورسره ئې د دې وضاحت هم کوی چې د دعوت او اصلاح د علمبردارانو لپاره دا یو حتمي او ضروري پړاو دی، دوی مخکي هم ورباندي تېر شوي دي او تل به ورباندي تیريږي، په دې هکله به ده د مجاهدينو او انبياوو عليهم السلام قصي بيانولي او پر دې خبره ئې څه داسي يقين وو چې گواکي دا د ده محکمه عقیده وه چې ده په خپله یوه رساله کي د اخوان لپاره ثبت کړي وه، دی فرمایي: "زه غواړم تاسي ته ووايم چې ستاسی دعوت تر اوسه لا هم ډیر خلک نه پیژني، په کومه ورځ چې ئې وپیژني او د هغه د اغراضو او مقاصدو نه خبر شي، تاسي به د دوی له لوري د سخت عداوت او خصومت سره مخامخ شئ، تاسي ته به ډیر مشکلات او کړاوونه په مخه درشي، دا به نو همغه وخت وي چې تاسي د اهل دعوت پر لار روان شئ، تر اوسه خو لا تاسي مشهور شوي نه یاست، فقط د دعوت لپاره لار او میدان هواروئ، او هغه چې د کومو هڅو، کوښښونو او قربانیو غوښتونکي دي د هغه تیاري کوئ، د اسلام د حقیقت نه د قوم بې خبرتیا به ستاسي لپاره د لاري خنډ شي، ډیری دولتي او درباري علماء به ستاسي پر اسلامي فهم باندي د تعجب اظهار کوي، د دین د دعوت په لار کي به هغه خلک ستاسي پر طریقه کار باندي د عتاب (پښېمانۍ) نظرونه خښ کړي، زُعماء، قاندين او د جاه و جلال خاوندان به ستاسي سره کینه کوي، ټول دولتونه به په یو قسم ستاسي مخالفت کوي، او هر حکومت به ستاسي د فعالیتونو درول او بندول غواړي، دوی به ستاسي په لارو کي ازغي کړي، بهرني غله (انگریزان) به په هره طریقه ستاسي مقابله کوي، ستاسي د دعوت د مشال د خاموشه کولو هڅي به کوي، او د دې هدف لپاره به هغه کمزوري حکومتونه، او پست اخلاقو مشرانو نه مرسته وغواړي، هغه لاسونه به ستاسي د گربوانونو په لور وغزوي چې د دوی په لور د فقر او ستاسي په لور د جور و ظلم لپاره پورته کيږي، دوی ټول به په گډه ستاسي د دعوت په خلاف د شکوکو او شبهاتو فضاء جوړوي، تهمتونه به لگوي، هڅه به کوي چې هر عیب او خرابي تاسي ته منسوب کړي، خپل د قوت او بالادستي او د حکومت

د نفوذ په ذریعه به ستاسي دعوت د خلکو په وړاندي په ډیر بد صورت کي وړاندي کوي، دا به همغه عصر وي چي تاسي به د امتحان او آزمائش پړاو ته ننوځئ، ستاسي نیوني او بندي کول به پیل شي، بندي کيرئ به، تبادله کيرئ به، په لرو پرتو سيمو کي به غورځول کيرئ، ستاسي وسائل، ثروت او راحت به درنه واخيستل شي، ستاسي کورونه به پلټل کيری، ممکن د دغو ابتلاوو او زحمتونو موده اوږده شي.

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءِأَمَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

ژباړه: ايا خلکو دا گنلي ده چي يوازي به په همدومره ويلو پريښودل شي چي: "مور ايمان راوړ." - او هغوی به ونه ازمويل شي؟ (سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ : 2)

خو الله ج د دغو ټولو وروسته وعده کړې ده چي هغه به د مجاهدينو مرسته کوي، او د خير خوښوونکي کار ترسره کوونکو ته به اجر ورکوي.

داسي ښکاري چي پر حسن البناء دا يو الهام وو، او د غيب په سترگو ئي دا هر څه ليدل، دا ځکه د تحريک د غير قانوني کېدلو وروسته هغه هر څه پېښ شول چي د دوهمي نړيوالي جگړي څو کلونه وړاندي ده په خطاب کي اخوان ته د دغي رسالي په ذریعه اورولي وو.

دغه حقايق حسن البناء مرحوم د ابتلاوو او اذيتونو نه مخکي يادول، تر څو اخوان د هغو د زغملو او برداشت لپاره چمتو و اوسي، او ناڅاپه د دغو ويروونکو حقايقو او ستونزو نه وارخطا نشي، چا چي د هسپانيوي(احتسابي محکمو) ياد په ذهن کي تازه کړ. د حسن البناء ټولي وړاندويني حتی هغه څه چي ده خپله د دين داري طبقې د درباري علماوو په اړه کړي وې صحيح ثابتې شوي، واقعاتو څرگنده کړه چي د دغي طبقې د علماوو نه ځينو ئي په رضا کارانه طريقه باندي تقارير نشر کړل، او د حکومت د اخوان وژني د پالیسي نه ئي پوره حمايت وکړ، دوی پدې اړه قرآني آيتونه وويل:

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۗ (سُورَةُ الْمَائِدَةِ : 33)

ژباړه: کوم خلک چې له الله او د هغه له پیغمبر سره جنگیزي او په ځمکه کېني د دې لپاره منډي ترډي کوي چې فساد را ولاړ کړي، نو د هغو سزا دا ده چې ووژل شي، یا په دار وځړول شي، یا ئې لاسونه او پښې ردو بدلي غوڅي کړای شي، یا له وطنه وشړل شي.

د طُور په محبس کې او نورو ټولو زندانو کې پر دیوالونو د هغوی د منتظمینو له لوري یاد مبارک آیت د کاغذ پر مخي لیکل شوی او ځوړند شوی وو تر څو اخوانیان ئې ولولي، اوس نو ددې عمل نه هر کس اندازه لگولی شي چې اخوان چې شعار ئې (الله غَايِبُنَا وَالرَّسُولُ رَعِيْمُنَا) "الله جل جلاله زموږ مقصد او د هغه رسول صلی الله علیه و سلم مو قائد دی" حکومتونو به څرنگه داسې خلکو ته د دې آیت په واسطه اخطار ورکولای، دا واضحه شوه چې حکومت غوښتل د دغو تهمتونو په پوري کولو سره اخوان د الله جل جلاله او د هغه د رسول صلی الله علیه و سلم دبنمنان وښيي، تر څو دوی په نفساني کشمکش کې راگیر کړي.

د ابراهیم عبدالهادي په وزارت کې هر څه وشول چې د نقراشي وروسته د اقتدار پر کرسی کېښستی وو، د دې کس هڅه دا وه چې د خپل پخواني هم منصب(یعني د نقراشي) د قتل انتقام د مکمل تحریک او غړو نه ئې په شخصي بڼه واخلي، د دې ظالمانه اهدافو د ترسره کولو په موخه ده پر اخوان دا ښکرور درواغ وتړل چې ګواکي دوی د پاچا(پخواني پاچا) سره مخالف دي او د هغه په ضد د کودتا او انقلاب پلان او اراده لري، د یاد حکومت په وخت کې چې تر ټولو زیاته کومه زړه بورورنګي پېښه رامنځ ته شوه هغه د حسن البنا قتل وو، د قتل نه مخکې هغې ټولې سلاوي چې د اخوان سره وې او قانوني مجوزات(لائسنسونه) ئې درلودل د هغوی نه واخیستل شوي، حسن البنا ئې د خارجي سفرونو نه منع کړی وو، د حکومت د اجازې پرته ئې داخلي سفرونه هم نشو کولای، کوم وخت چې ئې د سفر اراده وکړه او حکومت ته ئې احوال ولېږه چې دی د "بنا" سیمې ته د یوه ملګري کلي ته د سفر اراده لري نو هغه قاصد د دولت له لوري ونيول شو، دا واقعه د ده تر ترور څو ورځې مخکې پېښه شوې وه، د ترور ټول تفصیل به لاندي درته ذکر کړو چې د یوې ورځپاڼې نه ماخوښ شوی دی:

د جميعة الشبان المسلمين (ينگ من مُسلم ايسوسي اېشن) د کارکونکي حلقې يو تن غړي (ناغي) د خوانانو د شعبي مشر (محمد ليثي) ته وويل چې ولاړ شه او استاد حسن البنأ ته دا پيغام ورسوه چې د ۱۲ فروري ۱۹۴۹م د سه شنبې په ماښام زما سره همدلته د جمعيت په دفتر کي وگوري، تر څو ده ته د جماعة الاخوان المسلمين د حل غوښتونکو مسائلو په باب د ځينو مهمو او خوشاله کونکو احکاماتو اطلاع ورکړم، چې د دې لپاره "ناغي" ته دده د گران لومړي وزير "ابراهيم عبدالهادي" له لوري دا ذمه داري ورسپارل شوې وه، بالاخره د ورځي پر دوو بجو محمد ليثي د حسن البنأ مرحوم کورته ورغی او د ناغي د څرگندونو نه ئې خبر کړ، استاد حسن البنأ محمد ليثي ته وويل: "د دې خلکو نيتونه بڼه نه ښکاري، او نه هم دوی کوم تفاهم ته چمتو دي، زه اوس خبر شوم چې دوی هغه بوډا سړی نيولی دی چې د هغه په لاس ما حکومت ته دا اطلاع ورکړې وه چې د يوې يا دوو ورځو لپاره د هغه کورته د سفر لپاره ځم، خو په هر صورت زه د استاد ناغي ليدو ته ورځم."

پر ټاکل شوي وخت حسن البنأ د ده سره ملاقات ته ورغی، ملاقات بي نتيجې پای ته ورسېدی، ځکه د دولت غوښتنه دا وه چې اخوان دي ټولي سلاوي او راډيو ټرانسميټر (اسټېشن) دوی ته وروسپاري، اوه بجې او پنځه څلوېښت ۰۷ : ۴۵ دقيقې وې چې استاد البنأ له مجلسه راولاړ شو او ټيکسي ئې راوغوښتله، د ده سره د ده زوم وکیل عبدالکريم منصور هم موجود وو، ليثي دوی تر ټيکسي پوري را ورسول، د گوند يو کارکونکی راغی او ليثي ته ئې وويل: "د ټليفون پر کرښه يو څوک انتظار درته کوي". ده حسن البنأ او د هغه زوم په موټر کي سپاره کړل او د ټليفون په لور لا رسيدلی وو چې د ډزو برغ ئې واورېده، ټليفون ئې همداسي پرېښودی او د دباندې په لور ئې منډه کړه ترڅو وگوري چې څه پېښه ده!! گوري چې د گوند د اپارتمان لاندې يو جگ خو ډنگر شخص په جلباب (تر ځنگونو پوري اوږد قميص چې د مصر ملي جامه ده. مترجم) کي ځان پيچلی او سپينه ټوپی ئې پرسر ده او په لاس کي ئې توفتنگچه ده، د ده په ليدو سره ليثي د "وئې نيسی ... وئې نيسی ... چيغې پورته کړې، ځوان پر ده هم ډز وکړ خو خطا شو، بيا ئې پر څرک باندي په ليثي پسې دوي نوري ډزي وکړې، خو د ده مرمی خلاصي شوي او د مخامخ درې گزي په لور ئې منډه کړه، هلته يو بل کس ورسره يو ځای شو او دواړه په يو شخصي موټر کي سپاره شول او د شارع الملكة (Queen Road) په خوا روان شول، په دې وخت کي استاد البنأ د ټکسي نه راکښته شو او د گوند د دفتر په لور ور وختی او پر ژبه ئې د "مر ئې

کړ ... مړ ئې کړ ... "الفاظ ول. محمد لیثي هم دفتر ته راستون شو، گوري چي تلفون لا هم ندی قطع شوی، د هغه سره تر خبرو کولو وروسته پوه شو چي دا کپتان (Captain) محمد جزار د استخباراتو C.I.D افسر وو، چي لا هم خواب ته منتظر وو، محمد لیثي د تلفون پر کرښه په لوړ ږغ ورته وویل: "په استاد البنا زما د دفتر مخي ته ږزي وشوي". جزار وپوښتل: "مړ شو او که لا ژوندی دی."

پدې وخت کي استاد البنا نږدې شفاخانې (دارالاسعاف) ته ورغی، محمد لیثي هم شفاخانې ته ورپسې ورغی، دلته نو ده استاد د کلمې د لوستلو (شهادت) په حالت کي ولیده، استاد ته ئې نږدې یو غنم رنگه خوان ولیده چي جلباب (اورد قمیص) پر تن او ترکي توپی ئې پر سر وه او په کوم موټر کي چي هغه مجرم تښتېدلی وو هغه ته نږدې ولاړ وو، ده د موټر د پلېټ شمېره یاد داشت کړې وه چي (۹۹۷۹) وه، د ترافیکو په ریاست کي تر تحقیقاتو وروسته جوته شوه چي یاد موټر د ډگرمن (Lieutenant colonel) محمود عبدالمجید وو، چي اوس د استخباراتي پولیسو مشر وو، کپتان جزار د پیسو، شرابو، بنخو او بالاخره د اخطار په ذریعه هڅول شوی وو چي د موټر شمېره بدله کړي، لکه څرنگه چي ده یوې ورځپانې ته وویل: "پوه شئ!! د حسن البنا قاتل آزاد دی، او همداسي به پاتي شي، کوم کس چي د هغه په لار کي راځي وژل کيږي به، یا به تاوان ور رسيږي، په تا پسي تلونکي ستا بچي دي چي یتیم کول ئې پر تا حرام دي. (اهرام ورځپاڼه مؤرخه: ۸/۱۱/۱۹۴۸م)

په دې ډول ټول قاتلین آزاد وگرځېدل، تر داسي بریده چي په ۲۳ جولای ۱۹۵۲م کي فوځي کودتا وشوه، اوس نو دوی ټول ونيول شول، په دوی (قاتلینو) کي ډگرمن محمود عبدالمجید، ډگرمن احمد کامل، ډگروال (Colonel) حسین کامل، عسکر (Private) عبده ارمانیوس، د پاچا خاص خادم محمد حسن، کپتان محمد جزار، عسکر محمد محفوظ (په کوم موټر کي چي قاتلان تښتېدلي ول د هغه موټر موټروان)، احمد حسین جاد، محمد سعید، مصطفی محمد ابواللیل غریب او لیس نائک حسین محمد بن رضوان وو.

تر شهادت مخکي استاد حسن البنا د داخله چارو وزیر د معاون عبدالرحمن عمار د یو یاد داشت (چي په دغه یادداشت کي د اخوان د غیر قانوني کولو غوښتنه شوې وه) په خواب کي د اخوان د غیر قانوني اعلانولو اسباب په گوته کړي ول، دا د استاد حسن البنا آخرنی لیکنه وه چي په هغه کي ئې په لاندې لیکو کي د هغه اسباب مختصراً داسی لیکلي:

"د اخوان دښمنی تر ټولو ستر سبب بهرنی فشار دی، د داخله چارو د وزیر معاون ما(عام مرشد) ته خپله پردې خبرې اقرار کړی وو، چې د برطانیې، امریکا او فرانسې له لوري د ۶ دسمبر ۱۹۴۸م د اجتماع وروسته یو یادداشت نقراشي پاشا(لومړي وزیر) ته وړاندي شو چې په هغه کې ئې د ده نه فوراً د اخوان د فعالیت د بندلو غوښتنه کړې وه، د استعماري دولتونو له لوري داسې غوښتنې یو طبعي امر وو، چې د "وادي نیل" عربي هیوادونو او اسلامي هیوادونو په ارتباط د خپلو اغراضو او مطامعو په لار کې اخوان د لاري خنډ بولي، دا کومه لومړی غوښتنه نه وه بلکې د دې غوښتنې حیثیت د یوې دولتي غوښتنې په څېر وو، چې د هر برطانوي سفیر له خوا ئې هر وخت د خپلو نمائنده دولتونو نه کوي، او کوم حکومت چې دوی ته عملي ځواب حتی په سخت ترینو وختونو کې هم نه وو ورکړی، برطانوي سفارتخانې د نحاس پاشا نه چې په ۱۹۴۲م کې کله جگره پیل شوې وه او جرمنیان د مصر دروازو ته رارسېدلي ول، غوښتنه کړې وه چې اخوان باید غیر قانوني او ممنوع فعالیت اعلان شي، خو ده دې غوښتنو ته لږ لږ نه وو ویلی البته دومره ئې وکړه چې د یو معلوم وخت لپاره ئې د اخوان منځني بڼاخونه بند کړل، خو مرکز خپل فعالیت همغسې جاري ساته.

نقراشي پاشا هم داسې کولای شول چې د اشغالگرانو داسې غوښتنو ته منفي ځواب ووايي، او په مقابل کې ئې د اخوان سره کومه ګټوره معاهده وکړي چې د دواړو جهتونو لپاره د اطمینان وړ وي، اخوان د "مرشد" د حجاز له سفره تر راستنېدلو وروسته مذاکراتو ته چمتو وو، خو نقراشي ته دا توفیق ورپه برخه نشو، او پورته جارحانه او ظالمانه ګام ئې اوچت کړ چې د دې نه جوته شوه چې مصر تر اوسه لا هم د خپلو هیوادوالو پر ځای د پرديو اهداف تأمینوي، او پر دې ځمکه تر اوسه لا هم د اغیارو نفوذ او اقتدار دوام لري."

د دې وروسته مرشد د حالاتو او اسبابو تفصیل په دې ډول سره بیانوي: "دا هر څه د بین المللي یهودي تحریک، نړیوال کمونیزم، دیکتاتوري نظامونو او د الحاد و بی دیني د علمبردارانو کار دی، چې دوی اخوانیان او د هغوی اسلامپال تحریک د خپلو ناپاکو اغراضو په لار کې ستر خنډ ګوري."

شيخ حسن البنا د يوه خبريال د پوښتنې په ځواب كې چې د اخوان د غير قانوني اعلانولو اسباب څه دي؟ فرمايلي وو: دا هم ويل كيري چې د سياسي گوندونو د تړلو عوامل هم د دې اسباب دي، چې د پارلمان د انتخاب د غوراوي په سبب ښكاره كېدله، ځكه دا مشهوره خبره وه چې "سعدې گوند" په پارلمان كې اكثریت غواړي تر څو په راتلونكي كې د دوی حكومت جوړ شي او دا هم مشهوره خبره وه چې اخوان يو ملي طاقت گرځېدلی چې د یاد صورتحال سره به په مېرانه مقابله كوي، او په نورو اثراو به ملت متأثر نكړي، نو ځكه د گوندي سياسي پېش بندی غوښتنه ده چې د دغسي اقدام په پايله كې دوی بدنام كړي، او د دوی حيثیت او مقام سپك وښيي، او دا هم ضروري وه چې نور مؤثرين هم په دې صورتحال سره اثر انداز شي او د انتخاباتو تاريخ يعني اکتوبر ۱۹۴۹م نه مخکې دغه سازش او لوبه ولوبول شي."

وخت دغه خیال او فکر پوره پوره تأیید کړ لکه څرنګه چې په ۲۴ فروري ۱۹۴۹م کي د "مرشد" د شهادت نه څو ورځي وروسته دوی د "رهوېس" پر تړون باندي د امضاء کولو اعلان وکړ، او د فلسطين نه ئې مصري فوځونه بیرته راوغوښتل.

د عبدالهادي وزارت تقریباً تر اوو ۷ میاشتو پوري پاتي شو، په دغه وخت کي پر اخوان مظالم خپل آخري حد ته رسېدلي ول، تر داسي حده چې ځينو مبصرينو به دا گمان کاوه چې بيا به د اخوان نوم هم پاتي نشي، خو حقيقت دا دی دغو امتحانونو او سترو ستونزو د دوی لپاره د اور کار وکړ، دې اور دوی ښه پاڅه کړل، کمزوري خلک او هغه کسان چې نښتې حساب ورباندي شوی وای د گوند نه ووتل، او ډير زيات شمېر د هغو چې دغو مشکلاتو غښتلي کړي ول او عقېدې ئې لا مضبوطې شوي وې پر دعوت همداسي ثابت پاتي شول، ويل کيري چې اخوان په دغه منځني موده کي په پټه نوي "مرشد" انتخاب کړ، او دوی به په مخفي توگه کار کاوه.

په ۲۵ جولای ۱۹۴۹م کي د ابراهيم عبدالهادي وزارت مستعفی شو، او د حسين سري ائتلافي (مشترک) وزارت قائم شو، چې د هغه وروسته د ده وزارت د غير جانبدار وزارت شکل غوره کړ، او د ده تر نگرانی او نظارت لاندي انتخابات وشول چې د وفد گوند د

أخوان د تائيد په سبب په بنکاره بریا ترلاسه کړه، او په جنوري ۱۹۵۰م کي نحاس د وزارت په کرسی کښېنستی، او د اخوان له سر نه په مدار مدار د ظلم و ستم سلسله په ختمېدو شوه، د دوی قلمونه یو ځل بیا په حرکت راغلل، د دوی اخبار و رسایل له پیل نه متحرک شول، دوی جناب حسن الهیبي صاحب خپل عام مرشد انتخاب او غوره کړ، چي د سترې محکمې (Supreme court) پخوانی متقاعد قاضي وو.

په دسمبر ۱۹۵۱م کي حکومت د دوی املاک واپس ورکړل چي په هغو کي د دوی د دارالاشاعت "مرکز"، چاپ ماشینونه او وړوکی فروعی مراکز شامل ول، دا ټول د سترې محکمې د فیصلې پر اساس ومنل شوه چي دا فیصله نو د اخوان په حق کي یوه تاریخي او ابدی فیصله وه، د همدې فیصلې له مخي دا اعتراف هم وشو چي د اخوان د ناجائز او غیر قانوني کولو فیصله له پیله هم غلطه وه، ډېر ژر اخوان خپل پخوانی وقار اعاده کړ، دوی د یو داسي قوت په صفت باندي خپلي هڅي د واقعاتو په نړۍ کي وړاندي کړي چي لایق ئي ول تر څو په بشپړ ډول سره اهمیت ورکول شي، او ورسره د نږدېکت او تقرب هڅه وشي، په اکتوبر ۱۹۵۱م کي د مصر و برطانیې تر مابین قضیې نازک صورتحال غوره کړی وو، نو د اخوان رضا کارو ځوانانو د آزادی په جگړه کي د پام وړ برخه اخیستې وه، تر داسي حده چي وفدي حکومت تر خپل شکست او ماتې یوه ورځ مخکي پردې بناء د دوی سره خبری کړي وې چي د ټولو رضا کارانو مکمله نگراني، روزنه او څارنه به د دوی په لاس ورکول کيږي چي وروسته اخبارو هم دا خبر انعکاس کړ.

د احمد نجیب هلالی په وزارت کي أخوان خپل ځان ډېر محتاط وساته، بالخصوص په داخلي سیاست کي، دوی دا اعلان هم وکړ چي په انتخاباتو کي به شرکت نه کوي، دا خبره د پام وړ ده چي تر هلالی مخکي د علي ماهر پاشا د قلیل المدت او یوځل بیا د هلالی د وزارتونو په موده کي دوی دواړو د أخوان سره پر نوې پالیسی عمل درآمد پیل کړ، علي ماهر خو د أخوان د مرشد(مشر) سره حتی مشوره هم وکړه او د نورو سیاسي مشرانو تر څنگ ئي د ده سره هم ملاقات وکړ، او دوهم وزیر یعنی هلالی به تل د أخوان سره مشوره کوله چي دا د أخوان پر سیاسي قوت دلالت کوي.

ددې وروسته پر ملي مصالحو د پخواني شاه فاروق د سياسي لوبي او مطلق العنانۍ په پايله كې په ډير تلوار سره دوه ورځني وزارتونه جوړ شول، چې وروسته د حسين سري وزارت راغی او بيا د هلالې دوهم وزارت، چې د قيام په دوهمه ورځ ئې سمدستي د محمد نجيب تر قيادت لاندې انقلاب رامنځ ته شو، او د فوځ په غوښتنه باندې علي ماهر ته د وزارت وړانديز وشو، بيا پاچا مجبور كړل شو تر څو د حكومت د واك د گدۍ نه د خپل بچي لپاره لاس په سر شي، او هيواد پرېږدي، د ۲۶/جولای/۱۹۵۲م په مباركه ورځ دا انقلاب ترسره شو، د آخوان مركز او ټولو زعمالو او مشرانو ئې د دې مبارك اقدام پوره پوره حمايت او ملاتړ وكړ، په ځينو خبرپاڼو كې دا هم نشر شوه چې علي ماهر د آخوان عام مرشد ته په وزارت كې د اشتراك دعوت او بلنه وركړې ده، چې مرشد د فوځي انقلابي گروپ حمايت او تائيد وكړ او د پرمختگ او بريا د دعاء وروسته ئې په وزارت كې د ونډې اخيستلو په هكله معذرت وغوښتې، پر دې موقع شيخ حسن الباقوري د آخوان د جماعه نه استعفى ته اړ شو، ځكه ده د آخوان د عام مرشد د دغه عنذرخواهي نه په بې خبرۍ كې په وزارت كې شامل شوی وو، په دغه نوي عصر كې د آخوان اثر او وقار لا زيات شو، ځكه د شاه فاروق په عهد كې دوى تر هرچا زيات د عامي ملكي گډوډۍ او اُبتري په خلاف په بغاوت كې ونډه اخيستې وه، او د هغه په عصر كې دوى د ټولو وزارتونو له لوري د ستم او خپلو نښه گرځېدلي وو.

د آخوان د شعبو تعداد اوس ۱۵۰۰ ته رسېدلی دی، او د دغه تحرير د ليكلو په وخت كې عام مرشد د مصر گوټ گوټ ته په تاريخي سفر وتلی دی، اخبارات دا خبرونه خپروي چې كومي منطقي ته چې هم مرشد ورځي هلته نوي شعبي جوړيري، يوازي د قاهرې په ښار كې (۷۰) اويا شعبي شته دي، او د كاركونكو تحريري شمېر ئې لس لکه دی (يادونه: دا د ۱۹۵۳م تحرير دی. ژباړن). كه څه هم د آخوان صحيح او حقيقي شمېر معلومول گران دي، ځكه د دوى د سرشمېرني دفتر اوس لږ موده مخكې خپل كار پيل كړی دی، او دوهم دليل ئې دا هم كېدای شي چې ډيرى اخوانيان خپل پر مخصوصي او يا مخفي طريقه باندې كار كولو ته ترجيح وركوي، دوى نه د خپل عملي كار اظهار كوي او نه هم د تحريك د مخصوصو اطوارو سره مُقيد(وابسته/تړلي) دي، دا هر څه يو خواته خو د آخوان په نهضت كې ارزښت د"كيفيت" وي نه د "كميت"، داسي پېښيري چې د دوى يو غړی په كومه محكمه، شركت او يا فابريكې كې كار كوي خو خپل پر دعوت باندې په پوره يقين او د فهم په پخېدلو سره ټولنه په خپلو سپېڅلو اخلاقو او اعمالو سره متاثره كوي، چې په داسي حالاتو

کي ټول خلک او يا اکثریت ئې د ده سره همغږي کيږي، په دغسي کارونو کي ځيني خلک ډير زيات مهارت لري، ځکه د سياسي گوندونو سره ارتباط او تعلق د تيرو حکومتونو سره د اختلافاتو په سبب دغو خلکو ته د اطمینان ورکولو تجربه ورپه برخه شوې ده، د دې تر څنگ د دوی سره د افرادو د روزني او تعليم و تربيت دومره زيات اهتمام او پابندي وي چي تاسي به يو کاريگر او يا مزدور شخص د جمعي د خطبي او ديني درس ورکولو په حالت کي داسي وگورئ چي گمان به وکړئ چي کوم بهترين عالم او يا ممتاز خطيب د تدريس او تقرير په حالت کي دی، په دې محکم عزم او پوره اعتماد او د دې روح په نازېدلو سره دوی د مصري ټولني په ټولو حلقو کي خپاره شوې دي.

په ۴ ذيقعدہ ۱۳۷۱ ش (۲۶/جولای/۱۹۵۲م) کي د اخوان د مجلس عامله غونډه تشکیل شوه چي په هغه کي د هیواد د صورتحال او وضعیت په اړه د یوې بيانيې په نشرولو او د هیواد د بنيادي اصلاحاتو لپاره د تجاویزو د وړاندي کولو په موخه یو سند لاسلیک شو، د هغه وروسته په ۱۲ ذيقعدہ ۱۳۷۱ ش (۱/اگست/۱۹۵۲م) کي د اخوان د "تأسیسي مجلس" غونډه راولبل شوه، چي دې غونډي د "عامله مجلس" لپاره پورته یاد شوی وړانديز تصویب کړ، لکه څرنګه چي اخوان په یوه بيانيه کي نشر کړه چي په هغه کي ئې د مکمل ملکي پاكي، اخلاقي، تربیتي، قانوني، ټولنيز، اقتصادي اصلاحاتو وسائل او د قومي روزني او تقويت او د پوليسو د اصلاح په طریقو باندي په وضاحت سره د بیانولو په ترڅ کي بنيادي نقاط وړاندي کړل.

د هغه وروسته د انجمنونو او گوندونو د تنظیم قانون صادر شو، او د اهرام ورځپاڼي په ۳/اکتوبر/۱۹۵۲م گڼه کي یادونه شوې چي د اخوان د "تأسیسي مجلس" په غونډه کي چي د ۱۲ اکتوبر په ماښام وشوه، د پورته یاد شوي قانون په رڼا کي د خپل نهضت پر نظام بیا کتنه وکړه او ځيني اصلاحات ئې تصویب کړل، چي د هغو اصلاحاتو له جملې نه یو دادی چي د "عام مرشد" کاري موده به د ابدي خدمت پر ځای درې کلنه کيږي، او د "تأسیسي مجلس" د غړو شمېر به ۱۵۰ یوسل او پنځوس وي، خو یو ځل بیا د غور و فکر وروسته دوی دا فیصله وکړه چي د یو نړیوال اسلامي جماعت په حیث باندي دوی ته دا مناسبه نده چي خپل ځان د مصر د گوندونو تر قانون پوري محدود وساتي، او د یوې بلي اجتماع په دوران کي ئې دا پریکړه وکړه چي په اوسني وخت کي دوی د حکومت حصول خپل په وسائلو کي نه

شمبري، نو پر دې اساس دوی د یو عظیم گوند په حیثیت په انتخاباتو کې برخه نه اخلې، خو د هیواد په لارښوونه او سیاسي او وطني معاملاتو کې د تنقید او رایې ورکولو حق د ځان سره خوندي ساتي. په ۱۷/نومبر ۱۹۵۲م کې دوی خپله دوهمه اعلان نامه "بیانیه" حکومت ته وړاندې کړه او په دې توګه دوی د سیاسي گوندونو د نوي قانوني دائرې نه په امان کې شول.

۳/دسمبر/۱۹۵۳م کې اخوان په خپل مرکز کې د سیرت النبي صلی الله علیه و سلم تر عنوان لاندې یوه غونډه راوبلله، په دې غونډه کې د حکومت ولسمشر جنرال محمد نجیب او (کرنل/Colonel) ډګروال جمال عبدالناصر شرکت وکړ، "عام مرشد" وینا وکړه، د هغه وروسته جنرال محمد نجیب یوه مختصره وینا وکړه چې په دې وینا کې ئې اخوان ته مبارکي وویلې، د دوی د معنوي ځواک او جهاد تعریف ئې وکړ او د دوی د لومړي عام مرشد مرحوم حسن البناء رحمه الله روح ته ئې فاتحه ولوستله.

د ۱۲/فروري/۱۹۵۳م کې چې کله د حسن البناء مرحوم د شهادت څلورمه کلیزه وه، نو ولسمشر جنرال محمد نجیب او د ده سره د کابینې ټول وزیران او انقلابي افسران د زیارت او تعزیت لپاره راغلل، جنرال محمد نجیب یوه تاریخي وینا وکړه چې د رادیو سټیشن له څپو نشر وه، نجیب په دې وینا کې وویل چې: "حسن البناء مرحوم په هغو کسانو کې شپړل کېږي چې یاد به ئې کله هم نه زریږي، او د هغه مقام و مرتبه به تل ستایل کېږي، ځکه مرحوم خپل ژوند د خپل ځان لپاره ونکړ، بلکې د قوم و ملت لپاره ئې ژوند وکړ او ده د خپلې ذاتي ګټې لپاره هیڅ ونکړل بلکې عامه فلاح ئې موخه او هدف وو."

د موصوف پر وینا باندي عبدالرحمن البناء د شهید حسن البناء مرحوم ورور د کورنۍ له خوا او عبدالحکیم عابدين^۱ د گوند د ویاند په صفت د اخوان د تحریک له لوري ځوابي وینا وکړه.

.....
^۱ د موصوف مرحوم سره زما لیدنه په مصر کې په ۱۹۵۴م او بیا په دمشق کې په ۱۹۵۶م کې وشوه.(ژباړن)

ددې راتگ او ملاقات ډير بڼه اثر د آخوانيانو پر زرونو پاتي شو، د جنرال نجيب او د ده د حكومت له لوري د عظيم شهيد په ملي مجاهد سره اعتراف كول يو مبارک گام وو، د دغې ورځې په ماښام د ملي راډيو سټېشن د څپو له لارې دغه تقرير يو ځل بيا نشر شو، او په دغه شپه يوازي د قرآن مجيد تلاوت، خبرونه او پر امام شهيد ويناوي او تقارير د راډيو پروگرام وو، يعنې غزلي او سرودونه نشر نشول.

په دې توگه حكومت په دولتي طرز سره د دې عظيم شخصيت كليزه باندي د دومره قدر و منزلت اعتراف وكړ چې د قبر په خوا چې څلور كلونه مخکې دى يوازي تللى وو او په جنازه كې ئې د ده والد او بچي او د عسكرو د يوې وړوكي ټولگى پرته(چې خلك ئې په جنازه كې د شركت كولو نه منع كول) نور څوك نه وو،... نن د دې شهيد شخصيت پر قبر باندي خپله حكومت د خپل مشر او وزيرانو سره يو ځاى حاضر شوى وو.

دوهم فصل

د اخوان فلسفه: د دين او سياست اهداف، اسلام د يو ټولنيز نظام په حيث

د اخوان فلسفه او اهداف

د اخوان المسلمین فکر خالص اسلامي فکر دی، او په هېڅ حالت کې د اسلامیت له دائرې نه ندی وتلی، د دوی فلسفه هم اسلامي ده چې د اسلامي روح نه اخیستل شوې ده، د فلسفې نه دلته زما مقصد هغه فکر و عقېده ده چې په انساني نفس کې په پوره ډول سره وځلیري، ژوند ئې په رنگ واورې، او د فکر پر همدې کرښه روان شي، هغه بېزنطیني فلسفه نه چې د بحث و جدال کار کولای شي، د حقیقت او واقعاتو په نړۍ کې د هغه تطبیق کول محال وي، چې پر دې بناء زه د اخوان فلسفه په دريو بنيادي ډولونو ویشم:

۱ روحاني فلسفه

۲ اقتصادي فلسفه

۳ اجتماعي فلسفه

لاندې به دا درې واړه فیصلي په تفصیل سره درته وړاندې شي:

۱ روحاني فلسفه

د أخوان د دعوت د بنياد ډبره او لومړنۍ اساس رُوحاني اړخ دی، بلکي د يوه الأخ المسلم (أخواني) د تکوين و تربيت لپاره اولاً د دوی ټوله توجه او اهتمام پر همدې اړخ وي، د دوی په مقررره فرائضو کي دي چي(په هر حالت کي پر الله تعالی جل جلاله نظر وساتي او په هر عمل کي خاص د هغه د رضا او خوښۍ غوښتونکي وي، آخرت په ياد وساتي او د هغه لپاره تياری وکړي، او د جسّی او معنوي طهارت پابندي وکړي^۱).

اخوان المسلمین د خپل د تر ټولو نه د وړوکي تنظيمي ډلگۍ نوم "أسرة" ايښی وو، چي په عربي کي ئې ژباړه "کورنۍ" ده، په هغه کي ئې ستر معنويت مخي ته ايښی وو، چي گواکي اخوانيان په خپل منځ کي د ويني د رشتې کورني غړي دي، ما په شخصي ډول سره د هغه تجربه په مصر کي کړې ده.(ژباړن)

د کورنيو بلکي د امت په جوړښت او روزنه کي هم دوی پر دغه روحاني اړخ ډير فشار اچوي، د دوی عقیده ده چي د امتونو جوړښت، د قومونو تربيت او د ملي هيلو او ارمانونو تکميل، دا هر څه د امت نه زبردست قلبي قوت غواړي چي د همدې لاري ممکن دی.

د دې سره سره دوی د مادي قوتونو نه هم منکر ندي، د قومونو په تعمير و ترقي کي دوی د هغه په اهميت باندي اعتراف کوي، د ډيرو خلکو دا گمان دی چي شرق يوازي د مال و دولت او جنگي آلاتو، او مادي قوتونو محتاج دی، د هغه وروسته کولای شي ترقي او پرمختگ وکړي، او د نورو غالبو نړيوالو قومونو په مقابل کي ودرېدای شي، چا چي د دوی ټول حقوق سلب کړي او تباہ کړيدي، دا بالکل صحيح او ضروري ده خو ډير زيات ضرورت د فاضلو اخلاقو، پاک نفس، د خپل مسلمو حقوقو په اړه علم او پر هغوی يقين،

^۱"دکورنيو نظام" او "رسالة هدايات" د حسن البنأ مرحوم نه: پاڼه: ۳۴

محکم عزم، د حق په لار کې قرباني او پر خپل عهد و پیمان باندې د وفاء اوصاف دي، دا هغه روحاني قوتونه دي چې مادي قوتونو ته غذا ورکوي، پر روحاني اړخ د دوی دومره توجه ده چې د مادیت د سیلاب مخه نیول دوی خپل هدف او فریضه بولي، هغه سیلاب چې خلک ئې د مادې عبادت کونکي ګرځولي دي، دوی دا هیر کړيدي چې دا د دوی کار وو چې د ځانونو او د ټولني د فلاح او ګټې لپاره ماده مُسخره او د ځان غلامه کړي، نه دا چې دوی ئې غلامان شي، پاتې شو زموږ فهم نو هغه اجمالاً دادی چې: "موږ به د دې مادي سیلاب چې د مادي تمدن، لذائذو او شهوتونو د تهذیب نه راخروبه شوی دی مقابله کوو، دا همغه سېلاب دی چې اسلامي قومونه ئې د نبي کریم صلی الله علیه وسلم د قیادت او د قرآن د هدایت نه ډیر لري بهولي او غورځولي دي."

د اخوان "روحاني فلسفه" په اساسي ډول سره پر څو مقاصدو مشتمله ده، چې موږ ئې مختصراً پر دريو عنوانونو وپشلاى شو:

الف: للهیت او جامعیت

ب: ټولنیز روحانیت

ج: ایجابي عقلیت

الف: للهیت او جامعیت:

لکه څرنګه چې موږ په پیل کې وویل، د اخوان د دعوت فلسفه خالص اسلامي ده، او د اسلام بلکې د ټولو آسماني مذاهبو اولین رُکن الهي ذات او پر ټولو غیبي امورو ایمان، د جزا او سزا پر عقېدې یقین، او د انساني نفس تزکیه او طهارت دی، نو ځکه هم دا کومه نوې خبره نده چې اخوان دي دغو ارکانو ته معتقد وي، او دې نتیجې ته ورسیري چې د اصلاح د اصولو دارومدار پر روحانیت باندې شي تر څو په مړو شویو زړونو کې د ژوند نوې روح پوه کړي، انساني شعور او ادراک او د هغه په مټو د ملاءالأعلى په لوړو لوړو فضاوو کې پرواز وکړای شي، او بندګان د خپل واحد آقا او صمد الله تبارک و تعالی سره قربت حاصل کړای شي.

استاد البنا رحمه الله "د کورنیو نظام" تر عنوان لاندې یوه مخصوصه رساله نشر کړه، دا نظام د اخوان د روحاني تربیت عملي ډگر دی، په دې رساله کې استاد شهید د اخوان خاص جماعت ته خطاب وکړ چې نوم یې "الأخوان المجاهدين" ایښی وو، د اخواني شعار او نعرې "الله غَايَتُنَا، وَالرَّسُولُ زَعِيمُنَا، وَالْقُرْآنُ دَسْتُورُنَا، وَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ اسْمَى اَمَانِيْنَا" (الله مو مقصود دی، رسول صلی الله علیه وسلم مو قائد دی، او جهاد فی سبیل الله زموږ تر ټولو ستر ارمان) وضاحت یې وکړ او ورسره یې د بیعت نقاط چې لس ول هم واضح کړل.

(د دین فهم)، اخلاص، عمل، جهاد، قرباني، اطاعت، استقلال، بي غرضي، اخوت، اعتماد او بیا د دغو لسو ارکانو د تفصیل په بیانولو سره یې یوازي د دین د فهم تشریح او تفسیر په شلو اسلامي اصولو کې وړاندې کړ، چې په هغو کې تر ټولو مهم اصل دادی چې اسلام د هغو جامعو معنی وو سره سره ورزده کول ضروري دی چې وضاحت به یې وروسته وشي، او دوهم اصل دادی چې اسلام عقل پراخوي او آزادوي یې او په کائناتو کې یې غور و فکر کولو ته اړ باسي، د علم او علماوو مراتب لور وي، د هر شي صالح او مفید عنصر مني، هره بڼه خبره "گواکي" د مسلمان ورک شوی مال دی، چیري چې یې هم ومومي دی یې حقدار او وارث دی.

د اخلاص په تفسیر کې یې وویل چې یو مسلمان باید د خپل قوم، علم، جهاد غرض د هر شي په اړه د الله جل جلاله د رضا غوښتونکی وي او د بلي کومي دنیاوي گټې، شان، جاه و جلال یا لقب، ترقی او تنزل باندې د ده نظر نه وي، په دې توگه به هغه د فکر و عقېدې یو سرتیری وي، نه د غرض و منفعت متمنی او غوښتونکی.

د عمل په وضاحت کې یې وویل چې هغه د علم و اخلاص ثمر دی، د یو ریښتني اخواني نه چې د عمل کوم مراتب مطلوب دي د هغه تشریح یې وکړه چې هغه ۷ اووه دي.

د للهیت لاندې مور د هغوی نه یوازي درې مراتب وړاندې کوو:

۱ ذاتي اصلاح، يعني بايد هغه قوي البدن، د پاڅه سيرت خاوند، روشن خياله، د رزق پر گټلو قادر، د عبادت پابند، په خپلو کارونو کي منظم او د نورو لپاره گټه رسوونکی وي.

۲ د مسلماني کورنۍ جوړښت، چي داسي به وي چي د هغه د کورنۍ غړي، د کورني ژوند په ټولو مظاهرو کي د اسلام د آدابو پابند او د اسلامي فکر او طريقو خيال به ساتي او قدر به ئي کوي.

۳ د ټولني هدايت او رهنمايي، او په ټولنه کي د خير دعوت خپور کړي، د ردائلو او منکراتو ريښي وباسي، د فضائلو همت افزائي وکړي، د بنو اعمالو په اړه حکم وکړي او په نيکو کارونو کي سبقت او ورسره عامه رايه د اسلامي فکر په حق کي همواره کړي.

د جهاد تشریح ئي داسي وکړه چي تر قيامته پوري پاتي کېدونکي فريضة ده، او د رسول الله صلی الله عليه وسلم مبارک قول دی:

مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَ لَمْ يَنْوَ الْعَزْوَ مَاتَ مَيْتَةً جَاهِلِيَّةً

مفهوم: د کوم شخص چي مرگ راغي او ده جهاد ونکړ او نه ئي هم کله د جهاد نيت کړی وو هغه په غير اسلامي مرگ مړ شوی

د هر کلمه ويوونکي مقصود دی، د هغه لومړۍ درجه د باطل نه د زړه له تله کرکه او نفرت دی او تر ټولو آخري درجه ئي د الله جل جلاله په لار کي جگړه، او د دغو دوو مراتبو په منځ کي د ژبي و قلم، او لاس جهاد وي، او د ظالم حاکم په مخکي د حق د کلمي اظهار او اعلان.

د قربانۍ په تشریح کولو سره ئي وفرمايل چي هغه د حکم تعميل او د هغه فوري نفاذ دی، که تنگي وي او که راحت، سخت حالت وي او که آرامه فضاء.

ثبات او استقلال دادی چي اخوانیان برابر د خپل مقصد لپاره کار او هڅي وکړي که څومره وخت هم تیر شي، او څومره میاشتي او کلونه تیر شي، تر داسي حده چي واصل بالحق شي، او په دوو کي یو سعادت ورپه برخه شي، يعني یا د بریا او یا د شهادت سعادت.

د بي غرضی هدف دا دی چي اخوانیان د خپل فکر و عقیدې پابند پاتي شي، د هغه پرته چي کوم اغراض و اشخاص دي په هغوی پوري مربوط نشي، دا ځکه د اخوان فکر و عقیده او فلسفه په دغو ټولو کی لوړه او هر اړخیره ده.

د اخوت تشریح داده چي عقیده چي یوه مُحکمه او گران بیه تعلق او رابطه ده، د همدې سره د زړونو او نفسونو ربط و تعلق هم دی، اخوت د ایمان علامت دی، او تفرق د کفر علامت، لومړنی قوت د اتحاد قوت دی، او دمیني او محبت پرته اتحاد ناممکن دی، او د محبت ادنی درجه داده چي د نورو له طرفه زړه صاف وي، او د اعلی درجي ایثار و قرباني وي.

اعتماد د اطمینان دوهم نوم دی، د یو سرتیري د خپل قائد د اهلیت او خلوص په هکله چي د هغه نه محبت، اعتراف، احترام او اطاعت پیدا کیري، د اخوان په دعوت کي د اخوان د قائد د دعوت سره هغه تعلق دی چي د پلار د خپل اولاد سره وي، استاد د خپلي علمي حلقي سره، د طریقت د شیخ د خپل روحاني تربیت سره، او د یوه مشر د عام سیاست سره، زموږ دعوت د دغو ټولو حقایقو جامع دی، او د دعوتونو د بریا دارومدار پر مشر او قائد اعتماد وي.

ددې علاوه د للهیت تر عنوان لاندي پر ټولو اخوانیانو دوی د څلوبښتو خبرو پابندي لازمي کړېده، چي د ځینو یادونه ضروري بولو:

لمونځ دي په پوره خشوع و خضوع او پابندي سره په خپلو وختونو کي اداء کړل شي، د مسجد د جماعت پابندي دي وکړل شي، د روژې پوره او صحیح روژې دي ونیسي، که قدرت ولري حج دي وکړي، د توبې او استغفار تجدید به کوي، د خپل نفس د ټیټولو تمرین دي د وردونو په ذریعه وکړي، د مجبوری پرته دي دا اوراد نه پریردي.

د اخوان د نوي ادارتي تقسيم وروسته په مرکز کي د "کورنيو" (اُسُر) يوه جلا شعبه (سپکشن) جوړه شوه، دې شعبي خپله لومړنی نظام نامه صادره کړې ده چی تر چاپ لاندې ده، د دې رسالې په مقدمه کي ويل شوي دي چي د کورنيو دغه نظام "اخوان عاملين" (د اخوان کارکوونکي) د پخواني نظام بدیل دی، يعني د اخوان کار کوونکي چي مور ئې مخته يادونه کړې ده، همغه وروسته په "قسم الأُسُر" د کورنيو شعبي سره ونومول شوه، او بالکل په پيل کي د هغي شعبي نوم "نظام الکتائب" (د ډلو نظام) وو.

د "جامعيت" د لفظ نه زموږ مراد د اسلام صحيح او جامع فهم دی، لکه څرنگه چي هغه پر رسول صلی الله عليه وسلم نازل شو او کوم چي استاد البنأ "زموږ اسلام" تر عنوان لاندې داسي وړاندې کړيدی، "زموږ د دعوت جامع تعريف اسلاميت کېدای شي، او د دې لفظ د دې محدودې ژباړې نه پرته کوم چي په عام ډول سره خلک ورباندې پوهېږي، يوه بله ژوره ژباړه هم لري، زموږ عقیده ده چي اسلام يوه هراړخيزه ژباړه هم لري، چي د ژوند پر ټولو معاملاتو حاوي ده، او د ژوند په هره مسئله کي هغه خپل سفارشات وړاندې کوي، او يو دقيق او محکم قانون وضع کوي، او د هر واقعي مشکل علاج او په اصلاحي نظام کي هغه تش لاسي نده."

په يوه بله رساله کي داسي وايي: "زموږ عقیده ده چي اسلامي احکام او تعليمات خلکو ته د هغوی د ټولو دنيایوي او آخروي امورو رهنمايي او لارښوونه کوي، او کوم خلک چي دا گمان کوي چي دا تعليمات يوازي په عبادتي او روحاني اړخونو پوري متعلق دي، هغوی کاملاً غلط دي، اسلام عقیده او عبادت هم دی او وطنيت او قوميت هم، مذهب و حکومت هم دی او روحانيت او عمل هم، قرآن هم دی او توره هم، قرآن حکيم پر دغو ټولو شاهد دی، او دغه ټول د اسلام جواهر بولي او په دغو ټولو امورو کي د اتفاق دعوت ورکوي، د همدې په لور دا آيت اشاره کوي:

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ۖ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۗ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۗ

ژباړه: کومه شتمني چي الله تا ته درکړېده، په هغې سره د اخرت د کور جوړولو فکر وکړه او له دنيا څخه هم خپله برخه مه هېروه. احسان وکړه لکه څنگه چي الله ستا سره احسان کړیدی. (سُورَةُ الْفَصَص : 77)

په دې کي هيڅ شک نشته چي د اخوان دغه فهم د اسلامي عقليت په ميدان کي د وقت يو ډير زيات ترقي خوښوونکی اقدام وو، چي د همدې په سبب اسلام يو ځل بيا په خپل اصلي شکل او اولين رنگ کي راڅرگند شو، دا د اسلامي فهم يوه مهمه مرحله هم وه چي په نتيجه کي ئي انسانان وپوهول شول چي اسلام په مغربي معنی کي هيڅ مذهب ندی، داسي چي د ژوند سره هيڅ اړيکه نلري، خو په خپل پوره تطبيق او پلي کولو او ريښتنو اصولو کي هغه دين هم دی او دنيا هم او يو داسي جامع ټولنيز نظام دی چي د انسانانو د ژوند ټول معاملات منظم کوي او بنکلي کوي ئي.

ب: ټولنيز روحانيت

"جامعيت" د کوم په لور چي مخکي اشاره شوې ده، د اخوان د سيرت تشکيل داسي کړی دی چي هغه عزلت خوشوونکی روحانيت نه مني، چي د ډيرو متشددو صوفيانو مسلک او دعوت دی، او کوم چي د اسلامي تصوف په نسبت عيسايي رهبانيت ته نږدې دی، نو اخوان روحاني او للهې خلک دي، چي په خپلو شخصي ژوندونو او عبادتي اړخونو کي دوی د اهل تصوف پر مسلک عمل کوي، او دوی اجتماعي هم دي داسي چي هم ډوډی خوري او هم ئي گټي او هم په بازارونو کي گرځي، د مختلفو ټولنو سره لیده کاته کوي او خپل دعوت خپروي او خپل فکر عاموي، او په هر حالت کي ځانونه مجاهد بولي، دوی په روحاني ميدان عمل کي د خپل نفس سره مجاهده کوي، او هغه د ماديت د خپاره شويو آلائشونو نه پاکوي، او د خپلو ټولنيزو فعاليتونو په ذريعه د ټولني د اصلاح هڅي کوي، کوم چي د ټولني په امراضو اخته شوي دي، او اخلاقي مريضې ئي ټوټه ټوټه کوي، د دې هدف لپاره دوی د هڅو او قربانيو مثالونه وړاندي کړيدي، او ددغو نفعت پرستيو د څپو باوجود هم کوم چي د غرب فلسفې په مشرق کي جاري او خپاره کړيدي، نو ځکه هم د يو اخواني د سيرت په تشکيل کي قرباني د بنياد حکم لري، استاد حسن البنأ رحمه الله په يوه رساله کي فرمايي: "د

دغه دعوت لپاره هغه څوک مناسب دي چي د هر اړخ نه د هغه په لور مائل وي او هغه د دي لپاره خپل مال و ځان، وقت و صحت د هر يوه چي ضرورت وي د لگولو لپاره تيار واوسي."

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

ژباړه: [اي پېغمبره (ص)!] ووايه: «که ستاسي پلرونه، ستاسي زامن، ستاسي وروڼه، ستاسي ميرمنې، ستاسي خپل خپلوان، ستاسي هغه مالونه چي گټلي مو دي، ستاسي هغه تجارت چي د هغه په وړاندې اندېښمن کېږئ او ستاسي د خوښي کورونه؛ تاسي ته له الله او د هغه له پېغمبر او د هغه په لار کېني له جهاد څخه گران وي، نو انتظار وباسئ تر دي پوري چي الله خپله فېصله ستاسي مخي ته راولي. او الله فاسقانو ته لارښوونه نه کوي.» (سُورَةُ التَّوْبَةِ : 24)

اخوان پدې پوهيږي چي د تصوف علوم د تربيتي او حياتي امورو دوهم نوم دی، او هغه د اسلام جوهر او اصل هم دی خو د دوی رايه ده چي د ټولني پرمختگ (بهبود) په دي کي دی چي داسی ډله کوم چي قوي روحاني زده کړه ئې کړې وي، د باندي راووخې او په ټولنه کي خپاره شي تر څو دوی عملي نموني وگرځي، چي خلک د دوی اقتداء وکړای شي، هغوی پر حسنه اخلاقو او کریمانه فضائلو روان ژوندي تصويرونه وي چي پر ټولني خپل بڼه اثر واچوي، دا ځکه خلکو ته د اطمینان ورکولو لپاره د عملي نموني نه غوره بل شی نشته، د اخوان لوی ارمان پاتي شوی چي سلاسل تصوف د خپلو مبالغو او زيادتيو نه پاک او د "جامعه ازهر" او اسلامي گوندونو سره مرسته وکړي، "که الله تبارک و تعالی و غوښتل او د "ازهر" علمي قوت د تصوف روحاني طاقت او اسلامي گوندونه په عملي ځواک سره يوځای شي، نو دا به يو داسي امت وی چی هيڅ مثل به ئې نه موندل کيږي، چي پر نورو اثر انداز وي خو خپله متأثر نه وي، رهنمايي او لارښوونه وکړي خو د بل مطيع او فرمان بردار نه وي او دغي گمراه ټولني ته سپده لار ور وښئي."

د ټولني د اصلاح لپاره په پورته يادو شويو طريقو باندې د دغو دريو اړخونو همدا خپل منځی تعاون دی چې د اوسنی زمانې په اصطلاح کې د ټولني د تنظيمولو د علم (Community Organization) په نوم سره يادوي. زما سره د دې خبرې د توجهه کولو لپاره کوم ثبوت نشته چې حسن البناء مرحوم دې دغه علم او يا د دغه علم په اړه څه لوستي وي، که څه هم ظاهراً دا بنکاري چې د ده معلومات ډير پراخ ول، د يوه مصنف د ده په اړه يوه وينا شته چې: "کوم لوري ته چې هم ته گوري که هغه د اقتصاد و سياست او قانون ډگر وي او که د صحافت، طباعت او اشاعت نړی، هغه به د هر مضمون نه تاته باخبر او آگاه په نظر درشي."

هغه به د علم النفس او عمرانياتو ټول نوي نظريات په ډيره تيزي سره اخذ کول، گټه به ئې تري پورته کوله، او د هغه د تطبيق کولو هڅه به ئې کوله.

د ټولنيز او معاشرتي روحانيت نه په بحث کولو سره به زموږ لپاره دا غوره او گټوره خبره وي چې موږ په دې اړه د حسن البناء رايه وړاندې کړو، چې ده په هغه کې د انساني عقل د ترقي مدارج په دريو مراحلو ويشلي دي:

۱ ساده لوحې او خرافات پرستي، د هر نامعلوم غيب او د خپل وس نه وتلي د لريو طاقتونو په مخ کې سر ټيټول، چنانچه په دې مرحله کې انسان هر شی د يو غائب و بعيد طاقت په لور منسوبوي، او هر شی هغوی ته د طاقتونو په واسطه وربښي، د خپل ذات لپاره نه کوم فکر ضروري بولي او نه هم کوم کوم عمل، په نورو الفاظو کې دغه ته "غيبې عقليت" ويل کېدای شي.

۲ دوهمه مرحله هغه ده چې دی د جمود پرستي بنکار شي، د ياد شوي ناخرکند غيب نه بې اعتنايي، او د نه محسوسېدونکو طاقتونو او د دوی په اړه د اوامرو خلاف ورزي او سرکشي کوي، هڅه کوي چې د کایناتو فقط ظاهري تعبير و تفسير وکړي، چې د انسان د اوږدو تجاربو او مسلسلو کوښښونو او فکر د قوانينو مترادف وي، چې دا نو په "علمي عقليت" سره نومول شوی دی، مادې انسان په دې مرحله کې د الوهيت او په هغه پوري د

مربوطو متعلقاتو، نبوت او د هغه د عواقبو او نتائجو، آخرت، حساب و کتاب او نورو نه ئي بالکل انکار کړی دی.

۳ د اسلامي عقلیت یا د ایمان بالغیب سره سره د عقل نه د انتفاع، مورن عملاً په یوه نه بلکي په دوه وو نړیو کي ژوند کوو او بالفعل مورن د کائناتو د زیاترو مظاهرو د تفسیر نه عاجز یو، نو ځکه هم د خلکو لپاره ضروري ده چي دوی پر خدای، رسالت، روح او آخرت باندي ایمان وساتي، او د تعلیم و تعلم، اختراع او ایجاد په میدان کي خپل عقلیت ته آزادي ورکړي، تر څو دوی دغه گونگی او کینه ماده تسخیر کړای شي او د کائناتو د ثمراتو او برکاتو نه مستفید شي.

دا تقسیم تر ډیره حده د عمرانیاتو د زبردست عالم آوگست کومت (August Comte) د وېش مطابق دی چي په هغه کي ئي انساني افزائش او نشوونمو په دريو مراحلو وېشلي دي:

(۱) دیني مرحله: (Theological Stage) په دې مرحله کي هر شی د خدای په لور منسوبوي.

(۲) طبیعي مرحله: (Physical Stage) په دې مرحله کي انسان د هر شي ساینسي تحلیل او څېړنه کوي، مثلاً د باران حقیقت داسي څرگندوي چي د سمندرونو اوبه چي د نم شکل اختیاري، همغه اوبه دي.

(۳) عقلي یا ساینسي مرحله: (Positive Stage) په دې مرحله کي انسان د هر شي خالص علمي(ساینسي) تحقیق کوي، مثلاً د باران له پیلېدلو نه مخکي هم نن په امریکا کي دا معلومولی شي چي څو انچه باران به اوري، دا ځکه د دوی سره ډیر زیات دغسي آلات موجود دي.

دا ډیره حیرانونکي خبره ده چي پر خالص عمراني مسئله باندي د استاد حسن البنا علمي نظر د عمرانیاتو تر موجد هم ډیر ژور وو، هغه داسي چي استاد حسن البنا طبیعي او ساینسي دواړه مراحل یوې مرحلې ته ورشامل کړل، چي هغه دوی د عقلي او علمي مرحلې په نوم سره یادوي، دا طبیعي خبره ده چي د کایناتو د مظاهرو د تحقیق او تحلیل لپاره انسان ته د طبیعي علو(ساینسي) او د کایناتو علم ضروري وي، شیخ حسن البنا چي د آوگست

کومت په تقسیم کې کوم څه اضافه کړي دي هغه اصلاً د "اسلامي عقلیت" مرحله ده، چې د غیبي او علمي عقونو جامع ده، چې په پوره قوت سره ئې داخبره وړاندي کړېده چې انسان د دغه مادې عالم نه ماوراء د خپل روح سره په روحاني عالم کې هم اوسېدلای شي او د خپل عقل سره په مادې عالم کې هم ژوند کولای شي.

د انساني ټولني د فلاح لپاره د مادې او روح اتحاد همهغه اساس دی چې اخوان پر هغه د خپل ټولنیز روحانیت بنیاد ایښی دی، او کوم چې دوی ئې په خپلو زړونو او اعصابو کې په خپرېدلو غواړي، نو ځکه هم د دوی سره په دې خبره کې لږ اختلاف هم نشته چې یو کس پر یو وخت د شپې عابد او بل ځای بیا د میدان او ډگر فارس(زمری) پاتې شي.

ج: ايجابي عقلیت:

ددې نه مراد هغه تخليقي عقلیت دی چې د تعمېر و اصلاح همت لري، او د تخریب او تباہ کولو نه منکر وي، چې په معمولي شیانو کې نه راگیر کيږي او په لوړو کارونو کې خپله توجه مصرفوي، د دین د اساس، د مقاصدو د تبلیغ او تکمیل سره سروکار لري، او په فروعې اختلافاتو کې وخت نه ضایع کوي، لکه څرنګه چې د "توسل او وسیلې" په مسئله کې د امت مخي ته راغلې ده، ايجابي عقلیت د اخوان څرګند صفت دی، دا ځکه د دوی دعوت عمومي دی، دوی د کومي خاصې ډلې سره اړیکه نلري، او نه هم د کومي داسې رأيي په لور مائليري چې په خلکو کې په یوه مخصوص شکل کې مشهوره او معروفه شوي وي، او کوم خاص شرائط او لوزم ئې وي، د دوی اصل نظر د دین په لور دی او دوی غواړي چې د خلکو د فکر او نظر یو مشترک رُخ وي، تر څو کار ډیر ګټور او نتائج ئې ډیر قوي او امید افزاء وي.

همدا دلیل دی چې د غلطو افواهاتو برعکس اخوان ډیر زیات روادار او د پراخ زړه خاوند دی، د پراخ او وسیع لرلید او فکري آزادی په وجه دوی په خپل عقلي توازن کې ډیر ممتاز دي، د دین په فروعې مسائلو کې اختلافات تسلیموي او دا لازمي هم بولي، "د دین د فروعاتو په هکله زموږ دا خیال دی چې دا یو ضروري امر دی، او د متعددو اسبابو پر بناء په هیڅ ډول سره دا ممکن نده چې موږ په دغو فروعې اختلافاتو، آراوو او مذاهبو کې متفق

شو، يوه خبره خو داده چي د مسائلو نه استنباط، د دلائلو ادراک، معنی او د حقایقو په موندلو او د یو بل تر منځ د ربط په معلومولو کي انساني عقلونه د یو بل نه جدا او مختلف دي، دوهمه خبره د علم د وسعت او کوتاهی او د ماحول او دلائلو د قدرونو اختلاف دی، د همدغو ډول ډول اسبابو پر اساس مورن پوهېږو چي د دین په یوه فروعی مسئله کي د ټولو اتفاق یو ناممکن العمل خواهش دی، بلکي د دین د مزاج په خلاف دی، دا حُکمه الله تعالی جل جلاله خو غواړي چي دا دین قائم و دائم پاتي شي، او د زمانې او حالاتو تر څنګ، څنګ روان اوسي، نو حُکمه هم لږ څه لچک(بڼويږدېدل) ضروري امر دی.¹

ددې ايجابي عقلیت تر ټولو لوړ او روښانه مظهر د اخوان المسلمین دعوت دی، حُکمه دوی په فروعی مسائلو کي د کښېوتلو او د وخت د ضایع کولو پر ځای د اصلي دین دعوت کړی او د هغو منکراتو د استیصال په لور ئې توجه کړې ده چي د هر مسلمان په نظر د اسلام او د هغه د حقیقي روح سره بالکل متضاد دي، اخوان پوهیږي چي د اسلام د جسم لپاره تر ټولو خطرناک شی اوس "ټولنیزه ګمراهي" ده، کاش چي د ټولو حقیالو داعیانو دعوت اوس په دې حساس وخت کي پر همدې اړخ متمرکز و اوسي چي د دین د اساس لپاره سخت خطرناک دي، او مورن ټول نفرت ورځني کوو او د هغه پر ختمولو متفق یو".²

هغوی پر دغه اړخ مختصراً خپله رایه وړاندې کوي، په دې اړه د مسلمان امت اختلاف جائز بولي او د یوې رایې او مسلک لپاره هم تعصب نه خوښوي، تر حق پوري ورسېدل غواړي، او د خلکو د را دعوتولو لپاره د نرمۍ او محبت د انتهایي نازکو وسائلو نه ګټه اوچتوي.

همدا دلیل دی چي د اخوان المسلمین په اساسي قانون کي د دې خبرې صراحت او وضاحت شوی دی چي اخوان یو هر اړخیز اسلامي ګوند دی چي کار او وظیفه ئې د دغو اهدافو

1 "دَعَوْتُنَا" همهغه پورته ذکر شوي حواله

2 زمور دعوت د حسن البناء... پانه: ۲۶

تکمیلول او لاسته راوړل دي، د کوم لپاره چې اسلام نړۍ ته رالېږل شوی دی، په همدغو اهدافو پورې مربوط او د روحاني اړخ سره نښتې د کوم څه یادونه چې مورن کوو په لاندې ډول دي:

• د قرآن کریم د دعوت صافه صافه تشریح، چې هغه بالکل واضح، هر اړخیزه او په حقیقي تناظر کې وړاندې کېږده، چې د عصر د روح او زمانې د اسلوبو سره پوره پوره مطابقت ولري، او پر اسلامي دعوت چې کوم اتهامات او شبهات دي هغه ټول له جرړو نه وباسي.

• زړونه او نفسونه پر دغو قرآني اصولو باندې جمع کول، د زړونو دغه کیفیات تازه کول او مختلفې اسلامي فرقې د یو بل سره نږدې کول.

۲ اقتصادي فلسفه:

د اخوان اقتصادي فلسفه هغه مادې فلسفه نده چې شراب و خنزیر د گټې په پار او یا د منفعت ذریعه بولي، او یوازې د دوی لپاره یو معاشي ضرورت پوره کوي، اسلامي اقتصادي فلسفه د اسلام د مزاج نه مأخوذ شوې او هغه په هیڅ حالت کې هم له خپلو حدودو نه پښې دباندې نشي ویستلای، نو ځکه هم د دوی په وړاندې شراب و خنزیر کوم د گټې وړ او یا د اقتصادي منفعت ذریعه نده، ځکه په اسلامي ټولنه کې چې د کوم شي د اقامت لپاره دوی هڅي کوي هغه له پیله هم دا ضرورتونه، حقیقي ضرورتونه نه بولي چې د کوم شي د پوره کولو لپاره دوی پر دغو شیانو تکیه وکړي، بل لور ته اسلامي شریعت چې د خپل مشرانو طبقې او ټولو افرادو لپاره ئې د ټولنیز تکفل او حاجت روائې لازمي بللي ده، په خپل قانون جوړونې کې د کوم "مجرم اقتصادي سیاست" تابع ندی چې د "پیداوار پلانونو" ته مالي مرسته ورکړي او "یوازې اقتصادي پلانونه (Consumptive Plans)" پر اوږه واخلي. لکه څرنګه چې ټولنیز کفالت چې د اقتصادي علماوو په نزد یو "اتفاقي سکیم (پلان)" دی چې د چندان پاملرنې وړ ندی، هغه په اسلام کې یعنی پر کوم چې اخوان د خپل ژوند د فلسفې عمارت ودرولی دی یوه فریضه ده، چې اداء کول ئې پر حکومت فرض دي، تاسې پوهېږئ چې نړیوال قوانین پر جګړه اییزو بندیانو باندې مصارف، د دوی د خوراک و

څښاک، اغوستلو او د دوی ساتنه او کفالت پر حکومت واجب بولي، هيڅ حکومت داسي نشي کولای چې د بنديانو له لوري بې پرواه شي، هغوی وړي او لوڅ او په عذاب کي گرفتار پرېږدي، او په دليل کي دا عذر وړاندي کړي چې پر دوی مصرف "انفاقي سکيم" دی. چې د پرديو او بنديانو سره دا معامله ده نو بيا د کمزور هيوادوالو سره چې د افلاس او ناروغيو په پنځو کي راگير وي، په لومړی درجه کي د حکومت د ساتني او مرستي مستحقين بلل کيږي، په نړيوالو قوانينو باندې په عمل کولو سره د دښمنانو همدرد او دردمند اوسېدلو نه ډيره ضروري داده چې دوی د ټولنيز عدل (Social Justice) تر عنوان لاندي د خپلو هيوادوالو لاس نيوونکي او همدرد و اوسي، پر دې بناء مور وياي شو چې د اخوان اقتصادي فلسفه د داسي طرز ده چې هغه نن سبا د ټولنيزو معاشياتو يا اقتصاد (Social Economy) په نوم سره يادولای شو، د اقتصادي مسائلو د تنظيم و ترقي لپاره د دوی لاندنی غوښتنې دي:

۱ د کرنسی آزادي:

اخوان د دې سخت مخالف پاتي شوی چې د برطانوي خزاني پر پلونو د سرو زرو د محفوظي ذخېرې پر ځای د برطانيې پر اسعارو د دولتي مالياتو د توازن (Balance of payment) بنياد کېښودل شي، دوی پر دې هم ډير شديد تعارض او نيوکه وکړه چې د نېشنل بانک¹، مالي وزارت د جون/۱۹۱۶م د يوې داسي فيصلې پر اساس باندې چې پر هغه د هيچا امضاء هم نه وه، او ناجائزه گټه ئې تري پورته کوله، څومره بانک نوټونه چې ئې خوښه وه، چاپولای شول، دوی مسلسل د آزادی ضرورت بيانوي، تر داسي حده چې د "اسټرليني دائرې (Sterling Area)" نه مصر آزادي واخيستله، د دې وروسته دوی پر دې فشار وارد کړ چې د سرو زرو محفوطه ذخيره (Gold Reserve) دي مضبوطه کړای شي، او "نېشنل بانک" دي په "ملي بانک" سره واپرول شي، د انگرېزانو نه دي د پخوانيو پورونو د آداء کولو غوښتنه وشي، حکومت د دوی د مطالباتو او په مسلسل اصرار سره د دې وروسته پر ډيرو مسائلو باندې توجه وکړه او پدې اړه ئې عملي گامونه اوچت کړل.

¹د مصر تر ټولو ستر ملي بانک چې د اغيارو په لاسونو کي دی او د حکومت لاهم باور ورباندې شته. (ژباړن)

۲ د شرکتونو ملي کول (NATIONALIZATION):

دا تل د اخوان غوښتنه وه چې ټول مصري شرکتونه دي مصري(ملي) کړل شي، او تر کومه حايه چې ممکن وي د بهرنۍ سرمايي پر حاي دي د هيواد سرمايي ته حاي ورکړل شي، د ژوند عام ضرورتونه چې د ملت لپاره تر ټولو مهم شي دي، د بهرنيانو د لاسونو نه آزاد کړای شي، لکه د برېښنا شرکت، د اوبو د ماشينۍ سامانونو او پُرزو شرکت، په داخل او خارج کي د مواصلاتو شرکتونه، اخوان د دي هم مخالفت کاوه او غوښتل ئي چې نور دي سلسلې ته تغيير ورکړي چې د معدني ذخائرو نه لاسته راوړنه تر داسي اندازې چې د مالکي او سوډا سازۍ صنعتونه او فابريکي او د هغو نه گټه اوچتول دي د بهرنيو شرکتونو په لاس کي وي او عام هيوادوال او غريب مزدوران دي تل د افلاس او محرومۍ پرته بل څه نه تر لاسه کوي.

۳ صنعت ته افزائش ورکول (INDUSTRIALIZATION):

د اخوان دا عقیده ده چې "صنعتکاري" د اسلام لومړنی غوښتنه او تقاضا وه، د اسلام د نبی صلی الله عليه وسلم مبارک قول دی: "الله تعالی جل جلاله د کاسب مسلمان سره مینه کوي". او د داؤد او سلیمان عليهم السلام صنعت و ترقی او امتیازات ئي ډیر ستایلي دي، او د ترقی او صنعت و حرفت هغه رموز او نقاط ئي بیان کړيدي چې د هغو نه عام انسان عاجز دی، هغه امت چې په خپل کتاب(قرآن) کي د داوود عليه السلام توصيف:

وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ. أَنْ أَعْمَلَ سَبِغَتٍ وَقَدِّرَ فِي السَّرْدِ ط

ژباړه: او موږ اوسپنه د هغه لپاره پسته کړه؛ له دي لارښووني سره چې زغري جوړي کړه او د هغو کړۍ په سمه اندازه (ور کړه). (سُورَةُ سَبَا : ۱۱/۱۰)

په دغو الفاظو سره تلاوتوي او بل حاي:

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ ابْنِ أَبِي لَثْمٍ لِيُخَصِّنْكُمْ مِّنْ بِأْسِكُمْ ط

ژباړه: او مور هغه ته ستاسي د گټي لپاره د زغري جوړولو صنعت وربښودلی و، تر څو چي تاسي يو د بل د گوزار څخه وژغوري. (سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ : 80)

دا نو بيا کومه الميه ده چي د دوی سره دي د اسلحي جوړوني فابريکه هم نه وي موجوده؛

وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنَّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَن يَزِغُ مِنْهُمْ عَن أَمْرِنَا نُنْفِئُ
مِن عَذَابِ السَّعِيرِ . يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ ۚ
اعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا ۚ

ژباړه: مور د هغه لپاره د ويلي شويو ميسو چينه و بهوله. او داسي پېريان مو د هغه تابع وگرځول چي د خپل پروردگار په حکم سره يې د هغه په مخ کي کار کاوه. له هغو څخه چي چا زموږ له حکم څخه سرغړونه وکړل، په هغه باندي به مور (په اخيرت کي) د لمبه شوي اور خوند وڅکو. د هغه (سليمان ع) لپاره هر هغه څه هغوی جوړول چي هغه غوښتل: دنگي ودانی، تصويرونه، د لويو لويو تالاوونو غوندي لگنونه او له خپله ځايه نه خوځېدونکي درانده ديگونه. اي د داود کورنی! د شکر په کړنلاره عمل وکړی. (سُورَةُ سَبَأِ : ۱۲/۱۳)

او د دوی سره کومه کارخانه (Foundry) نه وي، او نه د معدني اوزارو او آلاتو کومه بشپړه فابريکه ورسره وي، او په داسي حال کي چي دا آيت هم تلاوتوي:

وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ

ژباړه: او اوسپنه مو راکوزه کړه چي په هغې کښي ډېر زور دی او د خلکو لپاره گټي دي. (سُورَةُ الْحَدِيدِ : 25)

او بيا د خپل دغه معدني ثروت نه بي پرواهي وکړي، چي ډير په اعلى طرز باندي او په دومره مقدار سره وي چي د معدنياتو د ماهرينو د اندازې مطابق د دوه سوه کلونو لپاره کافي دي.

۴ د ذاتي ملکيت (سرمایي) نظام او مصر:

ډير خلک به ئې په لوستلو حيران شي چي اخوان تر ټولو مخکي د ملکيت د حد بندي لپاره غږ اوچت کړ چي د دغو بي مثله غوره پروگرامونو (سکيمونو) نه يو وو چي اوسنی عصر هغه بشپړ کړيدي¹، خو چي کله دوی پوه شي چي مرحوم حسن البنا د "أخوان المسلمین" د ورځپاڼي په پاڼو باندي تر انقلاب څو کلونه مخکي د دې غوښتنه کړې وه، نو د دوی تعجب و حيرت به کم شي، مرحوم ليکلي وو: "اسلام او د هغه د معاشياتو د بنيادي مبادی وو غوښتنه ده چي مور د مصر پر ملکياتي نظام له سره غور و فکر وکړو، چي ډير ستر جايدادونه دي، هغه "محدود" کړو، او د هغوی مالکانو ته داسي معاوضه او بدل ورکړو چي د دوی او د ټولني، دواړو لپاره گټه ور وي، مور بايد د وړوکو ملکيتونو حوصله افزايي وکړو تر څو تش لاسي غريبان دا گمان وکړي چي په دې هيواد کي داسي خلک هم شته چي د دوی په اړه فکر کوي او د دوی له درد نه ځان خبروي، د حکومت ټول املاک دي سمدستي پر دغو غرباوو ووبشل شي تر څو يو څه توازن مراعات شي او پرمختگ وکړای شو.

۵ د محصولاتو تنظيم (TAXATION):

زموږ "د اقتصادي قانون جوړوني" لپاره اسلام دا ضروري بولي چي عوامي محصولات (Public Taxes) تنظيم کړای شي او په هغه کي تر ټولو لومړی ټيکس زکات دی، چي په نړۍ کي هيڅ کوم قانون داسي ندی کوم چي د اسلام په څېر يوازي پر "گټي" نه بلکي پر "اصلي سرمايه" ئې محصول لگولی وي، چي په دې کي ډير زيات مصلحتونه

¹د دې نه د مصر انقلابي عصر يعني د جمال عبدالناصر زمانه مراد ده، چي ناصر د اخوان دغه منصوبي د ځان کارنامي وبللي. (ژباړن)

شته دي، يو دا چي د نخيره کولو مخنيوی کيږي او په تجريو کي پيسې د گرځېدلو راگرځېدلو او خوندي کولو نه ژغورل کيږي، ځکه د اقتصاد منشأ او مقصد دادی چي پيسې په بازار کي په گردش وي، او په دې توگه هغه ټول کسان تري مستفيد شي چي تر کومو کسانو پوري دا پيسه ځان ورسوي، نو ځکه هم د "سونې او زرو" پر نظام باندي د "اصل" حسب نه بلکي د "گټي" پر حسب باندي محصول لگول ضروري او مهم دی. چي د دې نه غريب خلک په طبعي ډول سره معاف پاتي کيږي، او بيا د هري ممکني لاري نه "د اقتصاد د معيار" د اوچتولو لپاره مصرف کيږي، د حضرت عمر رضی الله عنه په زړه پوري طرز عمل وو چي هغه به پر انگورو دروند محصول وضع کوی ځکه انگور د اميرانو مپوه ده، او پر څرما به ئي ډير معمولي محصول ايښوده، ځکه څرما د غرباوو خوراک وو.

۶ د سود مخالفت:

د اسلامي روح زموږ نه دا غوښتنه ده چي موږ په لومړي فرصت کي د سود خاتمه وکړو، هغه حرام وگرځوو، او پر دې بنياد هر ډول خريد و فروش غلط و بولو، تر اوسني عصر نه مخکي چي کوم مُصلحين تېر شوي دي هغوی به د دې موضوع نه ځان خوندي ساتی، تر څو دوی ته دا ونه ويل شي چي "دغه شی ناممکن دی، او پر سود د ټولي نړۍ د تجارت مکمل دارومدار دی" خو اوس دا دليل له اهميته غورځېدلی دی، ځکه اوس ئي هيڅ قيمت نشته، روسيې په خپل هيواد کي سود غير قانوني کړ، او هلته سود د بدترين جرم په صفت پېژندل کيږي.

۷ د کورنيو صنعتونو همت افزايي:

دا هم ضروري ده چي د کورني او لاسي صنعتونو همت افرايي وکړل شي، د همدې لاري د کمزورو کورنيو مرسته ممکن ده، او د صنعتي ژوند په لور گام پورته کېدای شي، دا بي کاره لاسونه چي په ابتداء کي کوم کارونه کولای شي هغه د معمولي شيانو د جوړولو او اوبدلو او وړوکو سامانو په ذريعه صابون سازي، عطر جوړول، مرټه جات او نور داسي په لسگونو کارونه دي چي په هغه کي مېرمني، جينکی او هلکان خپل وخت په مثبتو توگه تېرولای شي، دا صنعتونه به دوی ته ډير گټه رسوونکي ثابت شي او د افلاس و تنگدستی نه به دوی ته نجات ورکوي.

۸ د عياشيو د سامانونو كمې او پر ژوندانه ضرورتونو اکتفاء كول:

په دې اړه بايد سرمايه دار خلک د غرباوو لپاره نمونه جوړ شي، د ساز و رنگ بې خايه او د عياشيو محفلونه بايد ودرول شي، عياشي خوبونه او تباه کونکي فضول خرچياني ناجائز او ممنوع اعلان شي، دا هغه شيان دي چي پر هغو عمل کول اسلام واجب بولي او د حال و مستقبل غير معمولي حالاتو تقاضا او غوښتنه همدا ده.

په دې توگه دا طريقه د نوي عصر د ساده او محتاط سياست سره هم مطابقت لري، د اخوان المسلمین اساسي قانون په دې اړه وضاحت کړيدی چي د دوی په اهدافو کي دا خبره هم شته چي "ملي ثروت بايد ډير کرل شي، ساتنه ئې بايد وشي، او د پرديو له تسلطه آزاد کرل شي، او د ژوند د معيار د لوړولو لپاره بايد هڅه وکول شي."

دلته دا خبره د يادوني وړ ده چي دا ټول آراء او وړاندويني دي چي د اسلامي حکومتونو په وخت کي په انحطاط کي پرېوتې پاتې شوي او په اسلامي فکر کي د دوی نقش څرگند نشو، تر داسي بريده چي اخوان هغه يو ځل بيا را ژوندی کړ.

۹ اخوان او د ډيري آبادی مشکل:

استاد حسن البنأ مرحوم دغه مسئلې ته په خپلو تحريرونو کي کوم ځای ندي ورکړی، که څه هم د اخوان تل دا فکر پاتې شوی چي مصر ته د ضرورت مطابق د پيداوار او توليداتو کومه ستونزه نده پيدا شوې، بلکي شکايت ئې دادی چي د دولت وپش او تقسيم برابر ندي او د معدني ثروت او زرعي ځمکو د رقبي د توسيع او پراخولو په اړه د غفلت نه کار اخیستل کيږي، مختصراً دا چي دوی د آبادی د ډيرېدو د حل په اړه د ايجابي وسائلو اختيارول ضروري بلل، دا د دوی د اساسي قانون د هغي مادې نه واضح کيږي چي مور پورته ذکر کړيدي، او هغه عملي تجاویز هم د دې ثبوت دي چي پورته ئې يادونه وشوه.

خو د دې مسئلې د حل لپاره د سلبې وسائلو اختيارول مثلاً ودونه نه کول، يا د ودونو سين لا زيات کرل شي، او يا کورنی د "ضبط ولادت" په ذريعه د کمولو هڅه وکړل شي، نو دغو ټولو ته اخوان په ښه سترگه نه گوري، حسن البنأ مرحوم د خاندان او د واده په اړه د تقريرونو يوه سلسله پيل کړې وه، چي په هغو کي به ده ويل چي اسلام څرنگه انسان دې ته چمتو کوي او په هغو اخواني خلکو به ده د ناراضگی اظهار کاوه چي د هغوی مالي ذرائع او حالات د واده اجازه ورکوي خو بيا هم دوی واده نکوي، د ده دغه سياست د اسلامي روح

سره عیناً مطابقت لري، چي اسلام د واده په ذریعه د اخلاقو د ساتني د وسيلې په اختيارولو باندي ډیره توجه ورکوي، د حضور اکرم صلی الله علیه وسلم مبارک قول دی:

الزَّوَّاجُ نِصْفُ الدِّينِ / ژباړه: واده نیم دین دی.

ددې سره سره اسلام د نسل اضافه خوبنوي او د مختلفو ذرائعو نه د هغه لپاره هڅي کوي، په حدیث کي شته "واده وکړئ، نسل وچلوئ، شمېر مو زیات کړئ تر څو د قیامت په ورځ پر نورو امتونو ستاسي د ډیر شمېر په سبب فخر وکړم."

د ولادت ضبط ته که څه هم اخوان د واقعي او معقول ضرورت پر اساس بالکل حرام نه وایي، خو د دوی یو مصنّف بل مصنّف ته چي هغه د افلاس او لوړي د مشکل لپاره د ضبط ولادت د حل وړانديز کړی وو، په ځواب کي ئي "د ولادت ضبط نه بلکي د نسل اضافه" تر عنوان لاندي لیکلي وو چي:

"حقیقت دادی چي په مصر کي د افلاس اصل دلیل د دولت غلط تقسیم او وېش دی، د پیداوار د کمبود نه، او بیا کوم پیدا وار چي مورن په راتلونکي کي د کوششونو پر اساس تر لاسه کولای شو هغه د دي نه په څو چنده زیات دی کوم چي فعلاً ئي مورن تر لاسه کوو، که چيري زمورن د کار لاسونه د خپل ځان لپاره د کار میدان پیدا کړي، او ملي سرمایه پر بي کاره ناستو خلکو نه بلکي پر کارکوونکو تقسیم کړل شي نو په مصر کی به یو مفلس او محروم هم ونه موندل شي، مصر د نه سوه ۹۰۰ لکو انسانانو لپاره کافي دی، او دلته به یو کس ته هم د شکایت موقع په لاس ورنشي، په دي شرط چي حکومت په صحراء کي د زراعت او د کانونو د کیندلو پر ذریعه کار پیل کړي، او د خپل پراخو سمندرونو نه د خپل بین المللي جغرافیایي محل وقوع او دنیل د سیند نه بشپړه گټه اوچته کړي چي هر کال د برکتونو یوه خزانه له ځان سره راوړي."

دا همغه رایه ده چي څو کرښي مخکي مورن د اخوان په وړانديزونو او تجاویزو کي د هغي یادونه وکړه، او د دوی د دي خیال تائید ئي کړی دی چي د آبادی د کثرت مسئله دي په "ایجابي ذرائعو" سره حل و فصل کړای شي چي د دي مسئلې د حل لپاره همدا کافي دي چي د هغه وروسته د سلبي وسائلو د اختیارولو ضرورت نه پاتي کيږي.

۳ عمرانې فلسفه

که چیرې د اخوان د دعوت د پیل خښته "روحاني اړخ" وي لکه څرنګه چې مور په مخکنیو پاڼو کې وضاحت وکړ او "اقتصادي اړخ" د هغه یوه محکمه ستن، چې د هر دعوت او ژوندانه فلسفې لپاره ضروري دي، نو د ژوند سیمه اییز اړخ او د هغه اصلاح و ترقی د اخواني دعوت هدف او مقصد دی، د دوی دعوتی تحریک یو ټولنیز اصلاحي دعوت هم دی چې د مکملې ټولني اصلاح غواړي، افراد، خاندان، قومونه او حکومتونه ټول په هغه کې شامل دي، دوی غواړي چې د ټولو مرسته وکړي او د ژوند په هر اړخ کې د دوی لپاره د اسلام د نقطه نظر سره مطابق یو بشپړ مصلح نظام وړاندي کړي چې د اخوان په نظر کې د افرادو او جماعتونو، قومونو او دولتونو خلاصه د ټولو مشکلاتو یوازینی حل ده، نو ځکه هم مور ویلای شو چې د دوی عمرانې فلسفه یو انساني اصلاحي پروګرام دی، تاسې په نورو الفاظو کې هغه داسې هم ویلای شئ چې هغه "اسلامی عمرانې فلسفه" ده چې د دوی د دغې عقیدې بالکل مطابق ده چې اسلام یوازي د "عباداتو مجموعه" مذهب ندی بلکې یو بشپړ ټولنیز نظام دی.

خو د وضاحت لپاره ئې د اسلامیت د لفظ تکرارول کافي ندی، نو ځکه هم زه مناسب بولم چې د اخوان عمرانې فلسفه د دوی د عقیدې په دائره کې دننه په دريو ټکو ووېشم، او تفصیل ئې وړاندي کړم:

الف: د اسلامي ټولني تعمیر

ب: اسلامي وطنیت

ج: نړیوال انسانیت

الف: د اسلامي ټولني تعمیر

د اخوان عقیده ده چې اسلامي ټولنه همغه رهبري ټولنه ده چې د هغې د تاسیس لپاره دوی هڅي کوي، او د امن و اطمینان تبری انسانیت ئې غوښتونکی او سترګې په لار دی، دوی د اسلامي ټولني د تعمیر لپاره د قرآن کریم نه اخیستل شوي اصلاحي اصول او قواعد په ګوته کړي چې په لاندې توګه دي:

- ۱- د ټولو انسانانو تر منځ دي د ورورۍ او اخوت اعلان وکړل شي.
 - ۲- د نارینه او ښځینه دواړو لپاره دي د ترقۍ لاري چاري پرانیستل شي، او په عامه انساني حقوقو کې دي د دوی خپل منځي مساوات او کفالت اعلان کړل شي.
 - ۳- د هر فرد لپاره دي د ژوند د ملکیت، عمل، صحت، آزادۍ او د تعلیم حقوق ومنل شي، د امن تضمین دي وشي، او د درآمد پر لارو چارو دي غور و فکر وکړل شي.
 - ۴- د انسان د دواړو بنیادي او عزیزې غوښتنو یعنی "د خپل ځان د تحفظ غریزي" او "د خپل مال د تحفظ غریزي" باید ساتنه وشي، په نورو ټکو باید د دوی د خیتي او جنسي خواهشاتو د جائزي لاري د تکمیل مواقع ورته برابر کړل شي.
 - ۵- د اصلي او بنیادي جرائمو په مخنیوي کې له شدت نه کار واخیستل شي.
 - ۶- د امت د اتحاد هڅه دي وکړای شي، او د افتراق او جهت بندی ټول مظاهر دي ختم کړل شي.
 - ۷- د اسلام دغه حقیقي نظام چې د صداقت کوم دعوت راوړی دی، نو ټول امت ئې د هغه لپاره په هڅو کولو لازم و ملزوم گرځولی دی.
 - ۸- حکومت د دې اسلامي ژوند د فلسفې نماینده او محافظ وي، په خپل مخصوصي اسلامي دائره کې به د دې مقاصدو د تکمیل او ټول انسان دي د هغه د دعوت و تبلیغ ذمه په غاړه واخلي.
- د دې نظام لپاره هغه ځینې عملي شعارونه هم مقرر وي، چې د هغو شعائرو تکرار یوازي په ژبه کول کافي ندي بلکې پر هغه عمل کول هم لازم دي، تر څو خلک د دې نظام په قالب کې ونیول شي، د هغه د روح نه سرشار شي، دا شعائرو په لاندې ډول دي:
- کسب و عمل او د فقر نه اجتناب و پرهېز.
 - هڅه او جهاد، د مجاهدینو تیارول، د هغوی وروسته د هغوی د اولادونو، اهل و عیال حفاظت او مرسته.
 - امر بالمعروف او خلک د خیرخواهي په لور رابلل.

- نهی عن المنکر، او د ردائلو او بدکاریو د مقاماتو او مرتکبینو سره مقاطعه.
- هر مسلمان نارینه او ښځینه باید د خپل استعداد مطابق د ژوند په مختلفو فنونو کې علم او پوهه ترلاسه کړي.
- صافي معاملي، داسي چي هر فرد د ښو اخلاقو یوه څرگنده نمونه وي.
- د جسماني صحت او عام انساني حواسو ساتنه او حفاظت.
- د حاکم و محکوم تر منځ رعیت پروري او د اطاعت شعارۍ په ذریعه سره "مشرک تجاوب (Collective Reciprocity) د دې قرآني عمراني نظام پر اساساتو باندي اخوان یوه مثالي ټولنه (Ideal Islamic Society) جوړول غواړي، چي پر دغو اصولو ژور ایمان او باور ولري او د هغه په پوره ډول سره ئې په نافذولو مستعد وي، د دغه تعميري هدف د تکمیل لپاره د نورو قومونو د علم و تمدن مفید وسائل ترلاسه کول اخوان ناجائز بولي، خو د دې شرط سره چي دا د دوی پر اسلامي قومیت او پر هغه د فخر و اعتماد په حق کې مضر او تاواني نه وي، په دې سلسله کې دوی د پخواني اسلامي قومونو مثالونه وړاندي کوي، چي هغوی د نورو غیر مسلمانانو قومونو سره روابط و ساتل، د هغوی د تمدن پیر شیان ئې اختیار کړل خو د خپل ایماني قوت او نظام د پختګۍ په وجه بیا هم پر هغو ټولو غالب پاتي شول، پایله ئې دا شوه چي یا خو دوی هغه غیراسلامي تهذیبونه پوره پوره عربي کړل، او یا ئې څه نا څه خپل په رنگ و اړول، او په دې توګه ئې هغوی د خپلي ژبي او مذهب تابع کړل، د دغه تهذیبونو د غوره شیانو په اخذ کولو سره د دوی لپاره کوم مانع نه وو خو په دې ډول سره چي د دوی پر مخصوص عمراني او سیاسي رنگ باندي دغه شیان اثر انداز نشي.

پاتي شوه د اسلامي ټولني د تعمیر لپاره د اخوان طریقه کار، نو مور هغه طریقه په څلورو
مراحلو ویشو:

(۱) مسلمان فرد (۲) مسلمان کورنۍ (۳) مسلمان قوم (۴) مسلمان حکومت

۱ **مسلمان فرد:** د اخوان خیال دادی چي د کوم روحاني بیداری چي دوی داعیان دي هغه
تر هغه پوري ممکن نده تر څو د ټولني افراد، کورنۍ او په جماعتونو او ګوندونو کې د

يوې عامې بيدارۍ څپې راپورته نشي، دوى هود كړى چې فردي روزنه به پداسي انداز سره ترسره كوي چې هغه د اسلام د منشأ مطابق يو مثالي انسان جوړ كړاى شي، اسلام د فرد نه غوښتنه كوي چې هغه دي پاك وجدان ولري، چې د ياد وجدان نه د ډاډ احساس وكړاى شي او د داسي ادراك صلاحيت ولري چې د بنو او بدو سالم تفكيك وكړاى شي، د داسي محكمي او مضبوطي ارادې خاوند وي چې كله هم پسته او ټيټه نشي، او داسي صحت مند بدن ولري چې انساني فرائض په احسنه طريقه سرته ورسولاى شي، د صالحو عزائمو د تكميل او بشپړېدو يوه صالحه ذريعه وگرځي، د هغه لپاره دوى پر هر اخواني دا لازمي كړي ده چې هغه به د الله جل جلاله د احكاماتو مطابق په پوره پابندي سره عبادت ترسره كوي چې له دې لاري نه به د ياد شخص د وجدان عروج او ترقي ممكنه وي، تر كومه ځايه چې ممكن وي د علم د حصول په اړه هڅاند واوسي، تر څو د ده په ادراك كې وسعت پيدا شي، په خوراك، اغوستلو او خوب كولو كې د اسلامي نظام د آدابو پيروي وكړي، تر څو د ده بدن د ناروغيو د هلاكت وركوونكو څپو نه په امن كې پاتې شي، دوى د دې وضاحت هم كړى دى چې دغه اصول د نارينه وو لپاره هم دي او د بنځينه وو لپاره هم.

۲ مسلمانان كورنى: د فرد د اصلاح اثر پر كورنى هم لويږي، دا ځكه كورنى د افرادو مجموعه ده، كله چې نارينه او مېرمني اصلاح شي چې دا نو د كورنى اصل دى، نو بيا په ډيره آساني سره د اسلام د اصولو مطابق يو نمونه اييز كور جوړېداى شي، اسلام د كورنى د اصلاح ډير په زړه پوري اصول وړاندي كړيدي، اسلام وايي چې زوجين دي د يو بل په انتخاب كې د غوره اصولو نه كار واخلي، او د خپل منځي ارتباط او اړيكي بهترين وسائل ئې په گوته كړيدي، واجبات او حقوق ئې متعين كړيدي، او پر دواړو اړخونو (زوجينو) ئې د واده د ثمراتو يعني اولادونو ساتنه او سرپرستي په احسنه طريقه فرض گرځولي ده، تر هغه وخت پوري چې ماشومان ئې د نشوونمو د مرحلو نه د ځوانۍ حالت ته نه وي رسېدلي، په ازدواجي ژوند كې چې كوم مشكلات رامنځ ته كيږي د هغوى بهترين حل ئې وړاندى كړيدى، او خپلو ټولو نظرياتو كې ئې داسي اعتدال ساتلى دى چې هيڅ افراط و تفریط پكې نشته.

۳ مسلمان ملت: كله چې كورنى منظمه شوه نو ګواكي ملت اصلاح شو، دا ځكه قوم بيا د همدغو كورنيو مجموعه ده، اسلام د يو پرسكون ژوند اصول په ډير وضاحت سره وړاندي

کړيدي، هغه د امت د افرادو تر منځ د اخوت د تعلق نشاندهي کړې ده، او هغه ئې د ايمان مترادف بللي دي، د دغه تعلق معيار ته ئې د محبت، بلکې د ايثار عظمت ئې ورپه برخه کړيدی، او د دغو تعلقاتو شلوانکي يا د دغو قربانيو کمزوره کوانکي ټول اسباب ئې ختم کړيدي، د حقوقو او واجباتو او تعلقاتو حدود ئې څرگند کړيدي، او د خلکو خپل منځي تعلقات ئې ډير په تفصيل و تشریح سره بيان کړيدي، د نيکۍ د فضيلت نه علاوه ئې هېچا ته هم پر بل چا فضيلت ندی ورکړی.

۴ اسلامي حکومت: د اخوان آخري هدف چي پر هغه ئې ټولي هڅي متمرکزي دي هغه د اسلامي حکومت قيام دی، چي د اسلام حکومتي نظام په پوره توگه نافذ کړای شي، د مسلمانانو متفرق طبقات پر يو واحد محور راجمع کړای شي، د هغوی بايللی عظمت اعاده کړای شي، د دوی نه غصب کړل شوي ځمکي، په زور باندي تري اخيستل شوي حقوق او هيوادونه دوی ته ورواپس کړای شي، او بيا د جهاد او دعوت الی الله بيرغ رامخته او اوچت کړای شي تر څو نړی د اسلام د تعليماتو نه مستفيض شي.

په اسلامي ټولنه کي د اقليتونو او بهرنيانو احکام:

اخوان دا گمان کوي چي د اسلامي نظام د نفاذ او د غير اسلامي اقليتونو په بقاء کي کوم وړوکی تعارض هم نشته، دغه هر څه د دوی لومړی عام مرشد(حسن البناء) پدې ټکو بيانوي: "خلک گمان کوي چي اسلام د ژوند د نظام په ډول په جوړوډلو سره او د هغه اقامت په اسلامي امت کي د غير مسلمانو اقليتونو د وجود او د امتونو د خپل منځي اتحاد په توان او ضرر دی، چي د اوسني عصر يو مستحکمه ستن ده، خو حقيقت بالکل د دې برعکس دی، د اسلامي اساسي قانون او مقدس لارښود(قرآن حکيم) د اقليتونو د حفاظت او حقوقو يو ډير واضح او په زړه پوري قانون راوړي چي هېڅ شک و شبهه پکي نشته."

لَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الدِّينِ لَمْ يُقْتُلُوْكُمْ فِى الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيْرِكُمْ اَنْ تَبْرُوْهُمْ وَتُقْسَطُوْا اِلَيْهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسَطِيْنَ

ژباړه: الله تاسي له دې خبرې څخه نه منع کوي چې له هغو خلکو سره د نېکۍ او عدل چلند وکړئ چې د دين په باب يې ستاسي سره جنگ ندی کړی او تاسي يې له خپلو کورونو څخه نه ياست ايستلي. الله عدل کوونکي خوښوي. (سُورَةُ الْمُتَحَنَّةِ : 8)

لکه څرنگه چې دا صريح نص او حکم يوازي د اقليتونو پر ساتنه او حفاظت دلالت نه کوي بلکې د دوی سره د غوره سلوک او معاملي تعليم هم ورکوي.

د دوی د موجوده مرشد(يعنی حسن الهظيبي مرحوم رحمه الله) الفاظ دي چې: "اسلام چې د معاملاتو کوم احکام وړاندي کړيدي، چې په نني اصطلاح کي "د شخصي احوالو قوانين" Personal Statute په نوم ياديري، پر نصراني يا نورو غير مسلمانو قومونو د دې اطلاق نه کيري بلکې پر دوی د دوی د مذاهبنو د احکاماتو مطابق اطلاق کيري، نو ځکه هم مور ته حکم شويدي چې دوی د دوی پر دين پرېږدو، نو تر کومه چې دوی د خپل کتاب نه فيصلې کول غواړي، مور د دوی سره څه سروکار نلرو، خو کله چې بيا دوی زموږ خواته راشي بيا به مور د الهي قانون مطابق د دوی فيصلې ورکوو، تر کومه ځايه چې د معاملاتو تعلق دی لکه "بيع" "رهن" "کرايه" نو په دغو مسائلو کي د عيسايانو په کتابونو کي کوم احکامات نشته، نو چې کوم اکثريت په دې اړه د دوی لپاره څه شی مناسب بولي د هغه پابندي پر دوی واجب ده، پر مسلمانو له دې امله چې د دوی دين دی او پر نصرانيانو له دې جهته چې دا يو قانون دی، دا هم بايد واضح کړل شي چې په اسلامي شريعت کي معاملات، د انصاف او لوړوالي د کمال پر درجه دي، نصرانيان نه بايد د هغه نه شکايت وکړي چې اسلام ولي "سود" حرام کوي، ځکه سود د دوی په شريعت کي هم حرام دی، او تر ديارلس سوه کلونو پوري دوی پر دغه حکم باقي پاتي شول، تر داسي حده چې په دې اړه اسلامي قوانين د دوی لپاره د قومي قوانينو په حيثيت باندي راغلل.

ب: اسلامي وطنيت:

دا تعبير به شايد غورونو ته څه عجيب ښکاره شي، خو د اخوان په نزد د وطنيت صحيح تعبير همدا دی چې هغوی خپل اعمال، مقاصد او معتقدات په اسلام پوري مربوط وساتي، او وطنيت د دوی په نظر کي د دين يو جزء دی، د رسول الله صلى الله عليه وسلم قول مبارک دی:

"وطنیت د ایمان جزء دی". اخوان د وطن لپاره د هڅو کولو په وخت کې دا عقیده لري چې دا هڅي او کوششونه د عبادت یو ډول دی، چې د هغه په ذریعه سره د خدای رضا حاصلوي، په تېرو پانوي کې لکه څرنګه چې مورن ویلي دي چې دوی د دین په اړه پوره فهم لري، او په ژوند پوري ئې مربوط بولي، د وطنیت په اړه د دوی فکري طرز د دې مطابق دی.

خو د دې سره دوی بیا هم د وطن پرستانو نه په یو بل اهم اصل کې باکل مختلف دي، او شاید دا همغه اصول دي چې پر هغه د دوی د وطنیت دارومدار دی، هغه اصول دادي چې د وطنیت حدود د دوی په نزد عقیده ده، جغرافیایي یا د هیواد حدود نه بلکې هره هغه علاقه او سیمه چې هلته کوم د "لا اله الا الله محمد الرسول الله" ویونکی موجود وي هغه اسلامي وطن دی، چې د دوی حقوق دي، او د هغه لحاظ او د هغه سره محبت ضروري دی، چې په اړه ئې اخلاص او د هغه د فلاح او جوړولو هوډ او د هغه لپاره هڅي واجب دي.

"پر دغو جغرافیایي حدودو باندي په وپشل شویو هیوادونو کې چې څومره مسلمانان دي هغوی زموږ وروڼه او عزیزان دي، موږ د دوی په اړه فکر کوو، د دوی په احساساتو کې شریک یو، خو د وطن پرستانو او نیشنلسټانو (Nationalists) دا مسلک ندی، دوی یوازې د یوې ټوټې ځمکې سره تعلق ساتي، د کومي سیمې چې دوی هستوګن دي."

په هر صورت مناسبه بنکاري چې د وطنیت په اړه د مختلفو آراوو او د نظرونو د زاویو په مقابل کې د اخوان چې کومه رایه ده هغه به دلته درته وړاندي شي.

۱ ملیت:

اخوان مصري ملیت تائیدوي، او هغه خپل د اصولو مطابق بولي، دا ځکه مصر د دوی لومړی او خاص وطن دی، "موږ پر دې فخر کوو چې موږ د دې وطن مخلصین یو، د هغه لپاره کار او د هغه سره بې ساري مینه کوو، او د هغه د پرمختګ لپاره هڅي کوو، تر ژونده به مو همدا شعار وي، موږ پوهېږو چې مطلوبې ترقی د ځنځیر همدا لومړی کړی ده، زموږ دا هیواد "د ستر عربي هیواد" یو جزء دی، موږ چې کله هم د مصر لپاره کومي هڅي کوو نو ګواکې شرقي عربي ملیت او اسلام لپاره زموږ دا هڅي ترسره کېږي.

خو اخوان نسلي مليت نه مني، هغه مليت چي غربيانو غوښتل په عربو کي ئي عام کړي، چي د هغه په وسيله د دوی د وحدت مزي او ريښي پرې کړي، او د دوی خپل منځي روابط کمزوره کړي، نو ځکه هم اخوان المسلمین د قوميت او مليت د دې تعبير او د دې په شان نورو تعبيرونو د منلو لپاره کله هم چمتو ندی، او د دوی سره د فرعونيت، عربيت، فنيقيت¹، شاميت²، په نوم څه نشته، او نه هم د دوی د دغو نومونو او القابو سره څه سرو کار لري، د کوم په وجه چي خلک يو پر بل ختي شيندي، بلکي د رسول الله صلی الله عليه وسلم پر دې مبارک ارشاد د دوی ايمان و عمل دی چي: "الله تعالی جل جلاله د جاهليت تکبر او د پلرونو پرستش له تاسي نه ووپست، ټول انسانان د آدم عليه السلام اولاد دي، او د آدم تخليق له خاوري شوی، د تقوی پرته کوم عرب په غير عرب د نسل پر بناء هيڅ فضيلت نلري."

۲ عرب ليگ:

اخوان د عرب ليگ هرکلی کوي، دا ځکه هغوی د پاشل شويو عربو قومونو لپاره چي ډيري ئي مسلمانان دي، د اتحاد او اجتماع د يوې ريښي حيثيت لري، او د دوی گمان دی چي د دوی د يو ستر اميد يعني(اسلامي ټولني) د وجود په لار کي(Arab leage) لومړنی گام دی، دوی دا عقیده لري چي "کله چي عرب مغلوب شول، نو پر اسلام به هم د مغلوب گمان وکړو."

"د عربو قومونو د اتحاد او يو ځای کېدلو او ترقي پرته د اسلام ترقي ممکن نده، د عربي وطن د يوه بالبنسټ په اندازه ځمکه هم مور خاص خپل وطن او خپله ځمکه بولو، دغه جغرافيايي حدود او سياسي تقسيمونه زمور د زړونو نه د اسلامي عربي وحدت نقش نشي پاکولای، د دوی دا هم عقیده ده چي همدا ژبه او اسلام د عربي قوميت اساسات دي، د حضور اکرم صلی الله عليه وسلم مبارک قول دی چي: "اي خلکو! پالونکی يو دی، او پلار(آدم) يو دی، دين يو دی، او عربيت ستاسي د پلار او مور څخه ندی بلکي يوازي ژبه ده". نو څوک چي عربي وايي هغه عرب دی، همدا دليل دی چي د عربي قوميت لپاره خپلي هڅي اسلامي هڅي بولي، او هغه د ټولي نړۍ لپاره د خير کار بولي.

¹ د مسيح د عهد نه مخکي د لبناني قوم په لور نسبت دی.

² يعني تر اسلام مخکي شامي قوميت(ژبارن)

۳ شرقي بلاک:

اخوان د شرق او شرقي قومونو لپاره ډير گرم احساسات لري، دا ځکه دوی هم مسلمانان دي او هم شرفيان، دوی غواړي چې د شرق قومونه پر خپل مشرقيت افتخار وکړي، لکه څرنگه چې غرب په غربيت افتخار کوي، نو ځکه هم دوی د استعمار په خلاف د شرقي دولتونو په هڅو کې په مادي او معنوي لحاظ يعني هر ډول مرسته کوي، د دوی اخبارونو تل په هندوستان او انډونيزيا کې د برطانيې د استعمار په خلاف حملې کولې، دوی د "پاکستان غوښتنه" کاملاً تائيد کړه تر داسې وخته چې پاکستان ظهور وکړ، مادي مرستې ئې يوازي د ډاکټرانو د هيټونو تر رالپړلو پورې وکړای شولې، يا د درملونو (دارو او دواوو) په صورت کې لکه څرنگه چې ئې د سوريې او انډونيزيا سره وکړل، په دې ډول سره دوی د هغو شرقي محصلينو سره هم مالي مرستې وکړې د کومو سرپرستانو چې د ديکتاتوري دولتونو د قانون پر اساس خپلو بچو ته پيسې نه شوې ليرلای، دغو محصلينو د دوی د احسان غوره بدله په دې توگه ورکړه چې خپلو هيوادونو ته د ستنډلو وروسته ئې د اخوان او د هغوی د دعوت بلکې د ټول مصر او مصريانو بهترينه ترجماني ئې وکړه، خو شرقي بلاک او د هغه پر اصولونو باندي د دوی عقیده يو وقتي شى ده، چې د غرب د خپل غربيت د اعزاز او افتخار کولو په مقابل کې را څرگنده شوې، په دې اړه د دوی وينا ده چې: "زموږ د تحريک په دعوت کې د شرفيت يوه درجه ده، که څه هم فعلاً د دې سلسلې د مشترکو جذباتو پر اساس يو ايمرجنسي صورتحال دی، چې دا حالت غرب زېږولى، د هغوی پر خپل کلتور فخر، د خپل تهذيب په توصيف کې مبالغه، د هغو قومونو په مقابل کې چې دوی د "شرقي قومونو" نوم ورکوي، دوی نړۍ په دوو بلاکونو غرب و شرق تقسيموي، او د دې وېش اعلان، حتی چې د دوی د يو شاعر دا يو مشهور شعر دی چې: "شرق شرق دی، او غرب غرب¹، دا دواړه به کله هم سره يو ځای نشي، همدا شيان د دې سبب شول چې شرقي قومونو د دوی په مقابل کې جلا صف بندي پيل کړه، کله چې غرب د انصاف لار ونيسي او د ظلم او حق تلفۍ طريقه پرېږدي، دغه هنگامي عصبیت به له منځه ولاړ شي، او يوه نوې نظريه به د هغې ځای ونيسي، يعني د پرمختگ او ترقي په کارونو کې د مختلفو قومونو د خپلمنځي مرستې نظريه.

دا خو د غرب په مقابل کې د شرق او اهل شرق په تعصب پورې مربوط خبره ده، خو تر کومه ځايه چې د اسلامي سلطنتونو او د هغوی د اتحاد ارتباط دی، اخوان د هغه پوره ملاتړ

کوي او دا عقیده ساتي چي د شرقي او غربي دواړو بلاکونو تر منځ د توازن ساتلو لپاره اسلامي بلاک یو ډیر په زړه پوري قوت دی.

(ج) عالمگیر (نړیوال) انسانیت:

په تېرو کړنښو کې د غربي فکري انداز په ځواب کې د شرقي تعصب د ظهور په اړه د اخوان دا قول چې دا یوه وختي جذبې ده چې د دې جذبې د اسبابو د ختمېدلو سره جوخت به یاده جذبې هم له منځه ولاړه شي، او نړیوال بین المللي تعاون به ئې ځای ونیسي، د دې خبرې قوي دلیل دی چې د اخوان د فکر اړخ د نړیوال انسانیت په لور دی، یوازې پر دې موقع نه بلکې د هغوی په تحریر و تقریر کې زیاتره د دې نړیوالې انساني نظریې یادونه شوې ده، "عالمیت یا انسانیت زموږ هدف او نصب العین دی، او د دې سلسلې د اصلاح آخري کړی یعنی د راتلونکي نړۍ رُخ به په همدې لور وي، اسلام په دې اړه د نړۍ لپاره یوه سپډه لار انتخاب کړې ده، لکه څرنګه چې ئې تر هر څه مخکې په عقیده کې وحدانیت ایښی دی، د هغه وروسته ئې په ټولو اعمالو او نظام کې هم د وحدت شکل ایښی دی، د ټولو انسانانو پالونکی یو دی، د دین منبع یوه ده، ټول انبیاء کرام د تعظیم لایق او مقدس دي، ټول آسماني کتابونه د الله له لوري دي، او د دوی ټولو دعوت یو دی:

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۗ ﴾

ژباړه: هغه ستاسې لپاره د دین همغه کړنلاره ټاکلې ده چې د هغې حکم یې نوح (ع) ته کړی و؛ او چې اوس [ای محمده (ص)] تا ته مو د وحیې په وسیله درلېرلی دی، او د هغه حکم مو ابراهیم (ع)، موسی (ع) او عیسی (ع) ته کړی دی، په دې سپارښت سره چې دغه دین برقرار کړئ او په ده کې تبت پرک کړئ مه. (سُورَةُ الشُّورَى : 13)

¹د مشهور انګریز شاعر او ادیب کیپلنګ (Kipling) وینا ده. (ژباړن)

د دوی عقیده ده چي د اسلامي اصلاح اصول او قواعد درې دي:

(۱) **اللهیت:** چي د هغه نه په مړو زرونو کي ژوند پیدا شي، په انساني شعور کي ملکوتي عظمت پیدا شي، او د الله تبارک و تعالی سره د خلکو ژوندی تعلق قائم شي.

(۲) **انسانیت:** چي انسان د دغه پستی ځمکي نه اوچت کړای شوی، د دې د منلو وروسته چي الله جل جلاله دی په خپله پیدا کړیدی، په خپل کامل قدرت سره ئې هغه ته انساني شکل و صورت ورکړی دی، په هغه کي ئې خپله روح اچولې ده، او ملانکي ئې د هغه په وړاندي په سجده کولو امر کړيدي.

(۳) **عالمگیریت(نړیوالیزم):** چي ټول انسانان د حق و صداقت په میدان کي د یو بل وروڼه او مرستندویان وگرځوي.

"د دغو دريو حقایقو په دائره کي په اوسېدلو سره د آدم بچی په دنیا کي د الله جل جلاله خلیفه او د هغه د مخلوق په نگراني کولو سره ژوند تېرولای شي، الله تعالی جل جلاله د دوی لپاره د ځمکي او آسمان ټول شیان مسخر کړيدي، دغه هر اړخیز حقایق پر ځینو حقوقو او واجباتو، تنظیماتو او تشکیلاتو مشتمل دي، کوم چي مور په خدای پالو نفسونو او مذبذبو او حیرانو زرونو کي د ځای پر ځای کولو هڅي کوو، او په گډوډ شوي ماحول او ټولنه کي د دغو حقایقو لپاره لار پاکوو، همدا اسلام دی او همدا هغه تحریکي دعوت دی چي پر کوم اخوان المسلمین ایمان لري."

دین او سیاست:

په غربي قومونو کي د دین د لفظ یو خاص مفهوم دی، چي د دې پرته بل څه ندی چي هغه یوه داسي عقیده ده د الله جل جلاله سره د بنده ذاتي تعلق او ارتباط استواروي، د دې نه علاوه ئې یو بل مفهوم دا هم دی چي عیسائیت د رومي (Romi) شهنشاهیت تر سايي لاندې

پرورش موندلی دی چي د هغه سره داسي مشهور قوانین ول چي تر نن پوري معاصر اروپايي قوانین د هغوی مأخذ دي، نو حُکمه هم عيسايي ټولنه نه هغه وخت عيسائيت ته دومره محتاجه وه او نه هم عيسائيت پردې قادر وو چي د پخواني رومي سلطنت او گډوډي رومي ټولني لپاره د قوانينو په وضع کولو سره نظام او حدود قائم کړي، چي د هغو په لارښوونه کی حکومت او ټولنه خپل د ژوند لار په هغه کچه عياره کړي، کوم چي دوی د روحاني اصلاح او وجداني طهارت ضرورتمند ول.

پر دې اساس عيسائيت د روح او وجدان پر طهارت ډيره توجه کوله، چي نتیجه دا شوه چي د انساني ټولني او د هغه د ژوند د واقعاتو سره ئې کوم خاص تعلق او ارتباط برقرار ونشو ساتلای، د عيسائيت د نشوونمو دا لومړنی تاريخي اړخ وو، او دوهم اړخ ئې دا دی چي دوی ته د عيسايي مذهب د احکامو نفاذ ناممکن و برېښيده، دوی ته دا تقريباً ناممکنه وه چي د يوناني عهد د خالص ماده پرستی نه د عيسائيت عهد و خالص روحانيت ته يو په يوه منتقل شي، په دې توگه په خپل واقعاتي ژوند کي هم د نصرانيت پر سختو نظرياتو باندي د دوی عمل کول خورا مشکل وو، چي نصرانيت به لارښوونه کوله چي: "که څوک تاسي پر راسته مخ په څپېره ووهي، نو يو ځل بيا څېره ورته ونيسئ" او چي "څوک ستاسي سره د جگړي په دوران کي قميص درنه وباسي نو هغه ته خپل څادر هم ورپرېږدئ" دوی دا احساس کړه چي دين د ژوند لپاره مناسب ندی، نو حُکمه هم دوی وويل: دين د الله جل جلاله او بنده تر مابین د تعلق نوم دی، نو څه مشکل نشته چي دوی د کلیسا په سایه کي واوسي، په مقدس هېکل کي د هغه په هواوو باندي خپل ځان مُعطر کړي او د هغه وروسته په ټولنه کي د خپل "وحشي" رواياتو مطابق ژوند وکړي، او د وحشت او ظلم په وخت توره د دوی لپاره فيصله کوونکي وسيله وي، کله چي دوی باتهذيبه شول، بيا عام ټولنيز قانون د دوی حاکمانه طاقت وو، پاتي شو دين، نو هغه د روحاني، زړه او ضمير په تنهايي کي پاتي وو، يا په مقدس هېکل کي وو، يا د اعتراف پر څوکۍ¹، او په دې ډول سره د غرب په ژوند کي دين او دنيا د يو بل نه بيگانه شول.

¹ د کاتولیک عيسايي فرقي يوه خاصه اصطلاح ده، يعني د پادري په مخ کي تر پردې او يا جالی چي په کلیسا کي جوړه ده آ خواته په کښېنستلو سره خلک د خپلو گناهونو اعتراف کوي، او خپل گناهونه د پاپ په واسطه بخښي. (ژباړن)

غربي استعمار چي کله پر شرق او اهل شرق باندي حمله وکړه او خپلي منگولي ئي ورباندي ټينگي کړي نو د خپل ځان سره ئي خپل افکار و نظريات، خپله خالصه ايډيالوژي او د خپل د ژوند نظام ئي هم د ځان سره راوړي، او د پروپاگندونو د منظمو ذرائعو د رسوخ و نفوذ په مختلفو لارو (Means of Communications) باندي ئي د هغه د خپرولو هڅي پيل کړي، چي په دې توگه دوی بيمار ذهنونه د خپل ځان په لور مائل کړل، د خواهشاتو لرليد ته ئي تغيير ورکړ، او د خپل سياسي او اقتصادي او کلتوري مصالحو مطابق ئي هغه وچلاوه، د يوې زمانې د تېریدلو وروسته په شرق کي يو نوی نسل را پيدا شو، چي پر دغو نظرياتو ئي پوره ايمان درلوده او د هغه د تطبيق کولو هڅي ئي کولې، خو که چيري څوک په دغه باب د دوی مخالفت وکړي يا د دوی د مطمئن کولو هڅه وکړي نو دوی د دغو نظرياتو په حمايت او مدافعت کي مخ ته وي.

اوس مور د خپلي اصلي موضوع يعني د اسلام نه په بحث کولو سره د دې د ليدلو هڅه کوو چي د سياست سره ئي څه اړيکه شته؟ او د اسلام د ځينو احکامو او قوانينو نه بحث کوو تر څو دا واضحه شي چي د خلکو ژوند، د هغوی ټولنه، د ژوند عام مسائل چي بالخصوص په سياسي مسائلو پوري متعلق دي.

د اسلام په کتاب او ابدي لارښود(قانون) کي راغلي دي چي:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ۗ

ژباړه: او [اي پېغمبره (ص)] د هغه وخت يادونه وکړه چي کله ستا رب پرېستو ته ويلي وه: "زه په ځمکه کښي د يو خليفه پيدا کوونکی يم. (سُوْرَةُ الْبَقْرَةِ : 309)

الله تعالى جل جلاله د آدم عليه السلام او د هغه اولاد يعني ټول انسانان پر ځمکه خپل ځای ناستي و ټاکل، مطلب دا چي هغوی ئي پر ځمکه آباد کړل، پر کایناتو ئي هغوی ته د تسلط حقوق ورکړ، تر څو د خپل رب د اوامرو او نواهیو په حدودو کي په اوسېدو سره د دنیا د نعمتونو نه گټه اوچته کړي، "په نړۍ کي د انسان خلافت" په دوه ډوله دی:

"عمومي خلافت" او "خصوصي خلافت"

عمومي خلافت: ټولو انسانانو ته د ځمکې د آبادولو او پر هغه د قابض پاتې کېدلو له اعتباره حاصل دی:

هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا

ژباړه: هماغه ذات دی چې تاسې یې له ځمکې څخه پیدا کړي یاست او دلته یې تاسې مېشته کړي یاست. (سُورَةُ هُود : 61)

دا جانشیني د آدم علیه السلام لپاره وه، او د ده وروسته د ده د ټول اهل لپاره چې دوی ټول د هغې (ځمکې) د آبادولو وارثین دي.

خصوصي خلافت: خلافت د حکومت نوم دی، چې پر دوه ډوله دی، د "حکومتونو خلافت" او د "افرادو خلافت". د حکومت خلافت د خپلو کوچنیو اقسامو له مخې یو انعام دی، چې الله جل جلاله ته څوک محبوب وي ورباندي نازوي ئې؛

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ.

ژباړه: او موږ دا اراده درلودله چې پر هغو خلکو چې په ځمکه کېني ذلیل ګرځول شوي ول مهرباني وکړو، رهبران ئې وګرځوو او هماغوي وارثان وګرځوو. (سُورَةُ الْقَصَص : 5)

یو بل مبارک آیت دی:

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ.

ژباړه: او کله چې هغوی صبر وکړ او زموږ په ایتونو باندې یې باور وکړ، نو په هغو کښې مو داسې لارښودونکي پیدا کړل، چې زموږ په امر یې لار ښوونه کوله. (سُورَةُ السَّجْدَةِ :

(24

لوستونکي ئې گوري چې موږ دلته کوم آیتونه وړاندې کړل، د هغوی نه په ډیر صراحت سره دا نه لازمیري چې د قرآن مطابق حکومت کول واجب دي، نو موږ د دوی مخي ته داسې آیتونه هم وړاندې کولای شو چې د هغه نه دا خبره ثابتیري چې د الهی کتاب مطابق حکومت جوړول پر موږ بالکل فرض دي، چې په هیڅ صورت هغه صرف نظر نشو گرځولای، او نه هم زموږ لپاره دا مناسب دي چې د هغه د عدم نفاذ لپاره د حالاتو او بې وسی عذر وړاندې کړو، ځکه دغه حالات خپله زموږ زېږنده دي، او اصلاح کول او د اصلاح کولو ممکنې هڅې ئې راباندې واجب دي، دا قرآني آیتونه په لاندې ډول دي چې هر سړی په ډیره آسانی سره د هغوی مفهوم درک کولای شي:

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ

ژباړه: او [ای محمد (ص)!] موږ تا ته دا کتاب درلیرلی چې په حقه راغلی دی؛ او له کتاب څخه چې څه دده په وړاندې موجود دي د هغو رښتیني کونکی او د هغو ساتونکی او محافظ دی. نو له دې کبله ته د خدای له نازل کړي قانون سره سمې د خلکو چاري فېصله کړه. او کوم حق چې تا ته راغلی دی، له هغه څخه په مخ اړولو سره د هغو د غوښتنو پیروي مه کوه.

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۖ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ.

ژباړه: نو [اي محمد (ص)!] ته د الله له نازل كړي قانون سره سمه ددې خلكو د چارو فېصله وكړه، او د هغو د خواهشاتو پيروي مه كوه. پام كوه چې دا خلك تا په فتنه كښي وانه چوي، يوه زړه قدرې دي هم له هغه هدايت څخه وا نه روي چې خدای تا ته درلېرلی دی. نو كه دوی مخ ورڅخه واړوي، نو وپوهېږه چې الله د دوی د ځينو گناهونو په مجازات كښي، په غم كښي د دوی د اخته كولو اراده كړېده. او دا حقيقت دی چې له دې خلكو څخه زياتره فاسقان دي. (كه دوی د خدای له قانون څخه مخ اړوي) نو ايا بيا د جاهليت فېصله غواړي؟ په داسي حال كښي كوم خلك چې پر الله باور لري، د هغو په نزد له الله څخه بل غوره فېصله كوونکی هيڅ نشته.

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

ژباړه: كوم خلك چې د الله له نازل كړي قانون سره سمې فېصلې ونه كړي، هماغوی كافران دي.

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ژباړه: او كوم خلك چې د الله د نازل كړي قانون سره سمه فېصله ونه كړي، هماغوی ظالمان دي.

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ

ژباړه: او كوم خلك چې د الله له نازل كړي قانون سره سمه فېصله ونه كړي، هماغوی فاسقان دي.

دغه صاف او واضح آيتونه دي چې د الهی كتاب مطابق د سلطنت كولو د فرضيت د ناقابل انكار دلائلو حيثيت لري، هغه شخص ددې په خلاف د څه ويلو جسارت كولی شي چې كفر، ظلم، فسق، د الله او رسول الله صلى الله عليه وسلم مخالفت او د هغه د دين سره ئې لاتعلقی

ته ملا ترلي وي، د داسي کس په اړه يوازي دومره ويلای شو چي هغه د هدايت او توفيق نه محروم دی.

په دغو څو کرښو کي مو پر ياده موضوع باندې ځکه رڼا واچوله چي حکومت او سياست د دين د وجاييو نه دي، اوس د دې پاک دين د اوامرو او نواهيو نه بحث کوو، تر څو مور وگورو چي د انسانانو د ژوند سره څومره تعلق لري، او آيا رښتيا هم دين يوازي د الله جل جلاله او بنده تر مابين د خپلمنځي تعلق او ارتباط نوم دی؟ د دين واضح نصوص دغه دوهم خيال(دين د الله جل جلاله او بنده تر منځ د ارتباط شخصي معامله ده چي دا د اوسنيو سيکولرانو عقیده ده. ژباړن/ شاهين) نفي کوي، ځکه د اسلام د اکثرو احکاماتو تنفيذ د افرادو د دائره عمل نه وتلی دی، يوازي حکومتونه هغه نافذولی شي، دا خبره د دې حقيقت د ثبوت لپاره کافي ده چي حکومت د اسلام فطرت او د هغه طبعي غوښتنه ده، او اسلام په يو وخت کي هم دين دی هم سلطنت، اسلام پېرو کړنو ته د جرائمو په سترگه گوري او د هغوی ارتکاب ناقابل سزا فعل، د دغو جرائمو لپاره ئې حدود او سزاوي ټاکلي دي، د همدې جرائمو له جملې نه يو عمداً قتل(Permediated Killing) دی، چي سزا ئې قصاص ده:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ط

ژباړه: اي مؤمنانو! ستاسي لپاره د قتل په دعووو کښي د قصاص حکم ليکل شوي دی.
(سُورَةُ الْبَقَرَةِ : ۱۷۸)

غلا ده چي سزا ئې د لاس پرې کول(کاتول) دي:

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا.

ژباړه: او غل، که نر وي که ښځه، د دواړو لاسونه پرېکړئ، (سُورَةُ الْمَائِدَةِ : ۳۸)

اتهام(تُهْمَت/تور لگول) دي چي سزا ئي په درو وهل دي:

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَنِينَ جُلْدَةً

ژباړه: او څوك چي په پاك لمنو بنځو باندي تور ولگوي، بيا څلور شاهدان تېر نه كړي، هغوى اتيا درى ووهي. (سُورَةُ النُّورِ : ٤)

په دې كې د كوم اختلاف گنجائش نشته چي دغه ټول افعال ناجائز دي، او انسان د جرمونو په سترگه ورته گوري، خو بيا سزا ورته ټاكل دا ټول په سلطنت او حكومت پوري مربوط او امر دي، كه اسلام د مذهب او حكومت مجموعه نه وای نو كله به ئي هم دا انداز نه غوره كولاى.

همدا دليل دى چي حسن البنا رحمه الله د اسلامي انجمنونو او نهضتونو د قوانينو د دې مادې سره سخت مخالف پاتي شو چي د اساسي قانون د پيل ماده به ئي هم وه يعني: "دا گوند/انجمن به د سياسي مسائلو سره تعلق نه ساتي" او ده به ويل چي: "اسلام عقیده هم ده، عبادت هم، وطن هم دى، قوميت هم، سياست هم دى، قوت هم، ثقافت هم دى، قانون هم، د اسلام د حكم مطابق د مسلمان نه غوښتنه ده چي هغه د خپل قوم مسائلو ته جدي پاملرنه او توجه وكړي، څوك چي د مسلمانانو د مسائلو فكر نه كوي هغه د دوى څخه ندي، او زه په صراحت سره دا وایم چي كامل مسلمان به همهغه وي چي يو باخبر سياست پوه(سياسي) وي او د اسلامي امت پر مسائلو ژور نظر ولري، د دې لپاره فكر مند يم بلكي دردمند ئي يم، پر هر اسلامي گوند باندي واجب ده چي د هغه د پروگرامونو سرفهرست موضوع بايد د اسلامي امت پر سياسي مسائلو توجه وي، د دې پرته په بل صورت كې به دا گوند خپله د اسلام پوهني محتاج وي¹."

¹"زمور دعوت په نوي پړاو كى" د حسن البنا مرحوم نه؛ ص: ١٣ ... دا همهغه فكر دى چي د اوسني عصر ستر مفكر مولانا سيد ابوالحسن على ندوي رحمه الله د تصانيفو او اعمالو نه واضح شوي او د مولانا مودودي مرحوم د فكر و دعوت امتيازات پاتي شوي.(ژباړن)

پر یو وخت د اسلام د دین او سیاست اوسېدلو په اړه واضح او څرگند نص دا دی چې د مشرانو د انتخاب او عامو منصبونو په ډکولو کې د هغه طریقه ډیره حقیقت خوښوونکې ده، یعنې د هغه په نزد د انتخاب او غوراوي اساس یوازې پر قابلیت او د ذمه داری پر احساس او د منصب د غوښتنو د سرته رسولو په صلاحیت کې دی، او د دې علاوه به کوم شي ته اهمیت نه ورکوي، په دې اړه چې اسلام کوم احکامات وړاندي کړي دي هغه په هیڅه توګه له دې کم ندي کوم ته چې یو دنیاوي نظام د دنیا او د هغه د معاملاتو لپاره وړاندي کولای شي.

لکه څرنگه چې په اسلام کې د هر منصب لپاره همغه کس غوره کېدای شي چې ډیر موزون(غوره) کس وي، یو ډیر امانت دار او بل ډیر طاقتور او زړه ور شخص که څه هم په هغه کې کومه وړوکې خرابي هم وي خو پر کمزور او بې همته سړي دي ترجیح ورکول شي، که څه کمزور شخص زیات امانت دار وي.

د امام احمد بن حنبل رحمه الله نه ئې وپوښتل: که په یوه جګړه کې دوه مشران وي، یو طاقت ور خو بدکردار، او بل نیک خو کمزور، د چا په مشرۍ کې باید جګړه وشي؟ ده وفرمایل: د بدکردار طاقتور قوت د مسلمانانو لپاره ګټور دی، او د هغه بدکرداري د هغه د خپل ځان لپاره تاواني، او د نیک او کمزور سړي نیکی د ځان لپاره ده، او د ده کمزوري مسلمانانو ته تاواني ده، نو ځکه هم باید د بدکردار سپه سالار تر قیادت لاندې جګړه ترسره شي، د حضور اکرم صلی الله علیه وسلم مبارک قول دی: "الله تعالی جل جلاله د فاجر کس په ذریعه د دې دین مرسته کوي."

همدا دلیل وو چې د کوم وخت نه چې حضرت خالد بن ولید رضی الله عنه اسلام راوړی وو حضور صلی الله علیه وسلم به هغه ته د جګړې پر وخت د سپه سالاری منصب ورکاوه، که څه هم کله کله به ئې داسې خبرې وکړې چې حضور صلی الله علیه وسلم به نه خوښولې، حتی یو ځل حضور صلی الله علیه وسلم لاسونه د آسمان په لور اوچت کړل او د عاء ئې وکړه چې "یا الله! خالد چې څه وکړل زه د هغه نه بریء الذمه یم". واقعاً داسې وه چې یو ځل حضور صلی الله علیه وسلم حضرت خالد رضی الله عنه د جزیمه د قبیلې په لور ولیر، حضرت خالد رضی الله عنه د قبیلې خلک ووژل، د هغوی د مالونو په اړه چې په هیڅه طریقه جائز نه ول ځینې صحابه رضی الله عنهم چې د ده سره ول، د ده پر دې کار باندي د

ناخوښی اظهار او انتقاد وکړ، تر داسي حده چې رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه خلکو ته د هغوی دیت ورکړ، او د هغوی مالونه ئې واپس ورکړل، خو د دې باوجود به رسول الله صلی الله علیه وسلم د جگړو د قیادت لپاره خالد رضی الله عنه ته ترجیح ورکوله، ځکه په دې معامله کي هغه تر نورو ډیر اهل وو او څه چې ده وکړل هغه ئې په هر صورت د یو تأویل پر اساس وکړل.

حضرت ابوذر غفاري رضي الله عنه په ریښتین ولی او امانت داری کي تر هغه غوره وو، خو د هغه باوجود نبي کریم صلی الله علیه وسلم و فرمایل:

يَا أَبَاذَرٍّ إِنِّي أَرَاكَ ضَعِيفًا وَ إِنِّي أُحِبُّ لِنَفْسِي لَا تَأْمُرَنَّ عَلَيَّ رَأْيِينَ وَ لَا تَوَلَّيَنَّ مَالَ الْيَتِيمِ. (رواه مسلم)

ای ابوذره! زه تا کمزور وینم او ستا لپاره هغه څه غوره کوم چې د ځان لپاره ئې غوره کوم، ته به پر دوو کسانو هم امیر نکړل شي او نه به هم د کوم یتیم د مال سرپرست.

حضور اکرم صلی الله علیه وسلم ابوذر رضی الله عنه د امارت او منصب نه ځکه منع کړ چې د ده له نظره هغه کمزوری وو، که څه هم روایت دی چې: "د ځمکي پورته او د آسمان نه کښته تر ابوذر رضی الله عنه ډیر رښتیا ویونکی بل څوک نشته".¹

شاید اوس به دوی مطمئن شي؛ د چا تنگ نظری او د اسلام په اړه د دوی محدود فهم چې دوی ته دا گمان ورپه برخه کړیدی چې د حکومت، وزارت او پر عامو منصبونو باندي د اسلام د حکومت په سایه کي د نرمو قره قولو خاوندانو، د لانبی لانبی تسبیح ویونکو او د درندو بگریو خاوندانو او د سترو سترو ږیرو وال قبضه لگولی شي، اوس مناسب ده چې په دې موجوده عصر کي د سلطنت د تشکیل پر عواملو هم ژور بحث وکړو، چې اسلام تر کومه ځایه او تر کومي درجې پوري د دغه ارکانو حامل دی.

یو سیاسي یونټ یا حکومت (State) پر څو عواملو جوړیږي:

(۱) عامه اراده (General Will)

(۲) قانون: چي رياست منظم کړي او په ځينو اصطلاحي تعريفونو کي
قانون (Constitution)

(۳) نافذ قوت يا په ځينو اصطلاحاتو کي حکومتي واک (Governmental Authority)

(۴) د رائج نظام سره وفاداري (Loyalty)

اوس مور څلور واړو عواملو ته د اسلام په رڼا کي په تفصيل سره گورو:

(۱) عامه اراده:

اسلام پر دغه اړخ خاصه توجه ساتي، هغه داسي ټول ذرائع د يو بل سره نښلوي چي د هغوی په ذريعه امت د اجتماعي ارادې او په يوې رأيي سره خپل ټول اوامر سرته ورسوي، دغه اړخ د مختلفو لارو نه په ټولو معاملاتو کي د امت د وحدت هڅه کړېده، استاد حسن البناء رحمه الله فرمايي: "تر کومه ځايه چي د امت د وحدت تعلق دی، حنيف اسلام ئي فرض او د اسلامي ټولني يو بنيادي جزء گرځوي، چي په هغه کي په هيڅ صورت تساهل او سُستي نه زغمي، هغه اتحاد د ايمان لپاره لازم بولي."

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

ژباړه: مؤمنان خو يو د بل سره وروڼه وي. (سُورَةُ الْحُجْرَاتِ : ۱۰)

په دې توگه اختلاف و افتراق ته د کفر د متراف او هم مفهومه په سترگه گوري:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ

ژباړه: اي مؤمنانو! که تاسي ددې اهل کتابو د يوې ډلې خبره ومني، نو دوی به تاسي له ايمان څخه بيرته د کفر لوري ته واړوي. (سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ : ۱۰۰)

يعني ستاسي د وحدت وروسته په تاسي کي افتراق پيدا کوي، د رسول الله صلى الله عليه وسلم قول دی:

لَا تَزِجُوا مِنْ بَعْدِي كُفْرًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ وُجُوهُ بَعْضٍ.

زما نه وروسته تاسي بيا مه کافران کيږئ، چي د يو بل سره لاس و گړپوان شئ.

په دې توگه حضور صلى الله عليه وسلم د اختلاف و افتراق تعبير د کفر په لفظ سره کړيدی، او تاسي گورئ چي اسلام د داسي ټولو اختلافاتو د دروازو د تړلو هڅه کړېده چي د اجتماعي ارادې په وجود کي خنډ جوړ کړي، او دا ډول ټول اختلافات ئي معصيت او د دين نه د وتلو يوه لار او طريقه بللي ده، د دې پرته د نړۍ د خرابولو يو ستر سبب او علت هم دادی.

مصري حکومت ته د دې آخری انقلابي تحریک نه مخکي کله هم د ترقی او کمال د دې اساسي شرط يعني اجتماعي ارادې نه د گټي پورته کولو فرصت په لاس نه وو ورغلی، او دا هرڅه د داسي گوندونو په واسطه وشول چي خپل ځانونو ته ئي د سياسي گوندونو نومونه ورکول چي د هغوی ټولو فکر دا وو چي د حق و باطل، په هره طريقه چي ممکن وي د خپل ځان(گوند د گټي) لپاره عامه رایه او لاره هواره کړي، د وطن مفاد او گټه د دوهم پړاو خبره ده، او شاید همدا دليل وو چي تر هر څه مخکي اخوان د دغسي گوندونو د لغوه کولو غوښتنه وکړه، استاد حسن البنا په خپل کتاب "زموږ مشکلات د اسلام په رڼا کي" کي ليکي: "موږ نه پوهېږو دغه گوندونه چي ځانونو ته د سياسي گوندونو نوم ورکوي، پر دغه ساده زري، مجاهد، صابر او شريف ملت د څه شي تحميلول غواړي؟ معامله ډيره مهمه ده، ډيرو مصلحينو دا هڅه وکړه چي په دغو نازکو حالاتو کي چي هيواد مو اوس ورنه تيريزي، د يو وختي اتحاد په پيدا کولو بريالی شي، خو دوی مایوس و ناکام پاتي شول، او اوس معامله په داسي ډول(نيمه حل) نشي زغملای، د نن نه وروسته د دې پرته بله چاره نشته چي دغه ټول

گونډونه دي منحل کړل شي، او د امت ټول قوتونه دي په يو داسي تنظيم کي ضم کړای شي چي د دوی د بشپړي آزادی لپاره هڅي وکړي".

(۲) اساسي قانون/دستور:

دستور د هغو قوانينو مأخذ وي چي يو رياست ضرورت ورته لري، اسلام په خپل قانوني مأخذ کي ډير ممتاز دی، هغه په خپل مجموعي حيثيت کي د ژوند لپاره د هر ډول ضروري قوانينو يوه کامل ترينه منبع ده، د اسلامي قانون جوړوني مأخذونه څلور دي:

(۱) کتاب (۲) سنت (۳) اجماع (۴) قياس

(۱) کتاب: يعني قرآن حکيم خپل د ټولو اوامرو او نواهيو سره که ئي هدف په واضح او څرگند اسلوب باندي بنيي، او که اشارتاً، که په دليل سره او که په اقتضاء سره.

(۲) سنت: هر هغه حديث چي د رسول الله صلی الله عليه وسلم نه ثابت دی، چي کوم مبهم حکم واضح کوي، يا د کومي مجملې مسئلې تفصيل بيان کړي يا د هغه د تفصيلاتو رهنمايي وکړي چي په هغه اړه قرآن سکوت غوره کړی، د دې شرط سره چي دغه احاديث د قرآن د روح سره متفق وي او د پوخ او بصيرت بڼونکي عقل لپاره د منلو وړ وي، تر څو داسي موضوع او غلط احاديث سره بېل شي.

(۳) اجماع: دا د اهل حل و عقد او د معتمد عليه مسلمانو او مجتهدينو د اکثريت د دنيا يا د دين په کومه معامله کي د رأيي د اتفاق نوم دی، چي د هغه وروسته هغه رايه د شرعي قانون حيثيت غوره کوي، د دې اطاعت او پر هغه باندي عمل شرعاً فرض گرځي.

(۴) قياس: د کومي جزئي مسئلې پر اصل باندي د اېښودلو نوم دی، او د دې نه په هغو مسائلو کي کار اخيستل کيږي چي د هغوی په اړه کوم نص(قطعي حکم) وارد شوی نه وي،

نو پر داسي موقع باندي ضروري ده چي انسان د کتاب و سنت په لارښوونه کي خپل عقل په کار واچوي، او کوم کسان چي هم رامنځ ته کيږي، هغه د قانون جوړونه د مقصد او اوامرو او نواهيو د علت په رڼا کي قياس کړي¹: ("دا دی اسلام" (عربي) د عبدالقادر عمادي نه ص ۹۹).

نو ځکه هم اسلام له دې اړخه په خپل دستور او قانوني مصادر و کي د چا محتاج ندی، پر دغه قانون باندي په اوسني زمانه کي په مثالي ډول سره يو حکومت تشکيلېدای شي.

(۳) نافذ قوت يا حکومت:

دې لوري ته هم اسلام ډيره پاملرنه کړې ده، او دا ئې د دين د مهم ترينو واجباتو نه گرځولی دی، امام ابن تيميه رحمه الله فرمايي: "په دې پوهيدل ضروري دي چي حکومت د دين د مهم ترينو واجباتو نه دی، بلکي دين د دې پرته قائمېدلای نشي، ځکه د انسانانو مفاد او گټه په همدې صورت کي ممکن ده، ځکه دوی بايد د حاجت او ضرورت پر اساس سره يو ځای وي او پر داسي مجموعي او ټولني باندي بايد د دوی کوم مشر وي، حتی چي د نبی کریم صلی الله عليه وسلم ارشاد مبارک دی: "درې کسان که په سفر روان شي، نو په خپلو کي دي يو امير(مشر) وگرځوي، نو حضور صلی الله عليه وسلم چي په يو وړوکي هنگامي سفري اجتماع کي هم د امير مقرر کول ضروري بللي دي، چي هدف ئې د اجتماع په ټولو صورتونو کي دي لوري ته راگرځول دي، او ځکه هم(حکومت) ضروري دی چي، الله جل جلاله امر بالمعروف او نهی عن المنکر واجب گرځولی دی، او دا قوت د اقتدار پرته په بشپړه توگه ناممکن دی، ځيني نور احکام چي الله جل جلاله واجب کړيدي مثلاً جهاد، عدل، د حج اداء کول¹، د جمعي او اخترونو لمونځ، د مظلوم مرسته، د حدودو اقامت، دا ټول هم د بشپړ طاقت او هم د منظم سلطنت پرته نشي پوره کېدلای، د دې لپاره روايت شوي چي:

¹لکه څرنگه چي د لمونځ لپاره د اقامت لفظ استعمالیږي، او د هغه لپاره امام ضروري وي همدا صورت د حج دی، د داسي فريضي اداء کول د مسلمانانو د امير يا د هغه د نائب په نگراني کي بشپړېدای شي.(ژباړن)

السُّلْطَانُ ظِلُّ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ ژباړه: سلطان پر ځمکه د الله جل جلاله سایه ده.

او ویل کیږي چې د ظالم امام(حاکم) تر تسلط لاندې اوسېدل تر هغه یوې شپې غوره دي چې په هغه کې د مسلمانانو کوم حاکم نه وي.

زه غواړم پر دې موقع دا وضاحت وکړم چې د "سلطان ظل الله فی الارض" مطلب دا ندی چې اسلام د ملوکو او سلاطینو لپاره دغه مطلق فراست او سیادت تسلیموي، چې په منځني عصرونو کې ئې د "حق الهی" په نوم سره یاداو، بلکې د دې برعکس اسلام د "جمهور سلطاني" نظریه لري، د سلطان د ظل الله فی الارض مطلب د دې پرته بل څه نده چې ځمکه او آسمانونه، دین او ژوند، او په حکومت او عقیده کې خپلمنځي ربط و تعلق پیدا کړل شي، په ټولو اعمالو کې اخلاص یو قسم عبادت وشمېرل شي، چې د یادو ټولو کړنو په سر کې به حکومت وي، او د دې اخلاص فی العمل په ذریعه د خدای جل جلاله تقرب حاصل کړای شي، په اسلام کې حکومت یا خلافت د بیعت نوم دی، حاکم د الله جل جلاله او رعیت په مخکې مسئول دی، هغه د دوی کار کوونکی او خادم دی، د رسول الله صلی الله علیه وسلم ارشاد مبارک دی:

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ كُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ.

مفهوم: په تاسې کې هر یو راعي دی او د خپل رعیت په اړه مسئول دی.

حضرت ابوبکر رضی الله عنه چې کله د خلافت دروند بار پر اوږو واخلي نو وفرمایي: "ای خلکو! ما به د خپل اهل و عیال لپاره کار کاوه، او د هغوی لپاره به مې روزي پیدا کوله، اوس زما کار (یعني خلافت) ستاسې لپاره دی، تاسې زما لپاره د خپل بیت المال نه څه مقرر کړئ."

ده د دغې طریقي په تعبیر سره د عمراني تړون (Social Contract) بهترینه تشریح او توضیح وکړه، نو د بیعت حقیقت، د امت او حاکم تر منځ د عام مفاد پر حمایت و حفاظت د

يو خپل منځي تړون نه پرته بل څه ندي، که حاکم د حُسن عمل ثبوت ورکړ نو هغه د اجر و ثواب مستحق دی، کله نو بيا د سزا و عتاب مستحق.

د حکومت او حکومتي چارواکو په اړه د اسلام صحيح ځای هم دادی، پاتي شوه دا خبره چي حکومت په څه ډول او کومه طريقه وچليري نو په دې اړه هم اسلام خپل مستقل اصول لري، چي مور به ئي وروسته وړاندي کړو، خو وروسته، کله چي د "اسلام او حکومتي نظام" پر موضوع بحث کوو.

(۴) د رائج نظام سره وفاداري:

دا د رياست د ارکانو نه يو مهم رکن دی، چي د هغه نه اسلام غافل ندی پاتي شوی، هغه چي په څه ډول سره پر حکامو عدل و انصاف فرض کړیدی په همغه ډول ئي پر محکومو کسانو د هغوی اطاعت هم فرض گرځولی دی.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۗ

ژباړه: ای مؤمنانو! د الله، رسول او هغو کسانو اطاعت وکړئ چي ستاسي څخه د امر خاوندان وي، (سُورَةُ النَّسَاءِ : 59)

په دې آيت کي د الله جل جلاله، رسول الله صلی الله عليه وسلم ، او حاکمانو اطاعت پر يو ځای د راغونډولو حقيقت دادی چي د اطاعت نوعيت او حدود بيان کړل شي، ځکه د حاکمانو اطاعت د الله او د هغه د رسول صلی الله عليه وسلم د اطاعت نه مأخوذ شوی، ځکه په اسلام کي د حاکم اطاعت د هغه پر شخصي حيثيت نه بلکي يوازي پر دې بناء دی چي هغه د الله او رسول الله صلی الله عليه وسلم شريعت نافذوي، د دې شريعت د نفاذ لپاره ده ته د اطاعت حق ورپه برخه شوی، که دی د هغه نه منحرف شي نو اطاعت ئي پر خلکو فرض نه پاتي کيږي، بيا د ده د احکامو نافذول ضروري نه وي، د رسول الله صلی الله عليه وسلم قول دی چي:

لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ.

ژباړه: د خالق د معصیت کونکو پر هېڅ مخلوق اطاعت فرض ندی.

د دې مطلب دا ندی چې هر څوک چې غواړي د حاکم په تصرفاتو کې تشکیک پیدا کړي او د نظام خلاف ورزي وکړي، بلکې مطلب دا دی چې ټول خلک د دین د مقاصدو او "حکومت د مقاصدو" یا په نورو ټکو د اسلام د مقاصدو محافظین وي او همدا هغه ټولنیزه بیداري ده چې نن سبا "ملي شعور" او یا په "سیاسي پختگی" باندې تعبیر یږي، نو ځکه هم د برحال حکومت اطاعت پر هر مسلمان د دین د حکم پر اساس واجب دی، نبوي حدیث دی:

اسْمَعُوا وَ اطِيعُوا وَ لَوْ اَمَرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ

حکم ئې ومنئ او اطاعت ئې وکړئ که څه هم کوم حبشي غلام پر تاسې امير وگرځول شي.

خو کوم شی چې موږ په ډیر تاکید سره غواړو درته بیان کړو، هغه دا دی چې په اسلام کې حاکم ته د تقدس او کوم خدایي صفت ورپه برخه شوی ندی، نو د کومو حاکمانو نه چې په اسلامي احکامو کې کومه اشتباه شوې وي د دوی په رعیت کې داسې خلک موندل شوي دي چې د الله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د نوم او خدمت اسلام پر جذبته ثابت ولاړ دي، او هغوی د حاکمانو پر غلطیو باندې هغوی راټینګ کړيدي، هغوی ئې د حکومت د واک نه لرې کړيدي او د دوی پر ځای ئې نور دیندار خلک حاکمان کښېنولي دي، چې د دوی د رأیې مطابق ډیر حق پرست ول، په اسلام کې هر فرد دیني فرد دی، دین په کومي خاصي ډلې پورې مربوط ندی، دا اصل د حاکمانو په تنفیذ کې ډیر کومکي او معاون ثابت شوي دي.

پر دې اساس په اسلامي حکومت کې د برحاله حکومت سره وفاداري پر کوم ظاهري شکل باندې موقوف شوې نده، بلکې په دین او دیني جذبې او وجدان پورې مربوط ده، حتی که

خپله حاکم هم د دې نظام خلاف ورزي وکړي يا داسي څه وغواړي نو هغه د يوې دقيقې لپاره هم پر خپل منصب باقي نشي پاتي کېدلای، خو کله چې د نظام سره د ده وفاداري، پر هغه پختگی او د هغه د ترقي لپاره په هڅو باندې ثابته شي بيا نو د ده اطاعت فرض دی، بيا نو که چيري هغه کوم حبشي غلام هم وي اطاعت به ئې کيږي، د دې پړاو وروسته د برحال او قائم نظام سره د وفاداری کومه درجه باقي نه پاتي کيږي، او شايد تر اوسه کوم داسي رياست نه وي پاتي شوی چې په هغه کې دي د هغه د نظام سره د وفاداری او د هغه احترام په دې درجه کې وي کوم چې په اسلامي رياست کې ايښودل شوی دی، يا کوم چې خلفای راشدينو او د هغوی د حقيقي پيروانو په زمانه کې ترسره شوی دی.

د دې بيان وروسته څرگنده شوه چې د يو سياسي يونټ يا رياست (State) د تشکیل عوامل چې د سياسي علومو ماهرينو بيان کړيدي، هغه په اسلام کې يوازي دا نه چې پوره پوره موندل کيږي، بلکې هغه ټول د اسلام د شرائطو نه دي او اسلامي جماعت د خپلو مفاداتو او گټو لپاره هغه ټول واجب گڼي.

شايد اوس به دا خبره صافه شوې وي چې په اسلام کې دين او سياست کوم تعارض او اختلاف نه سره لري، او هغه خلک چې د کوم دليل پرته يوازي د غرب په رانده تقليد کې يا د غير اسلامي افکارو پر نفاذ فشار اچوي داسي کوم بهتان پيدا کوي چې هغه خپل پر خای قطعاً غلط وي.

"حکومت او د هغه ټول ضوابط و قوانين د اسلامي شريعت مطابق کېدل داسي مسئله ده چې په هيڅه توگه د عقيدې نه نشي جلا کېدای، هغه د عقيدې يو جزء دی چې د هغه پرته عقیده نشي تکميل کېدلای، د عقيدې وجود هم د حکومت پر وجود منحصر دی:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

ژباړه: کوم خلک چې د الله له نازل کړي قانون سره سمې فېصلې ونه کړي، هماغوی کافران دي. (سُورَةُ الْمَائِدَةِ : ٤٤)

نو کوم سلطنت چي د الهی وحی مطابق حکومت نکوي، هغوی د دې آیت مطابق چي د کوم تأویل گنجائش هم پکي نشته، مطلق کافران دي، او د مجبوری په حالت کي د مسلمان لپاره دا جائز ده چي هغه د کافر حکومت اطاعت وکړي يعني په هغه صورت کي چي دی د دغه حکومت د بدلولو نه عاجز وي، د دې نه دا خبره جوته شوه چي د مسلمان فرد د اسلامي حکومت د جوړولو عزم، د همدې اسلامي عقیدې د تکمیل اراده وي، د خالصي عقیدې پرته هغه بل څه ندی، په دې باب کي اسلامي عقیده د عيسايي يا هندو عقیدې نه په اساسي ډول سره مختلفه ده¹.

ما غوښتل چي د دې موضوع عنوان د "دين او سياست" پر ځای "اسلام او سياست" کړم، ځکه د دين د لفظ چي ما مخکي هم يادونه کړېده، په اذهانو کي ئي يو خاص مفهوم قايم شوی چي هغه يوازي د بنده او الله عزوجل تر منځ د تعلق نوم دی، خو په اسلام کي داسي نده، عبادتي اړخ د اسلام يو مختصر باب دی، نو ځکه هم د اخوان المسلمین دا مضبوطه عقیده ده چي اسلام يوازي يو مذهب ندی، بلکي د ژوند يو بشپړ نظام دی، چي د روحانيت سره سره د سياست، عمرانياتو او اقتصادياتو په ټولو مسائلو او معاملاتو کي شامل دی.

اوس پاتي شوه دا چي په څه ډول او څرنگه دا دين حکومت وکړي، او څرنگه د شريعت د سلطنت او د هغوی تنظيمي امور کنټرول کړي، نو دا به موږ ته د راتلونکي عنوان "اسلام د يو ټولنيز نظام په حيث" بيان کړو.

اسلام د يو ټولنيز نظام په حيث:

په دې کي کوم شک نشته، او هر مُنصِف انسان به زموږ مؤيد وي چي ټول آسماني اديان د خپل ذاتي حيثيت له امله د انساني تهذيب او انساني معيار د اوچتولو انتهايی ترقي خوبونکي اقدامات ول، خو خلک د يهوديت د ماده پرستی(چي د روحانيت بقاء ورسره مشکل ده) او د عيسائيت د رهبانيت(چي د ټولني وجود برقرار نشي ورسره پاتېدلای) تر منځ په کشمکش کي راگير دي، تر داسي حده چي د اسلام په راتگ سره په دواړو جهتونو او دواړو عقيدو کي هم آهنگي او اتحاد پيدا کړل شو، او د دوی دواړو د مجموعي نه ئي د دنيا او آخرت د

فلاح. مادي او روح د ژوند يو کامل ترين نظام وړاندي کړ، په دې اړه نبايد کوم تعجب وکړل شي دا ځکه اسلام د ټولو آسماني مذاهبو تتمه او پر انسانيت د الهي انعام تکميل دی.

أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۗ

ژباړه: نن ما ستاسي دين، ستاسي لپاره بشپړ کړ او خپل نعمت مي پر تاسي پوره کړ. او ستاسي لپاره مي اسلام ستاسي د دين په توگه منظور کړ. (سُورَةُ الْمَائِدَةِ : ۳)

دا همغه امتياز وو چي د هغه له امله اسلام د آخرت او روحانيت د هدايت د خراغ سره سره د انسانانو د مادي او ارضي حيات، ژوندانه قانون(دستور حيات) هم راوليرل شو. هغه د دوی د ژوند کومه مسئله او کوم اړخ داسي پرېښودل چي په اړه ئي کوم قانون او نظام وړاندي کړی نه وي.

په پيل کي مسلمانانو دغه حقيقت درک کړی وو، نو د دې په تردد کي اسلام د يو مذهبي عقيدې باوجود د ژوند دستور او قانون هم وو، بيا چي څرنکه دوی د نبوي عهد نه لري کيدل په همغه اندازه ئي د دين قدر او د هغه په ارتباط گرم جوشي هم سره شوه، د نبوت او راشيدينو خلفاوو عهد د اسلامي نظام د عملي تطبيق زمانه وه، د هغه وروسته کرار کرار پر مسلمانو حاکمانو خواهشات او ذاتي اغراض مسلط شول، دوهم لور ته په محکومينو کي غفلت عام شو، او بيا خلکو يو دم وليدل چي د دوی د حاکمانو همدا خواهشات هم د نافذ شريعت او د هغوی د حاکمانو همدا رغبات هم واجب اطاعت قانون دی، پر همدې غلط صورتحال باندي څومره نسلونه وروزل شول، حتی چي مسلمانان يو داسي حالت ته ورسيدل، چي د اسلام سره ئي تر ډيره لري پوري هيڅ اړيکي پاتي نشوي، او د اسلامي نظام د سقوط سره اسلامي سلطنتونه هم يو په بل پسې ونړېدل، د اسلام پخواني دښمنان يو ځل بيا راڅرگند شول، او دوی د اسلام او اسلامي سلطنتونو د محوه کولو دا غوره موقع وليدله، نو ځکه هم تاتاريانو(منگوليان) پر عباسي خلافت او صليبيانو پر عثماني خلافت پرلپسې حملې وکړلې، اسلامي سلطنت ټوټه ټوټه شو، او د عظيمو او سترو فتوحاتو علمبردار سلطنت د کوچنيو او سترو سلطنتونو د حملاتو او فوځونو د لښکر کشيو په نښه شو، هر چا چي غوښتل پر دوی به ئي لاس اوچت کړ، تر داسي اندازې چي د اروپا د ترقی

دور راغی، مشینونو، بهپ او برق غرب ته یو نوی مادې قوت ورکړ او اوس ئې نو د نوي علمي او عملي وسائلو په مرسته په شرق منظمه حمله پیل کړه او بالاخره پر شرق باندي مسلط شول.

غربي استعمار ته چي د صليبي جگړو پر وخت کومي تجربې وريپه برخه شوي وي د هغه وروسته د دوی پوره باور وو چي پر شرق به په بشپړه توگه د قبضي او استعمار لپاره يوازي فوخي حواک کافي نه وي، نو حکه ئې هم د نورو وسائلو نه هم گټه اوچته کړه، چي د فهرست په سر کي ئې کلتوري او په خاصه توگه تعليمي وسائل ول، داسي بنکاري چي دا ډير يو منظم پلان وو او تول غرب ورباندي متفق وو، تر داسي حده چي نېپولين هم غافل نشو تري پاته، پر مصر د حملې په وخت ده د فوخي پلان سره سره تعليمي پلان هم د خان سره راوړ، په دې ډول سره انگریزانو په مصر کي (ډنلوپ) تعليمي مشاور وټاکه، چا چي په "تعليم و تعلم" کي پر کوم پلان عمل وکړ، د هغوی د بدو آثارو نه تر ننه پوري مور متأثر يو، دغو وسائلو د خلکو پر عقل و فکر ډير ژور اثر واچوی حتی چي په شرق کي د مسلمانانو يو داسي نسل چمتو کړل شو چي د غربي تهذيب و کلتور نه ډير په شدت سره متأثر شوی او د اسلام نه زبنته زيات لري شوی وو.

لکه څرنگه چي مور مخکي هم وويل، د دغو خلکو له نظره دين يوازي د خدای او بنده تر مابین د شخصي تعلق او ارتباط نوم دی، د خلکو ژوند او د ټولنی سره د هغه هيڅ تعلق نشته او نه هم د ژوند ټولنيز نظام کېدای شي، جمهوريت، نازيت، کمونيزم او فاشيزم د نظامونو نه کوم يو حاکم کېدای شي، حکه هغه په عملي بڼه کي په مختلفو رياستونو کي قايم دی، او دا سلطنتونه د کلونو او پېړيو نه پر دغو نظامونو چليري.

خو دا يو تاريخي حقيقت دی چي اسلام د يو ټولنيز نظام په حيث باندي څو سوه کلونه مسلسل د شرق و غرب پر مختلفو هيوادونو قايم وو، هغه يو بشپړ ټولنيز نظام دی، يوازي د طاعت او عبادت دين ندی، هغه انساني فطرت ځان ته مخاطبوي، او د انسان روحاني قوتونه بيداروي، د راسخو عقائدو، شريفو اخلاقو، لوړو افکارو او گټورو اعمالو جذبه پيدا

کوي، د فردي قوتونو، د کورنۍ د ژوند، د امت د طبقاتو او د سلطنت د فرائضو په تنظيمولو، د عامه انساني اړیکو او د ورورۍ محرکاتو ته نشوونمو ورکوي.

د ټولنيز نظام مزاج:

د ټولنيزو نظامونو عام او مقرر اصول دا دي چي داسي نظامونه بايد پر لاندي دريو ارکانو ووبشل شي تر څو هغه د دې مستحق شي چي يو بشپړ ټولنيز نظام وبلل شي.

(۱) په ټولو حالاتو کي د انسانانو خپلمنځي تعلقات تنظيموي.

(۲) د حاکمينو او محکومينو علاقې تنظيموي.

(۳) د رياست يا ټولني د نورو رياستونو يا بهرنيو ټولنو سره ارتباطات تنظيموي.

اوس به موږ په پوره تفصيل سره د دغو ارکانو نه هر يو رکن بيان کړو تر څو په اسلام کي د دوی مقام وموندلای شو.

(۱) د انسانانو د خپلمنځي تعلقاتو تنظيمول:

اسلام د خلکو د آزادۍ او د هغوی د حقوقو ضمانت ورکړی دی، او د هغوی خپل منځي تعلقات ئې تر يو پراخ عنوان لاندي منظم کړيدي، چي په اسلامي فقه کي د "باب المعاملات" په نوم سره يادول کيږي، په دې ډول سره هغه د مسلمانانو او غير مسلمانانو خپل منځي تعلقات استوار کړيدي، د مخالفينو لپاره ئې سزاوي ټاکلي دي، او د عامه مفاداتو او گټو د ساتلو هڅه ئې کړېده، او د اهل وطن تر مابين ئې د "خپل منځي ټولنيز کفالت" ضرورت اعلان کړیدی، لاندي به دا ټول په تفصيل سره درته وړاندي شي، اولاً د عامي آزادۍ ضمانت:

۱ **شخصي آزادي:** اسلامي شريعت د بني نوع انسان د شخصي آزادي ضمانت ورکړيدی، او چي په دې اړه ئې د څومره توسيع او پراخۍ نه کار اخيستی دی د هغه په اړه نوي قانون جوړوونکي تصور هم نشي کولای، حضرت عمر رضی الله عنه خپل يو "والي" ته ليکلي وو: "تا د کوم وخت نه د خلکو غلامی ته جواز ورکړيدی، پداسي حال کي چي د دوی مېندو دوی آزاد زېږولي دي."

۲ **د فکر آزادي:** د الله جل جلاله حکم دی:

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ۚ

ژباړه: دوی ته ووايه: "په ځمکه کښي وگرځئ او وگورئ چي الله د هستوني پيل په څه ډول کړيدی، (سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ : ۲۰)

د حضور اکرم صلی الله عليه وسلم د دې مبارک ارشاد: (د الله جل جلاله په ذات کي غور مه کوئ چي غلط به شی، د الله په مخلوق کي غور و فکر وکړئ.) نه پرته بل هيڅ شی د دغي مُطلقې آزادي حد بندي نشي کولای، د حضور اقدس صلی الله عليه وسلم د فرمان منشأ د الحاد نه خوندي کول او په امان کي ساتل دي.

۳ **د تقرير آزادي:** اوسنی د بيان د آزادي قوانين، د تقرير آزادي، د تحرير آزادي او تنفيذ آزادي په نومونو چي د کومو تعبير کوي دا ټول د هغو مجموعه ده، الله تعالی جل جلاله مور ته حکم راکړی دی چي د حق اظهار وکړئ، په مباحثو او مجالسو کي نرمي او دلائل مراعات کړئ، او په بشپړ موعظت حسنه سره د خپلو عقائدو په لور دعوت ورکړئ، د ظلم په مخکي سر مه ټيټوئ، پر بدو معاملاتو او د حق پر پټوونکو باندي غلي مه پاتي کيړئ، او په دغو ټولو حالاتو کي مه د دروغو نه گټه اخلئ او مه هم د بهتان تراشی نه او مه هم د خدای جل جلاله د نافرمانی مرتکب کيړئ، حضرت ابوبکر صديق رضی الله عنه چي د خلافت د واک په وخت کومه لومړنی خطبه ولوسته په هغه کي ئې وفرمايل: "تر کوم وخت پوري چي زه د الله اطاعت کوم تاسي زما اطاعت کوئ". او دوهم خليفه حضرت عمر

فاروق په خطبه کي وفرمايل: "په تاسي کي چي څوک هم په ما کي کج روي(دلاري او مسير بدلون) وويني د هغه د اصلاح کولو هڅه دي وکړي"، په حاضرينو کي يو ناست کس وويل: "په الله قسم! که مو په تا کي د خپل تگلاري نه انحراف او يا بدلون وليدی نو د توري په څوکه به ئي سيده کړو". فاروق اعظم پر دې ځواب د الله شکر اداء کړ چي هغه په اسلامي امت کي داسي خلک پيدا کړيدي چي دده کجروي د توري په زور سيده کولای شي، همده يو ځل په تقرير کولو سره خلک وهڅول چي د مهر په مقدار کي کمي وکړي چي په دې حال کي د مسجد د يو کونج نه يوي بوډی وويل: "ای عمره! دا صحيح نده، الله مور ته ډيره طلاء راکوي او ته يوازي يو څو اشرفی راکول غواړي". حضرت عمر رضی الله عنه نه د دې بنځي پر داسي تونده لهجه په غصه شو او نه هم ورباندي خفه، بلکي وئې فرمايل: "مېرمن پر حق ده او د عمر نه غلطي وشوه". د ده په اړه يوه بله واقعه هم ده چي يو ځل په مدينه طيبه کي روان وو، يوي بوډی بنځي راوگرځوی، او څه هدايات ئي ورکړل، چي څه ئي په گمان کي صحيح وو ده ته ئي وويل او د رعيت سره ئي د ښه سلوک سپارښتنه ورته وکړه، د دې ټولو خبرو د اورېدلو په وخت نه عمر رضی الله عنه خفه شو او نه هم د هغې په انتقاد ناراحت شو.

۴ د عمل آزادي: او په دې کي هغه ټول اوامر په ډير وسعت سره شامل دي کوم چي د انسانانو په وضع شويو قوانينو کي دي يعني:

الف: د اجتماع آزادي: نبي کریم صلی الله عليه وسلم د خلکو د اجازې پرته د هغوی د مجالسو د خبرو د اورېدلو نه منع کړېده، او په همدې ډول سره د دوو خلکو تر منځ د هغوی د اجازې پرته د ناستي نه هم رامنع کړي.

ب: د مکان آزادي: په اسلام کي په خاصه توگه سره د هغه ساتنه شوي ده.

د الله قول دی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا

ژباړه: اې مؤمنانو! له خپلو کورونو څخه پرته نورو کورونو ته تر هغه پوري مه ننوځئ چې اجازه تر لاسه نه کړئ (سُورَةُ النَّورِ : ۲۷)

وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوا فَاَرْجِعُوا

ژباړه: او که تاسې ته وويل شي چې بېرته وگرځئ، نو بېرته لاړ شئ. (سُورَةُ النَّورِ : ۲۸)

رسول الله صلى الله عليه وسلم د کرکیانو نه همسایه گانو ته د کتلو نه منع کړېده؛ فرمایي:

مَنْ نَظَرَ إِلَى كُوَّةِ جَارِهِ فَإِنَّمَا يَنْظُرُ فِي النَّارِ

مفهوم: څوک چې د خپل همسایه تر کلکین (کرکی) ورگوري هغه جهنم ته گوري.

مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَاتِ النَّاسِ تَتَّبِعُ اللَّهُ عَوْرَتَهُ فَفَضَحَهُ فِي عُقْرِ دَارِهِ.

مفهوم: چا چې د خلکو پټ اسرار څرگند کړه، الله عزوجل د ده اسرار لوڅوي، او بیا هغه عیني په خپل کور کې رسوا کوي.

ج: د جامو آزادي: د جامو لپاره اسلام انتهایي حدود ټاکلي دي، تر څو د فتنې اندېښنه پاتې نشي، نارینه د ستر غلیظه د حفاظت په کولو سره چې هر څه غواړي اغوستی ئې شي، اسلام د نارینه لپاره په جامو کې عیش پسندی، لکه د وربنسو اغوستل، د طلاء گوتمی په گوته کول نه خوښوي، د میرمنو لپاره دا دواړه ناجائز ندي، هغه هم د دې شرط سره چې په هر صورت کې به ئې جامې ستر پوتوونکي وي، شفافي او نازکي نه وي، او نه به هم د بدن ساخت ښکاره کوي، او د هغه وروسته چې هر څه اغوندي پاک نشته، که جامې دومره نری وي چې بدن تري ښکاري یا تنگي وي چې د ښځې د بدن اعضاء پکې ښکاري نو هغه د ستر پوتوونکي نه بلل کیږي، او حرام دي.

د: د سفر آزادي: هجرت و سياحت د دواړو خبرو اسلام حکم کوي:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ

ژباړه: هغه ذات چې ستاسي لپاره يې ځمکه پسته هواره او تابع کړېده، د هغې پر سينه باندي گرځئ او د خدای روزي خورئ،(سُورَةُ الْمَلِكِ : ۱۵)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

دوی ته ووايه: "په ځمکه کبني وگرځئ (سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ : ۲۰)

قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا ۗ

ژباړه: هغوی ځواب ورکړ چې: مور په ځمکه کبني کمزوري او مجبور وو. پرېستو وويل: ايا د خدای ځمکه پراخه نه وه چې تاسي په هغې کبني هجرت کړی وای؟ (سُورَةُ النَّسَاءِ : ۹۷)

ه: د عقیدې آزادي: اسلام مور ته حکم کړیدی چې د نورو مذاهبو خلک د هغوی پر خپل حالت پرېږدو، او د "جزيې" په بدل کي د هغوی د ساتني ضمانت ورکړو چې خپل عبادات او مذهبي شعائر په آزادی سره برحال وساتي، دا ممکن ده چې د دوی ځای هغو محصولاتو ته ورکول شي کوم چې د نورو مذاهبو خلک ئي د اهل وطن د حکومت خزانې ته اداء کوي، اسلام تر دې ځايه حکم کړیدی چې په ټولنيزو اقتصادي معاملاتو کي د دوی آزادي ومنو، او پر هغوی د همدوی "تعزیرات" نافذ کړو، چې په حقوق العباد پوري مربوط دي، او کوم حقوق چې په الله پوري مربوط دي د هغو فيصلې د الله په واک کي دي:

وَلَا تُجَدِّلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

ژباړه: او له اهل کتابو سره بحث مه کوي، خو په غوره ډول (سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ : ٤٦)

وَإِنَّا إِلَيَّكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

ژباړه: اوس هرو مرو زموږ او ستاسي څخه يو لوری پر سمه لاره دی؛ يا په بنکاره گمراهی کبني لوبدلی دی . (سُورَةُ سَبَأٍ : ٢٤)

بلکي تر داسي حده ئې د عقيدې د آزادۍ احترام ساتلی دی چي مسلمانانو ته ئې حکم کړیدی چي د اور لمانځونکو (آتش پرستانو) سره دي د اهل کتاب په څېر معامله وشي، په يوه حديث کي حضرت علي رضی الله عنه د رسول الله نه روايت کوي چي حضور صلی الله عليه وسلم وفرمايل:

سُنُّوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ

مفهوم: د دوی سره د اهل کتاب په څير عمل وکړئ.

دوهم: د معاملاتو خپلمنځي تنظيم:

يعني هغه احکام چي د خلکو خپل منځي تعلقات تنظيموي او د هغوی په مابین کي روابط قائموي چي بنياد ئې پر عدل و انصاف، محبت او مرستي، عامه گټي، د ظلم و زيادتی او شر څخه پر اجتناب و پرهيز باندی دي د هغه دوه قسمة دي:

الف/ مالي معاملات: يعني خريد و فروش، کرایه داري، اوسېدل، شراکت او نور...

په دغو ټولو اوامرو کي د شريعت قوانين د اوسني عصر د نويو قوانينو مقابله کوي، پرته لدې چي الله جل جلاله حرام کړيدي هغه خو به تر قيامته پوري حرام وي.

ب/ شخصي معاملات: يعني د واده، طلاق، عدت، ميراث او نور...

هغه اسلام په دې ډول منظم کړيدي چې ډير نوي او صناعي قوانين (Positive Laws) د هغه معيار ته نشي ورسيدلای.

په اسلامي ټولنه کې د غير مسلمانانو حيثيت (پوزيشن):

د الله جل جلاله مبارک قول دی:

وَلَا تُجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ

او له اهل کتابو سره بحث مه کوئ، خو په غوره ډول پرته له ظالمانو څخه يې، (سورة العنکبوت : ۴۶)

نو د اسلام کتاب (قرآن) او د هغوی ابدی قانون د مباحثو د طریقو وضاحت کړی دی، او په پوره تأکید سره ئې فرمایلي دي چې هغه دي په "احسنه او بهترينه" طریقه باندي ترسره شي، دا خبره باید په پام کی ونیول شي چې په مناظره کې حالت داسي وي چې د کلام او لهجې توندي او گرمي خپل اوج ته ورسیري، اسلام د دې خبرې په اړه دومره وضاحت کړیدی چې مسلمانانو ته ئې د نهې په صیغه سره امر کړیدی او بیا ئې د استثناء لفظ ذکر کړیدی، چې د هغوی نه هدف د حکم تأکید دی، دا هغه اصول دي چې اسلام د مسلمانانو او غیر مسلمانانو تر منځ د تفاهم طریقې ورباندي تنظیم کړي او متعین کړيدي.

او لکه څرنگه چې مور په پیل کې وویل، د اسلام په "شخصي حقوقو" پورې د مربوطو قوانینو اطلاق نه پر عیسایانو کېږي او نه پر نورو نامسلمانانو، بلکې پر دوی به د دوی د مذاهبو له مخې اطلاق کېږي، مور ته امر شویدی چې دوی د دوی پر دین پرېږدو، او تر کوم وخت پورې چې دوی د خپل کتاب (مذهبي قانون) مطابق پر فیصلو متفق دي مور د دوی سره څه کار نلرو، خو چې کله دوی خپله پدې هکله زمور خوا ته راځي بیا به نو مور د قرآن کریم مطابق د دوی فیصلې کوو.

په مالي معاملاتو یعنې کرایه داري، اوسېدا، او نورو کې چې ترکومه حده ئې ارتباط دی، د عیسایانو سره د هغوی په اړه صریح احکام نشته نو چې د اکثریت د گټو لاندې کوم څه مناسب وي پر دوی ئې هم پابندي واجیږي، مسلمان به هغه د دین په حیثیت سره غوره کوي او عیسایان به ئې د قانون په حیثیت باندي، او شاید د مسلمانانو لپاره همدا غوره ده چې دوی دي هغه د دین په حیثیت باندي انتخاب کړي، ځکه دا نظریه دوی (مسلمانان) د هغه د نفاذ په ارتباط د لغزش نه ساتي، او د الله عزوجل نظر به پر ده نگران وي نه حاکم چې هر وخت د حاکم نه تېښته او فرار ممکن وي.

او دا هم ده چې په اسلامي شریعت کې د معاملاتو معیار ډیر اوچت وي، هغه پر بشپړ عدل ولاړ وي، عیسایان دا حق نه لري چې دوی په دې هکله شکایت وکړي چې اسلام ولي سود حرام کېږي؟ سود خو د دوی په مذهب کې هم حرام دی، عیسایانو تر دیارلس سوه کلونو پورې دا حکم عملي کاوه، تر داسې وخته چې اسلامي قوانین پر دوی باندي د ملي قوانینو په صفت واجب العمل شول.

د دې نه علاوه د فقهاوو له لوري اهل کتاب ته د "نمی" او یا "اهل کتاب" په نومونو سره نسبت کول د دوی لپاره د بشپړ ضمانت اعلان دی، د دې لفظ نه د مردانگی جوهر راپاخول مُراد دي، چې د هغه وروسته یو مسلمان د دوی د حفاظت او حمایت پر ځای د دوی سره د بد عهدې او دوکې تصور هم نشي کولای، دا ځکه د اسلام په عام قانون کې دا تر ټولو ستر جرم دی، بلکې د دې برعکس یوازي دا احساس چې دی "اهل ذمه" دی مسلمانان په پوره شدت سره د هغوی پر حفاظت کولو باندي مجبور کوي، تر داسې حده چې د ادنی ظلم و

زیادتی احساس هم ورته ونشي او پدې توگه دي خپل منځي اعتماد ته لاره هواره کړل شي، اړیکي اصلاح کړل شي او ټول د امن و محبت تر سایې لاندې ژوند وکړي.

دریم: تعزیرات

د خلکو د ژوند، آبرو او مال د ساتني لپاره اسلام سزاوي او تعزیرات ټاکلي دي، چي هدف ئې د جرمونو د ارتکاب نه د خلکو راگرځول دي، لکه د قتل، غلا، لوټ، بغاوت، زنا او تهمت سزاوي یا په نورو الفاظو قصاص او حدود.

صحيح خبره خو داده چي د اسلام نظام پر تعزیراتو قائم ندی، بلکي حقیقتاً د باطن پر پاکوالي، د زړه پر طهارت، د ټولني پر اصلاح او د جرائمو د منع کولو پر هڅو ولاړ دی، د حضور اکرم صلی الله علیه وسلم ارشاد دی: "ما کومه داسي نيکي نده پرې ايښې چي تاسي ته مي د هغه په اړه حکم نه وي درکړی او نه مي هم داسي بدې پرې ايښې چي تاسي مي ورځيني منع کړي نه یاست."

اسلام چي کوم ديني تربيت واجب کړیدی هغه د دې خبري ظامن دی چي څوک ئې پر اصولو تربيه شي هغه به خير خوبوونکی وي، د خلکو سره د مرستي د هغوی سره د ميني او نيکی غوښتونکی به وي، دا تربيه او روزنه په ده کي د تعاون او مرستي روح پوه کوي، او د گناه په لور د ميلان نه ئې راگرځوي، مسلمان چي څومره هم په خپلي عقيدې کي پوخ وي د نورو خلکو سره هغومره کم تعصب کوي، د دوی د عقائدو، ځان و مال او آبرو خيال ساتي، د تعزیراتو او سزاوو ضرورت بالکل په پای کي احساس کيږي، تعزیرات د هغو مخصوصو خلکو لپاره وضع شوي چي په موعظت حسنه سره د جرائمو د ارتکاب نه نه پر شا کيږي.

په دغو سزاوو کي چي تر ټولو ستر کوم اعتراض دی هغه د غله د لاس پر کاتولو دی، او د واده شوي زاني پر سنگسار(رجم)دی، اسلام د دې وضاحت کړیدی چي لاس هغه وخت قطع کېدای شي چي هغه د تعليم، مکان، جامو، د علاج بشپړ مصارف او د پور د اداء کولو پيسې يعني خلاصه خپل ټول بنيادي حقوق ئې تر لاسه کړي وي، ځکه په اسلام کي د شپږو

کسانو د لاسونو د کاتېدلو نه پرته د نورو ثبوت نشته، سزا داسي ویره اچوونکي ده چي په وجود کي ئي ظلم او زیاتي ممکن نده، تر کومه بریده چي د سزا تعلق دی دا خبره زمور لپاره کافي ده چي یوه واقعه هم داسي نده چي د پوره شاهدانو یعنی څلورو کسانو د شاهدی پر اساس دي لگول شوي وي¹، چي د هغه لپاره ضروري ده چي دوی دي خپل په سترگو د دغه عمل د ارتکاب په وخت لیدلي وي.

دا تعزیرات حتماً ویره اچوونکي دي، خو یوازي په دي غرض باندي چي خلکو ته د جرم د غیر معمولي بللو احساس ورکول شي، او په دي اړه ډیر منصفانه هم دی چي هغه یوه بشپړه اسلامي ټولنه کي نافذېدلای شي، چي په هغه کي سالمه روزنه، مادي او معنوي او د ټولنیز امن استقرار برابر شي.

د دغو څو حدودو(سزاوو) علاوه چي په قرآن سره ثابتي دي او احادیثو ئي وضاحت کړیدی، په اسلام کي د سزا یو ستر باب د "تعزیراتو" په نوم موجود دی، چي په هغه کي فقهاوو ډیر تحقیقات کړيدي، دا تحقیقات په دومره مناسب ډول سره شوي دي چي د غربي قانون کوم زده کوونکی په حیرت کي اچوي چي مسلمان څرنګه بیا هم د داسي قانون نه بي خبره دی او استفاده نه تري کوي.

څلورم: عامو مصالحو ته پاملرنه او د هغوی ساتنه

۱: قومي مصالح ۲: ټولنیز مصالح ۳: اقتصادي مصالح

¹دعا دا ده چي داسي سزاوي د مجرمینو په خپل جرم د اعتراف وروسته ورکول شوي دي، نه د بهرنی شاهدی پر اساس. (ژباړن)

(۱) قومي مصالح پر دريو اقسامو وېشلی شو:

(الف) پر قوميت باندي د افتخار و اعزاز جذبه:

د ترقی په لور روان قومونه د دې ضرورت احساسوي چې د يو لائق او معزز قوم په صفت باندي خپل په قوميت فخر وکړي، هغه قوم چې خلاند تاريخ او امتيازات ولري، او له امله ئې د نويو نسلونو په زړونو او ماغزو کي دا تصور نقش شي او بيا د ئې پر عزت و عظمت او حفاظت و ساتنه باندي خپل ځانونه هم قربان کړای شي، لکه څرنګه چې په اسلام کی مور ته دغه ستر او څرګند حقائق په نظر راضي چې په بل کوم نظام کي کله هم نه موندل کيږي، کوم امت چې پدې پوهيږي چې د هغه د عزت او عظمت تقدس الله تعالی جل جلاله په خپل ازلي علم سره فرمايي او په خپل ابدي کتاب قرآن کي ئې ساتلی دی:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

ژباړه: اوس په نړی کښي هغه غوره ډله تاسي ياست چې د انسانانو د لارښودني او اصلاح لپاره منځ ته راوړل شوېده، (سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ : ۱۱۰)

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

ژباړه: پداسي حال کي چې عزت خو د الله، د هغه د پيغمبر او مؤمنانو لپاره دی، (سُورَةُ الْمَنَافِقُونَ : ۸)

داسي امت پر خپل رباني عزت ټوله نړی قربانولای شي خو دا هم بايد واضح کړل شي چې په اسلام کي د نسلي قوميت په مثل څه نشته، او نه هم پر درواجن فخر د هغه اساس او بنياد ولاړ دی، چې ددې په اړه ډير دولتونه دا افتخار بولي چې دوی تر ټولو غوره دي، بلکي اسلام يو مثالي قوميت دی چې دنيا ته د خير دعوت ورکوي.

تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ

ژباړه: تاسي د نېکي امر کوئ او له بديو منع؛ او پر الله ايمان لري. [سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ : (۱۱۰)

(ب) د فوحي قوت اهتمام:

اسلام د دې اړخ نه هم غافل ندی پاتي شوی، بلکي د حکومتي نظام د ساتني په موخه ئي هغه د فريضي په توگه ياد کړيدی، او په هغه او په لمونځ او په روژه کي کوم فرق نشته، په نړی کي هيڅ نظام هم داسي نشته چي پر عسکري او فوحي اړخ دې دومره ټينگار کړی وي، لکه څرنگه چي اسلام کړی دی:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُزْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

ژباړه: او تاسي تر خپلي وسي وسي ډېر زيات طاقت او تيار زين کړي اسونه، د هغوی د مقابلي لپاره برابر کړئ. تر څو چي په دې وسيله د الله پر دښمنانو، پر خپلو دښمنانو او پر هغو نورو دښمنانو هيبت راولئ، (سُورَةُ الْأَنْفَالِ : ۶۰)

نبوي حديث دی:

عَلِّمُوا أَوْلَادَكُمْ السَّبَاحَةَ وَالرَّمَايَةَ وَأَمْرُهُمْ نَيْبُو عَلَى الْخَيْلِ وَثَبَا. (الحديث)

مفهوم: خپلو اولادونو ته لامبو او غشي ویشتل ورزده کړئ، او هغوی ته په مهارت سره په آسونو باندي په ورتوب وهلو سره د کښېنستلو حکم وکړئ.

دقرآن کریم آیتونو د حضور اکرم صلی الله علیه وسلم په غزواتو او د ده وروسته د خلفای راشدینو په فتوحاتو کي داسي جنگي طریقې پیدا کيږي چي د نویو نظامي سسټمونو مترادف دي، او نن چي د کوم شي زده کړه په فوحي اکډميو او پوهنتونونو کي ورکوي، دلته د هغه د تشریح موقع نده.

خو اسلام چي د قوت ئي هومره اهميت په گوته کړيدی خو په هر صورت امن ته ترجیح ورکوي، لکه څرنګه چي د قوت د آيتونو سمدستي وروسته الله جل جلاله فرمايي:

وَأِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ

ژباړه: او [اي پېغمبره (ص)!] که دښمن د روغي جوړي خوا ته ميلان ولري، نو ته هم د هغې لپاره تيار اوسه او پر الله توکل وکړه. (سُورَةُ الْأَنْفَالِ : ٦١)

تعليم، صحت عامه (Public Health)، د کردار او اخلاقو جوړښت، جهالت، ناروغي او د رذائلو استیصال، اسلام د دغو ټولو مسائلو نه بحث کړيدی او په هغه پوري مربوط د ټولو مشکلاتو حل ئي وړاندي کړی دی.

(الف) اسلام او علم:

اسلام علم د خپلو فرائضو نه يوه فريضة بولي، د قرآن حميد چي کوم لومړنی آيت نازل شويدي هغه د علم په اړه دی:

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ؛ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ؛ أقرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ؛ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ؛ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

ژباړه: [اي پېغمبره (ص)!] ولوله، د خپل رب په نوم چي هغه (ټول مخلوقات) پېدا کړي؛ د کلکي شوي ويني له يوې ټوټې څخه يې انسان هست کړ؛ ولوله، او ستا رب ډېر مهربان دی؛ چي هغه د قلم په مرسته (انسان ته) علم وښودی؛ انسان ته يې هغه علم ورکړ، چي هغه پرې نه پوهېدی. (سُورَةُ الْعَلَقِ : ٥/١)

رسول الله صلى الله عليه وسلم د بدر په جگړي کي د فتحي وروسته د دښمنانو د بنديانو فديه دا کېښوده چي په هغوی کي دي هر يو ١٠ - لسو مسلمانو ماشومانو ته ليک لوست ور زده

کړي، ددې طريقې نه ئې هدف وو چي د امت نه جهالت ختم کړي، الله جل جلاله عالم او جاهل ندي سره برابر کړي:

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ.

ژباړه: "ايا پوهېدونکي او نه پوهېدونکي يو شانته کېدای شي؟" - نصيحت خو د پوهي خاوندان مني. (سُورَةُ الزُّمَرِ : ٩)

د دين او دنيا په علم کي فرق ندي شوی، بلکي د دواړو په اړه ئې حکم ورکړیدی، او د کایناتو ټول علوم ئې په يوه آيت کي جمع کړيدي او د دې ترغيب ئې ورکړی دی، او دا ئې د ويري لار او د معرفت الهي لار بللي ده:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

ژباړه: ايا ته نه ويني چي الله له اسمانه اوبه اوروي (سُورَةُ فَاطِرٍ : ٢٧)

په دې حصه کي ئې د آسماني علم او د آسمان و ځمکي د خپل منځي ربط په اړه اشاره کړېده؛ ورپسې فرمايي:

فَأَخْرَجْنَا مِنْهَا شَجَرًا

ژباړه: او بيا د هغو په وسيله مور راز راز مېوي راباسو چي مختلف رنگونه يي وي. (سُورَةُ فَاطِرٍ : ٢٧)

د آيت په دې حصه کي د نباتاتو د علم، د هغه د عجائباتو او د هغوی د ترکيب او امتزاج په لور اشاره کوي؛ او فرمايي:

وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَايِبٌ سُوْدٌ

ژباړه: په غرونو کېني هم سپيني، سري او تكي توري ليکي (لاري) موندل کيږي چې بېلابېل رنگونه يې وي؟ (سُورَةُ فَاطِرٍ : ٢٧)

په دې حصه کې د "طبقات الارض د علم" او د حُکمي د تغييراتو او انقلابونو په لور اشاره شوېده:

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ۝

ژباړه: او په همدې ډول د انسانانو، ځناورو او څارويو رنگونه هم مختلف دي. حقيقت دا دی (سُورَةُ فَاطِرٍ : ٢٨)

د آيت په دې حصه کې د حيواناتو د علم په اړه اشاره شوې ده، چې په هغه کې ئې ټول اقسام، يعني انسان، د حُکمي حشرات او هر څه شامل دي، بيا اشاره فرمايي:

إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۝

ژباړه: چې د الله د بندگانو څخه يوازي عالمان د هغه څخه وېرېږي. (سُورَةُ فَاطِرٍ : ٢٨)

دا آيت پر دې خبره دلالت کوي چې الله جل جلاله خلکو ته د کایناتو د مطالعې حکم کوي، او ورته هڅوي ئې او څوک چې د دې کایناتو د رموزو او دقائفو نه باخبر دي هغوی د معرفت او خشیت خاوندان بولي، د دې نه به تاسي ته پته ولگيږي چې اسلام څومره د جهل دښمن دی.

(ب) اسلام او عام صحت:

رسول الله صلى الله عليه وسلم خلک هڅولي دي چي د خپل جسماني قوت په لور پاملرنه وکړي، چي د هغه نه وروسته دوی د روحاني قوت په اړه فکر کولای شي، نبوي صلى الله عليه وسلم ارشاد دی:

الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ

مفهوم: قوي مسلمان تر کمزوره مسلمان غوره دی.

بل حای فرمایي:

إِنَّ لَبَدَنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا

مفهوم: ستاسي د بدن پر تاسي حق شته.

سرور کائينات صلى الله عليه وسلم خپل امت لره د صحت په اړه ډير قواعد بيان کړيدي، او په خاص ډول سره د ځان ساتني د صحت په اړه چي د طبي علم لومړنی ضروري جزء دی.

د حضور صلى الله عليه وسلم دا قول دی چي: "مور داسي خلک يو چي د لوړي په حالت کي خوراک کوو، او چي کله خوراک کوو نو ډير ځانونه نه مروو". او يا د اوبو څيښلو په هکله د حضور اکرم صلى الله عليه وسلم احتياط همداسي دی، حديث کي راځي:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَعْذِبُ الْمَاءَ.

مفهوم: رسول الله صلى الله عليه وسلم به خوړي اوبه راغوښتلي.

په ولاړو اوبو کي د بولو کولو او يا گندگي اچولو نه حضور صلی الله علیه وسلم منع کړېده، په کوم ښار کي چي به وښه خپره شوي وه د هغه ځای پر اوسېدونکو به ئې د قرنطینه¹ امر (نه به خپله د هغه ځای نه چيري ځي او نه به بل څوک ورته راځي) کاوه.

د ساري ناروغۍ او ناروغانو نه د حضور اکرم صلی الله علیه وسلم تنبيه او د لري کېدلو حکم، د مختلفو جسماني ورزشونو په لور د ده توجه، لکه د غشو ویشتل، لامبو وهل، آس چلول، منډه وهل، او د هغوی په لور د امت هڅول، تر داسي حده چي په حدیث مبارک کي راځي:

مَنْ عَلِمَ الرَّمَى ثُمَّ نَسِيَهُ فَلَيْسَ مِنِّي

مفهوم: چا چي ویشتل (غشي ویشتل) زده کړه او بیا ئې هېر کړه هغه زما نه ندی.

حضور اکرم صلی الله علیه وسلم د الهي قربت د حصول په نیت د رهبانیت، قطع علائق، جسماني تعذیب او د هغه د بي ساري کمولو نه منع کړې ده، په دغو ټولو اوامرو کي د اعتدال په لور د امت لارښوونه کول، دا ټول پر دې شاهدي وايي چي اسلام د خپل ملت عام صحت ته ډیره توجه او پاملرنه کوي، په ډیر شدت سره د صحت ساتني پر اصولو د عمل توصیه کوي او د دې سلسلې ټولو گټورو شيانو ته ښه راغلاست وايي، دا هغه طریقه ده چي اسلام پدې طریقه سره د ناروغیو سره مقابله کړېده.

.....
¹کوم کس، ښار يا کښتۍ چي به د وښه ښکار شوه، هغه به تر کومي ټاکلي مودې پوري د خلکو د تلو راتلو نه منع کېدل، دغه علاج به ئې قرنطینه بلۍ. (ژباړن)

(ج) اسلام او اخلاق:

اسلام د اخلاقو په لور ډیره زیاته پاملرنه کړېده، د نفس اصلاح او پاکیزگی د خیر و فلاح اساس بولي، د الله جل جلاله ارشاد مبارک دی:

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

ژباړه: په رښتیا سره بری هغه چا تر لاسه کړ چې نفس یې پاک کړ. (سُورَةُ الشَّمْسِ : ۹)

د امتونو انقلابي حالت ئې د هغوی د اخلاقو په بدلون او د نفس په اصلاح پوري مربوط بللی دی:

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ

ژباړه: حقیقت دا دی چې الله د هېڅ قوم حالت نه بدلوي، تر څو پوري چې هغوی خپل اوصاف نه وي بدل کړي. (سُورَةُ الرَّعْدِ : ۱۱)

پر تړون باندي د وفا کولو ټینګار کوي:

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا؛ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ

ژباړه: له مؤمنانو څخه ځیني داسي شخصیتونه شته چې له الله سره یې کړې ژمنه رښتیا کړې ده: له هغو څخه چا خپل نذر پوره کړ او څوک د وخت راتلو ته انتظار باسي. هغوی پخپله کړنلاره کښي هېڅ تبدیلی را نه وستله. (دا هر څه ددې لپاره وشول) تر څو چې الله صادقانو ته د هغو د صداقت مکافات ورکړي. (سُورَةُ الْأَحْزَابِ : ۲۴/۲۳)

په همدې توگه د اتفاق، صبر، قرباني، برداشت او هڅو لارښوونه كوي:

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ؛ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

ژباړه: ځكه چې داسي به هيڅكله نه وي چې هغوی د الله په كار كښي د لوري، تندي او بدني تكليف څه كړاو وگالي او د حق د منكرانو چې كومه لاره بده ايسي هغوی پرې كوم گام واخلي، او له كوم دښمن څخه (چي له حق سره يې دښمني وي) څه غچ واخلي او د هغه په بدل كښي هغو ته يو نېك عمل ونه ليكل شي. دا باوري ده چې د الله په وړاندي د نېكانو د خدمت حق نه ضايع كيږي. په همدې ډول دا به هم هيڅكله نه وي چې (د خداى په لار كښي) هغوی څه لږ ډېر لگښت كوي او (د جهاد په منډو تړو كښي) كوم ناو (دره) ووهي او په حق كښي يې هغه ونه ليكل شي، تر څو چې الله د هغوی ددې غوره كړنچارې مكافات هغو ته وركړي. (سُورَةُ التَّوْبَةِ: ١٢٠/١٢١)

د اسلام په شان د ضمير د بيدارولو والا د شعور د ژوندي كولو والا او پر انسان خپله د خپل ځان پيره درولو والا(چي تر ټولو غوره پيره ده) بل كوم محرک نشته. او دا هغه طريقه ده چې په هغه سره اسلام د رذالت سره مقابله كړي ده.

(س) "خپلمنځي ټولنيز كفالت" او د افلاس استيصال:

اسلام په پيل كى د افلاس سره نظرياتي مقابله كړېده، چې هغه ئي د كفر مترادف بللى دى، او رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغه نه پناه غوښتي ده، په حديث كې شته:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ

مفهوم: ای الله! د کفر او فقر نه ستا پناه غواړم.

خالص او پاک مال ئې خوښ کړیدی:

نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ لِلرَّجُلِ الصَّالِحِ

مفهوم: د نیک کس لپاره پاک مال څومره ښه دی.

د زهد مرکز ئې زړه بللی دی، نه د دنیا مال، په خلکو کې تر ټولو ستر زاهد هغه دی چې د خپل ذاتي اختیار او امکان نه زیات پر الله جل جلاله باور وکړي، اسلام د افلاس سره په ایجابي طرز باندې مقابله کړېده، ځکه چې د عمل او کسب امر کوي:

فَأْمْسُوا فِي مَنَاقِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ^ط

ژباړه: د هغې پر سینه باندې ګرځئ او د خدای روزي خورئ، (سُورَةُ الْمُلْكِ : ۱۵)

کسب ئې د تقرب الهي ذریعه بللی دی، هغه ئې د مغفرت او محبت ذریعه بللی، د حضور اکرم صلی الله علیه وسلم قول مبارک دی:

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُؤْمِنَ الْمُحْتَرِفِ

مفهوم: الله تعالی جل جلاله کاسب مسلمان خوښوي.

د محتاج د زړه نه ئې د ذلت د احساس د لري کولو هڅه کړېده، او هغه ئې پوه کړیدی چې افلاس د دې نوم ندى چې د چا سره د دنیا د زيب و زينت سامان او تسکين او راحت

ببنونکي شيان نه وي بلکي افلاس هغه دی چي د انسان زړه مفلس او فقير وي او په اخلاقو کي محتاج وي.

د حضور اکرم صلی الله عليه وسلم مبارک قول دی:

لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ لَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ

مفهوم: غنا د سامان د کثرت نوم ندی بلکي غنا د زړه د بي احتياجي نوم دی.

د "خپلمنځي ټولنيز کفالت" چي تر کومه ځايه تر او دی اسلام دغه اصول په خپل ټولو اشکالو او صورتونو کي منلی دی، لکه څرنګه چي ئې د يو فرد او د هغه د خاندان افرادو کي د خپل منځي کفالت طرز ايښی دی.

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ

ژباړه: له مور او پلار سره ښه چار چلند وکړئ. (سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ/الإِسْرَاءِ : ۲۳)

وَوَصِيًّا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۝

ژباړه: مور انسان ته، د خپل مور او پلار سره په غوره سلوک کولو هدايت کړيدی. (سُورَةُ الْأَحْقَافِ : ۱۵)

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ

ژباړه: د ويني خپلوان (د ميراث د وړلو د نظره) يو د بل زيات حقدار دي. (سُورَةُ الْأَنْفَالِ : ۷۵)

د کورنیو په منځ کې د دې خپل منځي کفالت اهمیت دادی چې هغه په دې کې توازن ساتي، او دا ښکاره خبره ده چې همدا کورنی نظام د یوې ټولني د بنیاد لومړنی څښتنه ده.

د فرد او نهضت او د نهضت او فرد تر منځ ئې هم همدا اصول برقرار ساتلي دي، د دوی نه پر هر فرد څه نا څه فرائض ایښودل کيږي، او د هغه څه نا څه حقوق مقرر کوي، هر کس لومړی په دې مکلف دی چې خپل ذاتي عمل تر ښه هم په غوره انداز کې سرته ورسوي، ځکه د دغه ذاتي عمل ثمر د نهضت ملکیت دی، که څه هم په پای کې هغه ور ورسیري.

نبوي صلی الله علیه وسلم حدیث دی:

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتَّقِنَهُ

مفهوم: بې شکه الله تعالی جل جلاله خوښوي چې په تاسي کې چې کوم شخص کله کوم کار کوي نو په احسنه طریقه دې وکړي.

هر کس په دې هم مکلف دی چې هغه دې د نهضت د مفاد او گټو داسې ساتنه وکړي لکه څرنگه چې ئې دی محافظ او ساتونکی وي، او ورباندې متعین دی، په حدیث کې راځي:

أَنْتَ عَلَى ثَعْرَةٍ مِنْ ثَعْرِ الْإِسْلَامِ فَلَا يُؤْتَيْنَ مِنْ قَبْلِكَ

مفهوم: ته د اسلام د سرحدونو نه پر یو سرحد ئې ، نو ستا له لوري نباید حمله وشي.

هیڅ فرد د عامه مصالحو د ساتني او پاسدارۍ نه بری الذمه (معاف) ندی.

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

مفهوم: ستاسي نه هر يو راعي دی او د خپل رعیت په هکله مسئول.

په ټولو افرادو د نهضت د گټو لپاره خپل منځی تعاون واجب دی، د نیکی او ښه والي د حدودو د ساتلو د شرط سره سره په قرآن کي راځي:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ

ژباړه: کوم کارونه چي د نېکۍ او خدای پالني دي، په هغو کښي له ټولو سره مرسته وکړئ؛ او کوم کارونه چي د گناه او تيري وي، په هغو کښي د هيچا ملاتړ مه کوئ. (سُورَةُ الْمَائِدَةِ : ۲)

امت د کمزورو د حفاظت او د هغوی د گټو د رعایت او ضمانت مسئول وي، نو ځکه هم ورباندي واجب ده چي د ضرورت پر وخت د هغوی د ساتني او حفاظت لپاره حتی د جگړي نه هم دریغ ونکړي.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ

اخر څه دلیل دی، چي تاسي د الله په لاره کښي د هغو بېوسو نارینه، ښځو او ماشومانو په خاطر نه جنگېړئ چي کمزوري کړای شوي، (سُورَةُ النِّسَاءِ : ۷۵)

دا هم ورباندي واجب ده چي د دوی تر بلوغ پوري به د دوی د اموالو ساتنه کوي.

وَأَبْتَلُوا أَلِيَّتِي حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا

ژباړه: او يتيمان تر ازمويني لاندې ونيسئ، تر دې پوري چې هغوی د نکاح کولو وړ عمر ته ورسيري، بيا که تاسي په هغو کښي اهليت وليد، نو د هغو شتمنی ورته وسپارئ. داسي هيڅکله مه کوئ چې د انصاف له حد څخه تېری وکړئ او له دې وېرې څخه د هغو شتمني په بېره بېره وخورئ چې که هغوی لوی شي خپل حقوق به درڅخه وغواړي. (سُورَةُ النَّسَاءِ : ٤٦)

امت د دې ذمه دار هم دی چې د خپلو فقراوو او محتاجو کسانو لپاره د خپل استطاعت مطابق خوراک پيدا کړي، د هغوی لپاره به زکات راغونډوي او د دوی په فلاحي چارو کي به ئې مصرفوي، که دا کفايت ونکړي نو بيا به پر سرمايه دارو خلکو د همدوی لپاره څه نا څه زيات محصول ږدي، او په دې اړه کوم قيد و شرط ورباندي نشته د دې پرته چې هغه به د کفالت لايق وي.

دغه ستر او حنيف دين(اسلام) خير و سلوک يوازي تر تشويق او ترغيب پوري محدود ندی بلکي په دې هکله ئې د پوره تعاون ضمانت کړيدی، هغه پر هر صاحبِ مقدرت مسلمان باندي دا فرض کړيدي تر څو د فقراوو او اهلِ ضرورتو خلکو سره د هغوی د حيات د بار په سپکولو کي د خپل قدرت مطابق برخه واخلي.

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ؛ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ.

ژباړه: د هغو په مالونو کښي يو ټاکلی حق دی؛ د سوال کوونکي (فقراوو) او محروم (هغه فقراوو چې سوال نه کوي) لپاره. (سُورَةُ الْمَعَارِجِ : ٢٥/٢٦)

د اغنيوو نه ئې د زکات په ټولولو کي کوم رعايت ندی روا کړی، د اصلي سرمايي دوه نيم فيصده اداء کول فرض ده، چې هر کال به ئې د مسلمانانو بيت المال تري وصولوي، يوازي ئې د سرو او سپينو زرو پر زکوة بسنه(اکتفاء) نده کړي، بلکي اوبنان، پسونه، وزې، د تجارت سامان، ميوه او غله جات ئې هم پکي شامل کړيدي، د زکات يو بل ډول هم شته، يعني صدقه فطر چې تر روژو وروسته فرض کيږي، د صدقاتو د وېش په اړه اسلام د

انتهايي عدل و انصاف لار غوره كړې ده، په قرآن كې د تقسيم د هغو اړخونو په اړه هم اشاره شوې ده:

إِنَّمَا أَلْصَقْتُ لِفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرْمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ ۖ

ژباړه: دا صدقې خو په اصل كښي د فقيرانو او مسكينانو لپاره دي، او د هغو خلكو لپاره دي چي د صدقو د چارو مامورين وي، او د هغو لپاره چي زړونه يې په لاس راوړل مقصد وي. دغه راز دا د غاړو د ازادولو او د پورورو د مرستي لپاره د خدای په لار كښي او په مسافر پالنه كښي د استعمالولو لپاره دي. (سُورَةُ التَّوْبَةِ : ٦٠)

لكه څرنگه چي زكات په يو مقدار كې په لاندې طبقاتو باندي ويشل كيدای شي:

- الْمَسَاكِينِ: چي كوم مال او دنيا نلري.
- الْفُقَرَاءَ: چي د ضرورت مطابق مال و جائيداد نلري.
- الْعَامِلِينَ عَلَيْهَا: هغه خلك چي د زكات د راغونډولو او تقسيمولو پر كار مأمور شوي دي.
- الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ: هغه خلك چي د اسلام اظهارول ئې غوښتل خو ويريديل چي ددوی كورنی به ئې د مال او ميراث نه محروم كړي.
- الرِّقَابِ: كوم مسلمان غلامان چي د كفارو په قبضه كې وي د هغوی د آزاديدلو لپاره.
- الْغُرْمِينَ: قرضداران، دومره دي وركول شي چي قرضونه ئې رفع شي.
- فِي سَبِيلِ اللَّهِ: د هغو مجاهدينو مصارف چي د كفارو سره په ډگر كې وي.
- ابْنِ السَّبِيلِ: هغه مسافر چي د سفر مصرف ورسره نه وي.

په دې توگه اسلام د امت د ټولو ټولنيزو مصالحو ضمانت ورکوي او د هغوی ساتنه کوي، او خپل منځي کفالت، مرستي، محبت، فرد او د هغه ذات، د ټولني د افرادو تر منځ پر اعتماد باندې اسلامي ټولنه جوړوي.

۳- اقتصادي مصالح

اسلام د امت د اقتصادي مصالحو ساتنه کوي، او د اقتصادي اصلاح قواعد او ضوابط ټاکي، چي ځيني ئې په لاندي ډول دي.

(۱) پر هر قادر شخص باندې کار کول او روزي لاسته راوړل فرض دي، اسلام د کسب و عمل ترغيب ورکوي او په هر قادر فرد ئې فرضوي، د کار کونکو او کاسبو خلکو تعريف کوي او فقر کول او بل چاته لاس غزول حرام بولي، وايي تر ټولو ستر عبادت کار کول دي، دا د انبياوو عليهم السلام سنت دی، بي کاران غندي، او وايي دوی پر ټولنه بار دي، که څه هم د دوی د بي کارۍ سبب هر څه وي، که څه ئې هم د فراغت نه هدف د عبادت لپاره وزگار تيا وي، اسلام دا ډول بي کاري نه خوښوي، پر الله جل جلاله توکل دا دی چي انسان اسباب اختيار کړي، او پر نتائجو ئې هم نظر وساتي، چي پر دغو دواړو اړخونو ئې د يوه په اړه هم بي اعتنايي وکړي هغه متوکل ندی، کوم رزق چي د الله جل جلاله له خوا مقرر شوی دی هغه د سالمو هڅو سره ترلی دی.

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۝

[او اي پيغمبره (ص)! دوی ته ووايه: «تاسي عمل کوئ! الله، د هغه پيغمبر او مؤمنان ټول به وگوري چي ستاسي کړه وړه اوس څه دي. (سُورَةُ التَّوْبَةِ : ۱۰۵)

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:

مَا أَكَلْ أَحَدُكُمْ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدَيْهِ

مفهوم: په تاسي کي کله هم چا تر هغه چا چي د خپلو لاسونو(د لاس گټلي) خوري غوره څه ندي خورلي.

حضرت عمر فاروق رضی الله عنه فرمايي:

لَا يَقْعُدُ أَحَدُكُمْ عَنْ طَلْبِ الرِّزْقِ وَ لَا قَدْ عَلِمَ أَنَّ السَّمَاءَ لَا تُمَطِّرُ ذَهَبًا وَ لَا فِضَّةً

مفهوم: په تاسي کي دي څوک د رزق غوښتنه نه پرېږدي، او نه دي هم لاس پر لاس کښيني، حال دا چي ورته معلومه ده چي له آسمان نه نه طلا رالويږي او نه سپين زر.

(۲) د طبعي ثروت د مراکزو لټه کول او په کایناتو کي چي کوم قوتونه دي د هغوی نه استفاده کول، په دې کایناتو کي چي د ثروت څومره منابع او د دولت څومره مصادر هم دي د هغوی په لور اسلام د خپلو پیروانو پاملرنه او توجه ور اړوي، د هغوی په لور د توجه رغبت پکي پيدا کوي، او د هغوی نه گټه اوچتول واجب بولي، اسلام وايي چي په دې عجيبو کایناتو کي چي هر څه شته هغه ټول د انسانانو لپاره مسخر دي، تر څو گټه تري پورته کړای شي.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظُهْرًا وَبَاطِنًا

ژباړه: ايا تاسي نه وينئ چي الله د اسمانونو او ځمکي ټول شيان ستاسي لپاره مسخر کړي دي او خپل ښکاره او پټ نعمتونه يې پر تاسي تمام کړي دي؟ (سُورَةُ لَقْمَانَ : ۲۰)

(۳) د ناپاکو ذرائعو نه د کسب حرمت: د گټي ناپاکي داده چي هغه د کوم "کار" پرته تر لاسه شي، لکه سود، ځمار، لاتړی او نور... يا د کوم مسلم حق پرته تر لاسه شوی وي لکه

شراب، خنزیر، منشیات او نور، د گټي دغي ټولي لاري چاري اسلام نه مني بلکي ناجائز ئي بولي.

(۴) د مختلفو طبقاتو تر منځ دي مادي فرق راتپي کړای شي، چي د هغه سره به د عرش نشين امارت او خاک نشين غربت تر منځ فاصله له منځه ولاړه شي، په دې لړ کي اسلام پر مالدارو خلکو د تجربو ډکول او ناجائز او د عيش و عشرت مظاهر منع اعلانوي، د فقراوو د ژوندانه چارو د بڼه کولو وړاندوينه کوي، د حکومت او سرمايه دارانو په مال کي د هغوی حق مقررول او د هغه لپاره يوه عملي طريقه بنپي، د مصارفو په خیر کي د مصرفولو لپاره لارښوونه کوي، او د بخل، رياء، احسان بنوونه او د تکليف رسول غندي، د خپلمنځي مرستي، حسنه قرض، او غوره سلوک اصول ټاکي.

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۗ

ژباړه: کوم کارونه چي د نېکۍ او خدای پالنې دي، په هغو کښي له ټولو سره مرسته وکړئ.
(سُورَةُ الْمَائِدَةِ : ۲)

د دې ټولو ملي، ټولنيزو، اقتصادي، مصالحو د ساتني په موخه شريعت د اهل حل و عقد کسانو ته د قانون جوړوني حق ورکړی دی، که څه هم دا حق مشروط دی، يعني چي دوی کوم قواعد او قوانين جوړ کړي، هغه به د شرعي قطعي احکامو، د هغه د قانوني روح او د هغه د بنيادي اصولو مطابق وي، او دا حق اسلام په دوه ډوله منحصر کړیدی:

(الف) تنفيذي قوانين (Executive Legislation):

ددې هدف د اسلامي نصوصو د نفاذ ضمانت دی، دا ډول قوانين به د هغو احکامو او ضوابطو مشابه غوره کيږي چي نن سبا ئي وزيران صادروي، او د هر وزير يوه اختياري دائره وي چي په هغه کي دننه کولای شي داسي احکام صادر کړي.

(ب) انتظامي قوانین (Administrative Legislation):

ددې هدف د عام شریعت د اصولو پر اساس د نهضت تنظیمول، ساتنه او د هغه د ضروریاتو پوره کول دي، داسې دستوري قوانین په همدغه امورو کې وضع کیدای شي چې په اړه ئې شریعت خاموش پاتې شوی وي، او د هغوی په اړه مخصوص نص موجود نه وي، د دې ډول قوانینو لپاره دا شرط دی چې هغه به په هر صورت سره د شریعت او د شریعت د دستوري (قانوني) روح مطابق وي.

ډیر داسې ټولنیز او اقتصادي قوانین دي چې اسلامي شریعت ديارلس سوه کاله مخکې وړاندې کړيدي او اوسني غربي قوانینو هغوی تر همدې شلمې پېړۍ مخکې نه پېژندل.

(۱) د شرابو حرمت او د طلاق جواز:

دا داسې قوانین دي چې د نني عصر حکومتونو د دې پېړۍ نه مخکې ونه موندل، بیا په هغوی کې ځینې داسې قوانین دي چې شراب ئې مطلق حرام کړل او ځینو په جزوي طرز باندې (یعني په خاصو صورتونو کې)، ځینې د هر قید و شرط پرته طلاق جائز بولي او ځینې بیا د شرائطو او قیوداتو سره.

(۲) خپل منځي مرستي او مشترک التزام:

اسلامي شریعت تر ټولو مخکې هغه شریعت دی چې د "خپل منځي تعاون" نظریه ئې وړاندې کړه:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۗ

ژباړه: کوم کارونه چې د نېکۍ او خدای پالنې دي، په هغو کې له ټولو سره مرسته وکړئ.
(سُورَةُ الْمَائِدَةِ : ۲)

او په همدې توگه ئې د مشترکي ذمه داری (Mutual Obligation) نظريه هم وړاندې کړه:

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ؛ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ.

ژباړه: د هغو په مالونو کېني یو ټاکلی حق دی؛ د سوال کوونکي (فقرانو) او محروم (هغه فقرانو چې سوال نه کوي) لپاره. (سُورَةُ الْمَعَارِجِ : ۲۶/۲۵)

دا دواړي داسې نظريې دي چې غیر اسلامي نړۍ تر دې مخکې نه وو موندلي، او اوس دوی په ځینو مقررې حدودو کې د هغه تطبیق کوي.

(۳) ذخیره کول، رشوت، او د واسطې نه ناجائزه گټه اوچتول حرام دي:

د رسول الله صلی الله علیه وسلم مبارک قول دی:

لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِئٌ

مفهوم: همغه کس د احتکار جرأت کوي چې پر غلظه لار وي.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ وَتُدْءُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ژباړه: او تاسې مه په خپلو منځو کېني یو د بل مال په ناروا توگه خورئ او مه هغه مال حاکمانو ته په دې غرض وړاندې کوئ چې تاسې ته په قصدي توگه او ظلم سره د نورو خلکو د یو څه شتمنی د خورلو فرصت په لاس درشي، په داسې حال کې چې تاسې پوهیږئ. (سُورَةُ الْبَقَرَةِ : ۱۸۸)

دا هغه ضوابط او قوانين دي چي د ډيرو وختونو نه د انسان په لاسونو جوړ كړل شوي قوانين تري بېخبره ول، او اوس بالاخره تر هغوی پوري ور ورسېدل.

۲- د حاکمانو او محکومينو د خپل منځي تعلقاتو تنظيمول:

اسلام د حاکم او محکوم تعلق په دې ډول سره منظم کړيدي چي تر ننه پوري هم په نويو ټولنو کي په هيڅ کوم تنظيم کي نه موندل کيږي، په هغه کي مثالي طرز حکومت شورائي(جمهوري) دی، د حاکم لپاره د اقتدار کرسی ته د ورسېدلو يوازي يوه لار ده چي هغه هم د محکومينو خواهش او د هغوی انتخاب دی.

وَأْمُرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ

ژباړه: خپلي چاري پخپل منځي مشوري سره سرته رسوي. (سُورَةُ الشُّورَىٰ : ۳۸)

وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأُمْرِ

ژباړه: او د دين په چارو کښي هغو ته هم په مشوره کي برخه ورکړه، (سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ : ۱۵۹)

شريعت چي د شوری کومه خاصه طريقه نده مقرره کړي هغه لدې امله چي دا ئي د ژوندانه چارو د ضرورتونو مطابق پرې ايښي ده، خو اساسي اصول او بنيادي طريقه ئي ورته ټاکلي ده، يعني خلک به د حيات په تنظيم او د حکومت په تشکيل کي د يو بل سره شريک وي.

پر دې اساس مور وياي شو چي اسلامي نظام د اوسني پارلماني نظام تر حکومت ډير نږدې دی، او د اسلامي لارښوونو مطابق د ستر حاکم انتخابول، د ولسمشر غوره کول د جمهوري نظام سره په يو ځای کي مختلف دي هغه داچي په اسلام کي تر هغه چي کله حاکم

خپله د يو داسي کار مرتکب نشي چي دی بايد د خپلي عهدي نه معزول کړل شي کولای شي د ژوند تر پایه خپل پر منصب باقي پاتي شي، د دې طريقي نه په اسلامي حکومت کي يو لور ته د جمهوري نظام امتیازي اصل، يعني د عوامو د انتخاب کولو په طريقه باندې د حاکم غوره کول موجود دي او بل خوا د پاچاهي د نظام امتیازي اصل يعني ثبات او استقرار، د حاکم د تجرباتو نه لکه څرنګه چي حق دی استفاده(چي ده ته د حکومت کولو په وخت کي ورحاصل شوی دی) هم موندل کيږي، او ورسره دا نظام د يادو دواړو نظامونو د عيوبو نه هم پاک دی، اسلامي نظام د دغو نظامونو سره په ځينو اساسي شيانو کي مختلف دی.

(۱) د حاکم نډمه داري: په اسلام کي حاکم د خپلو ټولو اعمالو په هکله ځواب ورکونکی دی، دی په خپلو سياسي، تعزيري او قانوني تصرفاتو کي يو ډول محاسبه کيږي، دا يو داسي امتیاز دی چي اوسني اکثر نظامونه تري محروم دي، ځکه د زیاترو نظامونو قانون دا دی چي د حاکم نه(که پاچا وي او که ولسمشر) د هغه د افعالو په اړه سياسي يا تعزيري پوښتنه نه کيږي، بلکي وزراء به د ده د اعمالو نډمه داري په غاړه اخلي، لکه څرنګه چي په مصري اساسي قانون کي په ۶۲ ماده کي وو،(چي په ۲۳ جولای ۱۹۵۲م په فوځي کودتا کي رد شوه) چي د پاچا احکام که تحريري وي او که تقريري د وزارت نډمه داري ئي په هکله نه ختميږي.

يعني پر پاچا د خپلو تصرفاتو کومه نډمه داري نشته بلکي وزارت ئي ځواب ورکونکی دی، د دې ډول غلطو او فاسدو قوانينو لاندې پر هيواد او هيوادوالو چي د دواړو لوريو نه کوم مظالم وشول ټولو وليدل، يو خوا پاچا دی چي د خپلو افعالو ځواب ورکونکی ندی، بل خوا وزراء دي چي د پاچا د تقريري او تحريري اوامرو په هکله په خپل منځ کي اختلاف کوي، او پره ئي يو پر بل وراچوي، تر څو د خپل نډمه داري نه خلاص شي، ځکه دا وخت چي کوم استبداد خپور شوی وو پر اساس ئي هېچا هم د پاچا د اوامرو په نتیجه کي پر غلطو نتايجو د لاسته راوړنو باندې نيوکه نشوه کولای.

(۲) بشپړ مساوات او برابري: حاکم و محکوم په هر ډول او ټولو حقوقو کي برابر دي، د عوامو هر فرد ته دا حق ورپه برخه دی چي هغه دي په هره محکمه کي چي وغواړي د حاکم په خلاف عريضه وکړي، او د خپل حق غوښتونکی وي، ځکه د عدل و انصاف په

نفاذ کي اسلام د وړو کي او لوی تر منځ کوم فرق نه پیژني، د هغه په نزد ټول د ږمونځي د غاښونو په څیر برابر دي.

اسلام د مساواتو پر دې اصولو د خپلو پیروانو نه په ډیره سختي سره د پابندي غوښتنه کوي، حتی دا هم جائز نه بولي چې د محاکمې په وخت کي دي د دواړو لوریو د منځ نه د یوه سړي سره امتیازي سلوک وشي، لکه څرنګه چې روایت دی چې حضرت علی رضی الله عنه پر دې خبره خفه شو چې قاضي ده ته د ده په کنیت (په عربي تهذیب کي کنیت یعنی "ابوالحسن" ابوبکر او داسي نورو خطاب کول چې د تعظیم علامت دی) خطاب وکړ، او د ده دښمن ئې یوازي د هغه په نوم وروبلې او ويي ويل: (ای فلانکيه! ولاړ شه او ای ابوالحسن "علی"! ولاړ شئ) چې کله قاضي ته دا وهم پیدا شو چې ګواکي حضرت علی رضی الله عنه ځکه خفه شو چې ولي ئې دی د ده د دښمن سره برابر یو ځای درولی دی، چې یو یهودي دی نو د هغه د ناراضګی دلیل ئې وپوښته، ده ورته وفرمایل: "ځکه تا زموږ دواړو سره یو ډول معامله ونکړه، دی دي یوازي په خپل نوم او زه دي په خپل کنیت سره راوبللم"، د غور و فکر خبره ده چې حضرت علی رضی الله عنه دا نکړه خوښه چې د ده سره دي د دې ډول ادنی رعایت او ځانګړي ادب نه کار واخیستل شي، تر څو داسی نه وي چې د خلکو په اذهانو کي د کامل مساوات په معیار کي کوم شک او شبهه پیدا شي.

(۳) بشپړ انصاف:

د اسلام به نظر کي انصاف د هغه معتدل او بی ساري انصاف نوم دی چې د هر ډول محبت او عداوت یا مال و جاه و شخصیت نه متاثر نه وي، په قرآن حکیم کي چې د عدل په اړه کوم آیتونه دي، هغه ډیر قطعي، قوي او په فیصله کوونکي اسلوب کي دي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ؕ

ژباړه: ای مؤمنانو! د عدالت علمبرداران او د خدای لپاره شاهدان اوسئ، که څه هم چې ستاسي د عدالت کولو او شاهدی زیان په خپله تاسي یا ستاسي مور او پلار یا ستاسي خپلو خپلوانو ته راجع کیري هم. (سُورَةُ النَّسَاءِ : ۱۳۵)

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ۤأَلَّا تَعْدِلُوۡا ۗ

ژباړه: د کومي ډلي دښمني دي تاسي دومره را و نه پاروي چي له عدالت څخه واورئ. عدالت وکړئ، (سُورَةُ الْمَائِدَةِ : ۸)

په اسلام کي د عدليي دا وظيفه ده چي بي پري انصاف او عدل قائم کړي، يوازي پر بيانانو او دلائلو اعتماد وکړي، د مدعيانو د شخصيتونو سره بالکل تعلق ونه ساتي، که حاکم وي او که محکوم، پدې اړه هم مور د حضرت علي رضی الله عنه مثال وړاندي کوو، د ده د اميرالمؤمنين کېدلو نه وروسته واقعه ده چي ده خپله يوه ورکه شوې زړه د يوه عيسايي سره وليدله، هغه ئي د ځان سره د قاضي(شريح) پر لور راوستی او وئې فرمايل: "دا زما زړه ده چي نه مي خرڅه کړېده او نه مي هم دې شخص ته "هبه" کړي ده" قاضي عيسايي ته وويل: "ته څه وايي؟" هغه وويل: "زړه زما ده، او گمان کوم اميرالمؤمنين زياتي کړېده" اوس نو قاضي حضرت علي رضی الله عنه ته په توجه سره وويل: "ای اميرالمؤمنينه! ستاسي سره څه ثبوت شته؟" حضرت علي رضی الله عنه وخنډل او وئې فرمايل: "قاضي خو ښه وايي، البته زما سره څه شاهد او ثبوت نشته" نو قاضي د نصراني په حق کي فيصله ورکړه، چي په اورېدلو سره ئي نصراني څو گامه ولاړی خو بېرته راوگرځېدی او وئې ويل: "فيصله چي څرنگه وه اوس خو وشوه، شاهدی ورکوم چي دا د انبياوو عليهم السلام د فيصلو په څېر وه، د مسلمانانو يو امير(ستر حاکم) ما خپل قاضي ته بيایي او قاضي ئي په خلاف فيصله کوي، زه شاهدي ورکوم چي د الله جل جلاله پرته بل معبود نشته او محمد صلی الله عليه وسلم د الله بنده او رسول دی، (يعني اسلام راوړم)، دا زړه د اميرالمؤمنين ده، کله چي دی د صُفین نه راتلی نو زه د لښکر په شا پسې راروان وم، تر داسي حده چي کله دی د خپل خاكي اوبښ نه لري شو، نو ما غلا کړه" حضرت علي رضی الله عنه وفرمايل: "لکه څرنگه چي تا اوس اسلام راوړی نو دا زړه ستا شوه."

(۴) د شريعت د حدودو پابندي:

په څه ډول سره چي اسلام پر حکامو د عدل او محکومينو اطاعت فرض گرځولی دی، هممهغسي ئي لومړئ وعده د هر راز قيد و شرط پرته د "مطلق انصاف" کړي ده، او دوهمه

خبره يعني اطاعت ئي د شريعت د حدودو سره مشروط كړيدى، د نبي كريم صلى الله عليه وسلم حديث مبارك دى:

لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ

مفهوم: د هيڅ مخلوق اطاعت په داسي كار كې واجب ندى چې په هغه كې د خالق معصيت وي.

له دې نه جوته شوه چې پر رعيت د حاكم فرمانبرداري تر هغه وخت پوري واجب ده چې تر كله هغه شريعت قائموي او د دې قانون پر نفاذ باندي پابند اوسي، كله چې دې له دې نه انحراف وكړي نو د ده اطاعت ختميري، نبي كريم صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

اسْمَعُوا وَاطِيعُوا وَانْ اسْتَعْمَلْ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ كَانَ رَأْسُهُ زَبِيئَةً مَا آقَامَ فِيكُمْ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى
مفهوم: كه پر تاسي حبشي غلام هم حاكم كړل شي نو كله چې هغه د خداى د كتاب مطابق حكومت كوي د هغه فرمانبرداري وكړئ.

نو ځكه هم حضور صلى الله عليه وسلم په ډير وضاحت سره د حاكم اطاعت د شريعت په پابندي سره مشروط كړيدى.

(۵) د اُمت وحدت:

مسلمان امت يو امت دى، ځكه اخوت د ايمان په اصولو كې يو اصل دى، چې د هغه پرته نشي بشپړيدلاى، او د ده اسكليت مكمّل شكل نشي موندلاى، او دا د رأبي د آزادى او د وړوكو او لويانو تر منځ د خير خواهى او تابعدارى پرته ممكن ندى، همدې ته د اسلام په مخصوصه اصطلاح كې د "نصيحت" او "امر بالمعروف او نهى عن المنكر" د الفاظو سره تشبيه وركول شوي ده، حديث مبارك دى:

الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قَالُوا لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِكِتَابِهِ وَ لِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَ عَامَّتِهِمْ.

مفهوم: دین د خیر خواهی نوم دی، صحابه وو وفرمایل یا رسول الله صلی الله علیه وسلم د چا خیر خواهی؟ حضور صلی الله علیه وسلم وفرمایل: "د الله جل جلاله، د هغه د رسول، د هغه د کتاب، د مسلمانو حاکمانو او مسلمانو عوامو¹...

بل خای حضور اکرم صلی الله علیه وسلم وفرمایل:

إِذَا رَأَيْتَ أُمَّتِي تَهَابَ أَنْ تَقُولَ لِلظَّالِمِ فَقَدْ تَوَدَّعَ مِنْهَا الْخَيْرَ

مفهوم: چي کله تاسي وگورئ چي زما امت ظالم ته په ظالم ويلو ويريزي نو د دوی نه اصلاح او خیر رخصت شوی دی.

د ژوند چي کوم اساسي اوامر دي په هغوی کي د امت د اختلاف تصور هم نشي کېدلای، ځکه د ټولنيز ژوند چي څومره اوامر دي هغوی ټول د يو نظام ماتحت دي، او د ټولو خلکو په وړاندي منل شويدي، نو ځکه هم د اختلاف گنجائش نشي پاتي کېدلای.

فروعی اختلاف خو نه تاواني دی او نه هم د کيني او عداوت باعث، او نه هم دلته گوندي سیاست (Party Politics) دي چي پر سیاست ئي حکومت چليري، او په کوم لور ئي مخ واورې بلکي د سیاست اساس ئي د فکر و تحقيق او خپل منځي مشوره او خیرخواهي ده.

.....
¹د علماوو د تشریح مطابق د الله جل جلاله خیرخواهي، د هغه د توحید اقرار و اطاعت دی، د رسول خیرخواهي د هغه د رسالت اقرار و اطاعت دی، د قرآن خیرخواهي، د هغه د تلاوت احترام او د احکامو پابندي ده، همداسي د حاکمانو خیرخواهي د هغوی د مشروط اطاعت او خیر خواهی ده.

په هر صورت په اسلامي نظام کي د حاکم و محکوم تر منځ خپلمنځي لومړی تعلق او آخر محبت او اخوت او فرض شناسي او اعتماد باندي قائم دی، نو ځکه هم په اسلام کي حاکم ته د راعي (ساتونکي/محافظ او نگهبان) په نوم ويل شويدي، د حاکم په نوم نه، بلکي د راعي په نوم کي د همدردی، پاملرنې، شفقت او ساتني ژباړي مخفي دي، او پر همدې دليل باندي رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل:"

كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ كُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

مفهوم: ستاسي نه هر يو راعي دی او د خپل رعيت په هکله مسئول.

۳- د يو حکومت د نورو حکومتونو سره د تعلقاتو او روابطو تنظيمول:

د اسلام په راتگ سره مسلمان امت ته په نړۍ کي د استادۍ مرتبه... چي مور د آقائيت او سالاری مرتبه نه ورته وايو... ورپه برخه شوي ده، له همدې امله په اسلامي حکومتونو کي کوم حکومت ته دا اجازه نشته چي د چا تابع دي پاتي شي، د چا غلام دي وي، او يا دي د کوم اشغالگر په مخ کي سر تيب کړي، يا د کوم ظالم و بد کار غاصب په مخکي غاړه کړه کړي، د يو حکومت او بل حکومت (State) تر منځ تعلق نن سبا دي ته وايي چي د بين المللي قوانينو او معاهداتو او ميثاقونو مطابق وي، پر دغو قوانينو او معاهدو باندي د ټولو مشترکو سلطنتونو لاسليک وي، او دا سلطنتونه د دغو معاهدو د شرايطو پابندي خپل پر ځان لازم بولي، اسلام د خپل بين المللي بلکي بين الانساني قانون اصل د "عهد ساتني" اصول جوړ کړيدي.

وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

ژباړه: د ژمني پابند اوسئ، دا يقيني ده چي د ژمني په اړه به تاسي وپوښتل شئ. (سورة بنی اسرايل/الإسراء : ۳۴)

الله تعالیٰ جل جلاله چي ڄومره د وفاء، عهد او پر هغه د پابندو خلقو عظمت بيان ڪريدي، په همغه اندازه ئي د عهد ماتوونڪي خلق حقير او ذليل بللي دي، حتى چي هغوى ئي له انساني دائري نه ويستلي او د حيواناتو په زمريه ڪي ئي شامل ڪريدي.

إِنَّ سَرَِّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ؛ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

ژباړه: په يقيني توگه د الله په وړاندي، پر ځمکه په خوځيدونڪي مخلوق کبني، تر ټولو بدتر هغه خلق دي، چي د حق له منلو څخه منکر شوي دي؛ بيا په هيڅ ډول د هغه منلو ته حاضر نه دي. (په تېره بيا) له دوى څخه هغه خلق چي تا ژمنه (وعده) ورسره وکړه، بيا هغوى په هر وخت کبني هغه ماتوي او يو بخرى له خدايه نه وپريزي. (سُورَةُ الْأَنْفَالِ : ۵۵/۵۶)

حتى چي د مسلمانانو نه د خپل داسي دبنمن په خلاف مرسته وغواړي چي له مخکي نه ئي ترون ورسره ڪړى وي، نو دوى نبايد عهد و ترون مات ڪري.

وَإِنْ أَسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ

ژباړه: هو که هغوى د دين په باب ستاسي څخه مرسته وغواړي، نو د هغوى مرسته کول پر تاسي فرض دي؛ خو د يو داسي قوم پر خلاف نه چي له هغه سره ستاسي ترون وي. (سُورَةُ الْأَنْفَالِ : ۷۲)

دا د عهد و وفاء هغه قله (د ستر غره آخري څوکه) ده چي الفاظ تر هغه ځايه له پروازه عاجز دي.

دا يوازي د نظرياتي لوړ پرواز يا آئيډيل خبره خبره نده، بلکي د مسلمانانو په ژوند کي د هغه څومره مثالونه دي، مشهور صحابي حذيفه بن اليمان رضی الله عنه فرمايي: "زه د بدر په جگړه کي يوازي له دې امله شريک نشوم چي زه او ابو الخسيل يو ځای ووتلو، کفارو (قريشو) مور ونيولو، او وئې ويل: تاسي د محمد صلی الله عليه وسلم خواته ځئ؟،

مورن وویل: نه! مورن د هغه خواته نه خو، بلکي مورن خو همداسي مدیني ته روان یو، پر دې باندي دوی زمورن نه د خدای په نوم قسم او وعده وکړه چي مورن به مدیني ته خو، خو د رسول صلی الله علیه وسلم تر څنگ به د دوی په خلاف جگړه نه کوو، نو مورن د رسول الله صلی الله علیه وسلم په لور راغلو او ټوله قصه مو ورته وکړه، حضور صلی الله علیه وسلم وفرمایل تاسي په جگړه کي شرکت مه کوئ، مورن به عهد پوره کوو او د الله جل جلاله نه به د دوی په خلاف نصرت غواړو."

په خپل دغي ستري نظريي کي د شرف و تکریم او اخلاقو سره اسلام یو گام نور هم پر مخ ځي، او په دې حالت کي هم د عهد ماتولو اجازه نه ورکوي، حال دا چي د نورو نه د دې ویره وي، د دې لپاره اړینه ده چي لومړی د دښمن اعلان وکړل شي، د جگړي صراحت او وضاحت وکړل شي، او د خپل دښمن عهد، د اعلان سره د هغه پر مخ وروپشتل شي، يعني یو دم عهد مات نکړل شی چي هغه د تړون سره په دوکه کي مترادف شمېرل کيږي.

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

ژباړه: او که د کوم قوم له خیانت څخه ستا وېره وي، نو د هغه تړون په ښکاره ډول د هغه په وړاندي وغورځوه. دا يقيني ده چي الله خائنان نه خوښوي. (سُورَةُ الْأَنْفَالِ : ۵۸)

د دې نه علاوه اسلام حکم کوي چي ټول اسلامي سلطنتونه دي د اسلامي بيرغ لاندي راغونډ کړل شي، که هغه د بين المللي سياست ميدان وي او که عسکري او يا اتحادي ميدان وي، د دوی دغه اتحاد بايد په پيل کي پر دې بنياد وي چي دوی به د خپل ځان په هکله د بشپړي آزادۍ او خود مختارۍ غوښتونکي وي، او چي څوک هم د دوی پر دغي خود مختارۍ بريد وکړي د هغوی په خلاف به جگړه کوي، او دوهم دا چي دوی به پر دې ځمکه د هر ډول ظلم او زيادتي او د استعمار متضاد او مخالف وي، دا همغږي او اجتماع کولای شي خپل ځان د نوي بيرغ تر ساڼي لاندي پر مخ يوسي چي د يوې نوي انساني ژوندانه فلسفي نماينده وي او د هغه په ذريعه دوی د ورک شوي او خورول شوي انسانيت لارښوونه وکړل شي.

مور ليدلي دي چي اسلام د افرادو، حكامو او محكومينو او سلطنتونو تر منځ خپل منځي تعلقات پر هغه جديد ترين طرز باندي استواروي چي اوسني نوي ټولنيز نظامونه به ئي هم غوښتونكي او مدعيان شي، او نه يوازي دومره كوي بلكي په يو داسي شكل كي دا تعلقات قائموي چي تر هغه حايه دغه نظامونه رسيدگي هم نلري.

غالباً دا وضاحت به د اذهانو د پاكولاي لپاره كفايت وكړي چي اسلام د يو داسي مذهب سره سره چي د خالق او بنده تر منځ تعلق استواروي، د ژوندانه چارو د نظام كېدلو تر كوم حايه صلاحيت لري، دا هغه انداز دي چي اخوان المسلمین ئي په ذريعه سره په اسلام پوه شوي، په دي هكله دوي مطمئن او پر هغه بشپړ ايمان لري او خلك د هغه په لور را دعوتوي.

ددې فصل بهترينه تتمه به شايد دا وي چي مور د بين المللي تقابلي قانوني كانفرانس چي په پاریس كي منعقد شو رايه دلته رانقل كړو، د دي كانفرانس شرقي شعبي په خپل آخري ناسته ۷ جولای ۱۹۵۱م كي دغه تاريخي اجتماعي وړانديز تصويب كړ.

د كانفرانس گډونوالو چا چي "د اسلامي قانون هفتي" په دوران كي تر بحث لاندي مشكلانو باندي د ډيري پاملرني اظهار وكړ، په دي اړه چي كوم بحثونه وشول د هغه نه د اسلامي اصولي قوانينو د قيمت ډير بڼه وضاحت وشو، او دا هم روښانه شوه چي د عظيم ترين قانوني نظام په دائره كي د مذاهب و مدارسو د فكر تعدد، د قانوني نظرياتو زياتوالی او پر بي مثال دقيقي څيړني باندي دلالت كوي، دا ټول اوامر داسي دي چي دغه قانون ته د موجوده ژوند د ټولو تقاضاوو د پوره كولو صلاحيت وركوي، د كانفرانس گډون وال د دي خبري غوښتنه كوي چي دا هفته هر كال پر اسلامي شريعت باندي د بحث و مباحثي خپل دغه پروگرام جاري وساتي او د "قانون د هفتي" د دفتر وظيفه ده چي هغه د دغو ټولو موضوعاتو يو فهرست جاري كړي چي په دي هفته كي بحث ورباندي وشو، تر څو د تيري هفتي دا موضوع يو حل بيا د بحث محور وي."

دا دی هغه اسلامي قانون او د موجوده ژوند د تقاضاوو د پوره کولو د هغه صلاحیت، د کوم
چي په بين المللي کانفرانسونو کي لا معترف او مشهور دی، او د مسلمانانو اکثریت لا هم
ورځني بي خبره او يا منکر دي.

د اخوان المسلمین ادارتي تنظيم

د اخوان المسلمین د تنظيم ادارتي چاب(خاکه) چی مخکي وړاندي شوي ده په هغه کي مور گورو چي د هغه پیل او ابتداء اللجنة التأسيسية(اساسي کمیټی) نه کيږي، دا کمیټه د اخوان لومړنی اختیاري طاقت دی، د دې حیثیت داسي دی لکه په نورو گوندونو او تنظیمونو کي چي د جنرل کونسل وي، د اخوان د اصلي جنرل کونسل اجتماع آسانه نده، ځکه چي د غړو تعداد او شمېر ئي په لکونو دی، نو ځکه هم بنيادي کمیټه د هغه ځای ناستي ټاکل شوي ده، د نهضت سره دومره مادي وسائل هم نشته چي ټول اخوان سره راجمع شي، دغه بنيادي کمیټه د اخوان المسلمین د مرکزي مجلس شوری ده، او د "مکتب ارشاد"(هائي کمانډ يا تنفيذي مجلس) لپاره د کونسل حیثیت لري، د دې کمیټي تشکیل د هغو اخوانانو نه شوی دی چي په تحریک او دعوت کي د سبقت امتیاز لري، چي کار ئي د دعوتي امورو عامه نگراني، د مکتب ارشاد(تنفذي مجلس) د ارکانو انتخاب او حساب کتنه او د محاسبې لپاره د(Auditor) پلټونکي انتخابول دي.

د بنيادي کمیټي غونډه هر کال د هجري میاشتي مطابق په محرم الحرام کي ترسره کيږي، چي په هغه کي د راروان کال لپاره د دعوت د سرگرمیو په اړه د مکتب ارشاد يا تنفيذي مجلس پر راپور بحث کيږي، که د انتخاب موده پوره شوې وه نو نوي غړي غوره کيږي او د پلټونکي پر راپور او حسابونو د تېر کال په پرتله بحث ورباندي کيږي، د راروان کال پر بودیجه بحث او نوی پلټونکی غوره کيږي، خو هغه وخت چي د ده د کار موده په ختمېدو وي،(د پلټونکي لپاره دا شرط دی چي هغه به د اخوان غړی وي او په تنفيذي مجلس کي به نه وي غوره شوی) د دې اوامرو نه علاوه او نور کوم مسائل چي دي يا وړانديزونه او داسي نور... وړاندي کيږي، او پر هغو غور و بحث کول هم د دې کمیټي وظیفه ده، د تنفيذي مجلس د مشر(عام مرشد) يا ۲۰ شلو غړو په غوښتنه د ضرورت په وخت کي د هغه عاجله غونډه دائريږي، عام مرشد به د دې ناستي مشرتوب کوي، که چيري هغه حاضر نشو يا غونډه په همدې ارتباط د کومي معاملي پوري راغوښتل شوې وه يا ده خپله د دې مجلس مشرتوب نه کولو، بيا به ئي مرستيال د غونډي مشرتوب کوي، خو که چيري هغه هم شرکت ونکړ او يا ئي عذر وړاندي کړ نو بيا به د غړو نه يو د پوخ عمر شخص چي تر نورو مشر وي دا وظیفه سر ته رسوي، او که د غړو اکثریت(يعني که له نيم تعداد نه يو فرد هم اضافه وي) حاضر شي نو دا اجلاس صحيح دی، پرته د هغو صورتونو نه چي په هغه کي د غړو د کوم مقرر تعداد موجودیت شرط وي.

اساسي کمیټه دا حق لري چي هغه په خپله هره اجتماع کي چي خوښه ئي وي او هر څوک چي ئي خوښ وي د اخوان کوم غړي ته د اساسي کمیټي د غړیتوب حق ورکړي، پدې شرط چي په یاد کس کي به لاندې مواصفات موجود وي:

الف: مستقل غړی به وي.

ب: عمر به ئي تر ۲۵ کلونو کم نه وي.

ج: په تحریک کي به ئي لږ تر لږه پنځه کلونه تېر کړي وي.

د: په ده کي هغه اخلاقي، علمي، تهذيبي او علمي مواصفات موندل کيږي چي پر بنياد ئي باید دی د غړیتوب حقدار شي.

تفیذي مجلس (مکتب الارشاد العام) چي بنيادي کمیټه ئي غوره کوي د ۱۲ دولسو کسانو نه تشکیلیږي، چي د نهضت د مشر نه پرته د اساسي کمیټي د غړو نه غوره کيږي، او د هغه په غوره کولو کي دا امر وړاندي اېښودل کيږي چي ۹ غړي به ئي د قاهرې نه وي او نور درې د نورو ولایتونو نه، کوم شخص چي د تفیذي مجلس لپاره نوماند کيږي، په هغه کي باید لاندیني شرایط موجود وي:

الف: د اساسي کمیټي غړی به وي او د غړیتوب به ئي درې کلونه پوره شوي وي.

ب: د اخلاقي، علمي، او عملي اعتبار له مخي به د غړیتوب اهل وي.

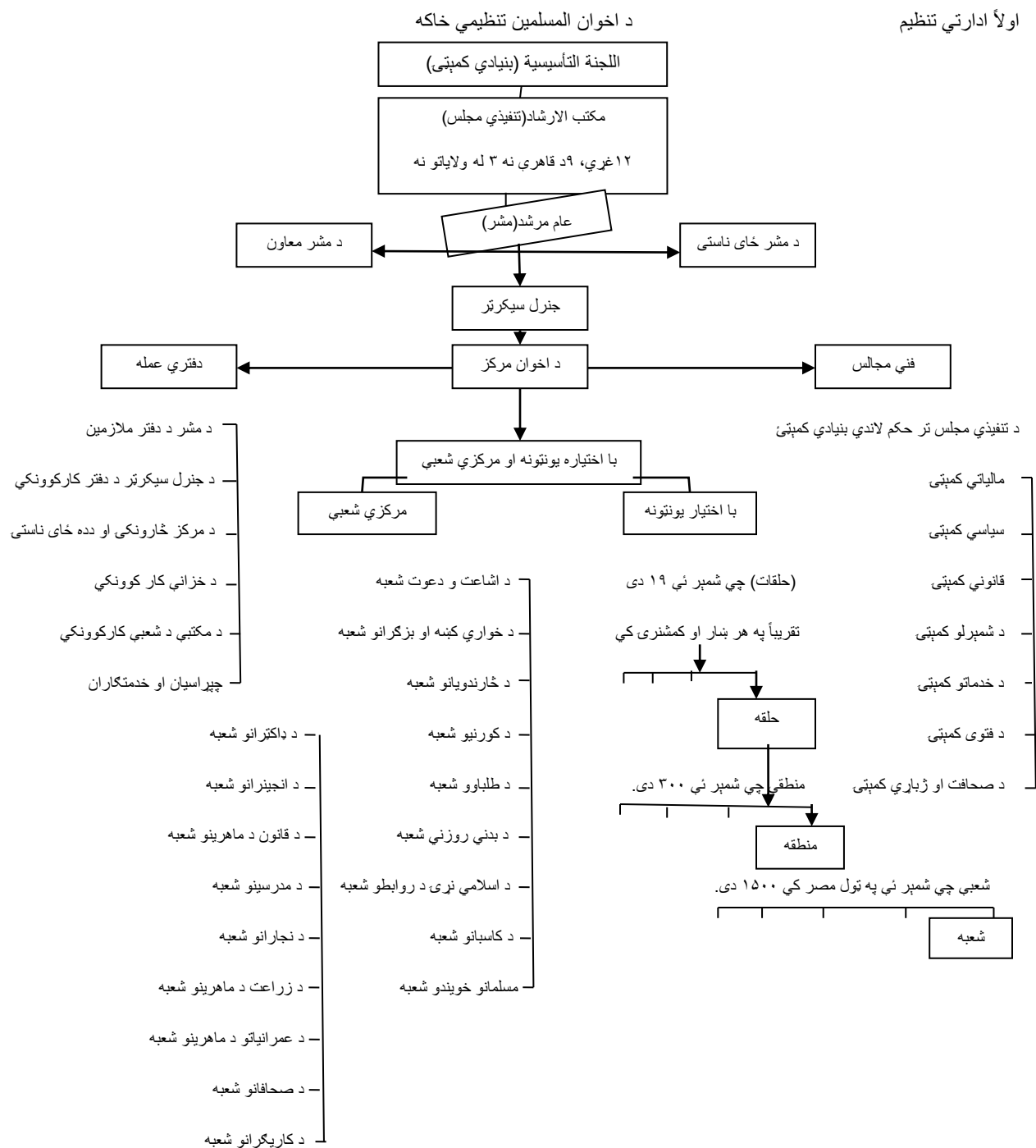
ج: عمر به ئي له دېرشو کلونو کم نه وي.

انتخاب د قرعه اندازی (پچي اچولو) په ذریعه ترسره کيږي، او د نتیجې د اعلان نه وروسته غړي قسم کوي چي هغه به د اخوان د اغراض و مقاصدو محافظ او ساتونکي وي، د هغه پر قیادت به اعتماد او باور کوي، د تفیذي مجلس فیصلي به مني، که څه هم دده د رأبي مخالفې وي، او په دغو شیانو به دی بیعت کوي، وروسته به همدا بنيادي کمیټه د قاهرې د ۹ نه وو تفیذي مجلس د غړو د مشر مرستیال، عمومي سیکریټر او خزانچي غوره کوي، ددې مجلس د غړیتوب موده دوه کاله ده، ددې مودې په ختمېدلو سره نوی انتخاب ترسره کيږي، او یو غړی ددوهم ځل لپاره بیا غوره کېدلای شي، د ټاکلي مودې دپوره کېدو نه مخکي که د کوم غړي ځای خالي شي نو د هغه کس دوه ځای ناستي کیدای شي، چي د انتخابېدلو په وخت د بنيادي کمیټي په غوره کېدلو کي دده وروسته ئي د رأبو شمېر تر نورو کانديدانو زیاتي وي.

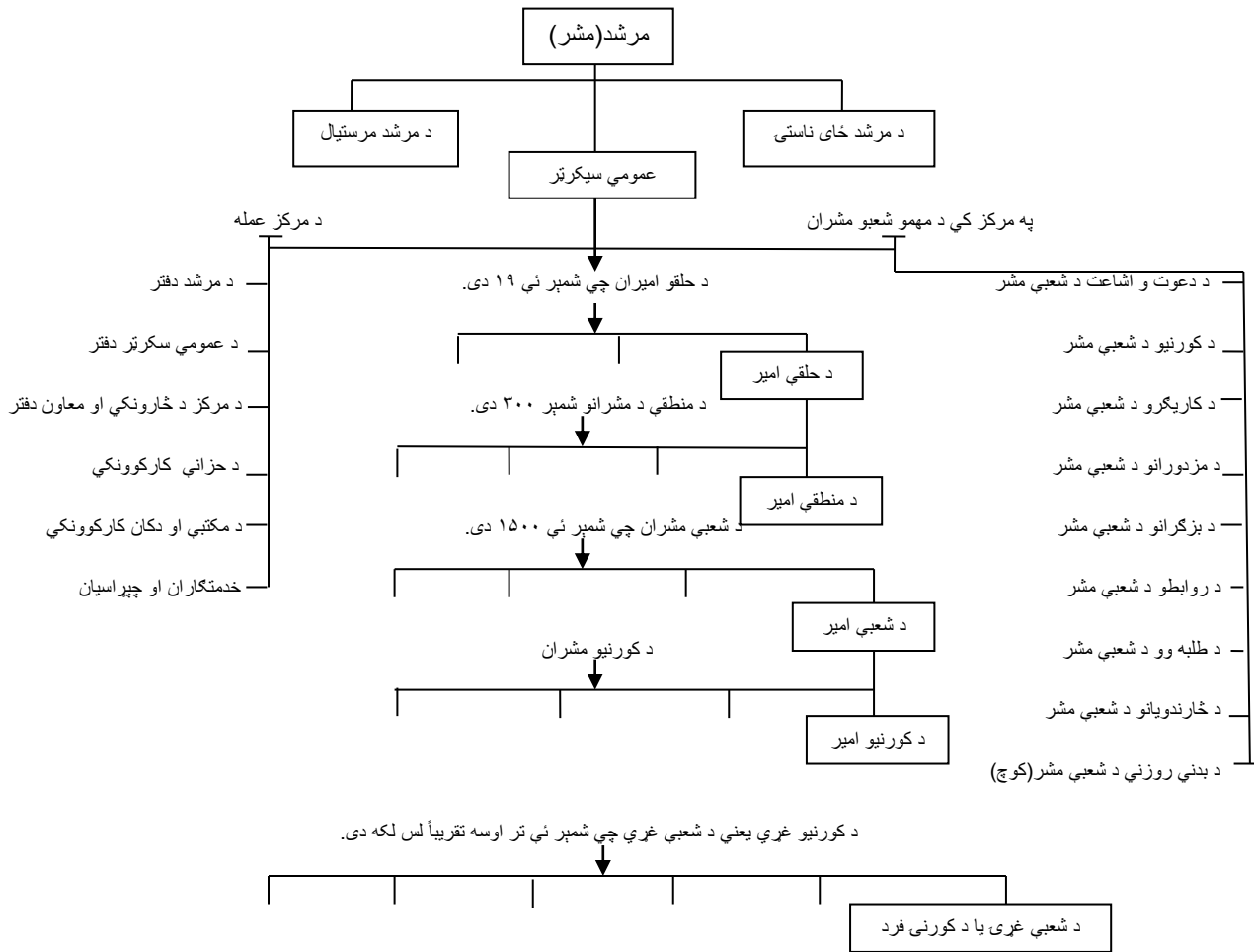
دریم فصل

اولاً ادارتي تنظيم

(د نهضت ادارتي تنظيم او ماليات)

د اخوان المسلمین د ادارتي تنظیم خاکه

د اخوان، د اخوان د عام مرشد، د تنفيذي مجلس مركزي دفتر، د اخوان ستر دفتر (عام مركز) دی، تر دې مركز لاندې حلقې دي چې په ټول هیواد کې ئې شمېر ۱۹ دي، په هر ښار کې ئې یوه حلقه ده چې تفصیل ئې په لاندې ډول دی؛ قاهره، اسکندریه، سویز، قنال، شرقیه، غربیه، فوادیه، منوفیه، بحیره، قلیوبیه، جیزه، فیوم، بنی سویف، منشیه، اسیوط، سوهاج، قنا، اسوان، البحر الاحمر.

د دغو حلقاتو تابع "منطقي" وي، منطقه په هره حوضه یا تحصیل کې وي، د هغه کاري دائره تر حوضې یا تحصیل لویه او وړوکې هم کېدای شي، تر اوسه چې کوم مناطق دي شمېر ئې تر ۳۰۰ درې سوه پوري رسېدلی دی.

د مناطقو لاندې بیا "شعبي" وي، شعبه په هر کلي او یا بانډه کې کېدای شي موجود وي، د موجوده شعبو تعداد ۱۵۰۰ پنځلس سوه دی، یوازي د قاهرې په ښار کې اوس د شعبو تعداد ۷۰ دی، حالانکه "مركز" د شعبي د خلاصولو اجازه په ډیر مشکل سره او د ډیرو مادې او معنوي شرائطو سره ورکوي، د هغه باوجود ئې دومره ستر شمېر دی.

د هرې حلقې یوه انتظامي کمیټه وي چې د حلقې پر مشر (او بالعموم هغه د شعبي ښکاره مشر وي، خو مرکزي تنفيذي مجلس د هغه مجاز دی او هغه د دې منصب لپاره د کوم داسې کس انتخاب وکړي چې نه د شعبي مشر وي او نه هم د شعبي غړی)، د مشر معاون او سیکریټري او یو خزانچي باندې مشتمل وي، دا خلک په عامه توګه د حلقې په څرګندو شعبو کې پر لوړو دندو او منصبونو مأمور وي، د دې انتظامي کمیټې نور غړي لاندې افراد وي:

- (۱) د حلقې په حدودو کې چې څومره منطقي دي د هغوی مشران.
- (۲) د حلقې په حدودو کې اوسیدونکي د "بنيادي کمیټې" غړي.
- (۳) په حلقه کې د دعوتي سرګرمی مسئول افراد.
- (۴) د تنفيذي مجلس گشتي نماینده چې رایه ئې د مشورې حیثیت لري، خو د رأيي حق ورسره نه وي.

د منطقي انتظامي تشکیل په لاندې ډول دی:

- (۱) د منطقي د څرګندي شعبي مشر.
- (۲) د منطقي په احاطه کې چې څومره باقي شعبي دي د هغوی ټولو مشران.
- (۳) د شعبو گشتي او ګرځېدونکي نماینده ګان.
- (۴) د مقامي مرکز گشتي نماینده.
- (۵) په څرګنده شعبه کې د دعوتي سرګرمیو ذمه دار افراد.

د شعبي انتظامي کمیټه پر پنځو اشخاصو مشتمله وي، چي په هغو کي يو ئي د اخوان د مرکز نه غوره کيږي او هغه د شعبي عمومي "مشر" وي، نور پاتي څلور ئي د شعبي کونسل انتخابوي، په دغو څلورو کي دوه د مشر معاونين، دريم ئي مرستيال او څلورم ئي خزانچي غوره کيږي، دا انتخاب پټ او مخفي وي، د شعبي د انتظاميه مجلس د غړي لپاره شرط دی چي عمر ئي لږ تر لږه ۲۱ يوويشت کاله وي، په شعبه کي ئي د غړيتوب لږ تر لږه يو کال پوره شوی وي، او په دې موده کي د هغه نه کومه داسي خبره وانه وربدل شي چي د غړيتوب د فرائضو منافي وي.

د شعبي د غړي لپاره لاندیني شرائط دي:

- (الف) عمر به ئي له ۱۸ اتلسو کلونو نه کم نه وي.
 (ب) خوش اخلاق او خوش مزاجه به وي، پر عمل او کرپکټر به ئي کومه خبره نه وي راغلي.
 (ج) د اخوان په نظريه به پوهېدلی وي، او خپل فرائض به سرته رسوي.
 (د) خپل پر ځان مياشتنی څه چنده اجباري کړي چي په پابندي سره ئي شعبي ته ورکړای شي.
 (س) وعده وکړي چي د اخوان پر قانون به عمل کوي، او د هغه پر طريقي باندي به بيعت کوي.

شعبه د خپلي متعلقه منطقي او منطقه د خپل متعلقې حلقې، او حلقه د انتظامي مجلس تابع وي، پدې يونټونو کي د خپل منځي ربط و اتصال د پورته نه د کښته او د کښته نه د پورته پر لور په همدې ترتيب باندي وي.

د اخوان د ادارتي تنظيم د دې کتني وروسته مور گورو چي آيا هغه د هغو نويو بهترينو تنظيماتو همسر او برابر دي چي د "علم تنظيم Administration" پر اصولو قائم شوي دي، که څه هم ځيني خلک د اخوان نه خبر نه وي او د اخوان د ظاهري اړخ نه دا اندازه ولگوي چي هغه هم پر شخصي نظام Autocracy پر اصولو ولاړ دی، چي پر دغو اصولو نازيبي ايزم او فاشيزم عمل کاوه، چي خلاصه ئي په دې جملې سره کولای شو "ته هغه څه وکړه چي زه ئي امر کوم، او زه هغه څه کوم چي ستاسي لپاره غوره وي"، You do what i tell, and i do what is good for you. يا دا چي د اخوان په منځ کي د رأيي د اظهار آزادي نشته، خصوصاً په تنظيمي امورو کي، خو دا اندازه صحت نلري، حقيقت ئي بالکل برعکس دی، اخوان په خپل تنظيمي او دعوتي امورو کي پر مشاورتي(شوري) باندي عامل او عمل کوونکی دی، لکه څرنگه چي بنيادي کمیټه د تنفيذي مجلس د نهضت مشر، د مشر مرستيال، جنرل سيکرټر او خزانچي غوره کوي، بالکل په همدې ډول سره لکه څرنگه چي حلقه، منطقه او شعبه خپله د خپل انتخابي کمیټې انتخاب

کوي، "مرکز" د ځان سره د دغو تنظیماتو د مشرانو د انتخاب حق خوندي ساتلی دی، او هغه هم یو خو د وحدت د حکم (Unity of Comand) د برقرار ساتلو په موخه او دوهم د دې خیال نه چې د دغو یونټونو غړي کوم داسي کس غوره کړای شي چې مرکز ته نږدې وي، او د قیادت د منصب اهل وي، په داسي صورت کي هغه دغه انتخاب فوراً قبلوي او د هغه منظوري ورکوي.

د اخوان په نزد تنظیم تر ډیره حده د نوي ممتاز ترین ادارتي نظام مطابق دی چې هغه د "مشترکه ذمه داري Shared Responsibility" په نوم یادول کيږي، او چې په سابقه دوه وو نظامونو (شخصي او جمهوري) د تجارو نتیجه وي، د مشترکه ذمه داری د نظام بنیاد پر همدې نظريې قائم دی چې یوازي اکثریت هم نه بلکي د ټولو موافقت تر لاسه کړل شي، او که څه هم پدې سلسله کي د ټولو غړو په شخصي ډول سره په یو ځای کېدلو سره هغوی د اکثریت پر رایه مطمئن کړل شي، تر څو د ټولو په اتفاق سره فیصله وشي او بیا ټول د هغه په نفاذ کي مرسته او تعاون وکولای شي، نو ځکه هم د اخوان زیاتره مهمي فیصلې په اجماع سره صادريږي، د دې طریقه کار نه غوښتنه او هدف دا دی چې د دوی وحدت همداسي وساتل شي، په صفونو کي ئې درز پیدا نشي، او په داخل کي ئې نور گروپونه جوړ نشي، یوازي په ځینو مخصوصو حالاتو کي استثني شته چې هلته دا اجماع (د ټولو موافقت) ناممکن وي، فلها پر دغو موافقو باندي د غیر مشروط اکثریت پر رایو باندي فیصلې صادريږي، یا لکه په ځینو بعضي ضروري او مهمو فیصلو کي مثلاً د عام مرشد "مشر" د تقرر یا برطرفی لپاره دا صراحت شوی دی چې هغه به د درې پر څلورمه برخي شوری د غړیو په موافقت سره صادريږي، او هغه هم د دې شرط مطابق چې مشروط اکثریت (تر نيمي اضافه) په صورت کي صادريږي، او د گوند د ۵/۴ غړو حاضرې شرط نده بلکي یوازي دا شرط دی چې دومره شمېر ئې وي چې په قانوني بڼه کي اجتماع منعقد شي.

په دې توگه دا خبره هم د غور و فکر وړ ده چې په تنظیمي چارټ کي مور د "فني مجالس" Staff Unit نده بنودلې چې په دفترې تنظیمي چارټ کي ویل شوي دي او دا ځکه چې دا عمله لکه څرنګه چې نور ستر دفترې تنظیمونو کي د هغه صراحت کيږي، مشاورتي او فني (For Advisory & Action) اهدافو لپاره دي، د هغه کار فکر کول او مشوره ورکول وي، او تنفيذي کمیټی یا (Line Units) با اختیاره او تنفيذي یونټونه دي (For Command & Action).

ثانياً _ مالیات:

د اخوان په اساسي قانون کي د دې خبرې صراحت او وضاحت شوی دی چې هر غړی به خپل پر ځان میاشتنی او یا کلنی یوه اندازه چنده ټاکي چې په بشپړه پابندي سره به ئې اداء کوي، او چنده د دې لپاره په دې خبره کي مانع نه وي چې هغه به د دعوت به اخراجاتو کي

عطيہ، يا وصيت يا وقف يا د دغو ټولو په ذريعه برخه واخلي، د دعوت صاحب نصاب غرو په زکاة کي هم حق وي، د دغو ټولو خدماتو نه د مجلس شعبه پر فيصلي باندي غير مستطیع خلک مستثنی بلل شوي دي، خو چي کوم څه ورکولای شي بيا ئي بيرته غوښتنه په هيڅ حالت کي ممکن نده.

په همدې توگه په هري شعبي باندي دا هم فرض دي چي خپل ځان پوري متعلق د منطقه بالا ضروري مصارفو يو بل ته رسولو کي هم ونډه واخلي، او د هغه وروسته د حلقې د اخراجاتو لپاره پيسې پيدا کړي او پر هره حلقه ضروري دي چي هره مياشت مرکز ته د خپلو اخراجاتو په اندازه پيسې وړاندي کړي، انتظامي مجلس يا High Comand به دا فيصله کوي چي هره حلقه به مياشتني او په کومو تواريخو باندي پيسې اداء کوي.

د دې نه علاوه چي څومره اخواني فارمونه دي او په گټه چليري هغه به د خپلو کلنيو گټو نه يوه حصه د مرکز لپاره ساتي.

دوهم باب

مصري ټولنه او د اخوان خدمات

دوهم باب

لومړی فصل

ټولنيز خدمات

د اخوان المسلمین د ټولنیزو خدمتونو په یادولو سره ډیر خلک د تعجب اظهار کوي، د هغه یو دلیل خو دادی چې اخوان د دې ډول کارونو پروپاګندو ته ډیره پاملرنه نه کوي، او دوهم دا چې پخواني ټول حکومتونه د هغوی په بدنامولو کې مخته مخته روان ول او د دوی پر دې ډول ډول خدماتو به ئې پرده هواروله، خو حقیقت دا دی چې اخوان د پیل نه هم په ټولنیزو سرګرمیو کې ونډه اخیستله، مور د دوی د تاریخ په بیانولو کې د دې په اړه یادونه کړېده، د دوی په اساسي قانون کې په صراحت سره ویل شوي دي چې د "ټولنیز انصاف" Social Justice بشپړ کول د هیواد د هر اوسېدونکي د ټولنیزو ضروریاتو ضمانت Social Security عوامي خدماتو کې شرکت، جهالت، ناروغي، افلاس او فحاشي و بد کرداري د پاکولو لپاره هڅي او د فلاح و ترقی په کارونو کې همت افزایي د دوی د اهدافو نه دي.

د همدې لپاره دوی د لومړي ورځي نه هم د کلیو او بانډو د اصلاح په لور توجه ورکړې ده، او د مصري اطرافو د اصلاح و ترقی لپاره ئې یو ګوند تأسیس کړ، ځینو اخوانیانو په فرشوط (د یو کلي نوم دی) کې یو نمونه اي تعاوني مزرعه "Model Cooperative Farm" جوړه کړ، په یو بل کلي کې ئې د فقراوو او مساکینو د مړو لپاره څلور ستري هدیرې جوړې کړلې، د اخوان شعبو په هرو دریو مبارکو میاشتو کې فقراوو ته د خوراک په تیارولو د یو بل نه د بازي وړلو لپاره هڅي کولې، او په کلیو کې ئې د رڼا انتظام وکړ، د روژې په میاشت کې ئې د زکاة راویستلو پروګرام جوړ کړ، او د مخاصمینو تر منځ ئې پر سولي کولو توجه وکړه، یوې کمیټې د بیکاره ګرځېدونکو یتیمو او غریبو ماشومانو او

محتاجو کورنيو يو فهرست چمتو کړ تر څو ماشومان د دوی د استعداد و قوت مناسب په صنعتونو کي ولگوي او د بي آسري معذورانو مرسته وکولای شي.

د دي غرض لپاره دوی د فلاحي انجمنونو نه متعلق د ۴۹نمبر قانون مجريه ۱۹۴۵م د تصويب نه مخکي د همدې ټولنيزو خدماتو يو د فتر فعال کړی وو چي کار ئي د غريبو کورنيو نظارت او پر صحيح علمي بنيادونو باندي د هغوی ټولنيز خدمت کول وو، تر څو په دي توگه د هغوی لپاره د عام ژوند لار هواره کړل شي، او دوی د لوړي په لاسونو د تباهي يا مرگ بنکار نشي.

اخوان چي د مصري ټولني کوم ټولنيز خدمت کوي هغه بايد پر دريو بابونو تقسيم کړو:

(۱) فلاحي او ټولنيز خدمت (Welfare Work & Social Service)

(۲) بدني تربيت او څارندويي (Physical Training & Scouting)

(۳) وطني او ملي خدمت (Home Land & National Service)

(۱) فلاحي او ټولنيز خدمت:

د کومو فلاحي کارونو او ټولنيزو خدماتو په لور چي مو په پورته کربنو کي اشاره وکړه هغه په پيل کي د اخوان يو عام او څرگند صفت وو، خو چي کله په قاهره کي د هغوی مرکز قائم شو نو دوی د ټولنيز خدمت اوجدید ترينو نظامونو مطابق يو دفتر د همدغو خدماتو لپاره جوړ کړ، او وضاحت ئي وکړ چي دا دفتر به په څو ډوله خدمات وړاندي کوي:

۱- **وقتي او تسلي ورکونکي خدمات:** لکه د ضرورت مندو اعانت، دا به په عام ډول سره حقيقي او معنوي وي، خو که چيري د ضرورت تقاضا وه نو مالي اعانت او مرسته به هم وشي، صدقه، د قرباني غوښه او پوستونه جمع کيري او پر غرباوو به وپشل کيري.

۲- **اطمينان ورکونکي خدمات:** لکه څرنگه چي بي روزگاره خلکو ته روزگار ورکول، د هغوی لپاره اېمپلائمنټ ايکسچېنج، په نورو ادارو او صنعتي کارونو کي دوی ته وظيفي موندل، په ځينو حالاتو کي د فائدي پرته وړوکي سرمايي (Capitals) قرض ورکول، په همدې توگه د مريضانو مفت يا برآی نام معاوضي باندي علاج.

۳- **حفاظتي خدمات:** لکه څرنگه چي په دغو کورنيو کي د حفظان صحت د اصولو مطابق چي د "ټولنيزو خدماتي دفترونو" تر نظارت لاندي دي، د محلي غرباوو ته په ارزان ترين قيمت باندي د غذا او خوراکي توکو موندل.

۴- **تعميري خدمات:** چي د هغوی په ذريعه به د ژوندانه عام معيار اوچت شي، د دې غرض لپاره د خواري کښو او وړوکو آزاد کسبو د يو انجمن بنياد ايښودل او تاسيس کول، چي په ذريعه ئي د هغوی خالي وقتونه منظم کړل شي، او کسب، د وطن خدمت، او د صحت مندی په ميدانونو کي د هغوی لارښوونه وکولای شي.

د پورته ياد شوي دفتر په پالیسي کي دا وضاحت وي چي مادي خدمات يوازي د لاندي خلکو لپاره وي:

(۱) داسي شريفی کورنی چي د روزمره حوادثو ښکار شوي وي.

(۲) داسي کورنی چي د خپل يوازيني سرپرست او کفيل نه محرومي شوي وي او د هغوی لپاره د معاش د حصول او لاسته راوړلو کومه ذريعه نه وي.

(۳) داسي غريبی کورنی چي په غوره ژوند او اخلاقو کي مشهوری او معروفی وي، اخلاق ئي مشکوک نه وي او هغه د ټولنيزو خدمتونو د دفتر په مقاصدو کي هم مرسته وکړي يعني د هغوی پر هداياتو عمل وکړي.

چي کله د فلاحي او خيراتي ادارو او انجمنونو د تشکيل لپاره د ۱۹۴۵م قانون ۴۹ ماده تصويب شوه نو دا دفتر د اخوان نه جلا شو او يوه عليحده اداره وگرځېده، او د دې لپاره يو مخصوص دستور العمل او کاري لائحہ تياره شوه، د دې ادارې نوم "د اخوان المسلمین د ټولنيزو خدماتو او پرمختگ اداره (Ikhwan Welfare & Social Service Board) کېښودل شوه.

د دغو پخوانيو کارونو علاوه چي کوم پخواني دفتري خدمات سرته رسول هغه طبي او ثقافتي خدمات هم ترسره کړل چي يادونه ئې مور په نورو عنوانونو کي کوو.

دې ادارې د هغې د غير قانوني اعلانېدلو نه مخکي ډير عوامي خدمات سرته ورسول چي شمېرل ئې آسان ندي، د بندېدلو نه مخکي د "رفاه عام د امورو د وزارت" تر نگرانی او څار لاندې ئې د مصر په هيواد کي ۵۰۰ پنځه سوه بڼاخونه درلودل، خو د گوند يو ځل بيا آزادېدلو وروسته هغه د يو زبردست اسکيم په افتتاح کولو سره د خپل سرگرمی آغاز وکړ، چي تکميل ئې د قاهرې د محلة روضة د بڼاخ په ذمه وو، دا اسکيم د يو ټولنيز ادارې (Social Foundation) د تعمير پلان وو، چي په هغه کي يو مسجد يوه ډسپنسري، يو کتابتون او يو لکچر هال وو، د اوقافو وزارت د همدې غرض لپاره ځمکه هم ورکړه، او انجينير سيد کريم د هغه د عمارت نقشه او نورو د جوړولو لپاره خپل رضا کارانه خدمات وړاندي کړل، اخوان فوراً هغه ځمکه پاکه کړه او څلورو اطرافو ته ئې د لرگيو چار ديوارې ودرول، د بانسونو يو عارضي چت ئې ورباندې ولگاوه، برق ئې هم ورته راوسته تر څو چي د ضرورت مطابق چنده جمع نشي بايد همداسي د مسجد کار تري واخيستل شي، ځکه په دې محل کي مساجد ډير کم دي.

اخوان يوازي پر خپلو متعلقو مساجدو د نگرانی وظيفه سرته نه رسوي بلکي د نورو غير آبادو مساجدو د اصلاح او مرمت کار هم کوي، د کومو مساجدو چي څوک پوښتنه کوونکی نشته د هغوی نگراني او څار هم کوي، د هغوی لپاره د جمعي د خطيب او امام انتظام هم کوي، په قاهره و جيزه کي پر کومو مساجدو چي د اخوان داسي نگراني ده ما هغه شمېرلي چي په لاندې ډول دي^۲.

د اخواني مرکز تابع چي کومي مهمي شعبي دي هغه هم خپل متعلق د فرائضو سره سره په ټولنيزو خدماتو کي ونډه اخلي، چنانچه د "بزرگو او خواري کښو د شعبي" په دستور العمل کي د دي تصريح شوي ده چي د کارخانو د قوانينو د کار مطالعه، د هغوی تشریح او تنفيذ، خواري کښو ته د دوی حقوق وربښودل، د هغوی د حقوقو د حصول لپاره هڅي کول او د مزدورانو له خوا د جوړيو شويو کمپنيو او شرکتونو لارښوونه کول، هغه په اسلامي رنگ باندي رنگول، کاسب او خواري کښه خلک خپلو انجمنونو ته د شاملولو لپاره دعوتول، د بزگرانو او مزدورانو د انجمنونو د جوړولو غوښتنه کول، په اخواني مزدورانو کي د خپل منځي تعاون روح پوه کول، او په خپل منځي مرستندويه اسکيمونو کي د هغوی د گروپ باندي کولو نه گټه اوچتول د دي شعبي اغراض دي.

په پورته يادي شوي شعبي کي په دي سلسله کي ډير عملي گامونه اوچت شوي دي، په مرکز کي يوه د "مزدورانو او خواري کښو تربيتي مدرسه" جوړه شوي ده، چي کار ئي مزدوران د هغوی د حقوقو نه خبرول دي، د "مزدورانو د قوانينو" توضيح او تفهيم، د دغو قوانينو نه د امکان تر حده د گټي اوچتولو لپاره د هغوی مرسته کول، په همدې توگه د همدې فصل په دستور العمل کي ددي په اړه هم وضاحت شوي دي، چي د ټولنيزو مساواتو او د ټولنيزو خپل منځي کفالت هڅي، په ټولو کارخانو کي د ټولنيزو خدماتو د اصول ترويج، د بزگرانو مالي مشکلات او د هغه سره متعلق زرعي ملکيتونو د مشکلاتو حل، د سلطنت نه د داسي اقتصادي او ټولنيزو قوانينو د جوړولو غوښتنه چي د هغه نه د دوی د حقوقو ساتنه وشي، د مزدورانو نوي نوي پيدا شويو مشکلاتو د حل کوښښ کول تر څو د صنعتي او زرعي هرو دوو ډولونو د مزدورانو مفادت او گټي خوندي شي، دا هم د دي شعبي اغراض او اهداف دي.

2 مصنف په پوره تفصيل سره د دغو مساجدو يوه نقشه وړاندي کړي وه، چي نقول ئي مور غير ضروري وبلل، په دي کي د مساجدو تعداد ۳۵ ښودل شوي وو چي په هغه کي د ۸ مساجدو مکمل مصارف د اخوان پر اوږه دي او په باقي مساجدو کي امام و خطيب يا يوازي د خطيب انتظام کوي، دوه مساجد د اخوان ملکيت دي، دا يوازي د قاهري او جيزي د مساجدو يادونه ده، د مصر په نورو ښارونو کي چي د اخوان تر نگراني او ملکيت لاندې کوم مساجد دي هغه لدې نه عليحده او جلا دي. ژباړن

د "خواري کښو او مزدورانو شعبه" خپله هم د مزدورانو ټولنيز خدمت کوي يعني د هغوی د مشکلاتو حل وړاندي کوي، د دې شعبي دفتر چي د اخوان په مرکز کي واقع دی، او پکي د مزدورانو لپاره د مسائلو په حلولو کي خصوصي مهارت لرونکي وکیلان موجود دي، چي ددوی سالمه رهبري کوي او دوی ته د دوی د گټو لار ښيي، دا شعبه به روزگاره او بي کاره خلکو ته د کار زمینه برابروي، د دوی لپاره د ایمپلایمنټ ایکسچینج او نورو تجارتي او صنعتي کمپنیو کي منډي وهي چي اخوان هلته ښه تعلقات لري.

په مرکز کي چي د "کاسبانو شعبه" ده هغه هم د خپلو سرگرمیو علاوه ځيني ټولنيز خدمات سرته رسوي، د دوی په قانون کي ئي صراحت هم شوی دی چي د هغه په اغراضو او اهدافو کي د "مصر او نورو اسلامي هیوادونو د صنعت د خاوندانو تر منځ تعلقات استوارول" دي، د دې لپاره چي دوی کومه طریقه غوره کړي ده هغه دا ده چي "کاسب شخصیات، د انجمنونو، کلبونو او جماعتونو او سیمه ایزو او بین المللي علمي ادارو سره اړیکي ساتي او برابروي او د ضرورت او امکان مطابق سند یافته اخوانیان په دولتي یا غیر دولتي خدماتو کي د ځای پر ځای کولو انتظام کوي.

دلته د ټولنيزو خدماتو د موضوع په مناسبت مور د "کاسبو خلکو د شعبي" یوازي د دوو ښاخونو یادونه کوو:

ا: د زراعت د ماهرینو شعبه: د دې شعبي په اغراضو او اهدافو کي د زراعت اصلاحي طریقي وړاندي کول، زرعي صنعتي پلانونه ترتیبول، او تر کومه ځایه چي ممکن وي د محدودو شرکتونو یا Cooperative Societies کو آپریټیو سوسائټیز په ذریعه ورباندي عمل کول دي، ځيني اسکیمونه ئي په لاندي ډول دي:

الف- د شیدو نه تیارېدونکي شیان Dairy Product

ب- سبزیجات او میوي په ډبو کي خوندي کول او د نباتاتو نه ترلاسه شوي دواوي، روغنیات او داسي نور...

ج- د زرعي پیداوار د معیار د اوچتولو لپاره او د پیداوار زیاتولو په موخه په لاندینیو طریقو باندي استوار اسکیمونه:

- ۱- بزگرانو ته پر نویو طریقو د زراعت کولو ترغیب ورکول او هڅول.
- ۲- د اعلی درجی تخم کارول.
- ۳- د څارویو د نسل زیاتولو ته پاملرنه او د هغوی نه د ممتازو نسلونو روزنه.
- ۴- د زرعي ماشیني آلاتو په مټ خپل منځي تعاون او مرسته او په وسیله ئي گټه پورته کول، تر څو د څارویو شیدي، مستي... او د نسل افزائش ئي مخصوص پاتي شي.
- ۵- د بي آزاره حیواناتو په صحیح او علمي بنیادونو باندي پرورش او روزنه.
- ۶- د عسلو د مچيو او د وربینمو د چینجیو ساتنه عامول.
- ۷- په مرستي سره د محصولاتو د بازار(نرخ) مقررول.
- ۸- په گډه سره د کلیوالو صنعتونو توسیع او پراخول.

۲: د عمرانیاتو د شعبي ماهرين: تفصیل ئي په لاندی ډول دی:

- ۱- عمراني مسائلو ته زړه بڼه کول او د عمرانیاتو ماهرين
- ۲- د رفاهي بیمې محکمه (Social Security Department) د رفاهي بیمې د عمرانیاتو ماهرين
- ۳- د کښت گرو د عمرانیاتو ماهرين
- ۴- د عمرانیاتو شعبي "د ادبیاتو پوهنځی" سند لرونکي او فارغ شوي محصلین
- ۵- د "تولنیزو خدماتو مکاتب" نه سند تر لاسه کړي، د دې شعبي اهداف و مقاصد په لاندی ډول دي:

- ۱- داسي علمي تحقیقات وړاندي کول چي د اسلامي اصولو په رڼا کي د "تولنیز انصاف" Social Justice په قائلولو کي د حکومت رهبري وکړي.

۲- په عوامي خدماتو کي برخه اخیستل، د هغه لپاره علمي تحقیقات او فني راپورونه وړاندي کول چي په رڼا کي ئې د افلاس، جهالت، ناروغی او اخلاقي انحطاط د پاکولو لپاره د ټولنیزو ادارو تأسیس په عمل کي راوستل شي، د دې شعبي فریضه دا هم ده چي هغه د داسي ټولنیزو ادارو تر منځ د تعاون او مرستي ډگر برابر کړي.

۳- د اخوانیانو د ټولنیزو خدماتو لپاره اقدامات کول، او هغه په داسي توگه چي د ټولنیزو اسکیمونو په څېر د عامه(سوشل) بیمې، د صحت بیمې او حسنه قرض نظام عام کړل شي، په همدې توگه د افرادو پر مشکلاتو باندي غور و فکر کول او د هغوی د حلولو لپاره وسائل وړاندي کړای شي.

۴- عام ټولنیز او د فکر و عمل میدانونه او د اخوان د راپورونو جمع کول، په داسي توگه د هغوی ترتیبول چي د هغوی تحقیقي مطالعه او تحلیل وشي، او گټور نتائج تري اخذ شي، او د دعوت په میدان کي گټه تري پورته کړای شي.

د دې شعبي "تنفیذي کمیټی" چي د پورته مقاصدو د تنفیذ فرائض سرته رسوي په لاندې ډول دي:

- ۱- د ټولنیزو سرشمېرني کمیټه
- ۲- د ټولنیزو منصوبه بندی کمیټه
- ۳- د ټولنیزو خدماتو تنظیمي کمیټه
- ۴- د ثبت او نشر و اشاعت کمیټه

د محصلینو د شعبي: کار دا دی چي څومره محصلین چي د اخوان د تحریک سره تړاو لري د هغوی د ضروریاتو تکمیل او د هغوی تر منځ مدرسي مرستي تنظیم کړي، د گرمیو په رخصتیو کي د استفادې او افادې انتظام وکړي، محصلینو طالبعلمانو ته ووايي چي د مدرسي عملي سرگرمیو نه کومي گټي ترلاسه کېدای شي.

د کورنیو شعبه: دا شعبه په خپلي روحاني او تربیتي سرگرمی او کارکردگی نه علاوه په ټولنيزي کار گزارۍ کې هم ونډه اخلي، لکه څرنگه چې د شعبي په دستور العمل کې دي چې د کورنیو د افرادو تر منځ د اخوت او ورورۍ روابط مضبوط کړای شي، د دې کاري دستور له مخې پر دوی واجب ده چې هره هفته د شعبي د دفتر علاوه پر یو ځای سره راغونډ شي، د جمعي د لمونځ لپاره په یو مسجد کې سره راجمع شي، د میاشتي یوه شپه د څارندوی کیمپنگ Scout Camping پر طریقي باندې یو ځای تېره کړي، او د شپې ډوډۍ او سهار ناشته یو ځای وکړي، په دې دستور العمل کې افراد "کورنی" (أسرة) د مشکلاتو د حلولو طریقه هم وړاندې شوې ده، چې یاد مشکلات به د افرادو د مشر(د کورنی نگران) په مخکې وړاندې کېږي، که چیرې هلته حل نشي بیا به د شعبي د مشر خواته ځي، که چیرې هغه هم نابریالی شو نو بیا به د کمېټې عمومي مشر د هغه فیصله کوي او هغه به نو حتماً منل کېږي، د کورنیو نظام پر هر اخواني خپل منځي کورنی کفالت لازمي او اجباري کېږي، او هغه ته دوی دومره عظمت ورکړی دی چې د اصل ایمان او حقيقي اخوت نوم ئې ورکړی دی.

اخوان د خپل نهضت په داخل کې "د خپل منځي ټولنيز کفالت" اسکیم ته عملي جامه وراغوستې ده، د منځنۍ قاهرې د "منطقي" لاندې د "محلۃ باب الشعریة د شعبي" د خپل منځي مرستي پر نظام باندې دا اسکیم چلولی دی، هر اخواني لس قرشه¹ پکې میاشتنۍ برخمن وي، بیا دا ټولي پیسې جمع کېږي او په تجارتي کارونو کې لگول کېږي، د دې تجارت گټه د داسې اخوانیانو په مرستي کې مصرفیږي چې کاروبار ئې کله وي او کله نه یا ئې مالي حالت د مرستي متقاضی او غوښتونکی وي.

¹قرش: مصري سکه گواکي د یوې روپۍ برابر(اوس ۱۹۹۷م نه ۳۰دېرش کاله مخکې ئې ډیر قیمت درلود، خو اوس زموږ د روپیو په څېر بې قیمتې دي) په یو مصري پاؤنډ(جبنیه) کې ۱۰۰ قرشه موجود وي. ژباړن

د اسلامي نړۍ تر منځ د روابطو شعبه: د اسلامي نړۍ سره د روابطو دا شعبه د هيواد نه بهر د خپلي عملي سرگرمۍ سره سره د ضرورت مندو بهرنيو محصلينو ټولنيز خدمت کوي، چي حالات ئي د مرستي متقاضي وي، د تحقيق وروسته هغوی ته مياشتني امدادي وظيفه ورکوي، پدې توگه معمولي مالي خدمات په دغو هيوادونو کي مصري ټولني ته زبردست معنوي او مادي گټه ور رسوي، د کومو هيوادونو نه چي دا محصلين راغلي وي چي کله خپلو هيوادونو ته ستانه شي نو دا فائده څرگنديږي، د يو ځل واقعه به وليکم چي کله يو زبر ځواک هيواد په کونسلگری کي د محصلينو د يو گروپ هغه پيسې چي د کورنيو له لوري ورته رالېږل شوي وي وگرځولي، او د ورکولو لپاره ئي دا شرط ورته وړاندي کړ چي دا محصلين دي پردې وطني سياسي جدوجهد باندي د نفرت اظهار وکړي چي د دوی سرپرستان او اقارب ئي کوي، محصلينو دا شرط ونه مني، او د روابطو د شعبي لمني ته ئي پناه يووړه، چي دې شعبي د دوی ستاينه وکړه او د دې صورتحال د لري کېدلو تر وخته ئي د دوی لپاره ضروري مياشتني امداد وټاکي، چي له دې نه محصلين ډير متاثر شول او خپل هيوادونو ته تر ستنېدلو وروسته ئي د دې احسان بدله په څو چنده زياته بيه اداء کړه، د اخوان بلکي ټولي مصري ټولني لپاره دا کار د يو ستر پروپاگند سبب شو.

اخوان د فلسطيني مهاجرينو د مرستي لپاره د فلسطيني ريل په نوم يو زبردست پلان باندي عمل کول غوښتل، چي ددې لپاره پر دوی د چنډو او مرستو باران پيل شو، او دوی عملاً د ريل گاډی ډبي په کرايه ونيولي، خو د نقراشي¹ پاشا حکومت دغه سکيم متوقف کي، دده دا گمان وو چي پدې کار سره به د اخوان لپاره ډير پروپاگند کيږي، او بيا وروسته همدا پلان په ۱۹۵۲م کي د فوځي کودتا نه وروسته "د رحم گاډی" په نوم باندي يو ځل بيا پيل شو.

نمونه اييزه مرستندويه ټولنه (Model Cooperative Society):

اخوان يوازي د خپلو خاصو مشکلاتو د علاج په موخه په يوه محدوده دائره کي پر جدوجهد او مرستي باندي اکتفاء ونکړه بلکي دوی دغه تعاون د خپل منځي مرستي د ژوند په پراخو دائرو کي د غورولو هڅي وکړي، نو ځکه هم دوی د دې نقطه نظر لاندي د کورنيو د تعمير لپاره، د کورونو د پر شا کولو لپاره، يوه نمونه اييزه مرستندويه ټولنه په پخواني مصر کي تاسيس کړه چي اوس ئي دفتر په شارع ۷۷ الملکه (قاهره) کي دی، او د يوې نموني په څېر مرستندويه کالوني ئي جوړه کړه، چي د اوسېدونکو لپاره ئي شرط دا کېښود چي هغه به

نيک نومي او خوش اخلاق وي، د خپل منځي تعاون او عامو همدردانه اخلاقو درلودونکي به وي، تر څو يوه داسي پاکه او صافه ټولنه جوړه کړل شي چې ټول افراد ئې د يو بل خير غوښتونکي او درد مند وي، د دې منصوبي اقتصادي امتياز دادی چې د دې کورونو د جوړولو، ځمکي او د هغې خوا و شا د باغچې ټول مصارف به د يو زر ۱۰۰۰ پاؤنډونو نه تجاوز نه کوي.

په دې توگه هغوی د دغو امتيازاتو نه برخمن کېدای شي چې د کو آپرېټيو ټولنو د قانون مطابق دوی ته ورپه برخه شوي، هر کور پر ۴۰۰مېټره مربع ځمکي باندي جوړېږي، ۱۵۰مېټره د کور لپاره او ۲۵۰مېټره د باغچې لپاره، د بيبي اداء کول به ئې په قسطونو ممکن وي، چې کوم مزدور، خواري کښه او د متوسطي درجې تاجر او نورو... غوندي د محدودې آمدنی درلودونکي و کولای شي د دې کور د بيبي لومړنی قسط ۱/۵ حصه ئې د پېشگی په صورت کي اداء کړي، او کور به ورته ورکړل شي.

هغه نوري پيسې به د لسو کلونو په موده کي د قسطونو په صورت کي اداء کوي، په کالونی کي چې کوم تجارتي، صنعتي او نور څومره اقتصادي شيانو ضرورت وي هغه ټول به د ټولني ملکیت وي، چې گټه به ئې ټوله د يادي ټولني غړو ته وروپشل کيږي، په دې ډول سره به د خود غرضی فردي نظام پر ځای "د خپل منځي مرستي نظام" ځای ونيسي.

.....
1د مصر پخوانی صدراعظم چې د اخوان سخت مخالف پاتي شوی دی، په لومړي باب کي ئې يادونه وشوه. ژباړن

2هغه پخوانی ښار چې د عمروين العاص آباد کړ، د ډيري مودي نه دا ښار په موجوده قاهره کي شمېرل کيږي. ژباړن

3د ۱۹۵۲م مصري انقلاب وروسته د دې نوم مشارع الجلاء دی. ژباړن

4مصري پاؤنډ ۱۹۵۲م کي انگریزي پاؤنډ سره نږدې مساوي او برابر وو، خو نن سبا ئې حیثیت ډير کم دی. ژباړن

د دې منصوبې يو امتياز به دا وي چې هغه به د کالونۍ په داخل کې د اوسېدونکو تر منځ د ورورولۍ او خپل منځي محبت پيدا کولو هڅه کوي، د دې غرض او هدف لپاره به هغه صالح او لايق عناصر انتخابوي، د هغه هدف دا هم دی چې يو مضبوط نوی نسل چمتو کړای شي، او د هغو لپاره د ماشومانو د تعليم و تربيت انتظام د ديانت دارو او فرض شناسو خلکو په لاسونو ورکول شي، ټولنه د دې هدف لپاره "مانټيسوري مکتب" او ابتدايي او ثانوي تعليم لپاره مکاتب جوړوي، دا منصوبه په کالونۍ کې د اوسېدونکو تر منځ د "ټولنيز خپل منځي کفالت" د طريقې د رائجولو هڅه کوي، او د ټولنيزي صحت مندي بيمې (Social Health Insurance) نظريه هم په دوی کې عاموي، د ورزشي لوبو يو انجمن (Sports Clubs Society) يوه ملي کتابخانه، يو مسجد او د هغه نه علاوه د يوې نوي ټولني لپاره چې کوم ضروري د ژوند سامان کېدای شي هغه به پيدا کوي.

دا کالونۍ به د کورونو د مشکلاتو د حلولو يوه اهمه ذريعه وي، چې د منځني درآمد خاوندان د اخوان په نښه دي، او د مثالي ټولني په عمارت کې يوه بهترينه څښتنه وي.

۲- جسماني تربيت او څارندويه (Scout)

(۱) **جسماني تربيت:** بدني روزنه او تربيت د اخوان په وړاندي يوه لازمي او ضروري وظيفه ده، چې هره ورځ ئې تر سره کول ضروري دی، د دې نه ئې هدف د يوه داسې کامل مسلمان چمتو کول دي چې د جهاد د نمه داريو او دعوت بوج وزغملای شي، او دا د هممهغه شخص لپاره ممکن دي چې په هغه کې د دغو د زغملو جسماني قوت موجود وي، په دې اړه دوی لاندینی نبوي صلی الله عليه وسلم مبارک حديث مخي ته ردي:

الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ

مفهوم: طاقتور مسلمان تر کمزوري مسلمان غوره او الله جل جلاله ته ډير محبوب دی.

د جسماني تربیت د دې هدف د تکمیل په موخه دوی لاندینی طریقہ غوره کوي:

۱- روزانه په کور او شعبه کي کسرت او ورزش کول.

۲- سفر او Camping (تحقیقي سفر)، اکثراً د دغو سفرونو انتظام د شعبي له لوري وي چي زیاتره ئي د زرو او قدیمو آثارو په علاقه او خالي مقاماتو کي وي.

۳- ورزشي لوبي: د اخوان سره د لوبو ډیر زیات تیمونه موجود دي مثلاً، د فټ بال، باسکټ بال، بېدمنتن، ټیبل ټینس، درانده ورزشونه یا جناسټیک (وزن پورته کول، بوکسنگ، کشتي) سوېډش ورزشونه، د باسکلانو مسابقه، لامبو، رگبي (دا یوه پخوانی انگریزي لوبه ده چي د باسکټ بال Basketball سره مشابه ده، خو دومره فرق لري چي دا لوبه د فټ بال په گراوند کي لوبول کیري، او گېنډ ئي د هگی په څېر وي، په دې کي د توپ د یو بل نه اخیستل او گول کول شامل دي).

د اخوان د غیر قانوني اعلانېدلو نه مخکي د دوی ستر ستر ورزشي سالونونه (Sports Clubs) ول، چي د مختلفو لوبو انتظام پکي وو، غړي ئي په ډیرو مقابلو کي شریک شوي ول، چي د مصر سپورټس فډرېشن او په نېشنل کمېټي کي ئي ریکارډونه لا هم موجود دي، دا تورنامنتونه د اسماعیلیه، طنطا، منصوره، پورټ سعید، پورټ سویز، راس غارب، منوف، بني سویف، منیا، دمنهور، حلوان، شبین الکوم په ښارونو کي ترسره کېدل.

د هیواد په مختلفو علاقه کي د اخوان د فټ بال ۹۹ تیمونه موجود ول، چي یوازي ۳۶ ئي په قاهره کي ول، ۳۲ تیمونه د باسکټ بال، ۲۸ تیمونه د ټیبل ټینس، ۱۹ تیمونه د وزن اوچتولو، ۱۶ د سوک وھني Boxing، د کشتي، ۸ د لامبو چي د آب بازی د تیم کوچ (مربي) او لارښوونکی ئي مشهور نړیوال آب باز محمد مصطفی لوري د "فلسطین چمپئن شپ" او "مډل ایسټ چمپئن شپ" کي بریالی شو.

د نهضت د غیر قانوني اعلانولو وروسته که څه هم د جسماني تربیت شعبه اوس په خپل ابتدایي دور کي ده خو د هغو ټولو لوبو تیمونه ئي جوړ کړيدي او فعلاً په هر سیمه اییز مرکز کي حد اقل یو تیم موجود وي، یعنی د مختلفو لوبو ۱۹ تیمونه (دلته باید دا خبره په ذهن

کي وساتو چي اخوان تر هغه وخته د لوبو ټيمونه جوړوي تر څو هغه د پيل د هڅو په ذريعه په احسنه طريقه سره اخوان ته دا واضحه نکرې چي د دغو ټيمونو د جوړولو اساسي هدف د جسم تربيت، اخلاقو اصلاح او خپل منځي تعاون تعليم ورکول دي، يوازي د لوبو گټل او انعامات تر لاسه کول نه، ځکه دا اخوان د مزاج مطابق ندي).

۴- د گرميو د موسم کمپ:

د تېر کال (۱۹۵۲م) په گرميو کي اخوان دوه ستر کمپونه جوړ کړل، يو په دخيله(د اسکندريې د سمندر په غاړه لري يوه سيمه او هواداره ځای. ژباړن) پر سيمي، په دې کي شل خيمي وې، هره خيمه ده پنځو کسانو لپاره يعني د سلو نفرو کمپ وو، دا کمپ تر دوو مياشتو پوري موجود وو، او هره هفته به په نوبت نوبت مختلف جماعتونه دلته راتلل، د دوو مياشتو په موده کي ۸۰۰ کسانو شرکت پکي وکړ، او دوهم کمپ د دمياط په بناړ کي د حمصه پر سيمه ولگول شو، پدې کمپ کي نږدې ۱۲ دوولس خيمي وې، په هره خيمه کي ۵ پنځه کسان يعني پوره کمپ پر (۶۰) شپيتو کسانو مشتمل وو، تر يوې نيمي مياشتي پوري قائم وو، هره هفته به نوي خلک ورته راتلل، يعني د ټولو راتلونکو شمېره ۳۶۰ کسانو ته ورسېده.

په دغو کمپونو کي اخوان د لامبو نه علاوه ځيني د نورو ورزشونو او سختي لوبي کولي، او د شپي لخوا به ئي هم پروگرامونه برابرول، چي په هغو کي به د اخوان پر امي نندارې ته وړاندي کېدلي.

(ب) څارندويي (Scouting):

د نظرياتي نقطه نگاه هدف د اخلاق حسنه وو او ديني تربيت په ذريعه يو صالح فرد چمتو کول دي، په دې طريقې سره د ځوانانو د خوښو سترو اهدافو بشپړول او د هغوی روزنه يو ځای ممکن ده، ځوانان په دوه ډوله دي:

(الف) هغه ځوانان چې څارندويي ځکه خوبنوي چي په هغه کي د مېراني او شهامت د طاقت اظهار دی، نو ځکه هم دوی د څارندويي په تنظيم کي د خپل همدې فطري خواهش د پوره کولو لپاره شرکت کوي دلته دوی د هغه د تعليم او روزني او تمرين په شکل کي چمتو کيري او د وطن د يو مفيد او خير اندېشه سپاهي په څېر را اوچتيري.

(ب) هغه ځوان چې د تقوی، اخلاق حسنه وو او د فضائلو تربيت ترلاسه کوي خو نه ئي کوم جسماني تربيت وي او نه عامه مطالعه، پدې توگه هغه نه جماعتي ژوند تېرول غواړي او نه هم د انساني واجباتو د آدائيگي، د تعاون او اشتراک سليقه لري، داسي ځوان د څارندويي په تنظيم کي د شاملېدلو وروسته د انساني ورورولي يو داسي لايق غړی گرځي چي خپل په ذات کي د خپل اوسېدونکي ټولني او بيا د عمودي ټولني يعني مملکت حقوق په احسنه طريقه سرته رسولای شي.

د استاد حسن البنا مرحوم په دماغ کي دا تصور په ۱۹۳۸م کي راغی چي ځوانان يو ستر طاقت دي، ضرورت دی چي هغه د ټولني سره په يو ځای کېدلو سره او ديني ژوند او اله پرستي د دنياوي ژوند سره سره يو ځای تېرولای شي، او د دې هدف د بشپړولو لپاره چي د کومو قدرونو ضرورت دی دوی ته حاضر دي، لکه مضبوط جسم او د ټولني د خدمت تمرين، عام څارندويه تنظيم چون تر اوسه د دې حقيقت په لور پاملرنه نه وه کړې او نه ئي ځوانان په دې خوا رهبري کړي ول، ځکه نو شيخ حسن البنا او د سکاؤټ(څارندوی) ايسوسي اېشن تر منځ يو پراخ خليج واقع وو، همدا دليل وو چي دوی د ځوانانو د تيارولو يو خاص نظام جوړ کړ، تر څو وروسته دوی د مصري "څارندويه تنظيم" پابند او محتاج پاتي نشي، او په نړی کي چي د څارندويي د تحريک کوم هدف او پيام دی؛ چي د ځوانانو ديني، قومي او ټولنيزه روزنه دي وشي، پر هغه به دتگ لار دوی ته آسانه شي، په ۱۹۳۸م کي دوی ددې عنوان لومړنی تنظيم جوړ کړ، او د هغه نوم ئي جماعة السفر کېښودی، او د اسماعيليه په بنا کي ئي هغه عملي کړ او د دې جماعة لائحه عمل(کاري دستور) ئي چمتو کړ، هغه ئي منظم کړ، په خپله ئي د هغه د نگراني فرائض سرته ورسول، او په خپل زړه او نظر سره ئي د هغه په لور توجه وکړه، تر داسي حده چي دا نظريه بريالی شوه، او اوس نو قاهرې ته د خپلي تبادلې وروسته ئي همدا تگلاره هلته رائج کړه، او بيا ئي دريم جماعت د دقلهيي په ولايت کي او څلورم په شرقي ولايت کي قائم کړ.

په ۱۹۴۰م کي استاد حسن البنا په سنجيدگي سره غور و فکر وکړ چي د سکاؤټ ايسوسي اېشن په عمومي نظام کي باقاعده داخل شي تر څو د اخوان د جماعة او بالخصوص "جماعة السفر" د دغو آسانتياوو او امتيازاتو نه برخمن شي چي په دې ايسوسي اېشن کي د رجسټرډ کېدلو وروسته ورپه برخه کېدل، او ددې نه علاوه د هغو اخواني ځوانانو نه گټه پورته کړای شي چي په ايسوسي اېشن کي يا د هغه نه بهر د مخبريت په ميدان کي باقاعده خدمات ترسره کړي.

نو ځکه لومړنی څارندويه گروپ تأسيس کړل شو او ثبت هم شو، دا گروپ محمد ابوالسعود او عبدالعزيز احمد تر صدارت لاندې وو، ۳۵ افرادو گډون پکي کړی وو، چي اکثريت ئې هغه وخت د اخوان د "تأسيسي مجلس" غړي ول، دې نظريې ډير رواج وموند، او د قاهرې په ټولنه کي ئې اثر ظاهر شو، د دې لومړنی کمپ د ۱۹۳۹م په پای کي په اسکندريه کي د "دخيلې" په سيمه کي جوړ شو، په همدې موده کي مېجر محمود لبيب د دې گروپ سره متعارف شو، او د ده د اخوان ځوانان ډير خوښ شول، د ده ډير ارمان وو چي په مصر کي داسي ځوانان وای چي په ايمان و قوت دواړو باندي مسلح وي نو ځکه هم ده د اخواني ځوانانو په روزنه کي پوره پوره ونډه واخيستله.

د ۱۹۴۹م په پيل کي د اخوان په حلقه کي د څارندويي د سيستم لومړنی تشکيل وشو چي د هغه لپاره يو خاص منهج غوره شو، تر څو په ټول هيواد کي عام کړل شي، نو د هغه اهداف او مقاصد ئې لاندني وټاکل:

(۱) ځوانان د هيواد قوت وي او د هغوی هڅي پر يو واحد مرکز او محور راغونډول ضروري دي.

(۲) د قائدینو يو جماعت تيارول چي د دغو جماعتونو د روزني بار پر اوږه واخلي او د اخواني مخبريت د نظريې د اهدافو او مقاصدو تمرین دوی ته ورکول شي.

(۳) د اخوان په هره شعبه کي کم از کم د دريو کلونو لپاره د لسو داسي اخواني عملي غړو يو جماعت تشکیل کړل شي چي په روحاني او اخلاقي طرز کي ممتاز وي او اخواني فکر د دوی په رگ او وینه کي په ښه توگه سرایت کړی وي.

(۴) په هرو دوو میاشتو کي هر جماعت ته د پنځو نویو افرادو د شاملولو اجازه ورکول، په دې توگه د خپل منځي مرستي په ذریعه دوی اخواني اهداف او مقاصد په ښه طریقي سره درک کولای او منلای شي، او د خپلو مخکنیو(اسلافو) د اخلاقو نه متأثر کېدلای شي.

بیا همدا نظریه په لاندې ډول عملي کېدلای شي:

۱- اخواني څارندويي د (جواله) يو ستر امریت وگرځېدی چي پر ۷ او افرادو مشتمل وو، عام مرشد(د اخوان عمومي مشر) د هغه مشر پروفیسر ډاکټر کمال الدین حسین، ډائریکټر جنرل مېجر محمود لیبیب مرحوم، انسپکټر جنرل او حضرات محمود ابوالسعود، سعدالولیلې، عبدالغني عابدين، عبدالعزيز احمد غړي مقرر شول.

۲- د دغو څارندويه جماعتونو د نگراني لپاره د ۳۵ افسرانو روزل او د دوی لپاره د تمریناتي مکتب افتتاح(د وړاندیز مطابق د څارندويي د ممتازو خلکو په لاسونو په دوو میاشتو کي د یادو ۳۵ نفرو روزنه بشپړ شوه).

۳- په پیل کي په قاهره کي د داسي څارندويي جماعتونو تشکیل وشو او دا روزل شوي افسران پر دوی څارونکي وگمارل شول.

۴- په قاهره کي د دې پلان د بریا وروسته په اسکندریه کي عمل ورباندي وشو، بیا د ټولو ولایتونو پر نمایندګانو باندي مشتمل عمومي کمپ تأسیس شو تر څو هغوی د خپلو خپلو حلقاتو د روزني لپاره چمتو کړل شي.

۵- د ۱۹۵۱م په پیل کي د اخوان المسلمین د څارندویانو شمېر دوه زرو ۲۰۰۰ ته رسېدلی وو، بیا د دې نظریي اشاعت او خپرول پیر شو، او د ځوانانو په ماغزو باندي خپرېده، ځکه په خپل ظاهري شکل کي هغه د دوی د خواهشاتو د بشپړولو یوه غوره ذریعه وه، دوی به پکي شاملېدل او په پیره کمه موده کي به د اخوان نظریه د دوی زړونو ته ورننوتله، او د هغې د خپرولو په هڅو کي به ئې ونډه اخیستله.

په ۱۹۴۱م کي دغه ځوانان د عام خدمت په لور مائل شول، اوس نو دوی په خپلو تشکيلاتو لکه "د ټولنيزو خدماتو او پرمختګ شعبي" په دائره کي د عامو انسانانو په خدمت کي عملي ونډه واخيستله، د هر انسان مرسته کوي، هر ضرورت مند ته مرسته او تکیه ورکوي.

په ۱۹۴۲م کي د څارندويانو شمېر (۱۵۰۰۰) پنځلس زرو ته ورسېدی، ځکه اوس دا طريقه کليو ته هم په رسېدو وه، په کليوالي ټولنه کي د دې څارندويي تحريک ډير اثر پرېوتی، هغه کليوال چي د لوڅو پښو په ګرځېدلو په عادي شوي وو اوس د جورابو او بوتونو په اغوستلو عادت شوي وو، او هغه چي د کلي د طريقې مطابق به ئي پراخ او ډيله جامي اغوستلي اوس ئي په څارندويي نظام کي چسپي جامي اغوستلي، همهغه چي مخکي به ټيټ روان وو اوس به په سيده ملا روان وو، او هم هغه کليوال چي مخکي به ئي غير جماعتي ژوند تيروی اوس جماعتي ژوند تېروي او د هغه پابند هم شول، اوس نو د دغو افرادو ټول عمر او هڅي يوازي تر همدې پوري محدودې پاتي نشوي بلکي هغه د خپل دوهم هيوادوال، کليوال خدمت خپل فرض او وظيفه بولي، دا ټول خدمات د اخواني تنظيماتو په دائري کي دننه ول.

په ۱۹۴۳م کي اخوان يو تنظيمي مهم پيل کړ، لکه څرنګه چي دوی د لومړي ځل لپاره په مصري ديني حلقه کي يوه ټولنيزه منصوبه وچلوله چي لاندي خدمات پکي شامل ول:

۱- د کليوالو او د هغوی د معززينو د يوې کميټي تشکيل، چي کار ئي د کليو د جګړو ختمول او د مخالفينو تر منځ خپل منځي سوله کول دي.

۲- په کلي کي چي کوم اخواني څارندويان دي د هغوی په ذريعه د کليو او سرکونو صفايي کول.

۳- د کليو پر سرکونو د رڼا په موخه څراغونه لګول، ددې لپاره به د سيمه ايزو خلکو نه پيسې را جمع کيږي او د کليو څارندويه ځوانان به د هغوی د چلولو او د هغوی د ساتني وظيفه ترسره کوي.

۴- په امکانې حدودو کې تر دوی پورې طبي خدمات ورسوي، لکه د کليو خلکو ته دا ور بنودل چې د علاج لپاره بهترين ځای شفاخانه وي، که څه هم هغه په هنگامي او فوري حالاتو کې د ځان سره دواوي او داسې نور لازم مواد ږدي.

۵- د کلي خلک عام ټولنيز ژوند ته رانږدې کول، د دې لپاره داسې غونډې کول چې په هغه کې د کليو ټول ځوانان برخه واخلي او په دې توگه خپل په منځ کې د تعارف عادي او معاشرتي ژوند تېرول زده کړي.

۶- جائز او پاکي لوبې او د "دلچسپيو" روح پکې پيدا کول، چې پر روزنيزو اصولو د نيکۍ په لور مائلوي، مېړانه پيدا کوي او د هيواد خدمت ته ئې هڅوي.

۷- په خپله وړوکې ټولنه کې يعني د کلي د ترقي په کارونو کې د کليوالو ځوانانو همت افزائي کول.

۸- په نږدې کليو کې د سفر دعوت ورکول، تر څو په دې توگه د هر تحصيل په ځوانانو کې عليحده عليحده خپل منځي تعارف او تعلقات پيدا شي، او په دوی کې دې ټولنيز اتحاد او هم آهنگي پيدا کړل شي.

په ۱۹۴۵م کې د څارندويه ځوانانو شمېر (۴۵۰۰۰) زرو ته ورسېدې، ځکه ځوانانو ته اطمینان ورکول شوی وو چې دا به په دوی کې د قوت و طاقت د پيدا کولو يوه ذريعه وي چې هدف ئې پر چا د ظلم او زياتي کولو نه بلکې د وطن خدمت او د خپل ذات او شخصيت د فلاح او بریا لپاره د جسم او روح روزنه ده.

ځوانان چې په اخواني "څارندويه تنظيم" کې پر شاملېدلو باندي کوم شي په شدت سره چمتو کړل هغه غربي استعمار او د هغه بدترين آثار ول، په داسې وخت کې چې کله په ځوانانو کې نزاکت پسندې او زنانه توب عام شوی وو دا يوازینی داسې تحريک وو چې د دوی په زړونو کې ئې د مېړانې او ننگ جواهر پيدا کولای شول، نو ځکه هم ځوانانو په خپل ځان کې دا اوصاف پيدا کول غوښتل، د اخوان دا سپاهيانه تحريک د دوی پناه گاه وه او په دې ډول سره د دوی تعداد او شمېر ورځ په ورځ مخ په زياتېدو وو.

دا کال چي کله په صعيد(د مصر لري پرته سيمه) کي د مليريا وباء خپره شوه نو د اخواني اسکاوت(څارندويه) تنظيم مشرتابه هلته د خلکو د مرستي په اړه فکر وکړ، ده د صعيد ټول اخواني څارندويه ځوانان دي ته چمتو کړل چي د حفظان صحت د محکمي "هلال احمر" سور صليب د انجمنونو او نورو جماعتونو سره په بشپړه توگه مرسته وکړي دوی د څارندويي شعار چي خدمت خلق دی بهترين مثالونه وړاندي کړل.

په همدې زمانه کي چي کله صعيد د مليريا په تباه کاريو کي راگېر وو، ناڅاپه د يو زبردست سېلاب بنکار شو، چي کلي او باندې ئي وېجاړ کړل، په دې وخت کي هم اخواني څارندوی تنظيم په پلونو باندي پيره کوله او پوليس به ئي خبرول او د کليوالو او دولتي مأمورينو سره ئي په حفاظتي تدابيرو کي برخه اخيستله، دوی دوي مياشتي مسلسل د دغو سيلابونو مقابله وکړه، يوازي په صعيد کي نه بلکي د هيواد په ټوله شمالي برخه کي د راغليو سېلابونو نه د خلاصون بار پر اخوان وو.

په ۱۹۴۶م کي د هغو خدماتو اثرات پر خلکو واضح شول او هغوی اوس په پيره تيزي سره په اخواني څارندويه تنظيم کي شامليري، او د ۱۹۴۶م په اواخرو کي يو دم د دوی شمېر ۶۰۰۰ زرو ته ورسېدی.

په ۱۹۴۷م کي د هيواد په شمالي حصه کي کالرا(کولرا) خپره شوه، ملت د خدمت او مرستي په موخه خلک چمتو کړل، خو پيره د افسوس خبره ده چي د حکومت نه پېرو ذمه دارو خلکو د وباء او مرگ له ويري تېښته کوله، حالانکه په داسي وخت کي د اخواني څارندوی امریت د دې وباء د کمولو په موخه ۷۰۰۰۰ اويا زره څارندويه ځوانان د حکومت تر امریت لاندي د کارکولو لپاره وړاندي کړل، پر دې موقع باندي څارندويه ځوانانو او د صحت ذمه دارانو تر منځ مشوري لپاره يوه کمیته جوړه شوه، پدې کميټي کي د اخوان دوه نماينده گان موجود ول، مېجر محمود لبيب مرحوم او عبدالغني عابدين، څارندويه ځوانانو په پير همت سره کار وکړ، خصوصاً په کليو کي چيري چي دوی خلکو ته وښودل چي د "کالرا په مرض د اخته کسانو مسؤلین نه خبرول پير خطرناک دي"، د خلکو او مريضانو په وخت ذمه دارو کسانو ته ورتلل، هغوی د مريضو خلکو نه خبرول او د احتياطي تدابيرو

زده کول او پر هغوی د عمل کولو لپاره دا هڅي ډيري بريالی وي، او د وباء په کمولو کي ډير مؤثر ثابت شول، پر دې موقع باندي د حکومت د ذمه دارانو د اعتراف اندازه له دې بيان نه کېدلای شي چي د اخوان د هڅو د تعريف کولو په لړ کي ډاکټر نجيب سکندر ورکړی وو.

اخواني څارندويي تنظيم چي د وباء په زمانه کي کوم خدمات سرته رسول هغه په لاندي ډول دي:

اولاً په کليو کي:

- (۱) د هيضي د حالاتو او حملاتو اطلاع ورکول.
- (۲) د وباء خپلو کليو محاصره کول، او څوک داسي کليو ته نه ور پرېښودل او نه راپرېښودل.
- (۳) اعلانات يا د وزارت صحت د پروپاگاندا کولو والا وو په لاؤډ سپېکرونو او موټرونو په ذريعه په کليو او کوڅو کي طبي هدايات ورکول.

ثانياً په ښارونو کي:

- (۱) په ناپاکو او چټلو محلونو کي صفايي کول، چي د محلي پر خلکو ئي زيات اثر وکړ، ځکه د څارندويه ځوانان چي اکثريت ئي تعليم آفته دي په خپلو جارو واهه.
- (۲) د D.D.T په پمپونو د کورونو صفا کول، او خلک د هغوی د دواء د پاشلو د گټو نه خبرول، چي خلک تري مطمئن شي.
- (۳) د گندگيو، امبارو او غليظو ځايونو اطلاع ښاروالی ته ورسول.
- (۴) په مساجدو او څلور لارو باندي هدايات لگول او په ديوالونو د بېنرونو (Banners) لگول.

(۵) د ۱۹۴۷م کال د ختمېدلو په وخت د څارندويه ځوانانو شمېر (۷۵۰۰۰) زرو ته ورسېدی، او بيا په آخر کي په ۱۹۴۸م کي د اخوان د غير قانوني اعلانېدلو تر وخته همدا شمېر وو.

د ۲۶ جولای ۱۹۵۲م د فوځي انقلاب وروسته اخوان تر ټولو نه مخکي په مصري څارندويي کي د اصلاح کولو ضرورت احساس کړ تر څو هغه پر دې سيده لار باندې ولاړ شي او گټه پورته کړای شي چي پر هغه باندې اخواني څارندويان عمل کوونکي ول.

دوی د حکومتي ذمه دارانو سره په يو ځای کېدلو باندې د دغو اوامرو د اصلاح په اړه د غور و خوض لپاره کوم چي د اخواني څارندوی او مصري څارندويانو د خپل منځي نزاع سبب وو، د يوې کميټې د جوړولو وړانديز وکړ، د اخوان نقطه نظر دا وو چي دوی څارندويه تحریک د تربیت، مېراني او طاقت تحریک بولي نه د نزاکت خوښوني، زنانه يي او د غربي فېشن ځای، حکومتي مسؤلینو د دوی دې اصلاحي دعوت ته لبيک ووايه. په ۱۰ اگست ۱۹۵۲م کي د لومړي ځل لپاره د دې کونسل غونډه وشوه، او د څارندويه تنظيم يو ځل لومړنی عارضي کمیټی جوړه شوه، چي په هغه کي د ځوانانو عناصرو غلبه وه، چي دوی د څارندويی تحریک د هغه پر صحیح لار او لوري روان کړ، د جنرل کونسل يوه کاري کمیټی جوړه شوه چي په هغه کي صحیح او دیانت دار خلک شامل ول چي تر دوو کلونو پوري د دې څارندويه تنظيم لپاره مرسته کړې وه، ډاکټر عباس عمار د "عامه رفاهي امورو د وزارت" د وزیر کېدلو وروسته نوي څارندويه تنظيم ته پيري مرستي ورکول شولې، ځکه موصوف هم د څارندويه تنظيم د ځوانانو د تربیت يوه وسیله بلله، دا د حیرت ځای دی چي هغه وخت په څارندويه تحریک کي مخکښ اخوان وو خو پدې حیثیت نه چي هغه اخواني وو بلکي له دې حیثیته چي هغوی د مطلوبه اصلاح پر اصولو یقین کاوه.

یوازې د دوو میاشتو په عرصه کي د قوم لپاره مخلصو او طاقتورو ځوانانو یو لوی تعداد تیار شو چي له دې شمېر نه د څارندويه تنظيم تر اوسه پوري تاریخ خالي وو، د عيسايي او اسلامي فرقو او ډلو تر منځ د خپل منځي ربط و محبت فضاء قائمه شوه، مصري او غیر

مصري ټول خلک د مینې، د هیواد د خدمت او د هغه لپاره د هر ډول قربانۍ ورکولو ته چمتو او متحد شول.

بیا نو دوی د عوامي خدمت په میدان کې عملي ونډه واخیستله او څرنگه چې د "امان هفتې" پلان تیار شو د هغه لاس او مټ وگرځېدل، چې ولسمشر او صدراعظم محمد نجیب او د هغه ملګرو اعتراف ورباندې وکړ، حتی چې موصوف ولسمشر او فوځي افسرانو دا محسوسه کړه چې څارندویه تنظیم په حقیقت کې یو دفاعي تنظیم دی په دې ډول سره دوی د ټول هیواد خلک په دې تنظیم کې د شاملېدلو لپاره وهڅول او په هرې مدرسې، هرې کارخانې او هره مزرعه کې ئې د څارندویۍ پر ضرورت فشار واچوی.

د ولسمشر محمد نجیب پر دغو اصولونو یقین او د هغو لپاره د ده جدوجهد او هڅې دومره ممتازې او بنائیسټې وې چې څارندویه ایسوسي اېشن په ۲۶ اپریل ۱۹۵۳م کې هغه ته تر ټولو ستر څارندویه مډال ورکړ، په دې موده کې چې اخواني څارندویانو کومې هڅې او خدمات سرته ورسول هغه د هر فرد په سترگو کې څرګند ول.

اوس د اپریل په آخره ۱۹۵۳م کې د اخواني څارندویانو شمېر ۷۰۰۰ اوه زره دی.

دغه اخواني څارندوی ګروپ د ۲۶/جولای/۱۹۵۲م نه وروسته جوړ شوی دی، چې وروسته د اخوان ذمه دار خلک مطمئن شول چې اوس په مصر کې د څارندویانو تنظیم واګې د دیانت دارو خلکو په لاسونو کې دي او دوی ئې پر صحیح لارې چلوي.

په مصر کې سکاوټ ایسوسي اېشن هم اوس د کلیو لپاره د ټولنیزو خدماتو پلانونه چمتو کوي، چې د دې په ذریعه به د صحیح ټولنیزو بنیادي اصولونو باندې تعمیریري او د دې کار ستر بوج به پر اخوان واچول شي ځکه هغه په کلیو کې خپاره شوي دي او د دوی لاس رسی هلته آسان دی.

۳- ملي او وطني خدمات:

(۱) **وطني خدمات:** د اخوان د نظريه حیات او مقاصدو په وړاندې کولو سره مور دا ويلي دي چې د اخوان په نزد د وطنيت حد بندي د عقيدې له نگاه او لرلید نه کيږي نه د جغرافيايي حدودو له مخې، خو د حالاتو خرابي او په مصري ټولني کي د اوسېدلو په سبب د دوی ټولنه او اصلي وطن يعني مصر د دوی د زياتو توجهاتو مرکز وو، په پيل کي خو به دوی د حکومت وزراوو ته خطوط وليکل او د ټولني د معاشرتي او اقتصادي اصلاح غوښتنه به ئې تري کوله، خو چې کله دوی يو قوت او ملي آواز شو نو نه يواځي دا چې تحريري وسائل ئې کافي او بشپړ بلل، بلکي په سترو سترو جلسو او طاقتورو مظاهرو ئې لاس پوري کړ چې پر حکومت باندي نظر انداز کېدلای شول او د ذلت او غلامی د تړونونو په لار کي يو عوامي خنډ جوړېدلای شوی، لکه څرنګه چې د "صدقي او بيون تړون"^۱ په سلسله رامنځ ته شو.

دا خبره په خاصه توګه د توجه وړ ده چې اخوان ملت ته صحيح وطنيت وروښود، او د بي ساري وطنيت اعلي مثالونه ئې وړاندي کړل، کنه تر اوسه به د خلکو د وطنيت په ارتباط يوازي د سياسي جهت بندي باندي متمرکز وای او چې هر کار د خپل ګوند د ګټو لپاره وای هغه به ئې وطنيت بللای، که به څه هم د هغو لپاره هرڅومره غلط وسائل پکار نه اچول کېدلای، او همدا دليل وو چې هر نوي راتلونکی نظام به د مخکني حکومت ټول کارونه غلط او نفي کول، که به څه هم هغه ټول د ملت په ګټه ول، هدف به ئې دا وو چې د پخواني وزارت پر اصلاحي او تعميري کارونو باندي پرده واچول شي تر څو ملت ئې نوم هم وانخلي، د هغو څو حکومتونو پرته چې آزاده پالیسي به ئې درلوده، او د پيرو لږو وختونو لپاره قائم شول، په دوی کي خصوصاً د علي ماهر وزارت شامل وو، د فوځي کودتا نه مخکي چې کوم وزارتونه جوړ شول د هغوی ټولو همدا حالت وو.

^۱ د مصر د صدراعظم صدقي او د برطانيې د خارجه وزير بي ون غوښتل يو تړون لاسليک کړي، چې اخوان د دې تړون مانع شو، کنه تر ننه به د سويز نه انګرېزان نه وو وتلي. ژباړن

د حالاتو په دې شرمېدلي رو کي اخوان خپل مقام او پوزيشن ډير مضبوط وساتي او په هره سياسي مسئله کي ئي په پوره وضاحت او قوت سره خپله رايه وړاندي کوله، د بي پري او اخلاص وپنيت مثالونه ئي قانمول، او يوازي د حق لپاره به ئي د حق تائيد کاوه، په دې اړه دوی د هيجا د دوستي او دښمني نه متأثر نشول، چي د دې بهترين مثال د دوی د امن د مجلس "سيکورتی کونسل" په ملل متحد کي د نقراشي پاشا حمايت او تائيد کول دي، د دې باوجود چي امريکا ته تر سفر کولو مخکي نقراشي د اخوان ډير سخت دښمن وو، تر داسي حده چي د ملت لويي برخي دا تصديق نشو کولای چي اخوان دي دومره لور شوی وي، ځکه تر اوسه دوی د داسي اخلاص مثالونه نه وو ليدلي، او بيا عام اخلاق د انتهايي انحطاط په حالت کي وو، ځينو خلکو د دغه تائيد د غير معمولي واقع کېدلو په سبب مخالفت وکړ چي د نورو گوندونو دغه پرو پاگند ئي هم رښتيا وبلل چي د اخوان او سعديانو تر منځ اتحاد شوی دی خو څو ورځي وروسته دا حقيقت څرگند شو، چي کله نقراشي له امريکا نه راستون شو او د ده د وطن په حقوقو کي له سستی او کوتاهي نه کار واخيست نو اخوان دا هر څه ونه زغمل او د هغه او اخوان تر منځ داسي شديد مخالفت پيدا شو چي د مصر په معاصر تاريخ کي ئي مثال نشو موندلای چي د يو وزارت او گوند او يا د يو گوند دي د بل وزارت سره داسي مخالفت واقع شوی وي.

د مصر په گوټ گوټ کي خپرې شوي اخواني شعبي د وپنيت او جهاد مدرسې وي، چي د هيواد د اشغال شويو حقوقو د غوښتلو په وخت په پوره توگه مصروف په کار وي، د دې نه علاوه د مصر کوم گوند داسي نه وو چي په هغه کي دي د اخوان د پښو په څېر محکم څه مقرر وي.

مختصراً مور وپلای شو چي اخوان لاندني وطني خدمات سر ته رسولي دي:

۱- په ښارونو کي په عوامي حلقاتو او کليو کي ئي د اطرافو په حلقاتو کي سياسي جهالت له منځه يووړ.

۲- د ملت او عوامو د ټولنيز ژوند سره ربط پيدا کول او هغوی د وطن د خدمت سره عادي کول.

۳- په ځوانانو کې ئې د مردانګۍ او مېراني روح پوه کړه، او په عوامو کې ئې د هيواد د خدمت روح را بيداره کړه، چې له ډيري مودې نه استعماري قوت يعني انگريزانو ځپلې وه او لا ئې هم د دغو جواهر و د ځپلو هڅې کولې.

۴- د تازه ترين سياسي صورتحال او کشمکش نه خلک او په خاصه توګه بناري او کليوال اشخاص په صحيح توګه خبرول، خصوصاً چې کله کومه داسې مسئله وي چې په مخفي توګه ترسره کېږي، او په هغه کې د هيواد تاوان وي چې داسې به نو هره ورځ کېدل.

۵- د يو نوي نسل تربيت چې په هغه کې به د وطنيت او جهاد جذبات په بشپړه توګه ځای پر ځای شوي وي او هغه د هيواد د دفاع او د هغه د عزت لپاره خپل ځان و مال او د هر عزيز شي د قربانولو لپاره هر وخت چمتو وي لکه څرنګه چې د انقلاب نه مخکې د سويس کانال په مصر کې رامنځ ته شوی وو¹.

غالباً هيڅوک هم د پورتنیو پنځو خدماتو نه د يوه نه هم انکار نشي کولای، ځکه اخوان چې د خلکو په ذهني تربيت کې کوم جدوجهد وکړ، موجوده سياسي شعور د هغه په اړه شاهد دی، په همدې ډول د فاسدو حکومتونو(وزارتونو) په خلاف چې دوی کوم جدوجهد او کوششونه وکړل د هغوی نه هم څوک انکار نشي کولای چې د هغه له وجې ځيني وزارتونه لکه د صدقي وزارت چې د انگريزانو سره ئې دوستانه تړون غوښتی، نو د دولتي اعلاميو په ذريعه به ئې پر دوی داسې اتهامات واردول او دوی به ئې بدنامول چې نه کله چا اورېدلي ول او نه ئې ليدلي ول، د هغه وروسته چې د سعديانو کوم وزارتونه راغلل د هغوی مخالفت او د دښمني ئې هم وکړه.

.....
¹ په ۱۹۵۲م کې وفدي حکومت چې کله په ۱۹۳۶م کې مصري او برطانوي تړون يو طرفه ختم کړ، په نتيجه کې ئې مصريانو او په سويس کانال کې موجود د انگريزي فوځونو تر منځ نښتي رامنځ ته شوی، نو په هغو کې اخوان مخکښ وو، د اخوان ډير ستر ستر مېټرز او قابل ځوانان په دغو نښتو کې شهيدان شول. ژباړن

د سويز کانال په سيمه کې د هيواد د دفاع په سلسله کې چې اخوان کومي هڅې وکړې د هغه په لور مو اشار کړېده، دلته همدومره کافي دي چې شهيد شوي ډيری ځوانان اخوانيان ول، اضافه لا دا چې د نوحاس وزارت اعتراف هم پرې کړيدی، چې دوی د اخوان سره خبرې کول غوښتل تر څو د آزادی د تحریک سرپرستي د دوی په لاس ورکړي ځکه اخوان د هغه تر ټولو زیات اهل وو.

دا خبره هم په خاصه توگه د یادوني وړ ده چې د اخوان سیاسي رهبري پر علمي او تحقيقي اساساتو قائم وو، دا کوم سطحې او جذباتي تحریک نه وو، دوی پر ۱۲ ډولسو افرادو مشتمله یوه سیاسي کمېټه جوړه کړې وه چې کار ئې پر عامو سیاسي حالاتو غور و فکر، د راتلونکو حالاتو مطالعه او اخوان د هغه نه خبرول وو، تر څو په اخوان کې دننه په مجموعي توگه سیاسي بصیرت پیدا شي او دا بصیرت لا ژور کړل شي.

(ب) قومي خدمات:

د قومیت او ملیت نه دلته زموږ هدف هغه قومیت دی چې مثال ئې اخوان د فلسطین په جگړه کې وړاندې کړی وو، چې د هغه مثال په ټولو عربي سلطنتونو او عوامي حلقاتو کې نشو موندلای، دلته موږ دا ویل غواړو چې د فلسطین جگړه د کوم لپاره چې اخوان د پوره مستعدی څرگندونه وکړه، د هغې په لور ئې دعوت وکړ، د هغې د منلو او په هغې کې د شرکت کولو لپاره ئې اذهان تیارول لکه څرنګه چې ځینې ډارن او مات شوي خلک وايي، د مصر لپاره د مادي یا معنوي تاوانونو سبب نه وو، بلکې هغه د خطر داسې زنگ وو چې مصري قوم ئې په هغه غار کې د ولېدلو نه وژغوری چې پر غاړه ئې پخوانی خود سره پاچا او د هغه همغه مجرم حاشیه نشین ملګرو په واسطه رسېدلي وو، چې د هغوی مجرمانه ذهنیت تر داسې حده لوړ شوی وو چې هغوی د هيواد او هيوادوالو په روزي او مال باندي ډاګه اچوله او د هغه لوټل ئې کافي نه بلل بلکې د الله جل جلاله د بندګانو ځانونه او عزتونه هم د دوی د لوبو په نښه شول، دغو مجرمینو په دې جگړه کې (د فلسطین د جگړې پر وخت) خرابي اسلحې رانیولې تر څو دوی د معصومو او هيواد د مجاهدینو د شهادو د لابنونو په لیدو سره شیطاني خنداوي وکړای شي، د فلسطین جگړه چې دعوت ئې اخوان ورکړ، او پر خپل قول و عمل ئې د پوره گرمجوشی اظهار هم وکړ د مصر او مصري ټولني لپاره د څو حیثیتونو نه ډیر ګټور ثابت شو چې ځینې ئې په لاندې ډول دي:

(۱) دې جگړې د خلکو سترگې پرانیستلې، د یو داسې قوم په حیثیت چې د خپلې آزادۍ دفاع او د نورو سلطنتونو په وړاندې خپل عزت برقرار ساتل غواړي، زموږ جگړه ایبزي تیاری ډیرې ناقصې دي، او دا څرگنده ده چې څوک خپل کمزوره اړخ درک کړي نو بیا د هغه د اصلاح هڅه هم کوي.

(۲) په مصري قوم کې ئې یوه نوې روح پوه کړه او د هغه بزدلانو خولې ئې وتړلې چې ویل به ئې مصري قوم یو سوله خوښوونکی ملت دی، دوی د جگړې او دفاع اهل ندي، بیا ئې په خلکو کې اعتماد پیدا کړ چې که ضروري سامان او تیاري وي نو دوی په بشپړه توګه د جگړې صلاحیت لري، اخوان خپله د دې غوره مثال دی.

(۳) په ملت کې ئې د قربانۍ او مجاهدانه هڅو امیدونه را ژوندي کړل، ګڼه حالات داسې شوي ول چې د هر کس مخ ته یوازي د هغه خپل ذات وو، د ملت او قوم لپاره حتی وړوګي قربانۍ ته هم چمتو نه ول، اوس چې کله د اخوان د شجاعت او قربانیو مظاهر مخي ته راغلل نو د خود غرضو او منفعت خوښوونکو بنیادونه ولړزېدل.

(۴) د حقيقي مرض يعني د استعمار تر سایې لاندي اوسېدل، او د ټولو خرابیو د جرړو په لور ئې خلک متوجه کړل، دا خود سره او دوکه شوی پاچا(فاروق) وو چې پر تخت متمکن وو او همدی وو چې هیواد ئې د دغه ذلت او بی کسی حالت ته ورسولی وو چې اوس پکې راګېر وو، د فلسطین جگړه د دې نږدې(۱۹۵۲م) فوځي انقلاب یو مهم ترین سبب وو.

د اخوان مثالي وطنیت او قومیت چې د سترو سترو مهذبو ملتونو افراد نشو ور رسېدلای، شاید تر ټولو څرګند دلیل ئې لاندي یوه واقعه وي:

عام مرشد حسن البنا مرحوم رحمه الله به دحکومت د سختیو او نیولو او ځورولو په زمانه کې د هغو دوو مېرمنو قصه بار بار اوروله چې د یو ماشوم په اړه ئې خپله شخړه او دعوه د سلیمان حکیم خواته راوړله، هري یوې دا دعوه درلوده چې ماشوم د دې دی، سلیمان حکیم حکم وکړ چې ماشوم په دوو برابرو ټوټو وویشي او هري میرمني ته دي ئې یوه حصه ورکول شي، دروغجنه مور په دې تقسیم راضي شوه، او حقيقي مور دا تقسیم وغندی

او په هيڅ توگه داسي کار ته چمتو نشوه، بلکي خپله حصه ئې هم ور پرېښوده او دا ئې خوښه کړه چې په هر حالت کي بايد ماشوم روغ پاتي شي.

د دې قصي د ويلو وروسته به ئې وفرمايل: "زموږ او د دې هيواد د حاکمانو معامله بالکل همداسي ده، د هيواد د خود مختاري او آزادي تر دوی ډير غوښتونکي او قدرکوونکي يو، نو تاسي دا سخت مشکلات برداشت کړئ، د سعدي(د هغه وخت حاکم گوند چې د اخوان سخت ترين دښمن گوند وو. ژباړن) گوند لپاره خپلي اوږي ټيټي کړئ، که هغوی تاسي قتل کړي، له هيواده مو وشړي خلاصه دا چې هر څه درسره وکړي، د وطن د راتلونکي او د هغه د وحدت همدا غوښتنه ده چې تاسي دا هر څه برداشت کړئ."

مرشد شهيد رحمه الله وپرېده چې هسي نه د اخوان او دولت تر منځ کورنۍ جگړه رامنځ ته نشي، چې په نتيجه کي به انگرېزان د امن و امان د برقرارولو په پلمه او بهانه دې هيواد ته راشي، که اخوان دوی ته د اخوان د غير قانوني اعلانولو پر حکم رد عمل بنودلی وای نو د دې کورنۍ جگړي پوره احتمال موجود وو، ځکه هغه وخت په هيواد کي د اخواني "شعبو" شمېر دوه زره ۲۰۰۰ وو چې يو سل او شل ۱۲۰ شعبي ئې يوازي په مرکز قاهره کي وې، او د هري "شعبي" لپاره ډيره آسانه وه چې هغه په لسو زره ورو، قهرمانو او جنگياليو اخوانيانو خپله دفاع وکړي، که چيري اخوان داسي کړي وای نو هغه به راپورته شوي وای چې انگرېزانو ئې انتظار کاوه، د دوی تقراشي ته اشاره کول چې د اخوان سره دي هره سختي وکړل شي د همدې غرض تر عنوان لاندي وه، پر اخوان غير معمولي سختي او د دوی د راپارولو حقيقت هغه وخت څرگند شو چې کله نقراشي(صدراعظم) څو سوه مسلح عسکر او لس زره دار موټرونه د اخوان د مرکز د محاصري لپاره ولېږل چې په مرکز کي د لسو اخوانيانو پرته بل څوک نه وو، او هغوی هم د هيڅ ډول رد عمل اراده نه درلوده، د کومي شخړي پرته ئې ځانونه ور وسپارل، مرشد شهيد رحمه الله ډير اصرار وکړ چې دی دي هم د نورو اخوانيانو سره ونيول شي، خو هغوی د دې خبري په کولو سره انکار وکړ چې گواکي دوی ته داسي امر ندی شوی!!! چې بيا نو مرشد مرحوم وفرمايل: "تاسي مي ځکه نه نيسي چې زما د وژلو اراده لرئ"، دا خبره په سبا سهار په خبر پانو کي نشر شوه او چې څه ئې فرمايلي وو بالاخره همهغسي وشول.

د اخوان يو بل موقف همداسي وو چي په اعتراف کي ئې سر تیت شي، دا د هغو اخواني مجاهدینو موقف وو چي هلته د فلسطین په جگړه کي ئې د شجاعت داد ورکوي، او دلته د دوی گوند غیر قانوني اعلانوي، په دې وخت کي د جگړي ستر مأموریت دا گمان وکړ چي اخوانیان باید د فوځ د مرستي نه لاسونه پورته کړي، خصوصاً چي کله پر فوځ د غلطو پالیسیو په سبب چي پر دوی په قاهره کي ناستو سیاسي کسانو د جگړي په میدان کي کمانډرانو ته هدايات ورکول، دا ډیر سخت وو خو د دغو ټولو وهمونو برعکس اخوان د انتهایي لور ظرفیت او بی مثاله وطنیت ثبوت وړاندي کړ، په هره معرکه کي په یوه انتهایي جانبازي سره وجنگېدل، او د هیواد په دفاع کي ئې د خپلو وینو آخري څاڅکو د بهولو نه هم ډډه ونکړه، بالخصوص کوم وخت چي یهودي فوځونو د هیواد په مشرقي حدودو باندي حمله وکړه، حتی چي د جنرال فواد صادق "کمانډر انچیف" نه ئې د اخوان په اړه وپوښتل نو هغه د دې اعتراف په ویلو سره ځواب ورکړ: "د اخوان المسلمین بی حده زړه ور او جنگیالی سپاهیان ول، دوی په انتهایي ایماندارۍ او قربانۍ سره خپلي فریضي سرته ورسولي."

د دې ډول معنوي برتریو سره اخوان جگړه وکړه چي فوځي سپاهیانو او افسرانو کي د معنوي قوت د پیدا کولو تر ټولو ستر محرکین ول، د جگړي پر ختمېدلو دغو مجاهدینو ته چي کومه بدله ورکول شوه هغه د دوی د نیولو او بندي کولو حکم وو، بالاخره دوی د رفح(د فلسطین او مصر سرحدی بندر) په چاونی کي بندي شول.

دلته مور د دې پرته چي دا ووايو نشو پاتېدلای چي د فلسطین په جگړه کي د اخوان جهاد تر اوسه پوري د مصریانو لپاره د افتخار موجب دی، او په ټولو عربي هیوادونو کي د مصري شجاعت او میراني موضوع د خبرو مهمه نقطه ده، د فلسطین یوه اخواني مجاهد افسر یو کتاب لیکلی دی، "اخوان المسلمین د فلسطین په جگړه کي"¹ دا کتاب د اخوان لپاره د فخر و عظمت یو ځلانده مرقع ده، چي په هغه کي هیڅ ډول خیال آرائي او یا مبالغه نشته بلکي هغه د سترگو لیدلي حالات او واقعات او د جگړه اییزو معرکو سیده ساده بیان دی، لومړی چاپ ئې فوراً وپلورل شو او اوس د دوهم ځل لپاره چاپ شوی دي.

د ملي خدماتو د يادولو په ترڅ کې مور ته دومره ويل حتماً معلوميزي چي اخوان د عرب ليگ د تقويت تر ټولو ستر سبب وو، دوی د عرب دولتونو تر منح همغري او ارتباط پيدا کړ او پدې اړه ئي ستر خدمات سرته ورسول.

.....

1د استاد کامل شريف تصنيف دی چه په ۱۹۵۳م کې پر اخوان د جمال عبدالناصر د ظلمونو او د سختيو په سبب اردن ته تللی وو، د هغه ځای تابعيت تر لاسه کړ، دی په پاکستان کې د اردن سفير هم پاتي شوی دی، له څه مودې نه په عمان کې يوه ورځپاڼه "الدستور" چاپوي، او اوس(۱۹۹۸م) کې په اسلامي دعوت کې مصروف دی، ما څو ځله د هغوی سره ملاقات کړی دی.. ژباړن

دوهم فصل

ثقافتي خدمات

د مصري ټولني ثقافتي خدمات چي اخوان سرته رسولي دي او رسوي ئي هغه ټول مور په څلورو برخو تقسيمولای شو:

- ۱- روحاني تربيتي
- ۲- اسلامي ثقافت
- ۳- علمي تعليمي
- ۴- لارښوونکي يا تحقيقي مقالې

اوس مور د هر يوه جلا يادونه کوو:

۱- **روحاني تربيتي:** اخوان پر روحاني تربيت ډير فشار اچوي، په تيرو پانوي کي د لاهيت او هر اړخيزيت تر عنوان لاندي مور د هغوی يادونه کړې ده، د کورنيو(اُسُر) چي کوم نظام په اخوان کي دی هغه ۳۹ فرائض پر هر اخواني اجباري کړيدي، چي په سر کي ئي دا دي چي هر اخواني به د قرآن تلاوت مسلسل هره ورځ کوي چي تر يوې سپارې به کم نه وي، په غوره انداز کي به تلاوت وکړي او يا ورته غور شي او په ژباړه کي ئي غور و فکر وکړي.

دي نظام پر اخوان ۴۰ نور فرائض واجب کړيدي، چي د پورته يادو شويو فرائضو سره چندان مختلف ندي، په فرائضو کي آخري دا دي چي هره ورځ تر ويده کېدلو مخکي هر اخواني بايد يو څه وخت مقرر کړي تر څو په دغه وخت کي د خپل نفس سره محاسبه

وڪري چي تر کومه خايه ئي دا فرائض سرته رسولي دي، که خير په نظر ورغي نو د الله تعالی جل جلاله حمد دي اداء کري، او که بيا خان مقصر ومومي نو بيا دي د الله جل جلاله نه ببننه وغواړي او د هغه په لور دي رجوع وکري.

د اخوان په مرکز کي چي کومه د "کورنيو شعبه" شته هغه د ټول اخوان د روحاني تربيت نگران او ذمه دار ده، او د دي سلسلي ټول هدايات د همدې شعبي له دفتره صادريري، "کورني" (أسره) د اخوان د روحاني تربيت عملي ډگر دی.

د "اخوان المسلمات/مسلماني خوبندي" لپاره چي لومړنی رساله نشر شوه په هغي کي د دوی لپاره د روحاني تربيت يو بشپړ نظام وو، په هغه کي دا ويل شوي چي د هري "کورني" يا "أسره" د افرادو شمېر له ۵-۵ پنځو نه نيولي تر ۸-۸ اتو پوري وي او په هفته کي يو ځل د دي اجتماع وکري، تربيت ئي پر څلورو مراحلو وپشلی دی، او د يوې مرحلې نه تر بلې مرحلې پوري ئي د ټلو لپاره امتحانات مقرر کړيدي.

اخوان په خپل روحاني تربيتي پروگرام کي وړو کي ماشومان هم شامل کړيدي. د "جمعي د مدارسو" په نوم چي اخوان د نوي نسل پر اسلامي اصولو د روزلو په نيت کوم مدارس تاسيس کړيدي د هغه په تربيتي نظام کي د هغه صراحت شوی دی، چي په هغه کي به د أسوه حسنه مقام ممتاز وي، او بايد هڅه وشي چي ماشومان عبادات په شوق او رغبت سره ادا کري، د ويري او خوف له امله نه، د دوی لپاره د قصو او داسي ترانو نه گټه پورته کړای شي چي ماشومان په بڼه انداز کي ورباندي پوه شي.

په دغو "مدارس جمعوه وو" کي د روحاني تربيت يو مفصل کورس مقرر شوی دی، چي په هغه کي ديني، اخلاقي او وطني تراني او قصي ايښودل دي او د هغو د ور لوستلو او ور بنودلو طريقي بنودل شوي دي.

۲- اسلامي ثقافت: په "مرکز" کې چې کومه د "دعوت و اشاعت شعبه" ده، هغه دا خدمت کوي. همدا شعبه د تقريرونو او خطباتو لپاره مبلغين چمتو کوي، د ضرورت مطابق رسالې او اخبار نشروي، اخوان المسلمین چې د دعوت د موضوع په اړه کوم رسالې او کتابونه چاپوي د هغې نشرول تنظيموي، داسې چې کومه رساله د شعبي د مطالعې او منظورېدلو پرته نشر نشي.

د اخوان د مرکز نه تر اوسه لاندې کتابونه او رسالې چاپ شوي او نشر شوي دي:

۱-دعوتنا	زموږ دعوت	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۲-الی آئ شني ندعوا الناس	موږ خلکو ته د څه دعوت ورکوو؟	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۳-نحو النور	د نور په خوا	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۴-هل نحن قوم عمليون؟	آيا موږ عملي خلک يو؟	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۵-المنهاج	کاري طريقه	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۶-المناجاة	سرگوشي	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۷-المأثورات	مسنوني دعاوي	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۸-عقيدتنا	زموږ عقیده	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۹-رسالة المؤتمر الخامس	د پنځم کانفرانس پيغام	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۱۰-الاخوان تحت راية القرآن	اخوان د قرآن تر بيرغ لاندې	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۱۱-العقائد	عقائد الاستاد	حسن البنأ مرحوم
۱۲-الی اخوان الكتاب	د اخواني تربيتي گروپونو په نوم	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۱۳-رسالة المؤتمر السادس	د شپږم کانفرانس پيغام	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۱۴-بين الامس و اليوم	پروند او نن	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۱۵-نظام الاسر و رسالة التعاليم	د کورنيو نظام او تعليمي رساله	الاستاد حسن البنأ مرحوم
۱۶-مشكلاتنا في ضوء النظام الاسلامي	زموږ مشکلات د اسلامي نظام په رڼا کې	الاستاد حسن البنأ مرحوم

- ۱۷- دعوتنا فی طور جدید ز مور د دعوت نوي مرحله الاستاد حسن البنأ مرحوم
- ۱۸- دستورنا ز مور قانون استاد حسن الهظيبي(اوسنی مرشد)
- ۱۹- الرسالة الاولى للاخوات د خویندو لومری رساله د اخوات المسلمات شعبه
- ۲۰- كيف ندعوا الناس مور خلکو ته څنگه دعوت ورکړو؟ عبد البديع صقر
- ۲۱- تذكرة الدعاة د حق داعيانو ته نصيحتونه بهي الخولي
- ۲۲- المرأة بين البيت و المجتمع په کور او ټولنه کي د ميرمني مقام بهي الخولي
- ۲۳- صفحه من مساوی الاستعمار فی وادی النيل / د نیل په دره کي د استعمار د تباھيو يو پانه محمد عبد الباري
- ۲۴- المنهج الدراسي الاسلامی الاخوان الأسر / په "کورني نظام" پوري د منسلکو اخوانيانو د اسلامي مطالعي نصاب

يادونه: ۱يعني د ۱۹۴۹م نه تر ۱۹۴۵م پوري د هغه وروسته جمال عبدالناصر اخوان المسلمين غير قانوني اعلان کړ او ضهيبي رح ئي زندان ته وليږی ډيره موده مخکي وفات شویدی.(ژباړن/۱۹۹۷م)

له دي شعبي نه اووه كتابچي نشر شولي:

د هغوی نه علاوه د اخوان نور ډیر تأیفات دي خو هغه د مرکز نه ندي نشر شوي چي ځيني ئي په ډول دي:

محمد الغزالي	اسلام او موجوده اقتصادي مسائل	۱-الاسلام والوضاع الاقتصادية
محمد الغزالي	اسلام او اشتراكي اساليب	۲-الاسلام والمنهاج الاشتراكية
محمد الغزالي	د مسلمان عقیده	۳-عقيدة المسلم
محمد الغزالي	له همدې ځايه ئي بايد زده كړو	۴-من ههنا نعلم
محمد الغزالي	د دين او ژوند څو فكري شيبې	۵-تأملات في الدين و الحياة
عبدالقادر عوده(شهيد)	اسلام او زموږ موجوده قانوني مسائل	۶-الاسلام و اوضاعنا القانونية
عبدالقادر عوده(شهيد)	مال او حكومت د اسلام له نظره	۷-المال و الحكم في الاسلام
عبدالقادر عوده(شهيد)	د عامو مسلمانانو د جهل او د علماوو د علم تر منځ د اسلام خورونكي حالت	۸-الاسلام بين جهل أبنائه و عجز علمائه
عبدالقادر عوده(شهيد)	د اسلام فوجداري نظام	۹-التشريع الجنائي في الاسلام ¹

يادونه: 1 د كتاب مؤلف ددي كتاب يادونه نه وه كړي، د موصوف شهيد دا يو ضخيم معركة الأرا كتاب دی چي د اهميت له امله ئي مور يادونه مناسبه ويلا.(ژباړن)

سيد قطب(شهيد)	په اسلام كي ټولنيزه برابري	۱۰-العدالة الاجتماعية في الاسلام
سيد قطب(شهيد)	د عالم او اسلام امن	۱۱-السلام العالمي و الاسلام
سيد قطب(شهيد)	د اسلام او سرمايه دارى جگړه	۱۲-معركة الاسلام و الراسمالية
بهي الخولي	نه كميونيزم نه سرمايه دارانه نظام بلكي اسلام	۱۳-الاسلامية لاشيوعية و لا رأسمالية
داكتر محمود حامد	قرآن او "جوهر"(ايتم)	۱۴-القرآن والذرة
سيد سابق	فقه، حديث	۱۵-فقه السنة
عبدالرحمن البنا	معز الدين الله الفاطمي	۱۶-المعز لدين الله الفاطمي
عبدالرحمن البنا	هجرت	۱۷-الهجرة
عبدالرحمن البنا	(غزوة)بدر	۱۸-بدر

عبدالرحمن الينّا	د ويني بغاوت	١٩-ثورة الدم
احمد انس الحجاجي	رحمت و ريجان	٢٠-روح و ريجان
احمد انس الحجاجي	مسلمانه مبرمن	٢١-مع المرأة المسلمة
احمد انس الحجاجي	دري او دري	٢٢-ثلاثة و ثلاث
احمد انس الحجاجي	محكمه	٢٣-محاكمة
احمد انس الحجاجي	وثائق	٢٤-وثائق
احمد انس الحجاجي	د زماني سري	٢٥-رجل الساعة
احمد انس الحجاجي	د انقلابي جنت نه يو آواز	٢٦-صوت من جنة الثورة
احمد انس الحجاجي	چا چي اور بل كر	٢٧-الرجل الذب اشعل
احمد انس الحجاجي	امام لومري برخه	٢٨-الامام(الجزء الاول)
احمد انس الحجاجي	امام دوهمه برخه	٢٩-الامام(الجزء الثاني)

يادونه: ١د شهيد حسن البنا د ژوند سوانح(ژباړن)

انور الجندي	اخوان المسلمين د حق په ترازو كي	٣٠-الاخوان المسلمون في ميزان الحق
انور الجندي	د دعوت كنه	٣١-فائدة الدعوة
انور الجندي	د حاجيانو سره وفد	٣٢-مع بعثة الحج
انور الجندي	مصري مسئله	٣٣-المسألة المصرية
انور الجندي	د رسول تاريخ	٣٤-تاريخ الرسول
انور الجندي	د رسول شمائل	٣٥-شمائل الرسول
انور الجندي	نبوي مشرتابه	٣٦-الزعامة النبوية
انور الجندي	قيادت او دلگي	٣٧-القيادة و الجندية
انور الجندي	پر صحافت او ادب د اسلامي دعوت اثر	٣٨-أثر الدعوة الإسلامية في الصحافة و الادب
انور الجندي	د سسلامي هيوادونو مسائل	٣٩-قضايا الاقطار الإسلامية
انور الجندي	فلسطين او غرب د دور ذبيحو جدوجهد	٤٠-كفاح الذبيحين-فلسطين و الغرب
انور الجندي	اسلام مخ په وړاندي خي	٤١-الاسلام بزحف

٤٢-الوفد الاخوان فى الميزان	وفد(گوند) او اخوان په ترازو	كى كامل الشافعى
٤٣-دولة الخلق	اخلاقي سلطنت	كامل الشافعى
٤٤-دعوتنا والوحدة الدينية	زمور دعوت او ديني اتحاد	كامل الشافعى
٤٥-الاسلام يحارب الفقر	اسلام د افلاس دښمن دى	محمد فتحى عثمان
٤٦-مصرع الفقر فى الاسلام	په اسلام كې د افلاس جنازه	على شحاته
٤٧-قذائف الحق	د حق گولي	محمد جبر التيميمي
٤٨-مسلاذ الخلود	د ابدیت د پیدا کېدو ورځ	احمد مختار رمزى
٤٩-الشهداء	شهداء	شعبة طلاب
٥٠-سلسلة الابحاث الجامعية جزئين	د پوهنتون تحقيقي مقالې	شعبة طلاب
٥١-فيلسوف من الغرب	د غرب يو فلسفي	شعبة طلاب
٥٢-من انت؟	ته څوك ئې؟	شعبة طلاب
٥٣-مجلة البركان	د آتش فشان مجله	د پورټ سعيد محصلين
٥٤-اخبار السويس	د سويس خبرونه	د سويس محصلين
٥٥-تاريخ القرآن و اداب التلاوة	د قرآن تاريخ او تلاوت آداب	احمد لطفى عبدالبدیع
٥٦-انهايار الحضارة الغربية	د غربي تمدن زوال	انور جندى
٥٧-اخوانيات-ديوان شعر	اخوانيات-اشعار	رشيد ابومره
٥٨-من وحى الدعوة-ديوان شعر	د دعوت الهام-اشعار	ابراهيم عبدالفتاح
٥٩-البواكير-ديوان شعر	شگوفې-اشعار	عبدالحكيم عابدين
٦٠-الشيوعية و الاسلام	كمونيزم او اسلام	عمر هندی
٦١-بين الهدى والضلال	هدايت او ضلالت	لبيب البيومى
٦٢-الرجل المستجاب الدعاء	مستجاب الدعوات انسان	لبيب البيومى
٦٣-تاريخ الدعوة	د دعوت تاريخ	احمد عبدالجليل
٦٤-الاسلام	اسلام(انگريزي)	عبدالسميع المصري
٦٥-القرآن و العلوم الحديثة	قرآن او نوي علوم	احمد كامل ضوء
٦٦-الصراع	كشمکش	عبدالمجيد محمد هيكل
٦٧-القتال فى الاسلام	جگړه په اسلام كې	احمد نار

د اسلامي ثقافت د اشاعت په نړۍ کې د اخوان هڅې يوازي د دغو کتابونو او رسالو تر چاپ پورې محدودې ندي پاتې شوي، بلکې د تصنيف و تأليف سره ئې نور وسائل هم انتخاب کړل چې ځيني ئې په لاندې ډول دي:

(۱)- د اسلامي اعيادو او نورو مناسبتونو پر وخت عامي غونډي:

د دغو جلساتو انعقاد د "فلاح او پرمختگ د شعبي" په غاړه وي، او د "نشر دعوت شعبه" بيا په دغو د تقاريرو اهتمام کوي، چې عموماً په عامو ميدانونو کې ترسره کېږي تر څو ټول عوام گټه ترې پورته شي.

(۲)- منظم دروس او خطبي:

چې دا نو عموماً اوونيزي وي، او تر ټولو مهم ترين ئې د سه شنبې تقرير وي چې خپله به د حسن البناء مرحوم له خوا ترسره کېده، او اوس د "نشر و اشاعت شعبه" د دغو تقاريرو اهتمام او نگراني کوي، په همدې توگه په ټولو شعبو کې په هفته کې يو تقرير ترسره کېدل ضروري^۲ دی، دا د سه شنبې پرته په بله کومه ورځ ترسره کېږي، تر څو ټول د مرکز په مهمه غونډه^۳ کې شريک شي.

(۳)- اخواني صحافت:

صحافت په طبعي توگه عوامو ته د نږدې کېدلو، پراخ نفوذ او په عوامي حلقاتو کې د اسلامي ثقافت د عامولو تر ټولو مؤثره طريقه ده، د غير قانوني اعلانېدلو نه مخکې د اخوان لاندني جرائد چاپېدل:

۱- جريده	الاخوان المسلمون	ورځپاڼه
۲- مجله	الاخوان المسلمون	اوونيزه
۳- مجله	الشهاب	مياشتنۍ گڼه
۴- مجله	الکشکول	اوونيزه

هغه رسالې چې که څه هم د اخوان باقاعده استازي نه وي خو د دوی د فکري تگلاري نقيب ول، دغه دي:

- ۱- مجلة الدعوة اوونيزه
- ۲- مجلة منزل الرحي¹ اوونيزه
- ۳- جريدة منبر الشرق اوونيزه
- ۴- مجلة المسلمون³ مياشتنۍ گڼه

د الشهاب او المسلمون نه پرته ټول رسائل او اخبارات د دواړو يعني اسلامي ثقافت او سياسي خبرونو حامل دي، دغه دواړه رسائل يوازي اعلى اسلامي ادبيات (لټرچر) وړاندي کوي او معياري دي.

(۴)- اخواني کتابتونونه:

په "مرکز" کې يو کتابتون شته، چې په هغه کې ۲۵۰۰ کتابونه شته (چې دا د ۱۹۵۳م شمېر دی. ژباړن/۱۹۹۷م) او دا پر ۲۵ پنځه ويشتو موضوعاتو وپشل شوی دی:

(۱) او (۲) دا دواړې رسالې بندي شوي دي، (ژباړن). د دې مرکز سره سره دا کتابتون هم د دښمن له لوري وسوځول شو. (ژباړن)

(۳) اوس د ۱۹۵۴م له منځ نه يو ځل بيا "مجلة المسلمون" پيل شوه، "کينه کېن دښمن" دا مجله و نشوه زغملای ځکه هم درې مياشتې وروسته سمدستي بنده شوه. (ژباړن). وروسته بيا همدا مجله سعيد رمضان مرحوم له دمشق نه چاپول پيل کړل. (ژباړن)

(۱) اسلامي تاريخ (۲) د شخصيتونو نومونه (۳) نظم (۴) قرآني علوم (۵) فلسفه او منطق (۶) قصص (۷) عمرانيان (۸) سياسيات (۹) پند و نصيحت (۱۰) ژبي (۱۱) فقه (۱۲) نحو (۱۳) اخلاق (۱۴) اصول (۱۵) حديث (۱۶) عقائد (۱۷) اسلاميات (۱۸) قانون (۱۹) ادب (۲۰) بلاغت (۲۱) سيرت (۲۲) تفسير (۲۳) تصوف (۲۴) ملي او سياسي تاريخ (۲۵) د سياسي او ادبي مجلاتو فائل

لکه څرنگه چې د دې فهرست نه بنکاري چې ډيری کتابونه په اسلامي ثقافت پوري مربوط دي، د اخوان په هره شعبه کې همداسي يوه دارالمطالعه (د مطالعي خای) موجوده وي، چې د هري شعبي لپاره لازمي ده، که څه هم هغه هر څومره وړوکي هم وي، "شعبة الأُسْر" (د کورنيو شعبي) نن سبا داسي يوه رساله چمتو کړي ده چې په هغه کې د هري شعبي لپاره ضروري کتابونه او د هغوی د انتخاب د اهميت بيان وي، تر څو دغه کتابتونونه په پوره توگه خپل خدمات سرته ورسوي.

۳- علمي تعليمي:

په مرکز کې چې کومه د کاسبانو شعبه ده هغه په علمي پلانونو کې ډيره ونډه اخلي، ځکه هلته هره پنجشنبه يو اعلى علمي لېکچر ورکول کيږي، چې دا لېکچر د همدې موضوع د کوم ماهر له لوري چمتو او اورول کيږي، تر اوسه د دې شعبي د انتظام او لارښوونې مطابق لاندي خطبات ورکول شوي دي:

مقررين	موضوعات	تاريخ
ډاکټر محمد عبدالله العربي	اسلامي اقتصاديات	۱۳/۱۱/۱۹۵۲
استاد سيد قطب	د ځوانانو په تعبير کې د درسگاه اهميت	۲۰/۱۱/۱۹۵۲
استاد محمد العشماوى	د غوره ټولني په لور	۲۷/۱۱/۱۹۵۲
ډاکټر محمد عبدالله العربي	د کليو اصلاح	۴/۱۲/۱۹۵۲
ډاکټر ابراهيم سلامه	د عوامي تعليم انتظام	۱۱/۱۲/۱۹۵۲
ډاکټر سعيد نجار	زرعي اصلاح او د هغه اساليب	۱۵/۱۲/۱۹۵۲

ڊاڪٽر محمد يوسف موسى	د اسلامي فقهي ڄيڻي خصوصيات	۱/۱/۱۹۵۳
شيخ محمد ابو زهره	اسلام او ٽولنيزه برابري	۸/۱/۱۹۵۳
ڊاڪٽر سعيد عبده	د صحت ترقي	۲۲/۱/۱۹۵۳
ڊاڪٽر محمد مهدي عزوني	د زرعي شتمني د وسائلو ترقي	۲۹/۱/۱۹۵۳
مصطفى كامل	د اصلاح زراعت پر قانون آزادانه نظر	۵/۲/۱۹۵۳
محمد عبدالله العربي	د اوسني اقتصادي بحران حل	۲۶/۲/۱۹۵۳
سعيد رمضان	ٽولنه څرنگه په برپا سره د ترقي پر اونه تېرولای شي	۵/۳/۱۹۵۳
ڊاڪٽر حسن ابراهيم	کيميائي صنعتونه او د ثروت په اضافو کڍلو کي ئي اثرات	۱۹/۳/۱۹۵۳
پروفيسر حسن عارف	زرعي او صنعتي توسيع او پر مختلفو ڊولونو پيداوارو او ملي درآمداتو باندي ئي اثرات	۲۶/۳/۱۹۵۳
پروفيسر عبدالحميد مطر	زمور تعليمي سياست	۲/۴/۱۹۵۳
پروفيسر عزالدين رشاد	په مصر کي طبي نباتات	۹/۴/۱۹۵۳
پروفيسران: عبدالوهاب خلاف، احمد دانش،	بيمه د اسلام په رڻا کي/مباحثه	۲۳/۴/۱۹۵۳
محمد ابو زهره، احمد غسان، محمد عبدالله دراز، زکريا محمد شفيق، محمد يوسف موسى، عبدالله فکري اباضه، محمود شلتوت، محمد عبدالعزيز، عبدالکريم منصور	مخکنی مباحثه	۳۰/۴/۱۹۵۳
-----ايضا-----		
ڊاڪٽر زکي محمود شيبانه ¹	د اسلامي د اقتصادي نظام مرکزي صفات	۷/۵/۱۹۵۳

يادونه: ¹د ڄيڻو مشهورو نومونو نه به تاسي ته دا اندازو شوي وي چي په لکچرونو کي حصه اخيستونکي ٽول استادان د مصر علمي شتمني او د علم خاوندان ول. ژباړن

دغو لکچرونو په عمومي توگه د خلکو د اذهانو په سوځولو کي اساسي رول اداء ڪر او په پرلپسي توگه ئي د سامعينو شمېر مخ په زياتيدو وو حتی چي په پای کي ئي شمېر زرگونو ته ورسېده.

د اسلامي تصانیفو نه پرته د اخوان د عام نوعیت تصانیف هم شته دي لکه:

نمبر د کتاب نوم	مصنف
۱- د جوهر (اتوم) راز	پروفیسر محمود حامد
۲- علم الاساطیر (میتولوژي)	پروفیسر محمود حامد
۳- لائټ هائوس (بحري عمود نور)	احمد عبد الجلیل
۴- آلات چي د عمارتونو د بنیادونو د کیندلو په موخه په مصر کي کارول کيږي	پروفیسر محمد سعید یوسف
۵- مظاهري او جلسي او غوندي	پروفیسر عبدالکریم منصور
۶- عمومي اسمبلي	پروفیسر عبدالعلوي عبدالهادي
۷- زمور تیري شپي ۱۱/جولای/۱۸۸۲م	پروفیسر محمد منیر الجندی
۸- د کائناتو کتاب	پروفیسر عبدالعزیز زهيري

تر کومه ځايه چي د تعليمي خدماتو اړیکه ده اخوان په دې ډگر کي پر خپل ځان د بندیز لگېدلو نه مخکي او د هغه وروسته هم ډیر مهم رول اداء کړیدی، د پابندی نه مخکي دوی د تعلیم په خپرولو کي په ډیر شدت سره برخه واخیستله، چي بالآخره په جون ۱۹۴۶م کي د اخوان په مرکز کي د تربیتي کمیټي لاندې یوه ثقافتی کمیټه جوړه شوه، په مئی ۱۹۴۶م کي ابتدائي او ثانوي او د نجونو او هلکانو د مکاتبو د جوړولو لپاره یوه جلا کمیټی جوړه کړه، په دغو مدارسو کي دغو خبرو ته پاملرنه شوي وه چي دوی به د نورو شخصي مکاتبو په مقابل کي امتیازي حیثیت ولري، چي د همدې لپاره ئې لاندې خدمات سرته ورسول:

۱- لوستل او د دیني ثقافت د عامولو لپاره ئې متعدد مکاتب پرانیستل چي تعلیم به ئې بالکل مفت وو.

۲- د قرآن د حفظولو لپاره ئې متعددي مدرسې جوړي کړلې.

۳- د مزدورانو او بزگرانو لپاره ئې د شپي له خوا د مدارسو انتظام وکړ.

۴- په عامو امتحاناتو کې ئې د ناکامو شاگردانو لپاره خصوصي کلاسونه جوړ کړل چې په هغه کې د هر فن او علم متخصص استادان ئې د تعلیم پر ورکولو مأمور کړل.

۵- د هغو هلکانو لپاره چې په کسبونو کې د لگېدلو له امله د تعلیم نه بې برخې شوي وو، مختلفې تعلیمي شعبي پرانیستلې.

۶- د هلکانو مکاتب ئې جوړ کړل.

۷- د "امهات المؤمنین په نوم مدارس" ئې (د نجونو د تعلیم په موخه) جاري کړې.

۸- د مکاتبو تر څنګ ئې صنعتي روزنیز مرکزونه هم جوړ کړل، تر څو کوم هلکان چې خپل تعلیم نشي بشپړولای هغوی د صنعت د زده کړې نه برخمن شي.

په دغو مختلفو مدارسو او په هغوی کې د شاگردانو او استادانو شمېر معلوم ندی، خو دومره خبر يم چې دغه مدارس د هر سیمه ایز مرکز تر څنګ قائم دي، په همدې توګه په هر مقامي مرکز کې یوه نه یوه تعلیمي اداره حتماً موجوده وي، د بالغانو د تعلیمي مرکز د شاگردانو شمېر نږدې تر سلو پوري ورسېدلی وو، چې په دغو ټولو مدارسو کې ئې شمېر ډیر زیات وو چې صحیح اندازه ئې له دې نه لګولی شو چې په ۱۹۴۶م کې د مصر وزارت معارف د جهالت د خپلو یو پروګرام جوړ کړ او د هغه نافذول ئې وغوښتل نو دوی په دې اړه د اخوان هڅې او مقبولیت په مخکې ایښودلو سره د هغوی نه د مرستې غوښتنه وکړه.

د اخوان د مقدماتو چې کوم وکیلان دفاع کوي، د هغوی په دفاترو کې د تالاشی کولو او پلټولو وروسته د اسکندریې د اخواني مکاتبو "کاري لائحي" وموندل شوي، چې په پوره توګه دا صراحت پکې شوی وو چې د مکاتبو دغه پلان د یوې شخصي (عوامي) شرکت له لوري چلول کېږي چې د غړو او شرکاوو ئې له دې کار نه کله هم هدف تجارت او بزنس ندی، د دې شرکت غرض یوازي دادی چې د مصري وزارت تعلیم د نصاب مطابق د دې تعلیم او شاگردانو ته د تربیت او روزني ورکولو لپاره مکاتب جوړ کړل شي. چې مرکزي دفتر نمبر (۱) ئې په اسماعیلیه اسکوائر (اسکندریه) کې دی، (دا د ۱۹۵۳م خپره ده. ژباړن) او موده ئې ۲۵ ویشته کاله ده، چې د ۱۰مئې ۱۹۴۸م نه پیل شوي، د شرکت ابتدایي سرمایه ۴۰۰۰ زرره مصري پاؤنډه ده (نږدې ۶۰۰۰۰ زرره روپۍ) به وي، چې زیاتېدلای هم شي او دا

به پر زرو برخو وپشل کيږي، دې شرکت لومړی د ماشومانو یو ابتدایي مکتب پرانیست، بیا ئې څه ثانوي کلاسونه پیل کړل چې د ترقي کولو وروسته ئې د ثانوي لېسې حیثیت غوره کړ، د دغو (معاهدو) درس گاوو نومونه په لاندې ډول دي:

۱- د "حضرت عمر فاروق رضی الله عنه مثالي درسگاه"

۲- د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه ابتدائي درسگاه

۳- محمدیه ثانوي درسگاه

د سیاسي پابندي د لري کېدلو وروسته یعنی په خپله موجوده وقفه کي اخوان په تعلیمي سلسله کي د شپې له خوا مدارسو او جمعي ورځو مدارسو ته ډیره پاملرنه وکړه، په ځینو "مناطقو"^۱ کي د دوی نومونه د "نوي نسل مکتب، ابتدایي مکتب، د بالغانو تعلیمي مدرسه" کېښودل شوي، د قاهرې په حلقه کي او جیزی تر امر لاندې چې کومي درسگاوي دي شمېر ئې په لاندې ډول دی:

(لیکوال په دې ځای کي یوه تفصیلي نقشه ورکړې ده، د نوم او سیمي د اجنبیت په سبب مور د هغوی یادونه دلته ونکړه، نو ځکه ئې هم پر خلاصه باندې بسنه کوو، دا وړوکي او غټي ۳۱ مدرسې دي، او د شاگردانو شمېر ئې ۳۳۷ نفره دی).

۱۰	ثانوي شبانه
۱	شبانه ابتدائي
۱۰	د جمعي مدارس
۷	ابتدائي مکاتب
۲	د بالغانو تعلیم
۱	کامرس مکتب

^۱د اخوان د گوندي تنظیمي د وېش مطابق چې تفصیل ئې مخکي تېر شوی دی، "منطقه" به سیمه اییز مرکز بلل کيږي چې د "حلقې" ماتحت وي. ژباړن

(۴) - تربيتي عملي تحقيقي:

د داسي تحقيقاتو انواع په دوه ډوله وي:

(الف) د اخوان يا د عامه ذهنيت د تربيت لپاره د اسلام په رڼا كې پر موجوده پېچلو مسائلو د تحقيقي موادو چمتو كول، د هغه نه ځيني په لاندي ډول دي:

(۱) نظام الاسر(د كورنيو نظام) د هغه نشوو نمو او د هغه مقاصد، دا يوه علمي(سائنسي) رساله ده، چې د اخوان له مركزه نشر شوي ده، په اخوان كې "اسر" د (كورنيو) چې كوم نظام دی د هغه نه دا بحث كوي، د مصر د سياست عام اړخ توضيح كوي او د هغو داخلي عواملو په لور اشاره كوي چې د اخوان په تعمير كې له پيله په كار اچول شوي دي، او د دوی د ترقيو پر مراحلو اثر انداز شوي وي، هغه د "اسر"(كورنيو) نظام او د هغه د ارکانو تشریح هم كوي، او د نظام تحقيقي كتنه كوي چې د رأيي وركولو وروسته ختميري.

(۲) المرأة بين البيت المجتمع د استاد بهي الخولي تصنيف، د ميرمني حيثيت په ټولنه او كور كې، دا هم يو علمي كتاب دی چې پكې ويل شوي دي چې په زړو تمدنونو كې د ميرمني كوم حيثيت وو او بيا اسلام كوم حيثيت وركړ، د كورنيو حقوق، واده، ازدواجي تعلقات، طلاق، د يوې نه زياتي مېرمني، د ولادت ضبط كول، د ميرمني بنائست، د اولاد حقوق، د كورنۍ حق، ميرمن او ټولنه، ميرمن او كار(هڅه)، د ميرمني سياسي حقوق، دا ټول موضوعات د دې مباحث كلام دي.

په دغو ټولو پېچلو مسائلو كې دوی د اسلام رايه وړاندي كړې ده، تر څو دوی د اخوان او ټولو متدينو مسلمانانو لپاره مددگار ثابت شي، او حقيقت خوښوونكي د صحيح اسلام په رڼا كې دوی خپلي كورنۍ او ټولنيز ژوند واچولی شي.

(۳) عقيدة المسلم(د مسلمانانو عقیده) مصنف:محمد الغزالي: دا پر عقيدې يو جامع تحقيقي كتاب دی چې پكې د الوهيت او توحيد، الهي صفات، قضا و قدر، د ايمان بنيادونه، گناه و توبه، رسالت او خلود او داسي نورو... باندي په داسي توگه بحث شوی دی چې د مبالغه

کونکو تحریف، د باطل د خاوندانو تأویل او د دروغو او افتراءاتو جامي څيري څيري شوي دي.

(۴) الاسلام و اوضاعنا القانونية(اسلام او زموږ قانوني احوال) مصنف: عبدالقادر عوده(مرحوم): په دې کتاب کي مصنف د اروپايي ټولنيزو قوانينو او د هغوی په اړه د اسلام رايه وړاندي کړې ده، او ويلي ئې دي چي دوی د ټولنيز نظام لپاره تر کومه حده تاواني دي، په بحث کي ئې تقابلي طرز غوره کړيدی، او د اسلام د امتيازي حيثيت په ثابتولو سره ئې د رفاه عامه لپاره د هغه قوانينو د غوره کولو پر ضرورت باندي زور اچولی دی.

(۵) تذكرة الدعاة(د حق داعيانو ته نصيحتونه) مصنف: بهي الخولي: دا يو ډير مفصل کتاب دی، چي د اخوان المسلمین دعوتي کارکونکو ته مشورې ورکول شوي دي، د يو داعي د مهم(عملياتو) تشریح، د هغه د دعوت اصلي مآخذ، ضروري وسائل، د دعوت توضیح او د هغو مختلفو سرگرميو تعارف شوی دی، چي د هغه نه به يو داعي تيريري چي په دې کي د تقرير، درس، خطبي، مقالي ليکنه، عامه ويناوو په اړه تفصيلي هدايات ورکول شوي دي.

(ب) پر دوهم نمبر هغه علمي تحقيقاتي مقالي يا کتابونه دي چي اخوان د مطلوبه اصلاح په سلسله کي د دولتونو د لارښووني لپاره ليکلي دي، په دې کي د اساسي غلطيو په لور اشاره شوي ده او پر مضبوطو صحيحو علمي بنيادونو باندي د هغوی علاج په گوته شوی دی.

د دې سلسلې تر اوسه دوه مطبوعات شائع شوي دي:

۱- السياسة العامة للتربية و التعليم(د تعليم و تربيت عامه پاليسي).

دا کتاب په مرکز کي د کاسبانو د شعبي "معلمينو انجمن" نشر کړيدی، چي په هغه کي تعليم او تربيت، د تعليم مراحل او د تعليم د نصاب تربيت، د امتحاناتو پر طريقو او د يو صالح استاد روزنه او د لامرکزيت نه د نجات حاصل کونکو موضوعاتو نه بحث پکي شوی دی.

۲- خطوط فی الاصلاح علی ضوع الاسلام(د اصلاح خاکه د اسلام په رڼا کې) د دې دوي حصې دي: لومړی حصه "معاشياتو" او "محصولاتو" پر موضوعاتو مشتمله ده، چې دا بيا د "کاسبانو په شعبي" پوري مربوط د معاشياتو ماهرينو ليکلی دی، دوهم زراعت "صنعت کاري (Industrialization)" پر مواصلاتو او تعميراتو دی، د دې حصې په چمتو کولو کې په هر فن پوري مربوطو شعبو ونډه اخيستی ده، او پر هري موضوع باندي د ماهرانه فني اساليبو رڼا اچول شوي ده.

د دې ډول تحقيقي لټرېچر(ادبيات) چمتو کول د "کاسبانو د شعبي" د فرائضو نه دي، چې کار ئې دا دی چې داسې تحقيقي لټرېچر، منصوبي او اصلاحي پروگرامونه چمتو کړي چې پر اساس ئې د ژوند د مختلفو اړخونو تنظيم د اسلامي اصولو په رڼا کې وشي، دا هم د هغوی د فرائضو نه دي چې دوی خپله کارکردگي د داخلي او بين المللي عامه رأيي لپاره نشر کړي، سيمه ايزو محکمو ته ئې وړاندي کړي او د هغه د نافذولو هڅي وکړي.

دریم فصل

اخوات المسلمات (مسلماني خوښندي)

په ۱۹۳۲م کي د "فرق الاخوات المسلمات" (د مسلمانو خوښندو گروپ) په نوم د مسلمانو خوښندو لومړنۍ کمېټې د اسماعيليې په بناړ کي تأسيس شوه، چي د "الاخوان المسلمون" د مجلې په "لومړۍ گڼه" کي ئې خپله لائحه عمل(اساسي قانون) نشر کړه، په همدې نوم په قاهره کي هم يوه بله کمېټې تشکيل شوه، په ۱۹۴۴م کي ځينو "خوښندو" چي د دعوت سره بڼه اشنا شوي وې او هغه د دوی په رگ او وينه کي جريان موندلی وو د خپل همدې تحريک له اساسه د تنظيم کولو اراده وکړه، او د نگرانی او سرپرستی لپاره ئې د اخوان المسلمین "مرکز" انتخاب کړ، د اخوان "مرکز ارشاد"(تنفيذي مجلس) دا ورسره ومنله، او په ۱۲ د ربيع الاول ۱۳۶۳ش موافق ۱۴ اپريل ۱۹۴۴م کي لومړنۍ کاري شوری جوړه شوه، د قاهرې پر ۱۷سړک سجز الخازن، محله حلميه جديده کي ئې خپل دفتر پرانيست، د هغه وروسته د مسلمانو خوښندو دا تحريک نه يوازي په هيواد کي خپور شو بلکي د هيواد نه بهر هم ورسېده، اوس اخواني مرکز د دې خوښندو د شعبي لپاره يو مخصوص قانون چمتو کړيدی چي د هغه سره دا تنظيم لا پياوړی شو، او په پوره هڅو سره ئې د خپل مأموريت Mission سر ته رسول پيل کړل.

تر ۱۹۴۸م پوري په هيواد کي د دې شعبي بناخونه ۵۰ ته ورسېدل، چي ۵۰۰۰زره ميرمني پکي شاملې شوي وې، په دغو ديني مراکزو کي او د خپل دعوت د صحيح فهم درلودونکي قابلي مېرمنو او ځينو علماوو هم تقاریر کول.

په دسمبر ۱۹۴۸م کي چي کله اخوان غير قانوني اعلان شو، نو د مسلمانو خوښو فعاليتونه هم ودرېدل، خو په دغه دروونکي وخت کي دوی د بندي شويو اخواني ورونو د کورنيو ساتنه، د هغوی سره راشه درشه او د دوی د زرونو په بيدارولو او ډاډ ورکولو کي مهم رول ولوبوی، دوی داسي کورنی د "خپل منځي کفالت" سره آشنا کړي، چي اسلام ئي په اړه امر کړی دی، چي پر اخوان او د دوی پر کورنيو ئي ډير بڼه اثر پرېوتی او د دوی معنوي ځواک لا قوي شو.

بيا چي کله د اخوان نه د قيد و بند مشکلات لري شول او دوی او مسلمانو خوښو يو ځل بيا خپل دعوتي فعاليتونه پيل کړل نو د مسلمانو خوښو شعبي خپل د يو مستقل دفتر جوړولو په اړه فکر وکړ خو چون دا کار د سرمايي محتاج وو، نو ځکه هم دوی يوه نمائشي مېله ترتيب کړه چي ۸۰مصري پاؤنډه(نږدې ۰۵۰ روپۍ) ئي نډه سرمايه گذاري ورباندي وکړه.

د خوښو له لوري د دې شعبي سره مختلفي مرستي ترسره کېدلې، يا به د جامو، تارونو او نقدو پيسو په شکل کي، او يا خو به ځينو خوښو خپل عملي خدمات وړاندي کړل، يعني د جامو د کاتولو، اوبدلو، جوړولو او خياطي کولو خدمات ترسره کول، دا مېله د اخوان "مرکز" ته مخامخ، د پخواني ورځپاڼي په دفتر کي لگېدلې وه، او د کوم ټيکت پرته تر يوې هفتي پوري جاري وه، مېلې ته راتلونکو به دا احساس کاوه چي دلته د شيانو نرخ او قيمت تر بازار ډير ارزانه دی، په دې مېله کي د قاهرې نه علاوه د ځينو نورو ښارونو ميرمنو هم ونډه واخيستله، اسکنډريې يوازي نمايشي شيان او کفرالدوار، منيا، اسيوط او اسماعيليې بيا نمايشي او د خرڅلاو شيان يعني دواړه وپلورل، په پيل کي هم ويل شوي وو چي د خرڅو شويو سامانونو د قيمت ۲۵٪ فيصد به د مسلمانو خوښو مرکز تر لاسه کوي خو د دغو ښارونو نماينده گانو د خپل نوي مرکز د لا مضبوط کولو په موخه د مرستي په توگه پر ۵۰٪ فيصد ورکولو زور وکړ، د دې مېلې وروسته چي حساب، کتاب وشو نو د بازار حساب تري جلا کړل شو خو بيا هم د شعبي په ماليت کي (۳۷۰)مصري پاؤنډه تقريباً (۴۶۵۰) روپۍ پاتي شوي. (دا شمېر د ۱۹۵۳م دی چي هغه وخت دا ډيري زياتي پيسې وې. ژباړن)

چي په پايله كي د مسلمانو خوښو شعبي د قاهرې په روضه محله ۱۳ ملك مظفر كوڅه كي خپل مركز پرانيست.

په ياده مېله كي چي كوم شيان اېښودل شوي ول، په هغه كي د ماشومانو او مېرمنو جوړي شوي جامې، د نارينه وو قميصونه، د ماشومانو كوټونه، عطر د خوښو په لاس جوړ شوي صابن چي د حمامونو او جامو د مينځلو لپاره وو، مر به جات، شربت، تصويري رسمونه، دا هر څه مسلمانو خوښو چمتو كړي وو.

د خوښو پروگرام او د هغه قواعد او ضوابط:

لومړۍ ثقافتي رساله چي مسلمانو خوښو نشر كړه هغه "مع المرأة المسلمة" (مسلمانان ميرمن) ده، چي په اكتوبر ۱۹۴۷م كي چاپ شوه، په دې رساله كي د مسلمانو خوښو واضح پروگرام او د هغه د پيغام اړه پير مهم بيانات پكي شته دي، چي ځيني ئي په لاندي ډول دي:

اولاً: د موجوده ژوندانه نظام او مروج فكري نظامونو مخالفت، د موجوده خرابو حالاتو اصلاح، د ميرمن په اړه د ټولني د لرليد او نقطه نظر تصحيح، د هغي د حقوقو بشپړ اعتراف، هغي ته د احترام او قدر په سترگه كتل، د هغي لپاره به دوي طريقي غوره كيږي يوه ايجابي او دوهمه سلبې.

د ايجابي كارونو طريقه دا ده چي مورن خپلو هڅو ته د عملي جامې په ورواغوستلو سره تعميري او تربيتي كارونه ترسره كړو، يعني د خپل عمل په ذريعه د يوې صالحې ټولني د تعميرولو هڅه وكړو، او د مثالي ميرمنو نموني وړاندي كړو، چي پر دغو اصولو په تلو سره چي دوي ئي غوښتونكي دي دې ټولني ته استحكام ور وېښي.

منفي هڅي دادي چي مور خپلي ټولي هڅي د ژوندانه نظام د جرړلو د ويستلو په لار کي وقف کړو، چي د اخلاقو خلاف، د فسق و فجور نقيب او د شرافت و اخلاقو دښمني دي، په واضحو ټکو کي هدف دا دی:

(د موجوده ژوندانه نظامونو په خلاف بغاوت، ميرمنو ته د هغوی انقلابي مأموریت د چلولو په موخه روزنه، او د مطلوب اصلاحي مقصد تکميل) مور د ميرمنو د ساتني او د قوم د ناموس د تحفظ او ساتني په موخه بغاوت کوو، ميرمني به خپله د دي بغاوت بيرغ اوچتوي، چي مور به دا زمينه ورته برابروو، مور به تر پایه ميرمن د انقلاب لپاره هڅوو، د دي هدف لپاره به مور د هغوی روزنه کوو، او د هغو حقائقو نه به پرده پورته کوو چي د دوی نه پټ ساتل شوي دي، مور به هغوی ته دا باور ورکړو چي د دي صورتحال او اوضاع همداسي پاتي کېدلو مطلب دا دی چي د دوی د تحقير او رسوايي سلسله لا هم جاري ده، د دوی د عزتونو د پلورلو هڅي کيږي، د دوی ته د سودا په سترگه کتل کيږي، د دوی د خرڅلاو بازارونه لا هم گرم ساتل شوي دي، د دوی د بدکارو، چالبازو او د ټولني د ټپکدارانو په وړاندي لا هم بي وسه وړاندي کيږي، مور به دا ډاډ ورکوو چي د دي شرمناک او ذليل صورتحال د همداسي پاتي کېدلو په صورت کي به د دوی په هر ميدان کي ناکامه وي، او هيڅ به هم لاسته نه ورځي.

دا هغه بنيادي گام او د اصلاحي پروگرام مرکزي نقطه ده چي هدف ئې د سالمې نسواني بيدارۍ پيدا کول، د مېرمنو چمتو کول او د دي تحريک د لارښووني لپاره د دوی روزنه ده.

ثانياً: د ميرمنو د عامه حقوقو اعلان، د اسلامي نظام د روح او قرآني قانون نه د مأخوذ نظام پر اساس د ميرمنو د اصلاح او بيدارۍ د قيادت واگي د ميرمنو په لاس ورکول، د ميرمنو د حقوقو د اعتراف او اعلان په کولو سره د هغوی بشپړه آزادي منل، د دوی ته د دوی فطري عام او خاص حقوق ورکول، او په هغو عامو انساني حقوقو کي چي د هغوی د مخصوصو فطري فرائضو سره په ټکر کي نه واقع کيږي، د نارينه سره ئې برابري او مساوات منل.

ثالثاً: د ميرمني اصلاحي پيغام او د ژوند د ټولنيزي فريضي تعيين او هغه دادي:

"د یوې صالحې ټولني تعمیر او د لوړو اجتماعي فضائلو لاندې د هغوی څارنه".

د دې وروسته د میرمنې د ژوند فریضه یوه داسې بشپړه او هر اړخیز حقیقت وگرځېدی چې د ټولو نویو تعبیرونو، د ژوند د غوښتنو او ضرورتونو باندې منطبق وي، پدې شرط چې پر دغو ټولو شیانو د اعلیٰ اخلاقو سایه وي، او د اخلاقي فضائلو پر ترازو پوره برابر وي، د دې شرط وروسته که چیرې مور د میرمنو رفاهي خدمات د کارونو لپاره ترلاسه کړو، د دوی د ټولنيزي اصلاحي سرگرمۍ اجازه ورکړو نو دا به د هغوی د ژوند په فریضه کې هم داخل وي، که چیرې مور د یوې میرمنې او مور په حیثیت چې د ټولني لپاره یو صالح او کاري فرد وړاندې کوو د کور دننه هغوی ته د دوی فطري او د ژوند اصلي فریضه ور وسپارو نو دا د دوی د ژوند غوښتنه ده، او که چیرې دوی د خپل فطرت سره مناسب په هر یو انساني خدمت کې ونډه اخیستل غواړي نو دا گډون به د دوی د ژوند د پیغام یو مهم اړخ وي، که د هیواد د جهاد د بوج په سپکولو کې را مخ ته کیږي، او خپل عملي جدوجهد، علم و ثقافت، تجاربو او بصیرت غرض د اشتراک په دغو ټولو صورتونو کې چې د دوی د فطرت مناسب او د عام اسلامي قانون د روح مخالف نه وي برخه اخلي نو دا د دوی فریضه ده، په همدې ډول که میرمنې د خپلو حقوقو دغوښتنې لپاره ودریږي چې هغه حقوق چې اسلام ئې ورکوي، او د همدې حقوقو د ترلاسه کولو لپاره عملي هڅې کوي او د ظلم او ټولنيزو فسادونو د ودرولو او په خلاف بغاوت کوي نو دا ئې مسلم حق دی بلکې فریضه ئې ده او په ژوند کې چې کوم پیغام هغه رډي نو دا د همغه پیغام غوښتنه او تقاضا ده.

رابعاً: د لائحي مطابق د کورني نظام څار او د قانون د طاقت په ذریعه خپله د میرمنو څار او ساتنه:

د دې ټول بحث نه مور څو داسې حقائقو ته رسیږو چې د اذهانو لپاره نوي دي، یعني د خوښو او د هغوی سره د هرې میرمنې لپاره د لاندینيو حقوقو اعتراف کوو:

۱- په عامو انساني حقوقو کې د نارینه او بنځینه وو تر منځ بشپړ مساوات.

۲- یوازي د څیرې او دواړو لاسونو(مروندو پوري) د بنکاره کېدلو سره میرمن ته د کور نه د راوتلو اجازه شته.

۳- په ټولنيزو مصروفیتونو او خدماتو کې میرمنو ته د ونډې اخیستلو اجازه، په دې شرط چې کوم فلاحي کار وي او کاري دائره ئې یوازې تر میرمنو پورې محدوده وي.

همدا اوس د اخوان د حلقي نه یو کتاب نشر شوی دی، چې عنوان ئې دی (المرأة بين البيت والمجتمع) "د میرمنې حیثیت په کور او ټولنه کې" دې کتاب د سابقو حقوقو تر څنګ د لاندینيو حقوقو اضافه هم کېږده:

۱- یوازې د خاوند لپاره میرمن د هغو نویو آرائشي شیانو استعمال کولای شي چې اثرات ئې زائلېږي، خو د بنائست په موخه عملیات کول حرام دي.

۲- هغه ټول تعلیمي مراحل چې د نارینه وو لپاره مباح دي، د میرمنو لپاره هم مباح دي، خو هغه تعلیم چې د یوې کورنۍ میرمنې د حیثیت له مخې د دې اصل ژوند ته ډیر ګټه بینونکې وي تر مخکني ډیر غوره دي.

۳- نارینه ته د خپلې مېرمنې سره د تفریح لپاره پارکونو ته د تلو، د تعلیمي سینما او بې ضرره تاریخي ډرامو د کتلو اجازه شته، اخوان دا حقیقت لوڅ کړیدی چې په سینما او theater کې په خپل ذات کې کومه خرابی نشته، بلکې خرابي په هغو چټلو فحشو فلمونو کې ده چې هلته خپرېږي.

۴- د سخت ضرورت په وخت میرمن ته د دولتي او غیر دولتي کار کولو اجازه شته.

۵- که چیرې د میرمنې صحت ته تاوان رسي یا د هغې اقتصادي حالات ئې مجبوروي نو هغې ته د ولادت د ضبطولو حق شته^۱. (یادونه: ^۱تر کومه ځایه چې زما علم دی په دې اړه اخوانیان متفق ندي. ژباړن)

۶- د میرمن د سیاسي حقوقو اعتراف د دې تشریح سره چې اوس زموږ ټولنه پر دې د عمل کولو لپاره سازګاره او مناسبه نده.

تر کومه ځایه چې د "خوښو د شعبي" د تأسیس او جوړولو تعلق دی هغه د شعبي په قانون کې مختصراً په دې ټکو بیان شوی دی:

(الف) د ديني روح بيدارول، د اسلامي تعليماتو خپرول، چي د داسي سنجيده او تعليم آفته مېرمنو پر چمتو كولو پوره قادر دي، چي په ځان پوري مربوط خدمات او فرائض په احسنه طريقه سره سر ته ورسوي.

(ب) د اسلامي اخلاقو او آدابو وضاحت كول، چي روح پاكوي او د نيكي او كمال په لور لارښوونه كوي، ورسره چي د ميرمني كوم حقوق دي او پر هغي كومي نمه دارئ دي د هغوی نه دوی خبرول.

(ج) د صحیحو او گټورو اسلامي تربیتي طریقو په لور د دوی لارښوونه چي په ذریعه ئې ماشومان جسماني او ذهني نشونمو وکړای شي او د خراب صحت او کمزور عقل نه خوندي پاتي شي.

(د) د کور په اسلامي رنگ کي د رنگولو هڅه، د قرآن کریم، د رسول صلی الله علیه وسلم د سنتونو او د امهات المؤمنین د تعليماتو عامل او د هغو باکماله د تاريخ خپرول، چي اسلامي تاريخ تري ډک دی.

(س) د بدعاتو و خرافاتو، د دروغجنو افسانو او قصو، د غلطو افکارو او بدو عاداتو ريښي غوڅول، چي په ميرمنو کي عام او مشهور دي.

(ص) د ضروري تعليم او عامو معلوماتو نشرول چي د هغه نه د دوی د عقل و فهم ځلا وي.

(ط) پر کورني کارونو پاملرنه، په داسي ډول چي ميرمن کور داسي د خوښی جنت وگرځوي چي په هغه کي يوه شريفه کورنی پر پاكو او محکمو بنيادونو ژوند تير کړای شي.

(ف) د خپلو حالاتو او طاقت مطابق او په خپل بنځينه دائري کي دننه په گټه رسونکو ټولنيزو منصوبو کي ونډه اخيستل.

د دغو منصوبو او پلانونو نه ئې ځيني دا دي:

دواځاني(ډسپنسريز)، د وړوکو ماشومانو روزنتونونه(Nurseries)، د ماشومانو ورزشي کلبونه، مدارس، د يتيمانو ساتنه او غريبو کورنيو د مرستي تنظيمول.

د هر پلان لپاره يوه مخصوصه ضابطه جوړه شي، د هغه د چلولو او نگراني کولو لپاره د قانون نمبر ۴۹ مجريه ۱۹۴۵م مطابق يو مېنځنگ کمېټی جوړيږي او "د عامو رفاهي امورو په وزارت" کي به هغه راجسترد کيږي.

(ق) د خویندو د حالاتو او کوښښونو په حدودو کي دننه د هغوی د لوري د اخوان المسلمین د گوند په بنيادي اصلاحي پروگرام کي مرسته.

د خویندو کارکردگي

۱- د خویندو اسلامي جامي:

کوم وخت چي د "خویندو شعبي" په مصري بنځينه (نسواني) حلقې کي د اسلامي دعوت اشاعت پیل کړ نو ډیر مشکلات پیدا شول، چي علت ئې د غربي تمدن هغه طوفاني څپي وې چي مصري میرمني پکي بهیدلي وې، او همدغو څپو دوی د اسلام د صورت او حقیقت دواړو نه لري وړي وې، تر ټولو چي لومړنی کوم مشکل پیدا شو هغه د جامو او لباس مشکل وو، اسلام چي پر میرمن کوم وقار فرض گرځولی دی د هغه له وجي د خویندو لپاره د دې فکر کول ضروري وو، حالانکه په پیل کي خو دوی خپل سرونه په هغه څادر پټول چي "طرحه" ورته ویل کېده، په پیل کي دا طرحه د تور رنگ وه چي د هغې له امله خویندو ته ډیر څه د منلو نه وه، او د عامو میرمنو په لور د گوتي نیوني باعث، ځکه د تور رنگ په اړه دا ویل کیږي چي دا د رنج و غم علامت دی، خویندو د دې مسئلې حل داسي وموندی چي د تور پر ځای ئې سپین رنگ انتخاب کړ، چي د ټولو لپاره د منلو وړ وو، او په دې اړه نو د اعتراض څه گنجائش نه شو پاتي، دا لباس دومره عام شو چي په ټولو اسلامي بنځينه انجمنونو کي د معززو او لائقو مېرمنو د یو ستر شمېر لباس شو.

۲- د میرمنو دیني او علمي روزنه:

د خویندو شعبي چي تر ټولو لومړی کوم کار وکړ چي په هره محله کي د عامو خطباتو انتظام وو، د دې کار لپاره کله کوم واعظ او کله کوم اخواني مقرر انتخابیږي، خو له تجربې نه معلومه شوي ده چي د دغو خطباتو کومه څرگنده گټه نه وي، ځکه دلته د مختلفو استعدادونو میرمني راځي، چي د دوی په عمرونو او علمي صلاحیتونو کي خپل منځي مناسبت نه وي، او دا احساس کړه شوه چي د دوی په عمرونو او علمي صلاحیتونو کي خپل منځي مناسبت نه وي، وړاندیز وشو که چيري خویندي د عمر او علم په مناسبت په جلا جلا

مجموعو کي ووبشل شي نو بيا به ئي گټه زياته وي، د دغو ټولو ټولگيو او مجموعو نه ئي "اُسُر" (کورني) کيښودلې.

د خویندو د نظام کورنيو(اُسُر) د اخوان د کورنيو(اُسُر) د عام نظام پر طريقه جوړ دی چي د هغه لپاره يو مخصوص قانون دی، خو د خویندو سره يو بل مخصوص روحاني نظام هم دی چي يادونه ئي د خویندو په لومړني رساله کي شوې ده، او دا د تعليم يو بشپړ نظام دی، چي په هغه کي قرآن، حديث، فقه، تفسير او اخواني ادبيات شامل دي.

د ۱۹۴۵م نه دا نظام په عملي بڼه کي نافذ کړل شوی دی، او له تجربې نه ثابته شوي ده چي د تعليمي اعتبار له مخي هم دا ډير گټور او کاري نظام دی، او د خپلمنځي ميني او مرستي د پيدا کولو په لار کي هم کومکي او مرستندوی دی، نو ځکه هم دا "مرستندوی نظام" په نوم يادول کيږي. د دې سره سره دا د مېرمنو لپاره هم غوره او د هغوی د مختلفو حالاتو په اړه مناسب دی، "شعبي" دا هم احساس کړه چي د دعوت کار چي چيري ډير عملي کيږي هغه د تعليم آفته مېرمنو طبقه ده، او چي په کومه اندازه د دوی تعليمي کچه ټيټيري په همغه اندازه د دعوت هم اثر کميږي، نو ځکه هم "شعبي" د مکاتبو، کالجونو او پوهنتونونو محصلينو په لور ډيره پاملرنه وکړه، د دوی لپاره ئي د هري سه شنبې په ورځ د ۵پنځو نه نيولي تر ماښام پوري يوه اجتماع پيل کړه.

۳- د انجونو تربيت گاه(روزنتون):

دا روزنتون د "منيره" په محل کي دبستان پر الفاضل سړک واقع دی، چي لس اطاقونه پکي شته، چي دا د دفتر، کتابي تعليم، او د کورني اوامرو مثلاً جامي وينځلو، ږوږي پخولو، استري کولو او د نورو زده کړي کولو لپاره کارول کيږي، د کور شاته يو لوی غولۍ(صحن) دی، چي دلته نو ټولي انجوني خپلو درجو(کلاسونو) ته د تللو نه مخکي منظمي ودريري.

د روزنتون عملي نظام(لومړی دور):

د اخوان د گوند د غیر قانوني اعلانېدلو نه مخکې د دې روزنتون کاري نظام په لاندې ډول وو:

په پیل کې په روزنتون کې ۴۲ انجونې انتخاب شوي وې، چې د دوی له جملې نه یوه هم تر ۵ کلونو د پورته عمر نه وه، روزنتون د دوی ټولو د خوراک، جامو، هستوګنې، تعلیمي او تهذیبې ساتنې ذمه دار وو، په نورو الفاظو دا یوه اقامتي درسګاه وه، انجونې ئې په دوه ډلو ویشلې وې چې په هغه کې دوی ته د قرآن حکیم او دین زده کړه ورکول کېده، په دې پروګرام کې خیاطې، ګل دوزي، لاسي کارونه، د اوبدلو زده کړه او په عملي بڼه کې د کور د چلولو تمرین او ځینې ورزشي مشقونه هم شامل ول، د دې نه علاوه روزنتون لاندیني خدمات ترسره کول:

(الف) د انجونو د کورنیو او نورو غریبو کورنیو مرسته، د جامو، د علاج د پیسو او نورو لارو چارو په ذریعه.

(ب) په روژه کې د غرباوو او محتاجو خلکو ته ډوډۍ ورکول.

(ج) د ژمي د موسم او مختلفو اخترونو په مناسبت په غریبو کورنیو کمپلي او جامي تقسیمول.

(د) د تقاریرو په واسطه په ټولنیزو او دیني تعلیمي فعالیتونو کې ونډه اخیستل.

(س) په کورونو کې د مېرمنو تر منځ سوله کول.

دا اضافي خدمات د روزنتون د اساسي کار نه علاوه ول چې دا دي، د انجونو یو داسې نسل وروزي چې بشپړه صحیح اسلامي روزنه ورپه برخه وي، وزارت معارف دغه روزنتون ته هیڅ ډول مالي مرسته نه ده ورکړې، ځکه هغوی دا شرط ورباندې وضع کړی وو چې په دې روزنتون کې باید حداقل درې درجې پرانیستل شي.

د روزنتون عملي نظام (دوهم دور):

د اخوان د غیر قانوني اعلانېدلو نه وروسته د "ټولنیز اصلاحي کونسل" په راپور کې ویل شوي دي چې په مارچ ۱۹۴۹م کې هغوی دغه روزنتون په خپله ولکه کې راوستی دی،

چي د "جمعيه اخوات مسلمات" له لوري تاسيس شوی وو، د روزنتون اوسنی کاري نظام تر پيره حده د سابق کاري نظام سره ورته والی لري، خو اوس د دي روزنتون دائره پيره پراخه شوي ده، اوس دوی د ۱۲۴ انجونو د روزني خدمات سرته رسوي، خو تر اوسه لا هم دوی ته د ليليې انتظام ندی شو، هر يوه ئي مجبوراً خپل کور ته ځي، په همدې توگه دلته د وزارت معارف له لوري لس استاداني هم په دنده گمارل شوي دي، مديره، سرمعلمه، ټولنيزه څارونکي او اوه ۷ استاداني، اوس دا روزنتون لاندیني خدمات ترسره کوي:

۱- د ابتدایي مکاتبو پر طرز د انجونو مدرسې تعليم.

۲- بنځينه حرفتي زده کړي، لکه خياطي، گل دوزي، استري کول او پرېمنځل.

۳- د محتاجو کورنيو ساتنه په خاصه توگه د لوستونکو انجونو د کورنيو، په مختلفو مناسبتونو کي د هغوی سره عملي، مالي او طبي او اخلاقي مرستي.

دا خبره په خاصه توگه د يادولو وړ ده چي د روزنتون کاري طريقه اوس په پيرو صورتونو کي د ټولنيزو پروگرامونو حمايت کوي، لکه څرننگه چي دلته د ټولنيزو اومورو يو ناظر او څارونکی شته چي د کورنيو د ټولنيز د حالت څارنه کوي، په همدې توگه دلته اوس يوه داسي اداره هم شته چي په هغه کي د مختلفو ډولونو فني ورزشي او ثقافتي کړنو انتظام شته، "مسلمانو خویندو" چي تر اوسه پوري دغه روزنتون يو ځل بيا لاسته ندی راوړی او يا ئي داسي اراده نده کړي يو دليل ئي دا دی چي د دي روزنتون مصارف (۲۸۲۵ مصري پاؤنډه) دي چي نږدې (۲۷۴۳۱ روپي) دي، چي دا پيسې اوس د "ټولنيز اصلاحي انجمن" له لوري ورکول کيږي، دا دومره زياتي پيسې دي چي د خویندو نوې شعبه ئي لا هم بار نشي اوچتولای، که چيري د خویندو مالي حالت برابر شي نو د يو ځل بيا ترلاسه کولو په اړه ئي اقدام کولای شي.

۴- د طبي معلوماتو خپرول:

د خویندو په مرکز کي اوس د کورني طبي مرستي په وسائلو د علمي او عملي لېکچرونو انتظام شوی دی، په دي کي د ټپيانو او سوځول شويو اعضاوو پانسمان، انجکشن او نور ورته کارونه ترسره کول شامل دي، دا ډول لېکچرونه يا اسباق د هغو مېرمنو له لوري ورکول کيږي چي د دغو اوامرو ماهريني وي، اضافه تجربه او د کار د توسيع وروسته د

خوښدو شعبه هيله کوي چي يوه دواخانه(ډسپنسري) پرانيستل شي، چي وروسته بيا دا ډسپنسري هم پرانيستل شوه.

۵- د مبلغو خوښدو درس گاه:

دا شعبه د هغو خوښدو نه ده چي د تحريک سره بڼه آشنا شوي دي، دوی غوره شخصيات د دې کار لپاره انتخابوي، د دوی له جملې نه د هري يوې "اخت" (خور) دا کار دی چي هغه په عمومي درس کي د انتخاب شوي مقرّر د غير حاضرۍ په صورت کي د هغې فرائض سرته ورسوي، د اسکندريې د خوښدو مرکز د دې کار لپاره يوه د "مبلغاتو درسگاه" جوړه کړي ده چي پيل ئي په ۵۱ تعليم آفته خوښدو سره شوی دی.

۶- په بنځينه طبقه کي د اسلامي ژوند د نظريې خپرېدل:

ددې لپاره رسائل او پمفلت(وروکي کتابچي او چاپ شوي کاغذونه) چاپول او هغه په مختلفو بنځينه وو حلقاتو کي وپشل، کورونو ته رسيدل، په مکاتبو او پوهنتونونو کي په طالباتو تقسيمول، د اسکندريې خوښدي پدې سلسله کي مصروفي دي، د دې غرض لپاره په کورنو کي ليدني کتني کوي، د همسايه کورنيو سره روابط ساتي، د هغوی جگړي حلوي، او په امکاني حدودو کي مرستي وړاندي کوي.

د اسکندريې د خوښدو په يو راپور کي ويل شوي دي چي شعبه په دريو سترو پلانونو فکر کوي:

۱- د دستکاری مرکز: چي دلته به انجونو ته د جامو جوړول، گل دوزي او د نورو ضروري شيانو زده کړه ورکول کيږي چي يوه انجلی ضرورت ورته لري، ورسره ورسره د ديني تعليم او حميده اخلاقو روزنه هم ورکول کيږي.

۲- بنځينه محتاجي کورنۍ: چي د غريبو او يتيمو انجونو پرورش وکړي او د هغوی هر ډول ذمه داري په غاړه واخلي او اسلامي روزنه ورکړي.

۳- په مېرمنو کې د جهالت د ختمولو لپاره د یوې مدرسې جوړول: د اسلامي خوښو شعبه د ثقافت د خپرولو او اسلامي نظریې د تبلیغ لپاره په بنحینه طبقه کې د هفته وارو درسونو انتظام کوي چې په لاندې ډول دي:

شمېر	ورځ	وخت	ځای	کیفیت
۱	شنبه	۱۰ بجې سهار	د اخوان دسپتري، عباسیه محل، عبده پاشا څرک	د انجونو درس
۲	شنبه	۱۰ بجې سهار	۶ - شارع رفعت، عباسیه	
۳	یکشنبه	۳ بجې غرمه	سبیه	
۴	دوشنبه	۳ بجې غرمه	۸ - شارع بستان الفاضل-منیره	
۵	دوشنبه	۱۰ بجې سهار	نادی الاخوان، بین السزایات	
۶	سه شنبه	۱۰ بجې سهار	۳- شارع الجنینیه	
۷	سه شنبه	۳ بجې ماپنین	مسجد الخوان- عابدين	
۸	سه شنبه	۳ بجې ماپنین	۱۴- شارع سعیدی جابر- نوی مصر	
۹	چهارشنبه	۱۰ بجې سهار	الجامع الجدید- سوق الامباه	
۱۰	چهارشنبه	۳ بجې ماپنین	عجوزه	
۱۱	چهارشنبه	۱۰ بجې سهار	منطقه الاخوان- جمالیه	
۱۲	چهارشنبه	۱۰ بجې سهار	شارع النصوح- زیتون	
۱۳	پنجشنبه	۳ بجې ماپنین	منطقه الاخوان- حناطه شارع فیل الروضه	
۱۴	پنجشنبه	۳ بجې ماپنین	۱۰ شارع شیخ بغال- سیده زبیه	
۱۵	پنجشنبه	۱۰ بجې سهار	شارع اجهوری- حدائق القبه	
۱۶	پنجشنبه	۳ بجې ماپنین	شعبه جیزه- شارع ملکه	
۱۷	پنجشنبه	۳ بجې ماپنین	عشیره ورب السعاده	
۱۸	جمعه	۳ بجې ماپنین	شارع المیزان- سرای قبه	

ددې ټولو نه دا اندازه لگولی شو چې اخوان د ټولني د آخري نيمايي نه لاپراوهي نده کړي بلکي د امکان تر حده ئې د هغه د ساتني او پرمختگ لاري چاري برابرې کړيدي.

ځلورم فصل

اقتصادي خدمات

اخوان چي په مصري ټولنه كې كوم اقتصادي خدمات ترسره كړيدي مور هغه په دوو څرگندو برخو وېشلاى شو:

(۱) د ملي اقتصادياتو استحكام

(۲) د ادنى او متوسطو طبقو د پس اندازى لپاره همت افزايي

اوس مور د هر يوه په اړه په تفصيل سره بيان كوو:

(۱) د ملي اقتصادياتو استحكام:

د اخوان په قانون كې د دې خبرې صراحت شويدي چي د ملي شتمنى زياتول، د هغې ساتنه او آزادي هم په هغو اهدافو كې شامل دي، لكه څرنگه چي د هر اخواني كار كوونكي لپاره په فرائضو كې شته چي حتماً به يو كار نه يو كار انتخابوي كه څه هم دى هر څومره سرمايه دار وي!!! آزاد كار ته ترجيح وركړي كه څه هم وړوكى كار وي، او خپل علمي سويې ته د كتلو پرته دي د هغه په لور وړاندي شي، پر ده دا هم لازمه ده چي د عامي اسلامي شتمنى د اضافه كولو لپاره هڅي او خدمات ترسره كړي، د دې هدف لپاره دي د اسلامي صنعتونو او اسلامي اقتصادي فورمونو لپاره خلك را تشويق كړي چي د ده يوه

پيسه هم غير اسلامي لاسونو ته ولاړه نشي، د خپل اسلامي هيواد نه علاوه د خارجي اشياوو د استعمال نه ډډه وكړي، اخوان يوازي پر همدې بسنه نده كړې بلكي دغو اوصولو ته ئې د بشپړي بني وركولو هڅه كړېده، او د ملي سرمايي د استحكام په موخه دوى لاندني شركتونه جوړ كړيدي:

۱- د اسلامي معاملاتو شركت:

په ۱۹۳۹م كې ئې د ۴۰۰۰ زره مصري پاؤنډونو (تقريباً ۴۰۰۰۰۰ روپۍ) په ارزښت او سرمايه باندي دا شركت پرانيست، په ۱۹۴۹م كې ئې ډير پرمختگ وكړ، اخوانيانو او غير اخوانيانو د دې شركت حصې (Shares) په ډير شوق سره رانيولي او اوس ئې نو سرمايه لوړه شوه يعنې تقريباً ۲۰۰۰۰ شل زره مصري پاؤنډه چې (نږدې ۲۶۵۰۰۰ روپۍ) كيري، دې شركت د ترانسپورت (Transport) سهولتونه پيل كړل، د اوسپني (Metal) يو ستر شركت ئې جوړ كړ چې بشپړي چولې (Stoves) او د هغې مختلفې پرزې ئې جوړولې، دا غازي چولې د هيواد په داخلي او خارجي بازارونو كې ډيري مشهوره شوې، بالخصوص په همسايه عربي هيوادونو كې.

۲- د عربي كانونو (Mining) د كيندلو شركت:

دا په ۱۹۴۷م كې د ۶۰۰۰۰ زرو مصري پاؤنډو (تقريباً ۸ اته لکه روپۍ) په لگښت جوړ شو، په ۱۹۴۸م كې دا په "اسلامي معاملاتو شركت" كې مدغم كړل شو، تر څو په دواړو شركتونو كې چې كوم ارتباط دى پر هغه اساس دا ټولي هڅې پر يوه محور سره را جمع كړل شي ځكه د "معاملاتي شركت" سره خپل موټرونه (Trucks) شته دي، د امريكايي موټرانو ايجنسى لري او د هر ډول ټائلز او مصنوعي فرشي ډبرو د جوړولو يو شركت شته او هغه د "كانونو د كيندلو او غرونو د تورولو شركت" كيندل شوي ډبري استعمالوي، د دې نه علاوه د دوى سره يو د اوسپني (Metal) او مسو (Copper) شركت او يو د ماشينونو د جوړولو وركشاپ شته دى.

د كانونو د كيندلو شركت د مرمرو د ډبرو د كاتولو او پاكولو نوي مشينونه راغوښتي ول، خو دا ټول مشينونه چې بيه ئې زرگونه پاؤنډه ول د اخوان تر غير قانوني اعلانولو وروسته د نظارت په موده كې دباندې همداسي بي سرپرسته پاتي شول، او بيا په كمه كمه اندازه خرڅ كړل شول، چې له دې نه شركت ته زبردست مالي تاوان ورسېدى، نن سبا د دې د

تاوان د غوښتلو په موخه اخوان د حفاظتي او ساتونکو پوليسو (Watch Guards) په خلاف محکمي ته عارضه کړې ده.

۳- د اخوان المسلمین ټيکسټائل مل (Textile Mills):

دا شرکت په ۱۹۴۸م کي د ۸۰۰۰ زرو پاؤنډو (تقريباً ۱۰۴۲۰۰ روپۍ) په لگښت جوړ کړل شو، چي په هغه کي بالفعل ۶۵۰۰ پاؤنډه جمع شول او د اخوان تر غير قانوني گړخولو پوري ئي دروازه پرانيستې وه، مل خپل کار پيل کړ چي هغه وخت ئي د مزدورانو شمېر ۶۰ شپېته کسان وو، او دا ټول د مل شريکان (Share Holders) ول، په دې مياشت کي مزدورانو ته ۲۷۰۰ پاؤنډه (تقريباً ۳۵۸۰۰ روپۍ) مزدوري ورکول شوه، چي د اصلي راغونډي شوي سرمايي تقريباً د نيمي برخي برابر ده، د دې باوجود په دې مختصره وقفه کي د کمپنۍ خالصه گټه ۱۴۰۰ پاؤنډه (تقريباً ۱۸۵۵۰ روپۍ) وه، د دې مل کار ناټراشلي ډبري، د بدني زينت سامان، او د ورېښمو جامي تيارول ول، او د دوی جوړي شوي جامي د نورو په مقابل کي ډيري ارزانه پلورل کېدلې، پر اخوان د پابندۍ په دوران کي حفاظتي پوليسو د مل حساب کتاب وکړ او هغه ئي وپلورۍ، شرکت وروسته پر پوليسو دعوه وکړه چي محکمي د اخوان په حق کي فيصله وکړه.

۴- اسلامي پريس او ورځپاڼه:

په دې کي د هر يوه جلا جلا شرکت وو، د لومړي شرکت نوم "اخوان پرنټنگ پريس" چي ابتدائي سرمايه ئي ۷۰۰۰۰ زره پاؤنډه (تقريباً ۹۲۷۵۰۰ روپۍ) وې او د دوهم شرکت نوم "اخوان صحافتي شرکت" اېښودل شوی وو، صحافتي شرکت فوراً د خپل کار په پيلولو سره په ۵ مئي ۱۹۴۶م کي د خپلي ورځپاڼي لومړنۍ گڼه نشر کړه، خو "اخوان پرنټنگ پريس" خپل کار وروسته پيل کړ، ځکه دې شرکت له خارج نه چاپي ماشينونه راوغوښتل، په همدې موده کي پر اخوان پابندي ولگېده او ټول اخواني شرکتونه وتړل شوه.

۵- ټرېډنگ (Trading) او انجینرنگ شرکت (اسکندريه):

دا د څوارلسو زرو پاؤنډو(تقريباً ۱۸۵۵۰۰ روپۍ) په لگښت جوړ شو، چې پر ۳۵۰۰ حصو(Shares) وېشل شوی وو، دا د تجارتي او انجینرنگ کار لپاره جوړ شوی وو.

۷- تړېدنگ ایجنسېز شرکت:

دې شرکت په پیل کې د سویز په ښار کې خپل تجارتي پلان پیل کړ، او د هغه کار پرمختګ وکړ چې تجارت، بار او چتونکي(موترونه) او اشتهاري فن(Advertising) پورې ورسېدل، او په قاهره کې ئې مرکز جوړ شو، د هیواد په لندو او اوردو کې ئې ښاخونه جوړ شول یعنې په اسکندریه، پورټ سعید، اسماعیلیه، سویز، فیوم او بني سویف کې، نن سبا دا شرکت د یو مرستندویه اقتصادي پلان په جوړولو مصروف دی چې منشأ ئې دا ده چې اخوان ته د کورنیو ضروري شیانو او روزمره ضرورتونو سامان په کمه او ارزانه بیه برابر کړي.

۷- د عربي اشتهاراتو شرکت:

یاد شرکت په پوره پابندي سره یو کال مخکې جوړ شو، او کار ئې دا وو چې په اخبارونو کې اعلانات نشر کړي، د سینما په ذریعه اشتهارات ورکول، د اشتهاراتو په موخه فني تصویرونه جوړول، د کتابونو او مجلاتو سرورق(Titles)، لوحې او د دکانونو بېنرونه او نمائشي نمونې جوړول، د دې سره ئې د عربي هیوادونو یوه تجارتي ډائرېکټري چمتو کول پیل کړي ول چې پر اخوان د پابندي لگولو په وجه بشپړ نه شو او د هغه وروسته د شرکت ټول کاروبار وځنډېدی.

د دې نه علاوه نور په سلګونو اخواني شرکتونه دي چې د هیواد په ګوټ ګوټ کې خپاره شوي دي چې اخوان په شخصي بڼه کې د اشتراک او مرستو په مت جوړ کړيدي چې شمېرل ئې ممکن ندي.

ثانياً؛ په ادنی او منځنی طبقه کې د پس اندازی همت افزایي:

څرنګه چې د ټولو شرکتونو یادونه پورته وشوه د هغو ټولو حصې(Shares) یو ستر تعداد په حصه دارو تقسیمیري، د مصر د هغو ټولو شرکتونو برعکس چې ډیري حصې ئې په څو سرمایه دارو وېشل شوي وي او هغه د دغو شرکتونو مالکان وي، د دوی څرګند مثال "د

اخوان تېكسٽائل مل" دى چي حقيقي جمع شوي سرمايه ئي ۶۵۰۰ مصري پاؤنډه (۸۶۱۲۵ روپۍ) وو او د حصه دارو (Share Holders) شمېر ئي ۵۵۰ تنه وو، او په دوى كې ئي زياتره د همدې مل مزدوران ول، چي ۲۵ "قرشه" (تقريباً درې نيمي روپۍ) هره مياشت وركول كېډي، په همدې ډول سره د شركت د هغه طبقاتو لپاره د پس اندازى يوه ذريعه وه چي د هغه عادي نه ول، او دا د دوى لپاره د يو صنعتي سرمايي د قائمېدلو بريالى طريقه وه.

مور دلته هم دا واضح كول غواړو چي پس اندازي په اخوان المسلمين كې يو ضروري شى دى، د يو اخواني په فرائضو كې دي چي هغه د خپل آمدن نه د ناخپه ضرورتونو لپاره څه نا څه حتماً پس انداز كړي او د غير ضروري شيانو په استعمال كې اسراف ونكړي.

پنجم فصل

طبي خدمات

د اخواني څارندويه (Scout) د سرگرميو او خدماتو په يادولو سره په تيرو پانو کې مور د هغو هڅو په لور اشاره کړې ده چې څارندويانو د وبائي امراضو په مهال او د صحت د ساتني په ارتباط د اوصولونو په خپرولو او عامولو کې وکړل، د اخواني د "اخوان المسلمین د مرستو او ټولنيزو خدماتو شبکې" د دې تحریک د غیر قانوني اعلانېدلو نه مخکې يوه طبي شعبه جوړه کړې وه چې په لائحه عمل کې ئې دا يادونه شوې وه چې د يادې شعبي اغراض و مقاصد په لاندې توگه دي:

(الف) د مطب، دواخانې او شفاخانې جوړول او هغوی تر خپل نظارت لاندې چلول.

(ب) د اخوان لپاره د صحت د بيمې لار هوارول.

(ج) د صحت د اوصولو نشرول او خپرول او د ټولو ممکنو وسائلو په مټ د عوامو د ټولو طبقاتو د صحت معيار اوچتول، د وبائي او ساري امراضو په کمولو کې د دولتي او عوامي انجمنونو او ټولنو سره مرستي او د خبرولو او خپرونو په مرسته د دوی سره کاري مرسته کول.

(د) د مصر او د مصر نه بهر د طبي مرستندويه انجمنونو سره روابط برابرول، د دې کار لپاره د هيئتونو او طبي مشن او پلانونو لېږل، په کانفرانسونو کې شرکت کول، خپله ئې منعقد کول او د هغوی د نماينده گانو بنه راغلاست کول.

په کاري لائحه کې د دې خبرې وضاحت شوی دی چې دا شعبه د سياسي او گوندي مسائلو سره حتی چې په اخوان پوري مربوط وي هم څه اړیکه نه ساتي، د اخوان طبي شعبي په

۱۵/نومبر/۱۹۴۴م کي پر ډاکټرانو باندي د مشتمل يو جماعت چي صدارت ئي احمد سليمان کاوه جوړ شو، او په همدې تاريخ د موصوف ډاکټر په مطب(کاري ځای) کي د يوې دواخانې افتتاح وشوه، د يوې مياشتې وروسته د دغه ډسپنسري لپاره د اخوان د مرکز يوه حصه انتخاب کړل شوه او په دې توگه په بشپړه سرگرمۍ سره په ډسپنسري کي طبي کار پيل شو، تر داسي حده چي په ۱۹۴۵م کي د دې شعبي تر علاج لاندي د مريضانو شمېر ۲۱۸۷۷ نفرو ته ورسېدی، په سپتمبر ۱۹۴۶م کي د دې لپاره په خير بن احمد سرک باندي چي د حليمه جديده په محل کي واقع دی يو ستر اپارتمان ونيول شو او هلته ئي د دواوو يو لابراتوار هم جوړ کړ چي نگران او څارونکی ئي يو ماهر کيمسټ وټاکل شو، په دغه کال په ډسپنسري کي د علاج کوونکو شمېر ۳۹۰۳۹ نفرو ته ورسېده او په ۱۹۴۷م کي ئي شمېر ۵۱۳۰۰ شو.

د ۱۹۴۵م په پای کي د ډاکټر محمد المأمون حبيب په نگراني کي يوه دواخانه په طنطا(د شمالي مصر يو ستر ښار) کي جوړه شوه چي هلته د علاج کوونکو شمېر په ۱۹۴۶م کي پنځه زره او په ۱۹۴۷م کي اته زرو ته ورسېدی.

"طبي شعبي" د ډاکټر محمد نامي محلاوي په ادارت کي په ۱۹۴۶م کي يوه دواخانه په شبرا محل کي پرانيسته چي هلته په ۴۶ و ۱۹۴۷م کي د علاج کوونکو شمېر ۲۷ زرو مريضانو ته ورسېده، وروسته شعبي دا پريکړه وکړه چي يوه شفاخانه به جوړه کړي چي هلته به د خارجي علاج کوونکو لپاره د اقامت او علاج دواوو انتظام شوی وي، په اپريل ۱۹۴۸م کي دا شفاخانه په عباسيه محل کي په عبده پاشا سرک باندي پرانيستل شوه، د دې شفاخانې تر علاج لاندي د مريضانو شمېر په ابتدائي مياشتو کي په لاندي ډول وو:

اپريل/۱۴۶۵ مئي/۲۶۷۳ جون/۲۹۰۸ جولائي/۲۲۸۷ په ۱۹۴۸م کي د "طبي شعبي" بوديجه ۲۳ زره پاؤنډه ته ورسېدی چي تقريباً ۳۰۵۰۰۰ روپۍ کيزي.

زما د جناب ډاکټر محمد احمد سليمان سره ليدنه شوې ده، چي د اخوان د ټولو شفاخانو او دواخانو لوی نگران او څارونکی وو، نو موصوف ماته وويل چي په کومه شپه چي د اخوان د تنظيم د غير قانوني اعلانولو خبر خپور شو پوليسو په زور او ظلم باندي ۲۰ شل تنه داسي

مريضان د عباسيه د شفاخاني نه په زور وايستل چي عمليات(جراحي) شوي ول او تر اوسه ډاکټرانو نه ول رخصت کړي، شفاخانه تر لسو مياشتو پوري تړلې وه او لکه څرنگه چي حکومت اعلان کړی وو نو په لومړی ورځ نشوه ليلام بلکي لس مياشتي وروسته ئي شيان خرڅ کړل شول، او د ۱۴ زرو پاؤنډو(تقريباً نوي زرو روپيو) سامان ئي په ۶۰۰ شپږ سوه پاؤنډه وبهوی، چي په دغو ۶۰۰ وو پاؤنډونو د شفاخاني د لسو مياشتو کرایه هم اداء نشوه، ځکه د هغه ۷۵۰۰ پاؤنډه کرایه(۷۵ پاؤنډه د مياشتي حساب) له مخي واجب الاداء وه.

د يو ځل بيا آزادېدلو وروسته چي کله اخوان خپل کار پيل کړ نو د شفاخاني او دواخاني د پرانيستلو په لور ئي ډيره پاملرنه وکړه، اوس په هر ولايت کي د اخوان يوه دواخانه حتماً موجوده وي، ما په پوره توگه و نه شمېرلای شوي ځکه اوسنی شمېره ئي نشته خو يوازي په قاهره او جيزه کي چي اخوان څومره ډسپنسرياني جوړي کړيدي چي ما وشمېرلې په لاندي ډول وي:

ليکوال دلته يوه تفصيلي نقشه وړاندي کړې ده، چي نقلول ئي موږ ضروري ونه بلل چي خلاصه ئي داسي ده:

په قاهره کي د اخواني مرکزي شفاخاني پرته هم نوري ۱۶ دواخاني موجودي دي، چي په يوه کي ئي د اقامتي علاج و معالجي انتظام هم شته دی، په دغو ډسپنسريانو کي ټولي دواوي موندل کيږي، او په زياترو کي د جراحي او عملياتو پوره انتظام شته، کلنی اوسط علاج ئي د ۱۴۷۱۰۰ مريضانو دی. ژباړن

دا خبره د يادوني وړ ده چي په دغو دواخانو کي د ټولو خلکو لپاره د علاج او معالجي خدمات وړاندي کيږي، که هغه مصري وي او يا غير مصري، مسلمان وي او که غير مسلمان، لکه څرنگه چي گمان کيږي چي دا به يوازي د اخوان د معالجي او علاج لپاره وي خو داسي بالکل نده.

دریم باب

تبصره، تنقید او وړاندیزونه

دریم باب

تبصره، تنقید او وړاندیزونه

په تیرو دوو بابونو کې مې وویل چې اخوان المسلمین څوک دي؟ او په مصري ټولنه کې د دوی سرگرمی څه دي؟ زه فکر کوم چې نهضت چې کوم خدمات ترسره کوي هغه به په پوره وضاحت سره د لوستونکو مخې ته راغلي وي، په همدې توګه به دا اندازه هم ورته شوې وي چې په مستقبل او راتلونکي کې کوم مختلف اصلاحي خدمات سرته رسولی شي او د قوم او هیواد د ذمه دارانو د دوی په لور پاملرنه کول او د دوی لپاره ممکن وسائل چمتو کول څومره ضروري دي، تر څو د مطلوبې اصلاح د خوب تعبیر وشي، نه دا چې مخالفت ئې وشي او په لار کې ئې ازغې وکرل شي، لکه د تیرو دولتونو په وخت کې چې وشول.

د تنظیم د پروګرام په اړه موږ هېڅ هم نه وایو، ځکه هغه پیر جامع او هر اړخیز دی، هغه د مسلمان ورور د انفرادي روزني نه نیولې بیا تر نړیوالې مرستې پورې رسیري، لکه څرنګه چې ئې په اساسي قانون کې وضاحت شوی دی، خو د اخوان پر عام داخلي دستورالعمل (اساسي قانون) او پر هغو نقاطو د نظر اچولو وروسته چې د دې کتاب د چمتو کولو په وخت ظاهر شوي دي موږ لاندې تجاویز او وړاندیزونه ورته لرو:

(۱) د "شعبو" "منطقو" او "حلقاتو" د منتظمه مجالسو چې تر کومه حایه د انتخاب تعلق دی، تر هغه به دا غوره وي چې اخوان دا هر څه په بسکاره وکړي، تر څو عامو عوامي حلقاتو ته دا پته ولګیري چې اخواني تنظیمات د انتخابي شورايي تگلاري له مخې ترسره کیري، او د دغو غلطو پروپاګندونو نفي به وشي چې وایي "اخوان د امریت، فسطائیت او نازیت لاروی دی". چې له دې وجې حریت او آزادي خوښوونکي خلک له "جماعة" نه نفرت پیل کړي، په دې کې څه حرج نشته چې د غیر اخواني سیمه ایزو خلکو په حضور کې د انتخاب عمل (Prosses) تر سره شي، بلکې په دې تگلاري سره د هغو خلکو تعلیمي خدمت هم

کېدای شي، يعني هغه خلک د دې انتخاب او غوراوي د طريقې په لېدلو سره د غوره انتخاب طريقه زده کولای شي، او دا هم عیناً ممکن ده چې له دې لاري نور خلک په جماعة کې د شاملېدلو لپاره وهڅول شي، تر څو دوی ته هم د رأيي د ورکولو حق ورپه برخه شي، دا انساني فطرت دی چې هغه د نامعلوم شي سره زړه لگوي، د هغه وروسته به دا د اخوان وظيفه وي چې هغه د دوی ديني او ټولنيزه روزنه وکړي تر څو د هغه وروسته دوی مخلص اخوانيان شي.

(۲) د جماعة اخوان په داخلي دستورالعمل کې د مرکز لاندي د جوړو شويو شعبو په يادولو سره دا وضاحت شوی دی چې:

"د شعبي په مقاصدو کې دا هم دي چې دوی په خپلو حدودو کې دننه د دعوت د توسيع او پراخولو کار هم وکړي" حالانکه بايد داسې شوي وای چې د توسيع او پراخولو کار يوازي د "دعوت د توسيع د شعبي" ترسره کولای، ځکه د دعوت پراخول په همدې شعبي پوري مربوط دي، نو ځکه هم بايد دا کار په همدې شعبي پوري متعلق و اوسي.

د کار وپشلو پر اوصولو په عمل کولو سره به د اخوان د دعوت د توسيع نه علاوه دا شعبه د نورو شعبو تر منځ د اختلافاتو هغه خليج هم بندولای شي چې په ظهور سره ئې د دعوت په وسېلو کې د اختلاف رامنځ ته کېدلو په سبب امکان شته، د هرې شعبي دا فريضه ده چې هغه خپله کاري دائره په هغو حدودو کې محصوره وساتي چې د هغې شعبي په اساسي قانون کې ئې صراحت شويدي چې مخته به ئې مورن وضاحت هم وکړو، "د توسيع دعوت د شعبي" يو اهل نماينده بايد په هره شعبه کې موجود وي، د دغو نورو شعبو کار د توسيع دعوت په سلسله کې يوازي همدومره وي چې هغه د هرې ممکنې ذريعي نه د مذکور نماينده مرسته وکړي، او د خپلو اجتماعاتو لپاره مناسب مواقع تنظيم کړای شي تر څو دوی په احسنه توگه خپل عمليات پر مخ يوسي چې هغه د دعوت د توسيع کار دی، د مرکز له لوري د ټولو شعبو د منظم کولو لپاره به دا تر ټولو گټور گام وي، چې د هغه وروسته به د ډيرو کمو کمو کونبنونو نه ډير گټور گټور نتايج ترلاسه کړای شي.

(۳) په تيرو وړانديزونو کې چې "د دعوتي توسيع د شعبي" په پروگرام کې مورن کومه اضافه کړې ده د هغه بوج د سپکولو لپاره ضروري ده چې د دعوتي شعبي په پروگرام

پوري متعلق د اساسي قانون په (۵۸) ماده کي د (د) فقره حذف کړای شي، چي په هغه کي ويل شوي دي چي د شعبي په اهدافو کي د "اخوان د جسماني، روحاني، قلبي او نورو روزنه په اسلامي اوسولو ترسره کول وي، په دې اړه د تقاریرو انتظام او پر ضروري موضوعاتو د رسالو چمتو کول او د داسي گټورو کتابونو د لوستلو په لور لارښوونه کول چي د دوی په اسلامي ثقافت کي اضافه وکړای شي او په اخواني حلقه کي ورزشي روح بيداره کړي، پر دوی واجب ده چي د هغوی د بدنونو د قوي کولو او د صحت د لا غوره کولو په موخه د مناسبو ورزشي لوبو انتظام وکړي". دا پوره فقره د دې شعبي د کاري دائري نه بهر ده، پر دې شعبي دا يو ستر بوج دی ځکه هم بايد د اخوان د جسماني تربيت کار "د بدني روزني او څارندويي د شعبو" پر اوږو وي، او د دوی د روحاني روزني کار "د کورنيو شعبي" په ذمه وي، تر کومه ځايه چي د دوی د علمي روزني کار دی نو په هغه کي د کورنيو شعبه (چي د کتابتونونو څارونکي هم ده) "د کاسبانو شعبه" (چي هلته د هر علم و فن ماهرين هم موجود دي) او د "طلبه و شعبي" شريکي دي، په همدې ډول دا هم ضروري دي چي د کار وېش په داسي ډول سره وشي چي "د دعوت د توسيع د شعبي" کار د هغو فرائضو علاوه چي د کوم يادونه په دستور العمل کي شوي ده، په غير اخواني حلقاتو کي د دعوت پر توسيع او تبليغ منحصر وي، خو د دې سره سره "د کورنيو شعبه" د اخوان په صفونو کي د دعوت د حقائقو د ځلولو او په زړونو کي د ځايولو کار وکړي، دا طريقه د سليم منطق بالکل مطابق ده چي د هري شعبي فرائض د هغوی د نومونو مطابق وي او هغه پر نورو شعبو مسلط نه وي.

(۴) د ټولنيزو خدماتو د نويو وسائلو نه کار اخيستل، ځکه د اخوان د مقصد په لار کي د ټولنيز خدمت ميدان ته تر ټولو نږدې اصلاحي ميدان دی، نو ځکه هم بايد دوی د هغو تازه ترينو وسائلو او ذرائعو نه هم د نظر تر حده گټه اوچته کړي، ضروري ده چي د اخوان سره د ټولنيزو امورو د ماهرينو يو جماعة وي چي د هغه نه دوی د مختلفو شعبو په تنظيمولو کي مرسته وکولای شي، بالخصوص "د فلاح او پرمختگ او ټولنيزو خدماتو شعبه" چي د ټولنيزو خدماتو د حقيقي ميدانونو نه يو اهم ميدان دی، که داسي وشول نو پورته ياده شوي شعبه د مصري ټولني ډير بنکاره خدمات ترسره کولای شي، او پدې ډول به هغه د جماعة د تعارف ډيره معقوله ذريعه وي او د هغه اثرات لا پراخولای شي.

د اخوان په ادارتي تنظيم کي مور د دې شعبي په اړه اشاره نده کړې، ځکه هغه د خپل انتظامي امورو له اعتباره د اخوان د تنظيم نه عليحده يوه مستقلة اداره ده، او "د عامو امورو د رفاهي وزارت" تر څارني لاندې او رفاهي ادارو د قانون تابع دی.

"د ترقی او ټولنيز خدمت" د ادارو ډائریکټر جنرل د هغوی مشر وي او سیده د "عام مرشد" (د اخوان عمومي مشر) تر نظارت او حکم لاندې وي..

(۵) "د کاسبانو شعبه" مرکز د خپلو اوسني خدماتو سره لاندیني خدمات هم سرته رسولای شي:

(الف) د عمرانیاتو د ماهرینو بناخ: دې یو مشورتي دفتر پرانيزي چي په خالصو علمي بنيادونو اخوانیانو ته د واده نه مخکي او وروسته د ازدواجي مسائلو او اولاد د تربیت په اړه د مشکلاتو د حل لپاره مشورې ورکړای شي یا په همدې ډول نور ټولنيز مشکلات کېدای شي، په هغو کي دې د دوی لارښوونه وکړي.

او پدې کي څه حرج نشته چي د دغو مشورو دغه بناخ دی فیس مقرر کړي، تر څو د دې نه وروسته د یو "نفسیاتي مطب" د پرانیستلو لپاره سرمایه جمع کړای شي، زه باور لرم چي دا ډول کار به د اخوان لپاره ډیر گټور وي او د دې لپاره "د عمرانیاتو د ماهرینو بناخ" او "د پرمختگ او ټولنيزو خدماتو شعبي" تر منځ کوم اختلاف او تعارض واقع نشي ځکه د دې بناخ کارکردگي او خدمت میدان به یوازي اخوان وي، د عمومي ټولنيزو خدماتو میدان به په هر حال د "پرمختگ او ټولنيز خدماتو د شعبي" لپاره پاتي وي.

(ب) د معلمینو بناخ: ضروري ده چي د خپل اوسني پروگرام سره سره دا "بناخ" د "جمعي د مدارسو" په واسطه د روزل شویو مدرسینو د پیدا کولو او چمتو کولو لپاره روزنيز مرکز (ټریننگ مکتب¹) پرانيزي، چي دوی به د فني او تربیتي اصولو مطابق روزل کيږي، چي د هغه وروسته دوی پر صالحو تربیتي بنيادونو د نوي نسل پر روزلو قادر شي او د دغو مدارسو روزنه او پالنه یوازي د هغو اخوانیانو په ذمه نه وي چي خالي وخت ولري، یا په هر صورت یو کار نه یو کار کول غواړي، خو د ماشومانو د روزني د خدماتو د ترسره کولو په سلسله کي د دوی کوم خاص لیاقت او تیاري نه وي ځکه د داسي نا اهلو خلکو تر نگرانی لاندې د ماشومانو په روزنه کي چي کوم خطرات وي هغه ظاهر دي.

(ج) د اقتصادياتو د ماهرينو بڼاخ: د خپلي شعبي په دفتر کي يو "د حسابونو دفتر" پرانيستلای شي، چي د اخواني شرکتونو او فرمونو يا د نورو اسلامي شرکتونو (چي پر اخوان باور کوي) د کلنيو حسابونو کار کولای شي، او په دې توگه دا دفتر ډير خدمات سرته ورسولای شي، او ورسره د آډيټنگ په اړه د اخوان د "کاسبانو د شعبي" لپاره د درآمد ذريعه هم ثابتېدلای شي.

(د) د زراعت د ماهرينو بڼاخ: د نموني په فارمونو کي (Model Farms) چي کومي نوي طريقې چليري کار پيلولای شي، او د دغو فارمونو په ذريعه پر نويو طريقو باندي د ترسره کېدونکي زراعت په لور بزگران تشويق کولای شي، او دا مسلّمه خبره ده چي د عوامو پر افکارو او ميلاناتو تر اخوان زيات بل کوم تنظيم مؤثر نشي کېدلای، ځکه هغه د دوی لپاره بيگانه ندي، که چيري دا فارمونه بريالي شي نو د هغه وروسته زراعتي صنعتي شعبي قائمي کړي لکه شيدې او نورو نه تيار شوي شيان، دا طريقه به د زبردست اقتصادي طريقې ذريعه وي او په زرعي اقتصاد کي به يو عظيم انقلاب راپورته کړي چي د هغه نه به د ژوند معيار لا اوچت کړل شي، او د ملي اوسط په درآمد کي به اضافه وشي، دا خبره په خاصه توگه د يادولو وړ ده چي دغه بڼاخ بايد په دې سلسله کي عملي طريقه اختيار کړي ځکه تر عملي مثالونو زيات مؤثر خصوصاً د کليو د خلکو لپاره بل هيڅ نشته.

(۴) شماريات (Statistics): اخوان په پيل کي د دې اړخ په اړه کومه پاملرنه نه وکړه، ډيره ممکن ده چي دوی قصداً همداسي کړي وي، ځکه د تيرو دولتونو سره د دوی هره ورځ جنجالونه ول چي د دوی ريكاردونو ته ئي د خپل زرونو مطابق ژباړي ورکولې، که به څه هم هغه د حقيقت نه ډيري لري وي، دا هم ممکن ده چي دا داخوان په دعوتي کار د سخت مشغوليت په وجه وي، او دغه کار يعني ريكارد ته د اشاعت او دعوت په مقابل کي د دوی د دوهمي درجې شې بللي وي، خو د "اعداد و شمېر" د جماعه په تعارف کي ډير ستر خدمت سرته رسولای شي، خصوصاً په داسي صورتحال ک چي کله مادي منطق پر اذهانو مسلط شوي دي، او د هندسي ژبه ئي په خبرو اترو کي ډير مؤثره او د رأيي اوصولو پر قوت باندي دلالت کوونکي بللي ده، "جماعه" بالفعل په قوم باندي ډير خدمات ترسره کوي، خو پر هغه نه محسوسيري، ځکه اخوان د دوی پر شمارياتو او بيا د عوامو په مخکي د هغو

حسابونو د وړاندي کولو په لور پاملرنه نه کوي، او په دې توگه ئې ډير ثمرات ضايع کيږي، او دا ثمرات تر هغه پوري په پوره توگه نشي تر لاسه کېدلای تر کومه دا خدمات عام منظر ته نه راوړل شي، ځکه همدا اعداد و شمار دي چي د هغو پرته دا په ټوله مصري ټولنه کي ورک پاتي کيږي او هيڅوک به ئې حتی محسوس هم نکړای شي.

په تيرو ورځو کي د اخوان په "مرکز" کي د "اعداد و شمېر يوه کميټی" جوړه کېږده، خو د ضرورت مطابق د کارکوونکو نه موجوديت د دې باعث شوی چي دوی تر اوسه په دغه کار کي ندي بريالي شوي.

(۷) د جماعة مشران ذمه داران لکه "عام مرشد"، نائب مرشد، سيکرټري جنرل بايد د بشپړ دعوت د کار لپاره فارغ وي، د دوی لپاره ډيره ضروري ده چي دوی يوازي د دعوت کار پر مخ يوسي او د بل کوم کار مشغوليت دوی مصروف نکړای شي، اوس دا ذمه داري د جماعة ده چي هغه د دوی لپاره د مناسب او معقول گذر اوقات (ټائم ټيبل) انتظام وکړي، تر څو دوی د دعوت لپاره بالکل فارغ وي، ځکه اوس د دعوت د خپرېدلو وروسته د دې ډير ضرورت شته، چي د دغو يادو شويو اشخاصو نه هر يو د بشپړ دعوت لپاره فارغ شي، که اوسنی "مرشد" د دې کار لپاره فارغ کړل شي، او ضرورت دی چي د مشر نائب او جنرل سيکرټري هم داسي فارغ کړل شي، جماعة ته بنيادي چي هغه په دوی پوري د مربوطو درندو ذمه داريو بوج خپله اوچت کړي.

(۸) په "مرکز" کي د کارکوونکو کمبود دی، د يو عظيم ترين گوند مرکز تر اوسه بالعموم د رضا کارانو په ذريعه خپل کار چلوي، چي د خپل مابنامني آرام له وخته يوڅو ساعتونه وباسي او دا ظاهر ده چي پدې ډول سره يو خوندي کار چي د اخوان د مرکز پر ذمه دی په پوره توگه نشي سرته رسېدلای.

(۹) د ملت سره د ارتباط پيدا کولو وسائل بشپړ ندي، اخوان پدې اړه يوازي پر اخبارونو او اجتماعاتو بسنه کېږده، او د اخوان صحافت د دې مهم رول د اداء کولو نه قاصر او کم

بريالی پاتي شويدي، چي د هري هغي ژوندانه نظريي لپاره ضروري دي چي په کومه ټولنه بلکي پر ټولي اسلامي ټولني خپرېدل غواړي، د عمومي رابطي مؤثر ترين وسائل به دا وي:

اخبارات، پمفلټ، نشريات(رېډيو)، کانفرانسونه، ډرامې، سينما او په مختلفو لارو چارو په ذريعه د خپلو سرگرميو تشهير، ضروري دي چي اخوان په دي اړه ډيره توجه وساتي، او په متعينه توگه دا د "توسيع دعوت د شعبي" فريضة ده چي هغه په دي اړه غور و فکر وکړي، ځکه دا ئي اساسي وظيفه ده او د هغي د کار اصل ميدان، د نورو شعبو فريضة ده چي هغه به خپلو سرگرميو کي مفصل راپورونه او اعداد و شمېر وړاندي کړي.

(۱۰) راحت او لطف اندوزي(Recreation): د افرادو د ټولنيز شعور په سوځولو او هغوی د ذلت او گمنامی له غار نه د راويستلو او د ټولنيز ژوند نه د مائوس کولو لپاره د راحت ډير اهميت دي، اخوان ته اوس د دي اړخ د اهميت اندازه شوي ده، لکه څرننگه چي دوی د سمندر پر ساحلونو باندي د ميلي لپاره کمپونه جوړ کړيدي، خو هغه تر اوسه ناکافي دي او ورسره بايد په دغو وړوکو کمپونو کي د راحت او آرام ته مناسب ځای ورکول شي، ځکه دا کمپونه واقعاً يوازي د تربيتي کمپونو حيثيت لري، نو ځکه هم پدي اړه د ډيري پاملرني ضرورت شته، چي دا به د اخوان د نفسياتي صحت يو اهم عامل وي.

(۱۱) د غير اخواني افرادو د صلاحيتونو نه استفاده: څه شک نشته چي په اخوان کي د امت ټول طبقات او د هغوی مختلف علمي او حرفتي طبقاتو ټول نمائنده گان موجود دي، خو په هر حال د دغو ټولو اقسامو موجوده صلاحيتونه او هغه چي د دعوت په غېر کي روزل شوي دي د يو داسي زبردست جماعه دروند او قيمتي بار د اوچتولو نه قاصر دي، او په دي کي څه حرج نشته چي د ځيني معروف اهل شخصيتونه اوچت کړای شي، که څه هم په هغوی کي ټول اخواني شرائط موجود نه وي او يا د ضرورت غوښتنه وي نو د پيسو په بدل کي دي کار تري واخيستل شي. "الله تعالی جل جلاله د دي دين مرسته د يو فاجر سړي په ذريعه هم کولای شي."

(۱۲) استاد حسن البنأ رحمه الله چي کوم څه ليکلي دي هغه ټول په يو جلد کي را غونډ کړای شي او اوسني وړوکی وړوکی متفرقي رسالي کافي ونه بلل شي، تر څو طالبعلمان او

محققینو لپاره معلومان حاصلول آسان وي، او په متعددو رسائلو کي هغوی ونه لټول شي، چي دا ټول اوس یو حای پیدا کول مشکل دي، حکه اکثرأ حیني رسالي ختمي شوي وي او بیا چاپ ته ئي ضرورت وي¹، دا شی د موصوف مذکور او د هغه د دعوت دواړو په اړه د تصنیف و تألیف کار آسانوي.

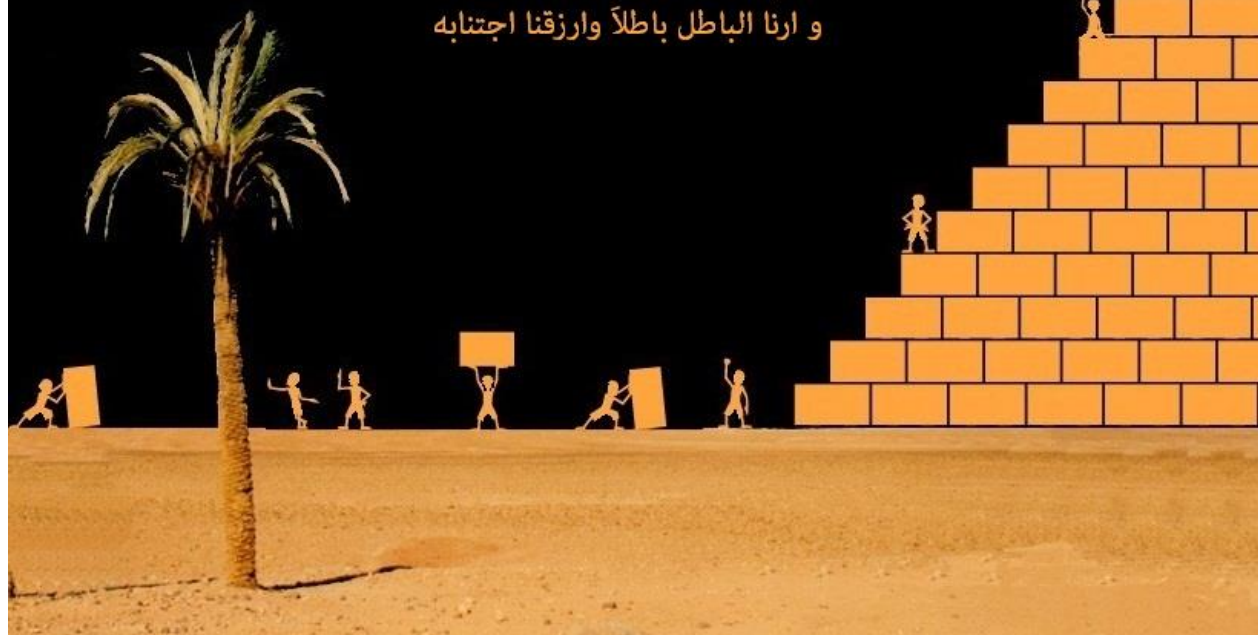
(۱۳) ضرورت دی چي د لوري درجي د معاصرو اخوانیانو نه څوک د دعوت د مفصل تاریخ لیکلو عزم وکړي، اخوان د دي اړخ په اړه د ډیر غفلت نه کار اخیستی دی، حال دا چي دا یو ډیر مهم کار دی، زه د دعوت د تاریخ د لیکلو په وخت د ډیرو مشکلاتو سره مخ شوم او ډیري میاشتي مي د مرحوم حسن البنأ رحمه الله د ډائری په تلابن کي ضایع کړي، چي تر اوسه په مصر کي نده چاپ شوي، البته په سوريه کي چاپ شوي ده چي مصر ته ئي یوازي د گوتو په شمېر یو څو نسخي رارسېدلي دي، په هر صورت دا یوه واقعي کمي ده چي په دي اړه باید فورأ پاملرنه وشي.

یادونه: ¹دا ئي تصنیفي کار کړیدی. ژباړن

د کتاب له متن څخه

هر څوک چي د اخوان المسلمین د تحریک په ځپلو کي د امریکا او جمال عبدالناصر تر منځ په تعاون او مرسته کي شک لري هغه دي د امریکا د استخباراتي شبکې (CIA) د مؤسس "مائلز کوپلینډ Miles Copland" کتاب (The Game of Nations) "د قومونو لوبه" مطالعه کړي، چي تفصیلاً پکي لیکل شوي چي څرنگه امریکا په سوريه کي په ۱۹۴۹م کي د فوځي انقلابونو سلسله پیل کړه، او دغه ستر امریکایي جاسوس په دغو لوبو کي کوم کردار ولوبوه، او بیا ده څرنگه جمال عبدالناصر او د هغه د ځینو نږدې ملگرو سره تعلقات پیدا کړل او په مصري فوځي انقلاب کي ئې څومره ونډه او رول درلود، دی جمال عبدالناصر ته څومره نږدې وو، دا کتاب د ۶۰ شپيته ايمي لسيزي په پیل کي چاپ شوی وو، مصر، سورېي او عراق ته ددغه کتاب راوړل سخت منع وو، په عربي هم دغه کتاب د "لعبة الامم" په نوم وژباړل شو او بیروت چاپ کړ.

اللهم ارنا الحق حقاً و ارزقنا اتباعه
و ارنا الباطل باطلاً و ارزقنا اجتنابه

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**